

วัดร่องขุนกับการเมืองท้องถิ่น

นายธงชัย ศิริวรโชติสกุล

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการเมืองการปกครองท้องถิ่น
สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

White Temple and the Local Politics

Mr. THONGCHAI SIRIWORACHOTSAKUL

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science in Local Political and Government
School of Political Science Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	วัดร่องชุ่นกับการเมืองท้องถิ่น
ชื่อและนามสกุล	นายธงชัย ศิริวรโชติสกุล
แขนงวิชา / วิชาเอก	การเมืองการปกครองท้องถิ่น
สาขาวิชา	รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพร อิศรชัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

รักษาการแทนรองอธิการบดี ฝ่ายการศึกษา สนับสนุนการเรียนรู้ และวิจัย
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ วัดร่องขุนกับการเมืองท้องถิ่น

ผู้ศึกษา นายธงชัย ศิริวิโรจน์สกุล รหัสนักศึกษา 2628001618

ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพร อิศรชัย ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

รูปแบบและวิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากบุคคลสำคัญที่คัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ประชาชนและ ร้านค้าบริเวณที่อยู่รายรอบวัด รวมถึงตัวแทนของวัดร่องขุน และนักวิชาการ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากนักการเมืองท้องถิ่นจำนวน 5 คน ตัวแทนร้านค้าและประชาชนรายรอบวัดจำนวน 20 คน ตัวแทนของวัดร่องขุน 1 คน และนักวิชาการ 2 คน

ผลการศึกษาพบว่าวัดร่องขุนมีบทบาทต่อนักการเมืองท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้ บทบาทในทางตรงคือ ด้านการให้คำแนะนำ คำชี้แนะ การเป็นที่ปรึกษา บทบาทด้านการช่วยเหลือสังคม บทบาทด้านการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน และบทบาทด้านการท่องเที่ยว บทบาทในทางอ้อมคือ บทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน บทบาทด้านการบริหารจัดการจัดการทรัพยากรบุคคลและบทบาทด้านการคัดสรรคนักการเมือง บทบาทดังกล่าวยังได้ส่งผลกระทบไปยังนักการเมืองท้องถิ่นในด้านการบริหารจัดการ นโยบายสาธารณะ การกำหนดนโยบาย การท่องเที่ยว และที่สำคัญคือส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมืองรวมถึง การคัดสรรผู้นำทางการเมือง ด้วยบริบทของวัดร่องขุนนั้นเป็นจุดศูนย์กลางของเทศบาลในด้านต่างๆ เช่น ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชนในท้องถิ่น ฉะนั้นวัดร่องขุนจึงมีบทบาทสำคัญต่อสังคมและการเมืองท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางการเมือง

คำสำคัญ วัดร่องขุน การเมืองท้องถิ่น

Independent Study title: “White Temple and the Local Politics”

Author: “Mr. THONGCHAI SIRIWORACHOTSAKUL”; ID: “2628001618”;

Degree: Master of Political Science in Local Politics and Government

Independent Study Advisor: Associate Professor Dr. yuttaporn Issarachai; Academic year: 2023

Abstract

The objectives of this study were; 1) to study the role of Wat Rong Khun which is known as the White Temple on local politics in the area where it is situated in Paodonchai Subdistrict Municipality, Mueang District, Chiang Rai Province. Secondly, 2) to study the impact of Wat Rong Khun on the aforementioned subdistrict municipality.

This study is qualitative gathering data by using the In-depth Interview from an important individuals selected to participate in this research such as: local politicians in Paodonchai Subdistrict Municipality, Mueang District, Chiang Rai Province, local people and the shops that situated at surrounding areas of the temple, representatives of Wat Rong Khun, and academician by selecting a specific sample group (Purposive Sampling) were 5 of local politicians, 20 representatives of shops and local people surrounding the temple, 1 representative of Wat Rong Khun, and 2 academicians.

The study found that Wat Rong Khun has played vital roles in influencing the local politics both directly and indirectly as follows: the direct functions are providing advice, guidance, and the role as a consultant, social contributions, creating jobs to locals, and role in the field of tourism. On the other hand, the indirect functions included raising good morale awareness to the local community, the human resources management, and selecting the local politicians. The foregoing roles has the direct impact to the local politicians in terms of the public policies administration, establish the tourism policy, managerial consultation and recommendation, and guidance on arts. This has also affected indirectly on the political competition and the selection of political leaders. Given the fact that Wat Rong Khun is the centre of local municipality in various aspects such as the development, economic, tourism, and it is the embodiment of the hearts of local people in Paodonchai Subdistrict Municipality. Therefore, Wat Rong Khun, therefore, has played an important role in society with significant political effect on local politics.

Keywords : White temple, Local Politics

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง

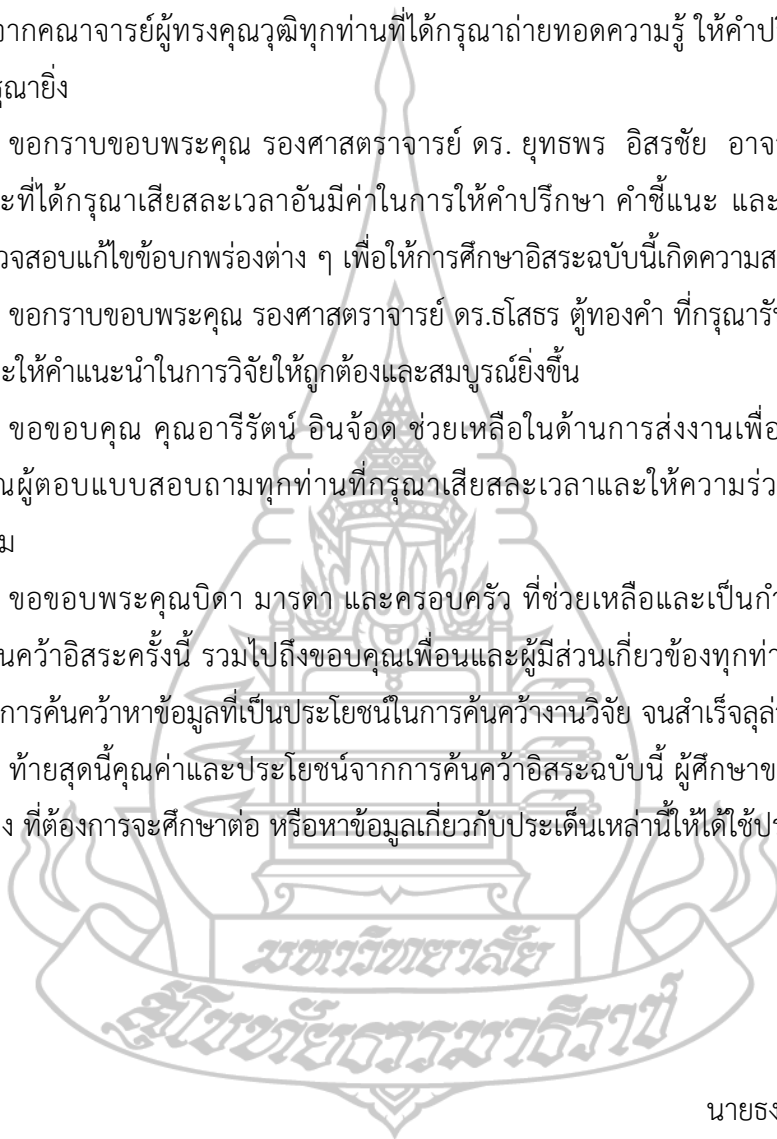
ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ยุทธพร อิศรชัย อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา คำชี้แนะ และแนะนำแนวทางตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธโรธร ตูทองคำ ที่กรุณารับเป็นกรรมการในการสอบ และให้คำแนะนำในการวิจัยให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ คุณอารีรัตน์ อินจ้อยอด ช่วยเหลือในด้านการส่งงานเพื่อตรวจสอบแก้ไขขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ รวมไปถึงขอบคุณเพื่อนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือในการค้นคว้าหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการค้นคว้างานวิจัย จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายสุดนี้คุณค่าและประโยชน์จากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ต้องการจะศึกษาต่อ หรือหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ให้ได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

นายธงชัย ศิริวรโชติสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญรูปภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	8
3. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	10
4. ขอบเขตของการวิจัย.....	10
5. ข้อตกลงเบื้องต้น	11
6. ข้อจำกัดในการวิจัย	12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	13
1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น.....	13
2. แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำท้องถิ่น.....	17
3. แนวคิดการสร้างอำนาจทางการเมือง.....	20
4. แนวคิดเกี่ยวกับท้องถิ่นนิยม.....	22
5. แนวคิดระบบอุปถัมภ์.....	23
6. ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	25
7. แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม.....	27
8. ประวัติเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย	30
9.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40

4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
1. บทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น	41
2. ผลกระทบของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น	60
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
1. สรุปการวิจัย.....	70
2. อภิปรายผล	76
3. ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์.....	101
ภาคผนวก ข คำสัมภาษณ์.....	107
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....	127
ประวัติผู้ศึกษา	130

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 ภาพวัดร่องชุ่นปี 2564	3
ภาพที่ 1.2 วัดร่องชุ่น, รรรางของท้องถิ่นรับนักท่องเที่ยวจากวัดไปยังสถานที่อื่น	8
ภาพที่ 1.3 ท้องถิ่นใช้สถานที่ส่ววัดร่องชุ่นฉิดวักชิน, ป้ายเทศบาลโดยการออกแบบของวัดร่องชุ่น	8
ภาพที่ 1.4 ท่านอันมาเยี่ยมชมวัดร่องชุ่น, ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตน มาเยี่ยมชมวัดร่องชุ่น	9
ภาพที่ 1.5 สถานที่ตั้งของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย	11

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

เมื่อประมาณ 117 ปี (พ.ศ. 2430) ตรงกับปลายรัชกาลที่ 6 มีชาวบ้านได้เดินทางเข้ามาจับจองที่ดินทำไร่ทำนาบริเวณหมู่บ้านร่องซุ่นในปัจจุบันเพียงไม่กี่หลังคาเรือน โดยมีลำน้ำเล็กๆ และชาวบ้านที่อาศัยลำน้ำสายเล็กๆที่ไหลลงสู่ลำน้ำแม่ลาวซึ่งน้ำมีลักษณะสีขุ่นเลี้ยงชีพตลอดมา ชาวบ้านจึงเรียกกันติดปากว่า “บ้านฮ่องซุ่น” หรือ บ้านร่องซุ่น ในภาษากลางมาตลอดหลังจากขุนอุดมกิจ เกษมราษฎร์ ได้นำครอบครัวและญาติมิตรเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านจนเพิ่มมากขึ้นกว่า 50 หลังคาเรือน ท่านจึงได้ดำริที่จะสร้างสำนักสงฆ์ขึ้นมาภายในหมู่บ้าน เพื่อที่จะได้เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้านและชุมชน วัดร่องซุ่น จึงได้ถือกำเนิดครั้งแรก ณ ริมฝั่งน้ำแม่ลาว ด้านทิศตะวันตกใกล้ๆกับลำน้ำแม่มอญ ซึ่งอยู่เลยลำน้ำร่องซุ่นไปทางทิศใต้ประมาณ 500 เมตร คณะศรัทธาและชาวบ้านได้ร่วมใจกันสร้างศาลาและกุฏิเป็นเรือนไม้แบบเรียบง่าย เพื่อใช้ประกอบศาสนกิจ โดยชาวบ้านได้ไปอาราธนา นามิมนต์พระทองสุข บาวิน จากวัดสันทรายน้อย หมู่ 13 มาเป็นเจ้าอาวาส เนื่องจากวัดอยู่ใกล้ลำน้ำต่อมาเกิดน้ำเซาะตลิ่งพังจนไม่สามารถรักษาศาสนสถานไว้ได้ จนมาถึงสมัยของคุณพ่อหมื่น แก้วเลื่อมใส เป็นผู้นำชุมชน ได้ร่วมใจกันกับชาวบ้านย้ายวัดร่องซุ่นมาตั้งอยู่ในบริเวณหัวนาของท่าน ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามถนนด้านทิศตะวันตกติดกับลำน้ำร่องซุ่น จากนั้นไม่นาน พระทองสุขได้ย้ายออกจากวัดไปเหลือเพียงสามเณร 3 รูป ในจำนวนนี้มีสามเณรทา ติวรัตน์ ได้ลาสิกขาออกมาเป็นฆราวาส นายทาเป็นผู้ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ จึงได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้านร่องซุ่นและสุดท้ายได้เป็นกำนันประจำตำบลบัวสลี (เป็นกำนันคนแรกของหมู่บ้านร่องซุ่น)

กำนันทา ติวรัตน์ เห็นว่าหมู่บ้านเริ่มใหญ่ ผู้คนเยอะมากขึ้นวัดจึงคับแคบ อีกทั้งยังเป็นกลุ่มใกล้ลำน้ำ เมื่อถึงฤดูฝนน้ำได้หลากเข้ามาสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้าน กำนันและคณะศรัทธาจึงได้ทำการย้ายวัดร่องซุ่นมาตั้งอยู่บนที่ดินในปัจจุบันนี้ โดยมีนางบัวแก้ว ภรรยากำนันทา เป็นผู้ที่ดินให้สร้างวัดจำนวน ๔ ไร่เศษ คณะศรัทธาได้ร่วมใจกันสร้างศาลาเรือนไม้ 1 หลัง เมื่อแล้วเสร็จจึงร่วมกันเดินทางไปอาราธนา นามิมนต์ พระดวงรส อาภากร จากวัดมุงเมือง อำเภอเมือง มาเป็นเจ้าอาวาส ในยุคสมัย พระดวงรส อาภากร เป็นเจ้าอาวาสวัดร่องซุ่นได้เจริญรุ่งเรืองมาก มีพระจำพรรษาถึง 4 รูป สามเณรร่วม 10 รูป แม่ชี 2 คน เมื่อกาลเวลาล่วงไปหลายพรรษา พระดวงรสได้ย้ายไปอยู่วัดอื่น ทำให้วัดร่องซุ่นขาดผู้นำอีกครั้ง ดังนั้น

คณะสงฆ์ และคณะศรัทธาจึงได้ร่วมกันเดินทางไปพบเจ้าคณะอำเภอ เพื่อขอพระภิกษุมาเป็นเจ้าอาวาส และท่านเจ้าคณะอำเภอได้ส่งพระอินตา มาอยู่จำพรรษา แต่อยู่ได้เพียงพรรษาเดียว พระอินตาก็ย้ายออกไปอยู่วัดอื่น คณะศรัทธาชาวบ้านจึงได้เดินทางไปวัดสันทรายน้อย เพื่อขออาราธนานิมนต์พระใสว ชาคโร มาเป็นเจ้าอาวาสเมื่อปี พ.ศ. 2499 ถึงปัจจุบัน พระใสว ชาคโร เป็นพระที่คณะศรัทธาในหมู่บ้านและต่างแดนเลื่อมใสมาก ท่านได้สร้างอุโบสถในปี พ.ศ. 2507 ต่อมาพระใสว กำนันเป็ง ไชยลังกา พร้อมคณะศรัทธาไปอาราธนาพระหินโบราณจากหมู่บ้านหนองสระ อำเภอมะเเ็จ มาเป็นพระประธานในอุโบสถปี พ.ศ. 2520 ได้รับวิสุงคามสีมา พระใสวได้รับการแต่งตั้งสมณศักดิ์เป็นพระครูชวคริยานุยุตในปี 2538

ในปีเดียวกันนั้นคณะศรัทธามีความเห็นตรงว่าอุโบสถที่สร้างมาร่วม 38 ปี อยู่ในสภาพทรุดโทรมมาก ใช้ทำสังฆกรรมไม่ได้ กลับเป็นที่อยู่ของค้างคาวฝูงใหญ่ จึงคิดจะสร้างอุโบสถหลังใหม่ขึ้น ดังนั้น เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2538 จึงได้ทำพิธีรื้อถอนอุโบสถ และประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538 และวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2539 ได้เริ่มลงมือก่อสร้างอุโบสถหลังปัจจุบัน แต่แล้วเสร็จเพียงแค่โครงสร้างตัวอุโบสถองค์กลางเท่านั้น ปัจจัยของวัดก็เริ่มขาดแคลน เพราะภาวะเศรษฐกิจตกต่ำช่วงพองสบู่แตก ในปี 2540 อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จิตรกรผู้มีชื่อเสียงระดับชาติในขณะนั้น เป็นเลื้อดเนื้อเชื้อไขคนบ้านร่องชุ่นโดยกำเนิด ได้บวระณาดนเข้ามาสานต่อเพื่อสร้างอุโบสถถวายเป็นพุทธบูชาหวังให้เป็น งานศิลป์เพื่อแผ่นดิน ด้วยเงินของท่านเอง โดยที่ท่านพระครู และคณะศรัทธาชาวบ้านไม่ต้องลำบากในการหาเงินมาสร้างวัดในภาวะเศรษฐกิจของชาติที่กำลังตกต่ำ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ได้เข้ามาทำการแก้ไขทั้งหมดโดยเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมแบบแปลนตามความปรารถนาของท่าน

อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาส และคณะศรัทธาชาวบ้านให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างภายในวัดร่องชุ่นทุกหลัง เพื่อปรับภูมิทัศน์ให้สวยงาม จากที่ดินเดิมของวัด 4 ไร่ 3 งาน 96.3 ตารางวา อาจารย์ท่านได้ซื้อที่ดินเพิ่มเป็น 70 ไร่ 2 งาน 55.8 ตารางวา เพื่อขยายวัดร่องชุ่นให้งดงามอลังการด้วยมวลหมู่สถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย ที่วิจิตรพิสดาร ซึ่งประกอบไปด้วยอุโบสถ หอพระธาตุ สะพานสุขาวดี หอพระพุทธรูป กุฏิพระ หอชำระกาย หอธรรมหลวง เมรุ ศาลาประกอบพิธี หอพระพิฆเนศ หอศิลป์ อาคารจำหน่ายของที่ระลึก หอองน้ำทอง ชุ่มประตูลอง อาคารรับรองอเนกประสงค์ และพื้นที่จอดรถกว่า 500 คัน

อาจารย์เฉลิมชัย ได้ตั้งจิตอธิษฐานขอถวายตนรับใช้พระพุทธศาสนาตั้งแต่อายุได้ 42 ปี (พ.ศ. 2540) ท่านอุทิศตนหาเงินสร้างวัดร่องชุ่นด้วยตนเอง พร้อมประกาศไม่ขอรับเงินบริจาคจากใครไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน บัดนี้ ปี พ.ศ. 2558 อาจารย์เฉลิมชัยมีอายุ 60 ปี 18 ปีผ่านไปกับการอุทิศตน ด้วยความวิริยอุตสาหะ พากเพียร อดทนของท่านส่งผลให้วัดร่องชุ่นที่ไม่มีใครรู้จัก กลายเป็น

วัดสีขาวที่โด่งดังไปทั่วโลก เป็นที่เชิดหน้าชูตาแก่จังหวัดเชียงราย และประเทศไทย อาจารย์เฉลิมชัย กล่าวเสมอว่าท่านต้องการที่จะเป็นตัวอย่างของคนดีที่สุดคนหนึ่งของประเทศ ที่อุทิศชีวิตเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะที่ยิ่งใหญ่ระดับโลกให้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมวลมนุษยชาติของโลกอันเป็นที่รักยิ่งของท่านไปจวบจนสิ้นลมหายใจ ณ วัดร่องชุ่นแห่งนี้ (เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์, แรเงบันดาลใจในการสร้างวัดร่องชุ่น, 2561)

ภาพที่ 1.1 ภาพวัดร่องชุ่นปี 2564

ที่มา : <https://www.facebook.com/share/u5VtpmNVGYcLfN11/?mibextid=WC7FNe>

ปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2564 วัดร่องชุ่นเป็นวัดที่สวยงามระดับโลก แต่ละวันจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติและคนไทยเข้ามาเยี่ยมชมอย่างล้นหลามและยิ่งช่วงเทศกาล วันหยุดยาวต่างๆ จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเพิ่มขึ้นอีกเป็นเท่าตัว ทำให้บรรยากาศรายรอบวัดมีความคึกคักทางด้านเศรษฐกิจ มีร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก ร้านอาหารเกิดขึ้นมากมาย มีความเจริญมากขึ้น จังหวัดเชียงรายถือได้ว่าเป็นเมืองที่มีการท่องเที่ยวพัฒนาอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดจากช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา สถิติการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ตลอดจนการเพิ่มขึ้นของร้านค้า ร้านอาหาร โรงแรม และการบริการต่างๆ กระทั่งในตัวเมืองจังหวัดเชียงราย มีสิ่งก่อสร้างต่างๆเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น คอนโดมิเนียม อาคารต่างๆ เกิดธุรกิจด้านการท่องเที่ยวขึ้นมากมาย ที่สร้างรายได้ถึง 26,054 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2560 รวมถึงการลงทุนของ “ภาคเอกชน” ที่ช่วยส่งผลให้เชียงรายเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากวัดร่องชุ่นที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว

เข้าสู่จังหวัดเชียงรายแล้ว ยังมี พิพิธภัณฑสถานบ้านดำ สิ่งปาร์ค วัดร่องเสือเต้น วัดห้วยปลากั้ง ถ้ำหลวง และข้าวศิลปะ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงราย เช่นกัน

วัดร่องชุ่นได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงรายภายหลังจากการสร้างเสร็จ 20 ปี ในปี พ.ศ.2559 วัดร่องชุ่นได้ประกาศเก็บเงินค่าเข้าเยี่ยมชมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติท่านละ 50 บาท และเพิ่มเป็น 100 บาทใน 2 ปีถัดมา เพื่อบูรณะซ่อมแซม และเป็นค่าใช้จ่ายภายในวัด จึงทำให้วัดร่องชุ่นเริ่มมีเงินทุนและงบประมาณมากพอที่จะแบ่งปันให้แก่สังคม

วัดร่องชุ่นกลายเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญที่น่าสนใจของนักการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลป่าอ้อดอนชัย ส่งผลให้หลายหน่วยงานต้องการเข้ามามีปฏิสัมพันธ์อยากร่วมงานกับทางวัด เพื่อประโยชน์ของนักการเมืองท้องถิ่นเองและประชาชนเทศบาลป่าอ้อดอนชัย หรือเพื่อเข้ามาศึกษาการบริหารจัดการวางแผนเรื่องการพัฒนาของท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวของวัดร่องชุ่น เนื่องจากวัดร่องชุ่นเป็นวัดที่มีการบริหารจัดการที่ดีเยี่ยม และเป็นวัดที่ประสบผลสำเร็จในด้านการท่องเที่ยว นักการเมืองท้องถิ่นที่เข้ามาบริหารเทศบาลป่าอ้อดอนชัย ล้วนแล้วแต่อยากเข้ามามีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับทางวัดร่องชุ่นทั้งสิ้น บริบทเหล่านี้จึงทำให้วัดร่องชุ่นเริ่มมีบทบาทต่อการเมืองท้องถิ่นในมิติต่างๆอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะการให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษา แต่ก็เป็นที่ทราบดีว่าศิลปินผู้สร้างวัดร่องชุ่น อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ท่านไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองไม่ว่าจะเป็นการเมืองระดับชาติ หรือการเมืองระดับท้องถิ่น ท่านจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวใดๆทั้งสิ้น จึงทำให้เป็นโจทย์สำคัญที่นักการเมืองท้องถิ่นต้องทำการศึกษาผลกระทบต่างๆให้รอบคอบ ถี่ถ้วน เพราะถ้าเข้ามาแล้วมาทำให้วัดร่องชุ่นได้รับความเสียหายก็อาจจะถูกตำหนิจากสังคม และเนื่องจากอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เป็นศิลปินที่มีวาจาที่ฉะฉานไม่เกรงกลัวใคร เป็นคนชัดเจนตรงไปตรงมา จึงทำให้นักการเมืองท้องถิ่นต่างเกรงขามในบารมีของท่าน ดังนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญต่อนักการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก

อีกประเด็นที่สำคัญคือวัดร่องชุ่นเป็นวัดที่มีความเป็นเอกเทศจากภายนอก ไม่พึ่งพาเงินจากภาครัฐ นักการเมืองระดับชาติ หรือนักการเมืองระดับท้องถิ่น หรือภาคเอกชนใดๆ ทั้งสิ้นวัดร่องชุ่นอยู่ได้ด้วยตนเองจากการบริหารงานของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และด้วยเหตุนี้ จึงทำให้การบริหารจัดการเป็นจุดแข็งที่สำคัญของวัดร่องชุ่น โดยส่วนมากนักการเมืองหรือท้องถิ่นจะเข้ามาขอความอนุเคราะห์จากทางวัดร่องชุ่นเป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบันทางวัดร่องชุ่นมีนโยบายที่ช่วยเหลือสังคมในเทศบาลป่าอ้อดอนชัยโดยทำเป็นโครงการช่วยเหลือ มีหลายโครงการ ส่งผลต่อการเมืองท้องถิ่นอยู่หลายมิติและส่งผลการปฏิบัติงานของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่พอสมควร ผู้ศึกษาขอยกตัวโครงการช่วยเหลือสังคมของวัดร่องชุ่นดังนี้

โครงการผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ เป็นโครงการที่ช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ซึ่งในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย มีทั้งหมด 21 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้าน

จะคัดเลือกผู้ป่วยหรือผู้ยากไร้ โดยผู้ใหญ่บ้านและ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นผู้คัดเลือกให้รับเงินช่วยเหลือและของใช้อุปโภคบริโภคจากทางวัด ทั้งหมด 21 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 คน ซึ่งโครงการจะพิจารณา 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง เมื่อผู้ใหญ่บ้านและ อสม. ทำการประชาคมภายในหมู่บ้านตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะส่งรายชื่อมาให้กับทางวัดร้องขุ่่น ทางวัดร้องขุ่่นก็จะนำคณะกรรมการโครงการออกไปเยี่ยมผู้ป่วย นำเงินสิ่งของอุปโภคบริโภคไปมอบให้ สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ป่วยและผู้ยากไร้ในเทศบาลตำบลป่าอ้อตอนชั่ຍอย่างมาก โครงการดังกล่าวได้รับการกระแสดอรับอย่างดี ได้รับคำชื่นชมจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างมาก การทำโครงการช่วยเหลือสังคมของวัดร้องขุ่่นเป็นการสื่อสารทางการเมืองอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการใช้โครงการเหล่านี้ กระตุ้นให้นักการเมืองท้องถิ่นได้ทำนโยบายหรือเข้ามาดูแลผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ในชุมชนของตน การทำโครงการนี้เป็นเสียงสะท้อนจากประชาชนที่มีความเดือดร้อนและต้องการให้วัดร้องขุ่่นเข้าไปช่วยเหลือผ่านทางผู้นำชุมชน สร้างแรงสนับสนุนไปยังการบริหารงานของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่พอสมควร ซึ่งนักการเมืองเมื่อรู้ถึงปัญหาเหล่านี้แล้วก็จะนำไปต่อยอดทำนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนต่อไป

โครงการทุนการศึกษาบุตร (เฉพาะในหมู่บ้านร้องขุ่่น) กองทุนนี้จะมอบให้บุตรหลานของประชาชนในหมู่บ้านร้องขุ่่น ที่เรียนดีแต่มีฐานะยากจนโดยจะมอบให้เทอมละ 1 ครั้งจนกว่าจะจบการศึกษาระดับปริญญาตรี กองทุนนี้ถือว่าเป็นกองทุนที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนตั้งใจเรียนหนังสือ ถึงแม้ทางบ้านจะยากจนก็ยังมีโอกาสได้เรียนหนังสือจนจบ ทางวัดร้องขุ่่นได้เล็งเห็นปัญหาการศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายจึงได้ตั้งและมอบทุนให้เด็กๆ ทางวัดให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก จึงได้จัดโครงการนี้ขึ้นมา ผลจากโครงการดังกล่าวทำให้เด็กๆ ในหมู่บ้านร้องขุ่่น มีความขยันและตั้งใจเรียนกันมากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้มีโอกาสได้รับพิจารณารับเงินจากกองทุนการศึกษาดังกล่าว ซึ่งเป็นผลดีต่อเด็ก เยาวชนและผู้ปกครองเป็นอย่างมาก ถือได้ว่าเป็นโครงการที่ดีมากอีกโครงการที่ทางวัดได้มอบให้กับชุมชน โครงการนี้ช่วยปูพื้นฐานการศึกษาที่ดีให้แก่ชุมชน ซึ่งการศึกษาเป็นพื้นฐานของทุกอย่างในสังคม ทั้งการเมืองและความเป็นประชาธิปไตย ดังนั้นโครงการนี้จึงเป็นโครงการที่สร้างรากฐานเพื่อชุมชนและประเทศในอนาคต

โครงการเบี้ยผู้สูงอายุ (เฉพาะในหมู่บ้านร้องขุ่่น) เบี้ยผู้สูงอายุในหมู่บ้านร้องขุ่่น ทางวัดร้องขุ่่นได้จัดเบี้ยผู้สูงอายุให้คล้ายกับทางรัฐบาล เนื่องจากทางวัดได้เล็งเห็นว่าผู้สูงอายุถือเป็นบุคคลผู้ทรงคุณค่าที่ควรเคารพนับถือเป็นผู้บุกเบิกให้กับวัดร้องขุ่่นตั้งแต่สมัยเริ่มต้น จึงทำให้บุคคลเหล่านี้มีความสำคัญต่อวัดร้องขุ่่นและปลูกฝังให้บุตรหลานและคนในชุมชนได้หันกลับมาสนใจดูแลผู้สูงอายุในชุมชนตนเอง โดยปกติผู้สูงอายุจะได้เงินจากรัฐบาล เดือนละ 600 บาท สำหรับผู้ที่อายุ 60 ปีขึ้นไป หรือเดือนละ 700 บาทสำหรับผู้สูงอายุ 70 ปีขึ้นไป ทางวัดได้จัดโครงการนี้ขึ้นมา เพื่อมอบเงินให้กับผู้สูงอายุอีกสำหรับคนที่อายุ 70 ปีได้เพิ่มจากวัดร้องขุ่่นอีก 300 บาท สร้างขวัญและกำลังใจให้

สูงอายุในชุมชน ดังนั้นผู้สูงอายุในหมู่บ้านร่องชุ่น จะได้รับเงินจากรัฐบาลและจะได้รับเงินจากทางวัด ร่องชุ่นอีก 300 บาท ลดภาระของลูกหลานในการดูแลผู้สูงอายุ ถือได้ว่าเป็นโครงการที่ช่วยเหลือ ชุมชนของทางวัดที่ได้สอดแทรกความกตัญญูไว้ในบทบาทนี้ โครงการดังกล่าวยังส่งผลต่อจิตสำนึกของ บุตรหลาน ให้เห็นคุณค่าในตัวผู้สูงอายุ หันกลับมาดูแลบุคคลเหล่านี้ตามแบบอย่างเช่นเดียวกับที่ทาง วัดร่องชุ่นได้ทำ

กองทุนสาธารณกุศล (ระงับชั่วคราวในช่วงโควิด) เดิมที่วัดร่องชุ่นได้มีกองทุน สาธารณกุศลแต่ต้องยุติไปในช่วงโรคระบาดโควิด 2019 ซึ่งแต่ก่อนโครงการนี้เป็นโครงการที่ ช่วยเหลือสังคมได้เป็นอย่างดี โดยทางวัดจะจัดงบประมาณช่วยเหลือสังคมปีละ 1 ล้านบาท เพื่อ ช่วยเหลือสาธารณกุศลทั่วประเทศ โดยเฉพาะ การสร้างวัด สร้างสุสาน โรงเรียน โรงพยาบาล หรือ สถานที่ต่างๆ ที่เป็นส่วนรวมของชุมชน ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง โดยผู้ขอความอนุเคราะห์สามารถ เขียนจดหมายคำร้องขอเข้ามาเพื่อขอ สนับสนุนเงินงบประมาณได้ ไม่ว่าจะอยู่ในภูมิภาคใด ซึ่งในแต่ละ ปีก็จะมีจดหมายขอสนับสนุนเงินงบประมาณมาเป็นจำนวนมาก โดยแต่ละครั้งจะมีคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจากทางวัดร่วมกันพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบ ซึ่งในการอนุเคราะห์ในโครงการ ต่างๆ นั้นมีรายละเอียดดังนี้ การสร้างวัดจะได้รับเงินสนับสนุนสูงสุดคือ ครั้งละ 1 แสนบาท (ต้องไม่ ติดต่อกันและอย่างน้อยต้อง 5 ปีขึ้นไป) สุสานจะได้เงินสนับสนุน ครั้งละ 50,000 บาท (ต้องไม่ ติดต่อกันและอย่างน้อยต้อง 5 ปีขึ้นไป) นอกนั้นคณะกรรมการจะพิจารณาตามเหตุผล และความ เหมาะสมเป็นต้น ยังมีการบริจาคเงินช่วยเหลือโรงพยาบาลหรืออื่นๆ อีกมากมายที่ทางวัดร่องชุ่นได้ทำ

การช่วยเหลือสาธารณกุศลของวัดร่องชุ่นถือได้ว่าเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย เนื่องจากวัดร่องชุ่นตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาล ยิ่งหากทางวัดมีการ ช่วยเหลือสังคม และมีข่าวสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์จนเป็นที่รู้จัก ส่งผลให้นักการเมืองที่บริหาร ท้องถิ่นอยู่ในขณะนั้น ได้รับผลบวกจากการกระทำนั้นด้วยเพราะเท่ากับว่า เทศบาลได้ร่วมกับวัดร่อง ชุ่นในการช่วยเหลือสังคม จึงส่งผลให้นักการเมืองที่มีปฏิสัมพันธ์ และร่วมงานกับทางวัดอยู่เป็นประจำ จะเป็นที่รู้จักและได้รับคะแนนนิยมจากประชาชนในอนาคต อาจกล่าวได้ว่า วัดร่องชุ่น การได้ร่วมงาน และการรู้จักคุ้นเคยกับอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เป็นการปูทางรวมถึงเป็นกระบอกเสียงที่จะ สร้างความนิยมให้แก่ประชาชนของนักการเมืองท้องถิ่น ส่งผลให้ นักการเมืองท้องถิ่นหลายคนเข้าหา วัดร่องชุ่นมากขึ้น

โครงการต่างๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นโครงการที่ทางวัดร่องชุ่นได้ให้การช่วยเหลือแก่ ประชาชนในพื้นที่ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อแบ่งเบาภาระของ ท้องถิ่นและแก้ไขปัญหาของความเดือดร้อนประชาชน สะท้อนไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่โดย เฉพาะนักการเมืองท้องถิ่น ว่ายังมีปัญหาอีกมากมายที่นักการเมืองยังไม่สามารถเข้าถึงและแก้ไข ปัญหาให้ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจริงๆ ได้ ทำให้ภาคเอกชนต้องยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ เกิด

ช่องว่างและเป็นการสื่อสารทางการเมืองบางอย่างที่มีนัยสำคัญทางการเมืองซ่อนอยู่ ด้วยการท่องเที่ยวของวัดร่องขุน ความมั่งคั่งทางด้านศิลปะ การบริหารจัดการที่ดี เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้วัดร่องขุนมีอิทธิพลต่อการเมืองท้องถิ่นในมิติต่างๆอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในอดีตเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย เป็นเพียงเทศบาลหนึ่งที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก จนกระทั่งอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ได้เข้ามาบูรณะวัดร่องขุนให้สวยงาม วัดเริ่มมีชื่อเสียงและมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมความมั่งคั่งเพิ่มมากยิ่งขึ้น บริบทเหล่านี้ค่อยๆเกิดขึ้นและทำให้นักการเมืองท้องถิ่นต้องการเข้ามาขอคำแนะนำทั้งทางด้านการบริหาร การจัดการการท่องเที่ยว วางแผนเรื่องการท่องเที่ยวร่วมกับวัดร่องขุน ด้วยเหตุนี้วัดร่องขุนจึงอาจจะมีบทบาทต่อการเมืองท้องถิ่นในมิติต่างๆอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นทั้งการท่องเที่ยวของวัดร่องขุนและการให้คำแนะนำแก่นักการเมืองท้องถิ่นนั้นจึงอาจเกิดผลกระทบต่อการเมืองท้องถิ่นทั้งในทางตรงและในทางอ้อมแตกต่างกันออกไป กล่าวได้ว่าวัดร่องขุนเป็นจุดสำคัญของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยที่มีผลกระทบต่อชุมชนและนักการเมืองท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางการเมือง ดังนั้นนโยบายหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่นในแต่ละสมัย จึงมีการกล่าวถึงวัดร่องขุนอยู่ในนโยบายเหล่านั้น เช่น กำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา และส่งเสริมต่อยอดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การพัฒนาพื้นที่รายรอบวัดร่องขุน รวมถึงการปรึกษาหารือและขอคำแนะนำจากทางวัดในประเด็นต่างๆ โดยเฉพาะ 10 ปีที่ผ่านมา บริเวณหน้าวัดร่องขุนกลายเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญที่ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นได้เข้ามาถกเถียงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในบริเวณนี้และพยายามแก้ไขปัญหาจากการท่องเที่ยว ซึ่งมีทั้งปัญหาด้านมลพิษที่เกิดจากการจราจร ปัญหาขยะ น้ำเน่าเสียจากร้านอาหาร จากผู้คนที่หลั่งไหลเข้ามาเยี่ยมชมวัดร่องขุน

โดยข้อมูลสถิติของวัดร่องขุนพบว่า ในปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2566 ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวราวๆ 10,678,579 คน ที่เดินทางมาเยี่ยมชมวัดร่องขุน ส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านมลพิษ การจราจรและปัญหาอุบัติเหตุบริเวณหน้าวัดร่องขุน นอกจากนี้ยังมีปัญหาขยะ น้ำเน่าเสีย และสิ่งปฏิกูล ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้สร้างความหนักใจให้กับนักการเมืองท้องถิ่นอย่างมาก ยังมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ปัญหาเหล่านี้ก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นปัญหาเหล่านี้จึงเป็นปัญหาที่นักการเมืองท้องถิ่นต้องร่วมมือกับวัดร่องขุนเพื่อหาทางออกร่วมกัน ทำให้บทบาทของวัดร่องขุนเริ่มชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ปัญหาเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องรีบแก้ไข ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขโดยเร็วและถูกวิธี ก็จะทำให้ปัญหาพอกพูนมากขึ้นไปมากกว่าเดิม สุดท้ายประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นจะได้รับผลกระทบจากปัญหาเหล่านี้มากที่สุด ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัญหาที่นักการเมืองท้องถิ่นต้องวางแผนและวิเคราะห์สถานการณ์ตลอดเวลา

ด้วยประเด็นและปัญหาต่างๆเหล่านี้จึงทำให้นักศึกษามีความสนใจในความสัมพันธ์ระหว่างวัดร่องขุนกับการเมืองท้องถิ่นในด้านบทบาท และผลกระทบ ที่วัดร่องขุนมีต่อการเมืองท้องถิ่นใน

เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในมิติต่างๆซึ่งจะทำให้เข้าใจในบริบทของ วัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 1.2 วัดร่องขุน, รถมอเตอร์ไซด์รับนักท่องเที่ยวจากวัดไปยังสถานที่อื่น

ที่มา: ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย, <https://www.facebook.com/share/sxPSPdER5XnFmssa/?mibextid=WC7FNe>

ภาพที่ 1.3 ห้องกินใช้สถานที่ส้ววัดร่องขุนฉัตรวัดชิน, ป้ายเทศบาลโดยการออกแบบของวัดร่องขุน
ที่มา: ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาบทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

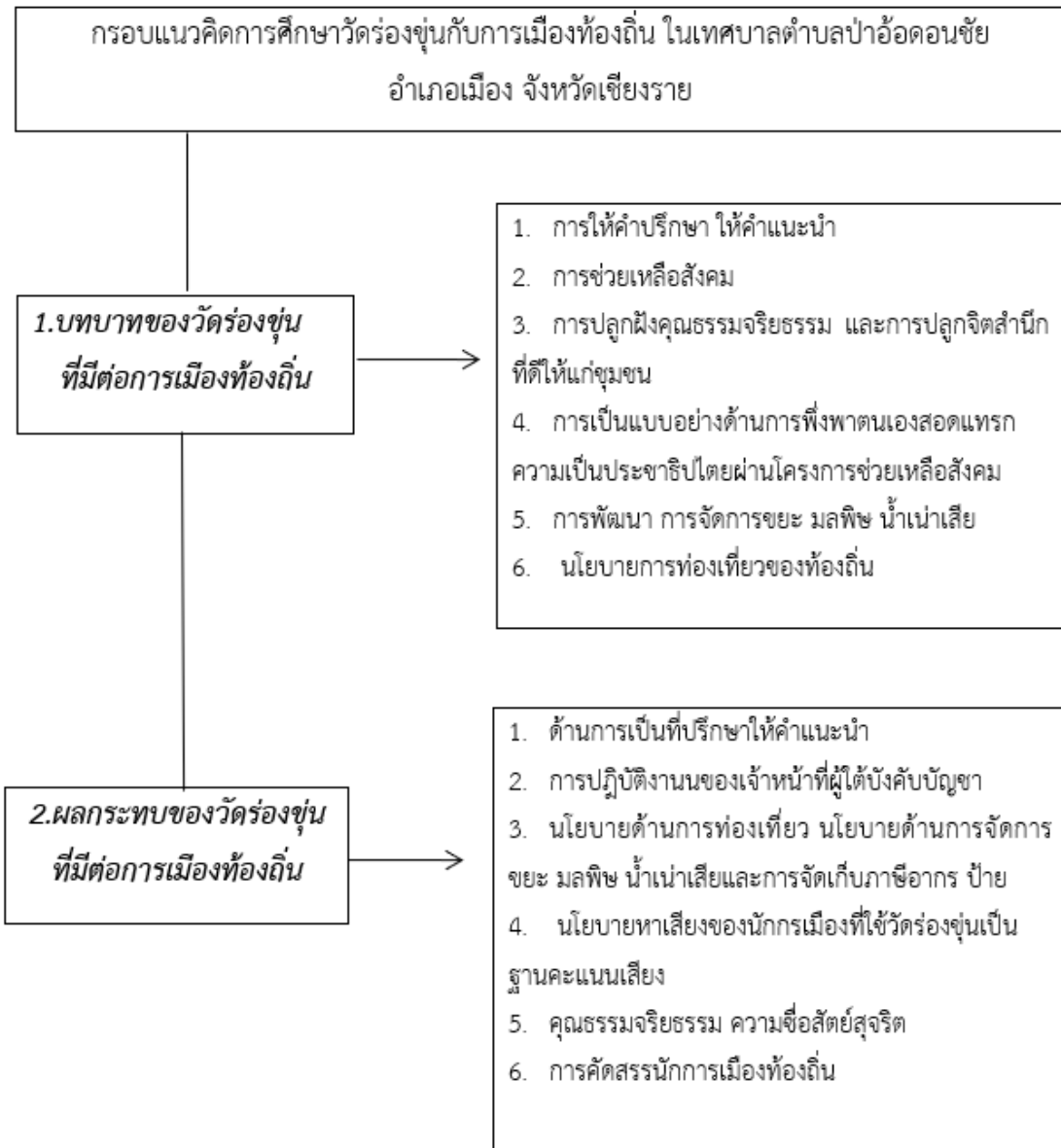
2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบจากบทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาล ตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ภาพที่ 1.4 ท่านอันมาเยี่ยมชมวัดร่องขุน, พูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตน มาเยี่ยมชมวัดร่องขุน
ที่มา: <https://www.facebook.com/share/ZuQY5cNGcr3RbPFz/?mibextid=WC7FNe>
ที่มา: <https://www.facebook.com/share/4vrPfx1i5f42FDwD/?mibextid=WC7FNe>

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาเพื่อศึกษาบทบาทของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และ เพื่อศึกษาผลกระทบจากบทบาทของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยการศึกษาดังกล่าวผู้ศึกษาจะศึกษาในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2558 ถึงปี พ.ศ. 2564 พื้นที่ในการศึกษาอยู่ในเขตเทศบาลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จ.เชียงราย และวัดร่องชุ่น โดยประชากรกลุ่ม

ตัวอย่างจะมี 38 ท่าน แยกเป็น นักการเมืองท้องถิ่น 5 ท่าน ผู้นำชุมชน 10 ท่าน ประชาชนและพ่อค้าแม่ค้า 20 ท่าน วิทยากร วัดร่องขุน 1 ท่าน และนักวิชาการอีก 2 ท่าน

ภาพที่ 1.5 สถานที่ตั้งของเทศบาลตำบลป่าอ้อคอนชัย

ที่มา: <https://images.app.goo.gl/UvMZ&pCaaGgDxBbs๕>

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ศึกษาจะใช้การเก็บข้อมูล โดยสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ข้อมูลจากนักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อคอนชัย วิทยากรวัดร่องขุน นักวิชาการ พ่อค้าแม่ค้า และประชาชนในชุมชน รวมถึงการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารงานวิจัย และสื่อโซเชียลมีเดีย

6. ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อจำกัดในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้คือ ในช่วงที่ผู้ศึกษาทำการศึกษานี้คือ ปีพ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการระบาดของโรค โควิด 2019 ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดในด้านการสัมภาษณ์ ทั้งนักการเมืองท้องถิ่น ตัวแทนของวัดร่องชุ่น และร้านค้า เนื่องจากสถานการณ์ของโรคระบาด ดังนั้นการสัมภาษณ์อาจจะต้องใช้เป็นการสัมภาษณ์ผ่านโทรศัพท์มือถือหรือโอวีทีโอคอนเฟอเรนซ์ และการหาข้อมูลผ่านโซเชียลมีเดียเป็นหลัก

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 วัด หมายถึง วัดร่องชุ่น

7.2 โครงการ หรือนโยบาย คือ โครงการที่วัดร่องชุ่นจัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือสังคมในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อ.เมือง จ.เชียงราย และที่อื่นๆ

7.3 รายรอบวัด คือ บริเวณหน้าวัด หลังวัด และร้านค้าที่ใกล้เคียงกับวัดร่องชุ่น

7.4 สถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะของ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เท่านั้น

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ทำให้เข้าใจถึงบทบาทของวัดร่องชุ่น ที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

8.2 ทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจถึงผลกระทบของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในทุกด้าน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายชิ้นงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของงานค้นคว้าอิสระในชิ้นนี้ เพื่อที่จะได้คำตอบในการวิจัยที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งเรื่องของบทบาทและผลกระทบของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ซึ่งแนวคิด ทฤษฎี และหลักการต่างๆจะมีรายละเอียดในการศึกษาและการค้นคว้างต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำท้องถิ่น
3. แนวคิดการสร้างอำนาจทางการเมือง
4. แนวคิดเกี่ยวกับท้องถิ่นนิยม
5. แนวคิดระบบอุปถัมภ์
6. ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
7. แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม
8. ประวัติวัดร่องขุน
9. ประวัติเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

1.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ความหมายการปกครองท้องถิ่น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมีคำนิยามเหล่านี้ต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน Daniel Wit (1967) (อ้างในชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2549, น.24) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่า อำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่น รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

ประธาน คงฤทธิศึกษากร นิยามว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่สืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ โดยนัยนี้จะเกิดองค์การ ทำหน้าที่ ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

อุทัย หิรัญโต นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่าง โดยดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของตน (อุทัย หิรัญโต, 2523, น.2)

เดเนียล วิท (Daniel Wit) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลาง ให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่น ก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

วิลเลียม วี. ฮอลโลเวย์ (William V. Holloway) (1951) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้ มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

โจน เจ. คลาร์ก (John J. Clarke) (1957) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด โดยเฉพาะ และหน่วยการปกครอง ดังกล่าวนี้อาจจัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง (อ้างในชวงค์ ฉายะบุตร, 2539, น.25)

แฮร์ริส จี. มอนตากู (Haris G. Montagu) (1984) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหาร การปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจาก การควบคุมของหน่วย การบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ยังต้องอยู่ภายใต้ บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

อีไมล์ เจ. ซัดดี (Emile J. Sady) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครอง ทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐ ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมาย และมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจการ ในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง รวมทั้งอำนาจจัดเก็บภาษี เจ้าหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ดังกล่าวอาจได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งโดยท้องถิ่นก็ได้ (อุทัย หิรัญโต, 2523, น.4)

1.2 ลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

1) การปกครองท้องถิ่นมีลักษณะสำคัญหลายประการดังนี้ (ประธาน สุวรรณมงคล, 2547, น.2) เป็นนิติบุคคล นิติบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยอำนาจกฎหมาย การเป็นนิติบุคคลจึงเป็นการแสดงถึงทางกฎหมาย สำหรับการปกครองท้องถิ่น ถือเป็นนิติบุคคลในกฎหมายมหาชน โดยมีกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายมหาชน เช่น ทำสัญญาการค้าก่อนนี้ เป็นต้น

2) มีอำนาจหน้าที่เฉพาะ จะมีการดำเนินกิจการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นเฉพาะ การให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบนั้นๆ ซึ่งอาจเป็นการระบุหน้าที่ไว้โดยชัดเจน หรืออาจเป็นการระบุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถริเริ่มทำกิจการใดๆ ที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติห้ามไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมายของแต่ละประเทศ

3) มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยทั่วไป สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น จะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ตามที่กฎหมายกำหนด

4) ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน ในท้องถิ่น ทั้งนี้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง การการถอดถอนสมาชิก การให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารหรือคณะผู้บริหาร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ท้องถิ่นที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเข้มแข็ง จะทำให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากและมีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากประชาชนอย่างเข้มแข็ง

5) มีความเป็นอิสระในการบริหารงานอย่างเพียงพอ สาระสำคัญประการหนึ่งของการปกครองท้องถิ่น คือ ต้องมีความเป็นอิสระในการบริหารงานอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถดำเนินงานในขอบเขตหน้าที่ที่กำหนดความเป็นอิสระในการบริหารงาน และในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย โดยที่รัฐบาลกลางควรมีหน้าที่ เพียงสนับสนุนส่งเสริมและกำกับการดูแลมากกว่าการควบคุมอย่างใกล้ชิด

6) มีอำนาจในการจัดการหารรายได้และใช้จ่ายรายได้โดยอิสระตามสมควร การปกครองท้องถิ่นจะบังเกิดผลดีต่อท้องถิ่น โดยส่วนรวมต้องมีอำนาจในการจัดการรายได้ภายในท้องถิ่นของตนเองอย่างเพียงพอต่อการบริหารงาน คือ มีแหล่งรายได้ที่ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บเองได้ นอกเหนือจากรายได้ที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระตามสมควรในการใช้จ่ายเงินรายได้ของท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

7) มีการกำกับดูแลจากรัฐ การปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของรัฐ และจัดตั้งโดยรัฐ มีกฎหมายรองรับ มีโครงสร้างที่เป็นอิสระเด็ดขาดจากรัฐ ดังนั้นการกำกับดูแลจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จำเป็น เพื่อให้การใช้อำนาจรัฐของคณะ

ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและประเทศชาติ โดยรวมอย่างแท้จริง ทั้งนี้การกำกับดูแลของรัฐต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และไม่ขัดกับหลักความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชน

1.3 บทบาทของการปกครองท้องถิ่น

1) โดยทั่วไปการปกครองท้องถิ่นจะมีบทบาทสำคัญดังนี้ (ประธาน สุวรรณมงคล, 2547, น.) บทบาทการสนับสนุนพัฒนาการเมือง ในฐานะการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันการเมืองหนึ่งจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ปกครองตนเองและมีส่วนร่วมในการแนะนำ ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดอย่างมีความรับผิดชอบและความโปร่งใส

2) บทบาทในการจัดให้มีบริการสาธารณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำหน้าที่ในการจัดให้มีและให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น ชุมชนเมืองจะมีความต้องการบริหารสาธารณูปโภคได้แก่ไฟฟ้า ประปา การเคหะ การขนส่งมวลชน ในขณะที่ชุมชนชนบทมักมีความต้องการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นแก่ประชาชน เช่น การจัดการศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น

3) บทบาทในการกระตุ้นการพัฒนาท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการระดมความคิดเห็นจากประชาชนในชุมชน และการกระตุ้นชุมชนในท้องถิ่นเกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกันกับวิสัยทัศน์ที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นร่วมกันกำหนดโดยเฉพาะการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

4) บทบาทในการประสานการปกครองท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นองค์กรสำคัญที่ทำหน้าที่ประสานระหว่างนโยบายของรัฐบาลกลาง กับนโยบายของ คณะผู้บริหาร ที่มีที่มาจากสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นและประเทศชาติโดยรวม

5) บทบาทในการให้ความคุ้มครอง การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีบทบาทในการให้ความคุ้มครอง ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนในท้องถิ่นด้วย เช่น การดูแลตรวจสอบมิให้โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ปล่อยมลภาวะออกมา การให้การดูแลเด็กและผู้สูงอายุ โดยการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศูนย์สงเคราะห์คนชราและผู้ยากไร้ เป็นต้น ดังนั้นการปกครองท้องถิ่นในความหมายของผู้ศึกษาคือ การปกครองที่รัฐบาลกลาง มอบอำนาจให้ประชาชนในพื้นที่ระดับตำบลปกครองตนเอง ภายใต้การบริหารจัดการท้องถิ่นด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งผู้แทนหรือคณะผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น มีอำนาจอิสระในการออกกฎระเบียบ ข้อบังคับของท้องถิ่น โดยมีอำนาจในการบริหารคน บริหารเงิน และเป็นองค์การที่ประชาชนใกล้ชิดมากที่สุด ประชาชนทำ

หน้าที่ปกครองและพัฒนาท้องถิ่น จนกลายเป็นความผูกพัน ความตระหนัก และพัฒนาองค์การปกครองท้องถิ่นให้มีความเจริญ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความอิสระในเรื่องการให้อำนาจการบริหารจัดการท้องถิ่นเอง ซึ่งโดยหลักการปกครองท้องถิ่นให้อำนาจในการเลือกผู้แทนเข้ามาโดยผ่านเลือกตั้งและให้อำนาจบริหารและพัฒนาท้องถิ่น

2. แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำเริ่มแพร่หลายเมื่อปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ของคนในสังคมว่าสามารถแบ่งกลุ่มคนออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ คือกลุ่มคนที่มีอำนาจมีอิทธิพลมากในสังคม ซึ่งเรียกว่าชนชั้นนำ (Elite) หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งสูงในสังคมหรืออยู่ที่ยอดปิรามิดของโครงสร้างทางสังคมนั้นๆ เช่น เป็นผู้ปกครองระดับประเทศ ระดับชุมชน หรือบุคคลที่ดำรงตำแหน่งสูงในสังคม ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่อยู่ใต้ปกครอง (Non-Elite) หรือ สามัญชน (Mass) ซึ่งไม่มีอำนาจและอิทธิพล หรือจะมีก็เพียงจํานวนน้อยรวมทังไม่ได้มีบทบาทในการตัดสินใจทางสังคมโดยตรง

Weber เสนอแนวคิดช่วงชั้น ในสังคมมี 3 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1) ชนชั้น (Class) หมายถึง บุคคลที่มีโอกาสชีวิตเท่าเทียมกันบุคคลในชั้นเดียวกันจะมีชีวิตประวัติในเรื่องการได้มาซึ่งสิ่งต่างๆ ในสังคมคล้ายคลึงกัน ซึ่งต่างก็มีสิ่งของที่หายากจํานวนพอๆ กัน

2) สถานภาพ (Status) หมายถึงระดับความนิยมทางสังคม ที่คนหรือกลุ่มคนที่ได้รับสถานภาพอาจจะไม่มีความสัมพันธ์กับชนชั้น เพราะผู้อยู่ในตำแหน่งสูงในระบบชนชั้น อาจจะไม่มีความสัมพันธ์กับชนชั้นก็ได้

3) อำนาจ (Power) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของตนแม้เป็นการขัดขืนความรู้สึกของผู้อื่นก็ตามระดับชนชั้นของบุคคลประเภทนี้ได้แก่ ชนชั้นทางการเมือง แต่ปัจจุบันนักสังคมวิทยาส่วนใหญ่จะใช้คำว่าความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติแทนคำว่า ชนชั้น (Class) ใช้คำว่า เกียรติยศแทนคำว่าสถานภาพ (Status) และอธิบายว่า

ความมั่งคั่ง คือความอุดมสมบูรณ์ด้วยสมบัติวัตถุหรือสิ่งของของมีค่าที่สะสมไว้เป็นจำนวนมากซึ่งแสดงถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจ

เกียรติยศคือ ตำแหน่งหรือสถานภาพทางสังคมซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน ในสังคมและสาธารณชนทั่วไป ให้ความยินยอมนับถือ ซึ่งแสดงถึงสถานภาพทางสังคม

อำนาจคือความสามารถของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล หรือกลุ่มคนที่จะบังคับให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นกระทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่สนใจว่าจะไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่แสดงถึงสถานภาพทางการเมือง (Political Status)

นอกจากนี้ชนชั้นนำในสังคมโดยทั่วไป จะมีลักษณะสามประการคือ มีทรัพย์สิน อำนาจ และสถานภาพทางสังคม ลักษณะทั้งสามประการจะเป็นสิ่งที่เป็นไปด้วยกัน ผู้ที่มีอำนาจก็จะใช้อำนาจในการแสวงหาทรัพย์สิน และผู้ที่มีทรัพย์สินก็จะใช้ทรัพย์สินในการแสวงหาอำนาจ ทำยที่สุดเมื่อมีอำนาจ และทรัพย์สินแล้ว ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีสถานภาพทางสังคมสูงขึ้น แม้จะมีผู้นิยามว่า ชนชั้นนำแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วหมายถึงบุคคลกลุ่มน้อยในสังคม ที่ควบคุมอำนาจทางการเงิน มีสถานภาพทางการเงิน มีสถานภาพทางสังคมสูง และเป็นผู้ที่มีอิทธิพลไม่ทางตรง ก็ทางอ้อมต่อการตัดสินใจใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสมาชิกในสังคมนั้น (กนิศากร วัฒนาจิต, 2545, น.8-9)

ชนชั้นนำอาจมีอำนาจทรัพย์สินสถานภาพทางสังคม หรือทั้งสามประการ นอกจากนี้แล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเป็นชนชั้นนำอีกเช่น ความอาวุโส ความเชี่ยวชาญ ความรู้ เป็นต้น ส่วนการที่จะใช้ปัจจัยใดเป็นหลักในการกำหนดชนชั้นนำก็ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาและสถานภาพของสังคมนั้นๆ เป็นสำคัญ แม้จะมีผู้ให้คำนิยามว่า “ชนชั้นนำ” แตกต่างกันไปแต่โดยทั่วไปแล้วจะหมายถึง บุคคลกลุ่มน้อยในสังคม ที่ควบคุมอำนาจทางการเงิน มีสถานภาพทางการเงิน มีสถานภาพทางสังคมสูงและเป็นผู้ที่มีอิทธิพลไม่ทางตรงก็ทางอ้อมต่อการตัดสินใจใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสมาชิกของสังคมนั้น โดยที่ผู้นำท้องถิ่น หมายถึง ผู้ที่มีบุคลิกภาพเด่น ประกอบกับความสามารถพิเศษในชุมชน หรือในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งในกลุ่มชนชั้นนำแต่ละกลุ่มย่อยประกอบด้วยบุคคลที่มีบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ หรือทักษะที่แตกต่างกันไปในขณะที่ทุกคนมีความผูกพันซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้เองสถานการณ์ที่บีบตัวขึ้นจึงผลักดัน ในสมาชิกกลุ่มบางคนกลายเป็นผู้นำยอมเนื่องมาจากคุณลักษณะพิเศษประจำตัวอีกด้วย เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความยุติธรรม ความโอบอ้อมอารี ความเสียสละและมีบุคลิกภาพอุปนิสัย และความสามารถที่โดดเด่นในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือในกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็นผู้ที่สามารถจูงใจประชาชนให้มีความคิดเห็นคล้อยตาม และลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง (พัฒน์ บุญยรัตน์, 2517, น.128-129)

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับชนชั้นนำท้องถิ่น ได้ให้คำนิยามไว้เช่น

จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ (2515, น.12) เห็นว่าบุคคลชนชั้นนำนั้น หมายถึง บุคคลในกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติที่น่าปรารถนาทุกๆ ไป ในระดับค่อนข้างสูงเป็นพิเศษอยู่ไม่ว่าจะเพียงประการเดียว หรือหลายประการก็ตาม บุคคลชั้นนำอาจจะเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องนับถือ มีทรัพย์สิน หรือมีความสามารถหลายๆ ด้าน คุณสมบัติดังกล่าวนี้อาจจะมีแต่เพียงประการเดียว หรือหลายประการรวมกันก็ได้

ระดม วงษ์น้อย (2539, น.16) ชนชั้นนำ หมายถึง คนกลุ่มน้อยที่อยู่บนจุดสุดยอดพีระมิต ของการแบ่งชนชั้นทางสังคม เป็นคนกลุ่มน้อยที่มีอำนาจและมีอิทธิพลและความร่ำรวยมากที่สุด คนกลุ่มน้อยนี้ได้อาศัยความได้เปรียบดังกล่าว เข้าถึงหรือควบคุมการตัดสินใจของสังคมและชุมชนเอาไว้ซึ่งในปัจจุบันการควบคุมอำนาจการตัดสินใจดังกล่าวก็คืออำนาจทางการปกครอง

สมจิต ปัญญาศักดิ์(2528, น. 6) ชนชั้นนำ หมายถึง กลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่ง ซึ่งครอบครองทรัพย์สินสมบัติ ตำแหน่ง เกียรติยศ และมีชื่อเสียงในปริมาณที่มากกว่าบุคคลอื่นๆ ในสังคม และกลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจผูกขาดอำนาจการตัดสินใจในชุมชน โดยสามารถควบคุมและชี้นำการกระทำ การหรือมีพฤติกรรมของประชาชนในชุมชนได้

จากคำนิยามดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่าชนชั้นนำหรือผู้นำนั้น หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคมหนึ่งซึ่งเป็นคนจำนวนน้อยในสังคมนั้น และเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินทางสังคมมากกว่าคนอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีสถานภาพที่แตกต่างจากคนอื่นๆ ด้วย ซึ่งสังคมในที่นี้หมายถึงชุมชนท้องถิ่นอันเป็นเป้าหมายที่การวิจัยครั้งนี้มุ่งจะศึกษา ซึ่งก็คือชุมชนในระดับตำบลและหมู่บ้านนั่นเอง

การแบ่งประเภทของชนชั้นนำท้องถิ่นในชุมชนหมู่บ้านในไทยนั้น ได้สรุปผลงานวิจัยของนักวิชาการไทยและได้แบ่งชนชั้นนำท้องถิ่นออกเป็นสามประเภทโดยพิจารณาจากบทบาทและที่มาของอำนาจ โดยมีแหล่งสองแหล่งที่ทำให้เกิดผู้นำท้องถิ่น คือลักษณะโครงสร้างสังคมแบบชวาและแหล่งภายนอกระดับชาติซึ่งทั้งสองแหล่งจะเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดผู้นำท้องถิ่นได้แก่

- บุคคลชั้นนำที่ไม่ใช่ชาวบ้าน (Non-Villager) ซึ่งไม่ใช่คนในหมู่บ้าน แต่มีอิทธิพลในการติดต่อสัมพันธ์กับชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ข้าราชการ และนักการเมืองทุกระดับ

- บุคคลชั้นนำตามประเพณีซึ่งเรียกว่าผู้ใหญ่ (Elders) เป็นผู้อาวุโสในชุมชน รวมทั้งการเป็นผู้ที่มีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

- บุคคลชั้นนำที่เป็นตัวกลาง (Synatic Leader) หรือบุคคลที่มีสถานอยู่ระหว่างสองประเภทแรก ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโครงข่ายการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับกลุ่มอื่น ๆ ในระดับชาติได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พระครู

ชนชั้นนำท้องถิ่นหรือผู้นำชุมชน ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาชุมชน (ประยูร สุวรรณโกตา, 2522, น. 21) ได้กล่าวคุณลักษณะสำคัญของผู้นำพัฒนาชุมชนไว้ดังนี้

1) มีจิตมุ่งมั่นต่อการพัฒนา ได้แก่ผู้นำที่มีความกระตือรือร้น มานะ อดทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ ทำงานอย่างมีเป้าหมาย มีจิตใจและความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงตนเอง และสังคมไปในทางที่ดี

2) มีความซื่อตรงต่อหน้าที่ ได้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด อุทิศเวลาให้กับงาน ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ประโยชน์ส่วนตนและผู้อื่น

3) มีจิตใจเป็นกุศล หมายถึงคุณลักษณะที่ช่วยเหลือและเอื้อเฟื้อผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน คำนึงถึงผู้อื่นอยู่เสมอให้ความสนใจ และห่วงใยแบ่งปัน และรับใช้ผู้อื่นและส่วนรวมอยู่เสมอ

4) การยอมรับวิทยาการแผนใหม่ ๆ หมายถึงผู้ที่มีความโน้มเอียงในการยอมรับความรู้ทักษะความคิดวิธีการเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ มาปรับปรุงวิธีการดำเนินชีวิตให้ดีกว่าเดิม

5) ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะของผู้นำที่มีความโน้มเอียงที่แน่ใจ มั่นใจ กล้าหาญ ที่จะกระทำการต่างๆ ให้สำเร็จตามที่ตั้งใจเอาไว้ในความคิดอิสระที่พึ่งตนเอง

6) ทศนครีแบบประชาธิปไตย หมายถึง ลักษณะที่มีความเชื่อ ความรู้สึกและวิธีการ ดำเนินชีวิต อันบุคคลต้องมีความสัมพันธ์กันใน 3 ประการ คือ

(1) การเคารพและยอมรับในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน

(2) มีความสามัคคีร่วมมือช่วยเหลือแบ่งปัน และแบ่งงานกันทำในลักษณะ ประสานงาน

(3) มีความสุขุมรอบคอบ ยอมรับและเคารพเหตุผล มีความสามัคคี สนใจที่จะร่วม กิจกรรมทางการเมืองการปกครอง

7) มีความจงรักภักดีต่อสถาบัน หมายถึง ลักษณะผู้นำท้องถิ่นที่มีความพึงพอใจและ ภูมิใจในหน้าที่และมีความรับผิดชอบในฐานะที่มีบทบาทผู้นำตนเองเชื่อมั่นและศรัทธาในสถาบัน หมู่บ้านอันเป็นหน่วยนำในการพัฒนาชุมชนของตนเองให้ก้าวหน้า

8) ความเป็นผู้นำหมายถึง ลักษณะของผู้นำที่ใช้อิทธิพล และศิลปะในการจูงใจให้คน อื่นเข้าร่วมมือปฏิบัติงานเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง มีความสามารถในการตัดสินใจและตัดสินใจ เต็มใจ ดังนั้นชนชั้นนำอาจนิยามได้ว่าหมายถึง คน หรือกลุ่มคนในสังคมใดสังคมหนึ่งซึ่งเป็นคนจำนวน น้อยในสังคมนั้น และเป็นผู้ครอบครองทรัพยากรทางสังคมมากกว่าบุคคลอื่นๆ นอกจากนี้ยังมี สถานภาพที่แตกต่างจากคนอื่นๆ ด้วย และสามารถที่จะใช้ทรัพยากรและสถานภาพเหล่านั้นให้เป็นผล ต่อบทบาทของตนเอง และใช้บทบาทนั้นต่อคนส่วนมากที่เหลือในสังคม

3. แนวคิดการสร้างอำนาจทางการเมือง

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่มีลักษณะที่ไม่เสมอภาคในลักษณะต่างๆ (Social Inequality) ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของสังคม ชนชั้นสูงของสังคมที่มีอยู่จำนวนน้อย คนจำนวนนี้มีอำนาจและ อิทธิพลมากที่สุด มีทรัพย์สินมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เป็นกลุ่มคนที่ได้รับการยกย่องนับถือคือเป็นกลุ่มคนที่ ครอบงำการใช้อำนาจและการตัดสินใจเอาไว้ ซึ่งปัจจุบันการควบคุมอำนาจตัดสินใจดังกล่าวคือ อำนาจทางการเมือง มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “อำนาจทางการเมืองไว้ว่า” ซี ไรท์ มิลล์ (C. Wright mills, อ้างในเดชะ สิทธิสุทธิ, 2541, น. 25) ได้ให้คำนิยามอำนาจทางการเมือง หมายถึง อำนาจที่ตัดสินใจ และการบังคับให้เป็นไปตามการตัดสินใจนั้นๆ ในส่วนที่มีความสำคัญต่อ สังคม หรือกล่าวอีกในหนึ่งว่าผู้มีอำนาจทางการเมืองสามารถจะจัดสรรความชอบธรรม (legitimacy) หรือสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ตามตัวบทกฎหมาย ตัวอย่างของบุคคลที่มีอำนาจทางการเมืองได้แก่

นักการเมือง เช่น สมาชิกวุฒิสภาคณะรัฐมนตรีตลอดจนบุคคลอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลเหล่านั้น เป็นต้น สรุปได้ว่าอำนาจทางการเมืองหมายถึงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งเกี่ยวกับการที่มนุษย์หรือกลุ่มสามารถใช้อิทธิพลโน้มน้าว หรือใช้กำลังบังคับข่มขู่ให้กับบุคคลอื่นๆ กระทำตามที่มีและใช้อำนาจทางการเมืองปรารถนา ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองจำเป็นต้องมีฐานอำนาจทางการเมือง เพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างอำนาจเข้มแข็งขึ้นเพื่อจะจะสามารถรักษาอำนาจที่ตนมีอยู่ไว้ได้ซึ่งฐานอำนาจทางการเมืองมีแหล่งที่มา 3 ทาง คือ (สุจิต บุญบงการ, 2523 อ้างใน ศิริรัตน์ ธรรมใจ , 2558, น.19-21)

1) สิทธิอำนาจ (Authority) คือ สิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มได้จากกฎเกณฑ์อันเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมมีสถาบันทางสังคมรองรับ (Legal Authority) นอกจากนั้น สิทธิอำนาจยังเป็นฐานอำนาจที่ชัดเจนที่สุดในลักษณะของตำแหน่งอย่างเป็นทางการ (Formal Position) ซึ่งจะได้รับการยอมรับการมีอำนาจเหนืออย่างไม่มีข้อโต้แย้งผู้มีอำนาจในลักษณะความหมายนี้ได้แก่ข้าราชการในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลผู้นำท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากรัฐบาลเช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการหมู่บ้าน เป็นต้น

2) ทรัพยากรทางวัตถุ (Material Resource) คือสิ่งที่คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งมีมากกว่าคนอื่น ๆ เช่น เงิน ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นสิ่งที่หายากและเป็นสิ่งที่ต้องการของคนในสังคม ชนชั้นนำ ผู้ใช้อำนาจจะมีทรัพยากรทางวัตถุที่มีมากกว่าคนอื่น และจะทำการแลกเปลี่ยนหรือประโยชน์ที่นำมาสู่ตน ขณะเดียวกันชนชั้นนำจะใช้ประโยชน์อันเป็นประโยชน์ที่เห็นได้ชัดและสามารถให้แก่ผู้ยอมรับทำตามได้อย่างทันทีในลักษณะของการตอบโต้ได้ และประโยชน์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุที่ตอบสนองความต้องการได้อย่างมาก กว่าจะมีความสำคัญจะเห็นได้ว่า ประโยชน์ในแง่นี้คือ ผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจผู้ที่มีอำนาจตามความหมายที่จะใช้ทรัพยากรทางวัตถุเป็นฐานอำนาจได้แก่ พ่อค้า คหบดี ผู้ร่ำรวยในชุมชน ชาวนา นายทุน ผู้ว่าจ้าง หรือนายทุนเงินกู้ เป็นต้น

3) ทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุ (Non Material Resource) คือ ทรัพยากรที่ไม่เป็นวัตถุจับต้องได้เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่ง ความเชื่อถือ ความรอบรู้ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นฐานอำนาจของชนชั้นนำในลักษณะหนึ่งซึ่งจะได้รับการยอมรับความนิยมชมชอบ ตลอดจนความศรัทธารักใคร่จากคนในชุมชน หรือในสังคมนั้นผู้ที่มีสิทธิอำนาจในลักษณะความหมายนี้ได้แก่ พระครู ผู้สูงอายุ หัวหน้าครอบครัว เป็นต้น

ในทางรัฐศาสตร์ถือว่าแหล่งที่มาของฐานอำนาจทางการเมืองทั้งหมดข้างต้น “ทรัพยากรทางการเมือง” (Political Resources) นั้นย่อมแสดงว่าผู้ใดจะมีอำนาจทางการเมืองมากน้อยเพียงใดมีความสามารถและทักษะในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นเพื่อการเมืองมากน้อยเพียงใดความแตกต่างในด้านความสามารถ และทักษะในการใช้ทรัพยากรทางการเมืองอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านชีววิทยา เช่น ความแตกต่างทางสมอง เป็นต้น นอกจากนั้นบุคคลที่มีทักษะและความสามารถต่างกัน ในด้านนี้

ก็เพราะโอกาสในการได้ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญซึ่งแต่ละคนได้รับไม่เท่ากัน และนอกจากนั้นอาจเกิดความแตกต่างในการตั้งใจฝึกฝนเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (สุจิต บุญบงการ, 2534, น.22)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอำนาจการสร้างอำนาจและอิทธิพลนั้น เอ. ดาห์ล (Robert A. Dahl) ได้กล่าวว่า สาเหตุที่บุคคลมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น คือ (อ้างใน ชิตพลภาณุ จนกิจ, 2540, น.15)

- 1) บุคคลมีทรัพยากรทางการเมืองอยู่ในครอบครองมากกว่าบุคคลอื่น
- 2) แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนอาจจะมีวิธีใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้มากกว่าคนอื่น ทำให้บุคคลนั้นมีอิทธิพลทางการเมือง
- 3) แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนสามารถจะใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้ชำนาญและมีประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลอื่น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีอำนาจและอิทธิพลนั้นคือการมีทรัพยากรทางการเมือง ความสนใจและความชำนาญในการใช้ทรัพยากรทางการเมือง สำหรับทรัพยากรทางการเมืองที่สำคัญนั้น สรุปได้คือ เป็นความมั่งคั่ง ชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล และความสามารถที่จะควบคุมข้อมูลข่าวสารต่างๆ ดังจะเห็นได้จากการเลือกตั้งซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญอันจะทำให้ผู้นำทั้งในระดับชาติ และในระดับท้องถิ่น มีอำนาจทางการเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรทางการเมืองที่ตนมีอยู่ เช่น เงิน ทอง ชื่อเสียงและสื่อต่างๆ เป็นต้น เพื่อที่จะเปลี่ยนเป็นคะแนนเสียงให้ได้โดยวิธีการที่จะนำมาใช้ก็จะมีทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย และเมื่อได้เข้ามามีอำนาจทางการเมืองแล้ว จำเป็นต้องใช้อำนาจทางการเมืองแสวงหาทรัพยากรทางการเมืองโดยการคอร์รัปชัน เพื่อทดแทนทรัพยากรที่ได้ใช้ไปในการเลือกตั้ง เพื่อเตรียมไว้ในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ลักษณะเช่นนี้จึงเกิดขึ้นและกลายเป็นวงจรที่อยู่คู่กับการเมืองไทยมาจนถึงปัจจุบัน

4. แนวคิดเกี่ยวกับท้องถิ่นนิยม

แนวคิดท้องถิ่นนิยม เป็นแนวคิดทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หมายถึง พันธะผูกพันทางอารมณ์ที่มนุษย์ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและระดับกลุ่มมีต่อถิ่นที่อยู่อาศัย ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ประเพณี สัญลักษณ์และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมต่างๆ ของตนเอง ซึ่งหาใช่มีความหมายเพียงหน่วยในการตั้งถิ่นฐานตามเขตการปกครองเท่านั้น ในกระบวนการท้องถิ่นนิยมที่เกิดขึ้นและกำลังเคลื่อนไหวในปัจจุบันพบได้ในหลากหลายแง่มุมด้วยกัน บ้างก็ใช้เพื่อเรียกร้องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บ้างก็รณรงค์ให้ชุมชนหันมาอนุรักษ์หวงแหนวัฒนธรรมพื้นถิ่น

(ภาษา, การแต่งกาย, ขนบธรรมเนียมปฏิบัติ, สถาปัตยกรรมท้องถิ่น ฯลฯ) หรือการที่พรรคการเมือง บางพรรค นักการเมืองบางคน เอามาเป็นประเด็นสำคัญในการหาเสียง แม้กระทั่งในเกมกีฬาก็ไม่มี ข้อยกเว้นแต่อย่างใด เป็นต้น กล่าวโดยสรุปว่า “ท้องถิ่นนิยม” เป็นกระแสของชุมชนท้องถิ่นที่มี รากฐานทางทรัพยากร ภูมิปัญญา พัฒนาการและประวัติศาสตร์การดำรงอยู่ของตนเอง ต้นไม้ต้นเดียว เป็นป่าไม่ได้ ต้นไม้ชนิดเดียว ก็เป็นป่าไม่ได้ เพราะไม่มีความหลากหลายในชีวิต เปรียบเช่น “คน ท้องถิ่น” ที่มีปัญหามากมายหลากหลาย ในการแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการ ในวิถีชีวิต ของคนท้องถิ่น ย่อมใช้ปัจจัยในการแก้ไขปัญหาที่เหมือนกันทั่วประเทศ ย่อมไม่ได้ หรือกล่าวอีกนัยยะ หนึ่ง การแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นนั้น จะใช้รูปแบบในการแก้ไขปัญหาที่เป็น “พิมพ์เขียว” (Blueprint) จากส่วนกลางที่หยิบยื่นส่งให้มาแก้ไขปัญหาไม่ได้ เพราะมันไม่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่นที่ มีสภาพปัญหาและอัตลักษณ์ที่หลากหลายแตกต่างกันไป

ในวิถีชีวิตของคนท้องถิ่นนั้น ย่อมมาซึ่งเครื่องมือเครื่องใช้ไม้สอยที่ต่างกัน ทั้งนี้ เกี่ยวเนื่องกับสิ่งแวดล้อม สิ่งของเครื่องใช้ย่อมต่างกันไปตามท้องถิ่น เช่น เรือกอและในภาคใต้ ย่อมมี โครงสร้างเรือที่แตกต่างไปจากเรือของชาวอยุธยา หรือ คนใต้อยู่กับท้องทะเล ต้องดำรงชีวิตด้วยการ จับปลา อุปกรณ์การหาปลาย่อมมีมากกว่าคนอยู่บนเขา ส่วนคนบนเขา มีชีวิตอยู่กับการล่าสัตว์ อุปกรณ์การดำรงชีวิต ย่อมต่างจากคนทางลุ่มน้ำ หรือคนอยู่ทะเล เป็นต้น อย่างไรก็ตามในทุกสังคม ย่อมจะเลือกสรรค เครื่องมือ เครื่องใช้ ให้เหมาะกับวิถีชีวิตของตนเอง ซึ่งสิ่งนี้จะได้รับการพัฒนาขึ้น จนเป็นสิ่งที่ดีที่ยอมรับกันในสังคมนั้นๆ เรียกว่า “วัฒนธรรม” (Culture & Civilization) ทำให้เกิด ความสวยงามและชื่นชมในตนเองที่ถือว่าเป็น คุณลักษณะที่ดีงาม ควรค่าแก่การยอมรับและถือปฏิบัติ ไปสืบจนชั่วลูกชั่วหลาน โดยท้องถิ่นแต่ละแห่งก็จะมีลักษณะเฉพาะ ที่แสดงความเป็นตัวตนของตนเอง ที่เรียกว่า “อัตลักษณ์” อันเป็น “รากเหง้า” ทางวัฒนธรรมที่ฝังอยู่ในวิถีชีวิตและจิตใจสำนึกของคนใน ท้องถิ่นนั่นเอง

5. แนวคิดระบบอุปถัมภ์

แนวคิดเรื่องระบบอุปถัมภ์ที่มีนักวิชาการใช้อธิบายสังคมไทย อาทิ เช่น ม.ร.ว.อดิ นรพีพัฒน์ ลูเซียนเอ็ม แฮงค์ (Lucian M.Hank) และนักวิชาการท่านอื่น ๆ โดยแนวคิดนี้ได้ชี้ให้เห็น ความจริงข้อหนึ่งว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่มีโครงสร้างที่เน้นความแตกต่างระหว่างฐานะตำแหน่ง ซึ่ง ได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์ที่มีฐานะสูงกว่า และผู้รับอุปถัมภ์ที่มีฐานะต่ำกว่า ซึ่งมีผู้ให้ แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ไว้หลายท่าน (อมร และปรีชา 2539, น.137, 185) ดังนี้

อคิน รพีพัฒน์ (2533) กล่าวว่า เป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้ที่เหนือกว่า คือมีทรัพยากรมากกว่า หรือสูงศักดิ์มีอำนาจมากกว่า กับผู้ที่ด้อยกว่าคือผู้ที่มีทรัพยากรน้อยกว่า หรือผู้มีอำนาจด้อยกว่าคือผู้ที่มีทรัพยากรน้อยกว่าหรือผู้ที่มีอำนาจด้อยกว่า โดยผู้ที่เหนือกว่าให้การอุปการะช่วยเหลือคุ้มครองป้องกันให้แก่ ผู้ที่ด้อยกว่า และผู้ที่ด้อยกว่าให้การสนับสนุน ทำงานให้โดยคอยรับใช้ และเชื่อฟังเป็นการตอบแทน ถ้าพูดไปอย่างไทยๆ เราก็คือว่า ผู้ที่เหนือกว่าสร้างบุญคุณช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่าและผู้ที่ยกย่องว่ายอมต้องตอบแทนบุญคุณ สำคัญในความสัมพันธ์เช่นนี้ คือ กตัญญู กตเวทী

สนิท สมัครการ (2533) ให้ความหมายว่า เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ทางสังคม ประการหนึ่งซึ่งแต่ละฝ่าย บทบาท หน้าที่ และความคาดหวังต่อกันบางประการ ซึ่งเป็นที่รับรู้หรือยอมรับกันตามธรรมเนียมประเพณี หรือวัฒนธรรมของสังคม Scott (ม.ป.ป อ้างถึงใน พิชาย, 2533, น.79) ให้ความหมายว่า ระบบอุปถัมภ์เป็น ความสัมพันธ์ระหว่างคนสองกลุ่มที่เอื้อประโยชน์ให้แก่กัน และกัน โดยมีฐานะทางสังคมต่างกันโดย คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่าจะใช้อิทธิพลและสิ่งที่ดีตนมี อยู่คุ้มครองให้ผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้มีฐานะต่ำกว่า ซึ่งต้องตอบแทนด้วยการให้ความจงรักภักดี เป็นแบบช่วยเหลือตอบแทน ซึ่งรวมทั้งการอุทิศตนรับใช้แก่ ผู้อุปถัมภ์

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2539) ได้อธิบายว่าเป็นระบบความสัมพันธ์ของคน 2 ฝ่าย ซึ่งไม่เท่าเทียมกันในหลายๆ ด้าน ต่างฝ่ายต่างมาแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการซึ่งกันและกัน แต่เป็นการแลกเปลี่ยนที่ไม่เหมือนกัน ผู้ใหญ่อาจให้สินค้าแก่ผู้น้อย ในขณะที่ผู้น้อยให้บริการแก่ผู้ใหญ่ หรือกลับกันก็ตามแต่กรณี ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ดำรงอยู่ได้ไม่ใช่เพียงเพราะต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์เท่านั้น แต่ต้องมีอุดมการณ์ ที่ช่วยจรรโลงความสัมพันธ์อย่างนี้เอาไว้

ลิขิต ธีรเวคิน (2542) กล่าวว่า ระบบอุปถัมภ์คือระบบความสัมพันธ์ในสังคมจารีตค่านิยม โดยการจับกลุ่มระหว่างผู้อุปถัมภ์หนึ่งคน และผู้ใต้อุปถัมภ์จำนวนหนึ่ง โดยผู้อุปถัมภ์จะเป็นคนซึ่งมีฐานะในสังคม หรืออำนาจทางการบริหาร มีเงินทอง และเป็นที่ยอมรับนับถือตา สามารถให้คุณให้โทษ กับผู้ที่อยู่ใต้อุปถัมภ์ในระดับหนึ่ง

กล่าวโดยสรุป ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง ระบบความสัมพันธ์หนึ่งในสังคมที่มีส่วนประกอบ ดังนี้คือ มีผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ ซึ่งเอื้อผลประโยชน์ให้แก่กันและกัน ซึ่งผลประโยชน์นั้นจะไม่เท่าเทียมกัน อยู่บนพื้นฐานต่างคนต่างพอใจ (อ้างใน,ไพรัช บุรพชัยศรี, 2553)

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

6.1 ความหมายของการท่องเที่ยว (The meaning of Tourism)

การท่องเที่ยว(Tourism) เป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่งที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการท่องเที่ยวเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และก่อให้เกิดความพอใจ และไม่ได้มีจุดประสงค์อื่น มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำนิยามหรือความหมายของการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ดังนี้

องค์การการท่องเที่ยวโลก World Tourism Organization –WTO ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การเดินทางใดๆก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังนี้ ประการที่ 1.) การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติ ไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งถาวร ประการที่ 2.) การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของ ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ หรือทำสงคราม ประการที่ 3.) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพ หรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมญาติ เพื่อความเบิกบานบันเทิง เพื่อเล่นกีฬาต่างๆ เพื่อการประชุม เพื่อศึกษา และเพื่อติดต่อธุรกิจ

กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวตามความหมายขององค์การสหประชาชาติในคราวประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปี พ.ศ. 2506 ว่า การท่องเที่ยวหมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ ต้องมีการเดินทาง ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน และต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทางมิใช่เพื่อประกอบอาชีพและไปอยู่ประจำแต่ไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายๆอย่าง ต่อไปนี้คือ เพื่อพักผ่อนในวันหยุด เพื่อการศึกษา เพื่อวัฒนธรรม หรือศาสนา เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ เพื่องานอดิเรก เพื่อการกีฬาและบันเทิง เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ และเพื่อเข้าร่วมประชุมสัมมนา

6.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว (Components of Tourism)

การท่องเที่ยวจัดเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมใหญ่ที่สุดที่มีองค์ประกอบเป็นอุตสาหกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมจำนวนมาก

พยอม ธรรมบุตร (เอกสารประกอบการสอนสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, 2549) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภทดังนี้

1) แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุด เพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น เช่น ดอยอินทนนท์ มีความหลากหลายทางชีวภาพ หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์

เช่น ปราสาทพนมรุ้ง ซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรืองของอาณาจักรขอม ตลอดจนการท่องเที่ยวชนบทเพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

2) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เช่น สนามบิน ระบบคมนาคม ตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย

3) ที่พักแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการต้อนรับ (Accommodation) ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท Bed&Breakfast เกสต์เฮาส์ โฮมสเตย์ ที่พักแรมประเภทต่างๆจะมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในระดับต่างๆกัน ทำให้มีราคา และบริการในระดับต่างกัน เช่น ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ บาร์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

4) กิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการ (Tourist activities and Recreational activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกันในยุคปัจจุบันซึ่งการท่องเที่ยวได้หมายถึงเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถาน อนุสาวรีย์ความงามของธรรมชาติเท่านั้น หากมีความสำคัญสำหรับผู้มาเยือน คือ การได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆได้แก่การเดินป่า ศึกษาระบบนิเวศเขตเส้นศูนย์สูตรในป่าดิบชื้น (Rainforest) การล่องแก่งในแม่น้ำท้องถิ่น การปีนหน้าผา การพายเรือแคนูในบริเวณป่าชายเลน การเที่ยวชม การร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น

5) ส่วนประกอบอื่นๆ บริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) ได้แก่ ทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อาทิ เช่น บริการด้านร้านอาหาร โรงพยาบาล ไพรศณีย์สถานบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ห้องสุขา ฯลฯ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการท่องเที่ยวหลายรูปแบบซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น แรงจูงใจในการเดินทาง ประเภทของการคมนาคมจำนวนนักท่องเที่ยว และลักษณะของค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวอาจแบ่งได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

(1) การท่องเที่ยวตามลักษณะพื้นฐานของการท่องเที่ยว การแบ่งชนิดของการท่องเที่ยวตามลักษณะพื้นฐานของการท่องเที่ยว โดยพิจารณาตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ซึ่งในการประชุมขององค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการเดินทางและการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นในกรุงโรม ประเทศอิตาลีใน ปี ค.ศ. 1963 ในที่ประชุมได้สรุปว่าการเดินทางท่องเที่ยวสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อมีเวลาว่าง เพื่อการพักผ่อน ท่องเที่ยวในวันหยุดเพื่อการกีฬา เพื่อสุขภาพ เพื่อการศึกษา เพื่อการท่องเที่ยวทางศาสนา เพื่อธุรกิจเพื่อเยี่ยมมิตรและญาติและเพื่อวัตถุประสงค์ของ องค์กร (Mill, 1990)

(2) การท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล การท่องเที่ยวชนิดนี้มีลักษณะดังนี้คือการท่องเที่ยวภายในประเทศ การท่องเที่ยวต่างประเทศ การท่องเที่ยวลักษณะส่วนตัวและการท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ

(3) การท่องเที่ยวตามลักษณะการจัดการการท่องเที่ยวชนิดนี้มีรูปแบบดังนี้

- ก) กำหนดโดยประเภท ได้แก่การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic tourism) กับการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International tourism)
- ข) กำหนดโดยระยะทาง ได้แก่การท่องเที่ยวระยะไกล (Long - Haul) กับการท่องเที่ยวระยะใกล้ (Short- Haul)
- ค) กำหนดโดยวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว เช่น พักผ่อน ศึกษาดูงาน กีฬา การเยี่ยมญาติ การประชุม เพื่อสุขภาพ
- ง) กำหนดโดยระยะเวลา ได้แก่ การไปแวะเยี่ยม (Visit) หรือทัศนจาร (Excursion) โดยไม่ค้างคืน กับการพักเยี่ยม (Staying visit) โดยค้างแรม
- จ) กำหนดโดยนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเป็นผู้กำหนดแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางอาจเป็นการท่องเที่ยวคนเดียว หรือการท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม
- ฉ) กำหนดโดยวิธีการจัดการ ได้แก่การท่องเที่ยวแบบอิสระ (Independent travel) กับการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Inclusive travel and visits)
- ช) กำหนดโดยปริมาณและคุณภาพ ได้แก่การท่องเที่ยวมวลชน (Mass tourism) เพราะสามารถไปครั้งละมาก ๆ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อประชาชน (Popular tourism) เพราะเป็นที่นิยมของประชาชน และการท่องเที่ยวเพื่อสังคม (Social tourism)

7. แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม

7.1 ความหมาย และแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม ได้มีการให้ความหมายจากนักวิชาการองค์การ หน่วยงานต่างๆได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

การอนุรักษ์(Conservation) หมายถึง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการทำให้วัฒนธรรมนั้นเข้มแข็ง คงอยู่ได้โดยไม่ต้องปฏิบัติการอย่างไร (คณะกรรมการดำเนินงานและประสานงานวันอนุรักษ์มรดกไทย, 2541-2544)

การอนุรักษ์ (Conservation) หมายถึง การรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมที่หาดูได้ยากหรือกำลังจะสูญหายไปและไม่สามารถคลี่คลายพัฒนาได้อีก เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นหลังในการที่จะติดตามศึกษาค้นคว้า หาร่องรอยความเจริญทางวัฒนธรรมในอดีต

นิวัติ เรื่องพาดิช (2533) กล่าวว่า การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่มากที่สุด และสามารถที่จะให้ใช้ได้เป็นเวลานานที่สุดซึ่งต้องสูญเสียประโยชน์ให้น้อยที่สุด ทั้งนี้ต้องกระจายการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรโดยทั่วถึงมากที่สุด

ดังนั้นจะต้องเข้าใจว่า การอนุรักษ์ไม่ได้หมายถึงการเก็บรักษาทรัพยากรไว้เฉยๆตามกาลเทศะ (Time and Space) และพยายามให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด การให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ซึ่งแผลงมาจากคำว่า “Culture” ในภาษาอังกฤษนั้น มีการให้ความหมาย และนำมาใช้ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นในประเทศไทย หรือต่างประเทศก็ตาม ซึ่งการให้ความหมาย และนำมาใช้ดังกล่าวนี้ ต่างก็มีส่วนถูกด้วยกันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าผู้ให้ความหมาย และผู้นำมาใช้จะมองวัฒนธรรมในแง่มุมใด ด้วยเหตุนี้การหาข้อสรุปให้เป็นที่ยุติเกี่ยวกับความหมายของวัฒนธรรม จึงไม่อาจจะกระทำได้นอกจากนั้นก็ยังเป็นสิ่งที่ไม่สมควรทำอีกด้วย

พระเทพเวที (กุลวิจิตร ภัทธานนท์, 2537) อธิบายความหมายของวัฒนธรรมว่า

1) วัฒนธรรมเป็นผลรวมของการสั่งสมสิ่งสร้างสรรค์และภูมิธรรมภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาของสังคมนั้นๆ

2) วัฒนธรรมมีความหมายรวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ทั้งหมดของสังคมตั้งแต่ภายในจิตใจของคน มีค่านิยม คุณค่าทางจิตใจ คุณธรรม ลักษณะนิสัย แนวความคิด และสติปัญญา ออกมาจนท่าทีและวิถีปฏิบัติของมนุษย์ต่อจิตใจ และร่างกายของตน

3) วัฒนธรรม ก็คือ ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถที่สังคมนั้น มีอยู่หรือเนื้อตัวทั้งหมดของสังคมนั่นเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการดำเนินงานทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ก็ได้ให้ความหมายและคำอธิบายถึงลักษณะวัฒนธรรมไว้เมื่อคราวจัดทำนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติและแนวทางในการรักษา ส่งเสริม และพัฒนาวัฒนธรรมพุทธศักราช 2529 ดังนี้ (กุลวิจิตร ภัทธานนท์, 2537)

1) วัฒนธรรมเป็นวิถีการดำเนินชีวิตของสังคม เป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติและการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกัน สามารถเข้าใจและซาบซึ้งร่วมกัน

2) วัฒนธรรมเกิดขึ้นจากการประพฤติปฏิบัติร่วมกันเป็นแนวทางเดียวกันอย่างต่อเนื่องของสมาชิกในสังคม มีการสืบทอดเป็นมรดกทางสังคมต่อกัน มาจากอดีต หรืออาจเป็นสิ่งประดิษฐ์คิดค้น สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ หรืออาจรับเอาสิ่งที่เผยแพร่มาจากสังคมอื่น ทั้งหมดนี้หากสมาชิกยอมรับและยึดถือเป็นแบบแผนประพฤติปฏิบัติร่วมกันก็ย่อมถือเป็นวัฒนธรรมของสังคมนั้น

3) วัฒนธรรมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกาลเวลาเมื่อมีการประดิษฐ์หรือค้นพบสิ่งใหม่ วิธีใหม่ที่ใช้ในการแก้ปัญหา และตอบสนองความต้องการของสังคมได้ดีกว่าย่อมทำให้สมาชิกเกิดความนิยม และในที่สุดอาจเลิกวัฒนธรรมดั้งเดิม การจะรักษาไว้ ซึ่งวัฒนธรรมเดิมจำเป็นต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาวัฒนธรรมนั้นให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพตามยุคสมัย

4) วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชนชั้นในสังคมใหญ่ ย่อมมีเนื้อหา รูปแบบ บทบาท และหน้าที่ แตกต่างกันไป หากว่าความต่างต่างนั้นไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสังคม โดยส่วนรวมแล้ว ก็สมควรให้กลุ่มชนทั้งหลายมีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมของกันและกัน เพราะสภาพความแตกต่างอย่างนี้เป็นธรรมชาติของวัฒนธรรม

5) วัฒนธรรมอาจจะจำแนกได้เป็นหลายประเภทคือ วัฒนธรรมประจำชาติ วัฒนธรรมสากล วัฒนธรรมเมือง และวัฒนธรรมพื้นบ้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบความคิด และวัตถุประสงค์ ในการประยุกต์ใช้ของผู้จำแนกการจัดหมวดหมู่ของวัฒนธรรม

6) วัฒนธรรมเป็นทั้งพื้นฐาน และเครื่องมือสำหรับสร้างเสริมความสามัคคีกลมเกลียวและความเป็นปึกแผ่นในหมู่ประชาชน วัฒนธรรมจะช่วยชักนำให้คนประพฤติดี ปฏิบัติธรรม และพร้อมที่จะเผชิญชีวิตร่วมกันบนผืนแผ่นดินเดียวกัน ทั้งในยามสุข และยามทุกข์

7) วัฒนธรรมเป็นกรอบและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จึงถือได้ว่าวัฒนธรรมเป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกของสังคมซึ่งอาจจะช่วยป้องกันและแก้ไขตลอดทั้งตอบสนองความต้องการของสมาชิก และของสังคมได้

8) วัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ เป็นลักษณะเด่นประจำชาตินั้นๆ หรือประจำหมู่คณะ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ชนในชาติมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันอันจะทำให้เกิดความรัก สามัคคีและจะส่งผลต่อการรวมพลังของหมู่คณะและธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ

ผวจิตต์ อธิคมนันท์ (2543) อธิบายความหมายและลักษณะของวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมคือ สิ่งอันเป็นวิถีชีวิตของสังคม คนในสังคมมีส่วนร่วมจะคิดเห็นอย่างไร มีความเชื่ออย่างไร ก็แสดงออกให้ปรากฏเห็นเป็นรูปภาษา ประเพณีกิจการงาน การละเล่น การศาสนา เป็นต้น ตลอดจนสิ่งต่างๆ ที่คนในสังคมมีส่วนร่วมสร้างขึ้ เช่น สิ่งอันจำเป็นแก่วิถีชีวิต และการครองชีพ ได้แก่ปัจจัยสี่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ซึ่งแสดงปรากฏให้เห็นเป็นสิ่งต่างๆ ซึ่งมีการสะสมเป็นความรู้ในความทรงจำจดไว้ในหนังสือ และสิ่งต่างๆ ที่สร้างขึ้น และถ่ายทอดไว้ให้แก่กันเป็นมรดกตกทอดสืบต่อกันมาชั่วอายุคน มีการเพิ่มเติมเสริมสร้างสิ่งใหม่ และปรับปรุงสิ่งเก่าให้เข้ากันได้และมีความเจริญก้าวหน้าโดยวัฒนธรรมจะมีลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) เป็นแบบแผนของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้การเรียนรู้เป็นเรื่องสำคัญทำให้มนุษย์สร้างสิ่งที่เราเรียกว่า วัฒนธรรมเกิดขึ้นมนุษย์จะต่างจากสัตว์เนื่องจากการกระทำต่างๆ เป็นเรื่องของการเรียนรู้ เช่น การหิวผม การแปร่งฟัน การเย็บผ้า เขียนหนังสือ ฯลฯ

2) เป็นสิ่งซึ่งสืบทอดจากบรรพบุรุษเป็นมรดกทางสังคมซึ่งส่งต่อๆ กัน มาหลายชั่วอายุซึ่งคนรุ่นต่อมาได้นำมาใช้ปฏิบัติทำให้คงอยู่ไม่สูญหาย แต่อาจปรับเปลี่ยนไป เช่น ภาษาการแต่งกาย ฯลฯ

3) เป็นของส่วนรวมในสังคม มิใช่เป็นของผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ แต่จะช่วยกันคิดสิ่งทีสร้างสรรค์ร่วมกันปฏิบัติทำให้วัฒนธรรมนั้นอยู่ยืดยาว เช่น วัฒนธรรม ภาษา การแต่งกาย จึงเป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนจำนวนมาก หรือของสังคมทั้งหมด

8. ประวัติเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

ลักษณะที่ตั้งของตำบลป่าอ้อดอนชัย เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยเป็นตำบลหนึ่งใน 15 ตำบล ของอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย มีที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของที่ว่าการอำเภอเมืองเชียงราย มีระยะห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย จุดใกล้สุดประมาณ 7 กิโลเมตร และจุดไกลสุดประมาณ 22 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้- ทิศเหนือ ติดต่อบ้านรอบเวียง ตำบลสันทราย ตำบลท่าสาย จังหวัดเชียงราย

- ทิศตะวันออก ติดต่อบ้านห้วยสัก อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย
- ทิศใต้ ติดต่อบ้านแม่อ้อ อำเภอพาน ตำบลป่าก่อคำ และตำบลบัวสลี อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย
- ทิศตะวันตก ติดต่อบ้านแม่กรณ์ และตำบลดอยฮาง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

8.1 ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

สภาพพื้นที่ย่านกลางของตำบลเป็นที่ราบลุ่ม พื้นที่ด้านทิศใต้เป็นเนินเขาสลับทุ่งโล่งติดกับเทือกเขาตอยปุย ทิศตะวันตกติดเทือกเขาตอยฮาง บริเวณที่ราบลุ่มย่านกลางของตำบลมีแม่น้ำแม่ลาว,น้ำแม่กรณ์ไหลผ่าน เป็นย่านที่ตั้งที่อยู่อาศัย และประกอบกิจกรรมที่สำคัญของตำบล

8.2 การเมืองการปกครอง

ตำบลป่าอ้อดอนชัยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 21 หมู่บ้าน มีประชากร รวม 10,027 คน แยกเป็นชาย 4,894 คน หญิง 5,133 คน มีจำนวน 3,926 ครัวเรือน ดังรายละเอียดดังนี้

8.3 สภาพเศรษฐกิจ

ราษฎรในตำบลป่าอ้อดอนชัยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก เช่น การทำนา, ทำสวน, ทำไร่, เลี้ยงสัตว์, เลี้ยงปลา, ทำไร่นาสวนผสม ส่วนเวลาว่างจากฤดูทำนาก็จะประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปเสริมไปด้วย นอกจากนี้ยังประกอบอาชีพทางการพาณิชย์, การทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน, การบริการต่าง ๆ เช่น โรงสี,ร้านขายของชำ, ร้านอาหาร, กิจการหอพักนักศึกษา และมีประชากรอีกจำนวนหนึ่ง ประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมและหน่วยงานของทางราชการ ตลอดจนรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ พอจำแนกประเภทอาชีพเป็นส่วน ดังนี้

อาชีพทางด้านเกษตรกรรม จำนวนประมาณ 70%

อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวนประมาณ 20%

อาชีพประกอบการพาณิชย์ , การบริการ จำนวนประมาณ 5%

รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวนประมาณ 5%

8.4 การคมนาคม

มีเส้นทางคมนาคมทางบกเชื่อมต่อกับทางจังหวัดเชียงราย เป็นถนนลาดยางมาตรฐานจำนวน 2 สายทางที่มีรถโดยสารรับจ้างวิ่งอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นเป็นถนนลาดยางเชื่อมต่อระหว่างตำบลข้างเคียง และหมู่บ้านภายในตำบล จำนวน 5 สายทาง ทั้งนี้ถนนภายในหมู่บ้านหรือชอยภายในหมู่บ้านมีถนนคอนกรีตเสริมเหล็กประมาณ 70% ของพื้นที่ทั้งหมด อีก 30% ยังเป็นถนนลูกรัง ทั้งนี้ได้รวมทั้งหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลเส้นทางคมนาคม ก็ยังเป็นถนนลูกรัง ทำให้การสัญจรไปมาและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรของราษฎรค่อนข้างจะลำบาก การ

8.5 การไฟฟ้า

มีกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคใช้ครบทุกหมู่บ้าน แต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน กรณีครัวเรือนตั้งใหม่และพื้นที่ห่างไกลจากชุมชนได้ขอขยายเขตเพิ่มเติมอีกหลายครอบครัว

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชลิตา เณิมรักชาติ (2560) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อวัดร่องขุน จังหวัดเชียงราย สรุปผลการศึกษาข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเยี่ยมชมวัดร่องขุน จังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/ นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 บาทหรือน้อยกว่า

สรุปผลการศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อวัดร่องขุน จังหวัดเชียงราย พบว่าโดยรวมนักท่องเที่ยวชาวไทยมีทัศนคติต่อวัดร่องขุนในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายประเด็นพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับแรก คือ วัดร่องขุนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ท่านต้องมาเยี่ยมชมให้ได้ เมื่อมาจังหวัดเชียงราย รองลงมาคือ มี 2 ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นเท่ากัน ได้แก่วัดร่องขุนมีความเป็นเอกลักษณ์ด้วยรูปแบบศิลปวัฒนธรรมล้านนา และวัดร่องขุนเป็นแหล่งเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรมแห่งหนึ่งของไทย รองลงมาคือ วัดร่องขุนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมแห่งหนึ่งของไทย ส่วนทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วัดร่องขุนเป็นสถานที่ที่สามารถสื่อสารเรื่องธรรมะผ่านงานศิลปะ เช่น สถาปัตยกรรม และ จิตรกรรม

จากสถิติพบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวทางภาคเหนือ ในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวน 29,798,775 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 25,310,681 คน และเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ 4,488,094 คน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวทางภาคเหนือ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 มากขึ้นถึง 9.928 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวไทย 10.21% และเป็นการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ 8.29% ส่วนแนวโน้มในปลายปี พ.ศ. 2559 ไปจนถึงต้นปี พ.ศ.2560 คาดว่าสถานการณ์ท่องเที่ยวจะยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพิ่มมากขึ้น และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจในประเทศและจังหวัดเชียงรายต่อไป

อนุวัฒน์ นาคพรมพะเนาวิ, สุธิพงษ์ สวัสดิ์ทา และชาญชัย ฮวดศรี (2566) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่นในการส่งเสริมวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับการมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่น ในการส่งเสริมวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในอำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น ทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว 2. ด้านการจัดการตลาดท่องเที่ยว 3. ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 4. ด้านการประชาสัมพันธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2) นักรการเมืองท้องถิ่นที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) แนวทางในการมีส่วนร่วมของนักรการเมืองท้องถิ่น ในการส่งเสริมวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นโดยประยุกต์ตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า 1. ด้านฉันทะ ช่วยกันอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุที่มีอยู่แล้ว ให้ความมั่นคงแข็งแรง 2. ด้านวิริยะ ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวลักษณะปฏิบัติธรรมบูรณาการกับการอนุรักษ์โบราณสถานและศึกษาประวัติศาสตร์ 3. ด้านจิตตะ ควรพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. ด้านวิมังสา ควรดูแล รักษา แหล่งวัฒนธรรมอยู่เสมอ

พระชลญาณมุนี (2561) พระพุทธศาสนากับการเมือง สรุบบทความจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 (MCU CONGRESS II) หลักธรรมในพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่อยู่กับชีวิตคนในทุกๆระดับ เมื่ออยู่ตามลำพังคนก็จะมีธรรมประจำตน เมื่อรวมกันเป็นบ้านเป็นเมือง ก็มีธรรมะสำหรับบ้านเมือง เพื่อให้ผู้ปกครองบ้านเมืองได้ปฏิบัติถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ตัวอย่างเช่น ฆราวาสธรรม ซึ่งเป็นหลักธรรมสำหรับผู้ครองเรือน ประชาชน ชาวบ้าน คำสอนในพระพุทธศาสนาจึงพอแก่การแจกจ่ายไม่เฉพาะเมือง แม้แต่โลกก็ไม่หมดและเป็นธรรมะที่เป็นไปเพื่อความสงบร่มเย็นแก่ตนเอง บ้านเรือน บ้านเมือง และโลก เมื่อมาพิจารณาดังนี้แล้วพระพุทธศาสนากับวิถีชีวิตจึงแยกออกจากกันไม่ได้ อย่างน้อยที่สุดพระพุทธศาสนามีบทบาทในการดำเนินชีวิต 3 ประการได้แก่

1) พระพุทธศาสนาเป็นพลังที่สร้างบูรณาการของสังคมเป็นสถาบันที่ถ่ายทอดปลูกฝังวัฒนธรรมและจริยธรรมทางสังคมช่วยส่งเสริมความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางวัฒนธรรมและความเป็นชาติ ซึ่งในแง่นี้พระพุทธศาสนาจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติและค่านิยมของชาวพุทธโดยตรง

2) พระพุทธศาสนามีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดแนวทางความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคม ซึ่งในแง่นี้พระพุทธศาสนาจะมีอิทธิพลต่อการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม

3) พระพุทธศาสนาไม่เพียงแต่มีหลักการเกี่ยวกับธรรมชาติ และปัญหาทางศีลธรรมเท่านั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างความเสมอภาคกันในโอกาสทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอีกด้วย

เนื่องจากประเทศเป็นสังคมใหญ่การเมืองอันเป็นกิจกรรมหรือความสัมพันธ์ ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับอำนาจในการควบคุมสมาชิกสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดระเบียบสังคมซึ่งมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างมาก สำหรับพระพุทธศาสนานั้นคือ วิถีชีวิตของประชาชนชาวพุทธเป็นที่มาและรากฐานของการกำหนดธรรมเนียม ประเพณีสังคม และวัฒนธรรม ในทุกๆ ด้าน ดังนั้น พระพุทธศาสนากับการเมืองจึงต้องเกี่ยวข้องผสมผสานควบคู่กันไปชนิดที่แยกออกจากกันไม่ได้ หลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสังคม เศรษฐกิจและการเมืองการปกครอง เพราะเหตุนี้ การเมืองจะดำเนินไปด้วยดีและจะประสบความสำเร็จได้นั้นจึงต้องมีหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว และเป็นแนวทางในการดำเนินงานทางการเมืองอีกด้วย (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2562)

เกษภา ผาทอง และธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (2561) ได้ศึกษา พระพุทธศาสนากับการเมืองในสังคมไทย ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาเป็นส่วนมากในอัตราเฉลี่ย 94.6% ของคนไทยทั่วประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) ประการสำคัญของการนับถือศาสนาพุทธนั้น นำมาซึ่งการหลอมรวมจิตใจของคนในสังคม การยึดถือปฏิบัติตามหลักแห่งธรรมของพระบรมศาสดา ถือเป็นระเบียบแบบแผน อันคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม ดั้งเดิมของไทย ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญกำหนดนโยบายโดยการนำมิติทางศาสนามาร่วมแก้ไขปัญหาวิกฤติต่างๆทางสังคมด้วยการส่งเสริมนำพลัง “บ ว ร” บ้าน วัด โรงเรียน ร่วมสร้างสังคมคุณธรรม (กรมการศาสนา, 2560) ด้วยบริบทดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภายใต้ “บ ว ร” (บ้าน วัด โรงเรียน) นั้น “วัด” จะเป็นหน่วยกลางในการเชื่อมต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียนอันเป็นสถาบันหลักของชาติ เมื่อเป็นเช่นนี้บทบาททางพระพุทธศาสนาจะมีมาก ในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต บาป บุญ คุณ โทษ และยังเกี่ยวเนื่องกับการปกครอง การเมือง ของผู้นำในการปกครองบ้านเมือง เป็นต้น

ดังนั้นในการนับถือพระพุทธศาสนาของประชาชนคนไทย จึงเป็นปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองในหลาย ๆ ประการ เช่น บทบาทเชิงพุทธที่เกี่ยวกับ “ธรรม” บทบาทเชิงพุทธที่เกี่ยวกับ “พระสงฆ์” ซึ่งปัจจัยเชิงพุทธดังกล่าวเป็นส่วนที่ช่วยในการโน้มน้าวจิตใจหรือชี้แนะแนวทางในการ

ตัดสินใจหรือกระทำกิจกรรมทางการเมือง เพราะบริบททางสังคมไทยฐานรากดั้งเดิมมีความผูกพันอันเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนายาวนาน (เสรี รั้งสรรค, 2561) วัดถือว่าเป็นบทบาทสำคัญต่อการเมือง การปกครอง เป็นกรอบในการบริหารงานให้ผู้นำได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามทำนองครองธรรมมีความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักบาป บุญ คุณ โทษ และเห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง หากรัฐหรือประเทศไหนปกครองกันโดยปราศจากธรรมะเป็นเข็มทิศ ยึดเหนี่ยวจิตใจ ประเทศ รัฐ หรือ เมืองนั้นๆ ก็มีแต่การคอร์รัปชัน คดโกง เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่คิดถึงประชาชน บ้านเมืองนั้นก็มีความล่มจม ล่มสลายเป็นแน่แท้

ประสิทธิ์ สระทอง (2560) ศึกษาเรื่อง บทบาทของวัดที่มีต่อสังคมในการก้าวเดินในศตวรรษที่ 21 ในศตวรรษที่ 21 พระสงฆ์ต้องปรับตัวเพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษา เพื่อให้เกิดทักษะที่มีความประสงค์จะให้เกิดกับสังคม คือต้องส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้เกิดทักษะชีวิต 10 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพทั่วถึงและเป็นธรรมแก่เด็กเยาวชนทุกคน ทั้งหญิงชายในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (2) การสร้างโอกาสที่เท่าเทียมกันในการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งหญิงชายและการศึกษาระดับอนุบาล (3) การสร้างโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมระหว่างหญิงชายในการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ (4) เพิ่มโอกาสให้แก่เยาวชนและผู้ใหญ่ในการพัฒนาทักษะสำหรับการใช้ชีวิตและการทำงานที่ดี (5) ขจัดความเหลื่อมล้ำในโอกาสทางการศึกษา และผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท (6) ขจัดปัญหาการไม่รู้หนังสือและการคิดคำนวณให้หมดไปในกลุ่มเด็กเยาวชนและประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ (7) ส่งเสริมทักษะพลเมืองที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การเป็นพลเมืองโลกที่ดีและการจัดการความขัดแย้งและส่งเสริมสันติภาพ เป็นต้น (8) พัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาให้รองรับการใช้งานของคนทุกกลุ่มในสังคม (9) เพิ่มทุนการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่ยากจนและทุรกันดาร และ (10) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับชาติให้เพียงพอต่อความต้องการทางการศึกษาที่จะเพิ่มขึ้น (ไกรยส ภัทราวาท, 2558: 2) เพราะการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้เกิดทักษะต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเตรียมประชากรให้พร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อการดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข การศึกษาคือการสร้างพลังปัญญาแก่ประชากร (อาวุธทางปัญญา) เพื่อพร้อมรับมือกับปัญหาต่างๆ ทั้งในเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ดังนั้น การศึกษาจึงถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการพัฒนาประชากรเพื่อเตรียมความพร้อมในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนมุมมองแนวคิดให้ดีกว่าเดิม (สระทอง, 2560)

พระครูธรรมธรนิเทศ อภิญาโณ และ พระครูสุนทรเจติยาภิวัฒน์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของวัดในการเสริมสร้างให้เกิดสันติสุขในชุมชน ในสมัยโบราณนั้น วัดเป็นสถานที่รวมจิตใจของคนไทยทุกเพศ ทุกวัย และวัดยังเป็นสถานที่ให้ความรู้แก่คนในสมัยก่อน เพราะแต่ก่อนนั้นยังไม่มีโรงเรียน ไม่มีครู ไม่มีสถานศึกษา ก็เลยใช้วัดเป็นที่ให้ความรู้แก่เด็กๆ โดยมีพระเป็นผู้อบรมสั่งสอน

ดังนั้นพระในสมัยก่อนจึงเปรียบเสมือนครูในปัจจุบัน และวัดยังเป็นทีชุมนุมของผู้คน เพื่อเป็นที่ประชุม หรือเพื่อเป็นที่ชำระจิตใจของประชาชน นับได้ว่าในสมัยก่อนนั้นวัดมีอิทธิพลอย่างมากต่อคนไทย จนมาถึงในยุคสมัยปัจจุบัน ถือว่าวัดถูกลดบทบาทลงไป แต่อย่างไรก็ตาม วัดก็ยังคงเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยมาอย่างช้านาน ดังนั้นวัดจึงมีบทบาท ในทางสังคมที่เกี่ยวพันกับชาวไทยตั้งแต่เกิด จนกระทั่งตาย เป็นศูนย์กลางทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวบ้านอย่างเห็นได้ชัด เมื่อสังคมไทยในปัจจุบันเริ่มห่างไกลจากวัด ผู้ใหญ่ไม่ปลูกฝังให้เด็ก ๆ เข้าวัด ไม่เข้าใจในหลักธรรม ไม่มีธรรมมะประจำใจจึงทำให้ปัจจุบันสภาพการบ้านเมืองของเรามีการคอร์รัปชันกันเป็นจำนวนมาก ผู้นำขาดคุณธรรม จริยธรรม คดโกง ดังนั้นวัดจึงเป็นจุดศูนย์รวมนำหลักธรรม เผยแผ่ความรู้ให้ประชาชนเกิดความเข้าใจในหลักธรรมจะทำให้คนตั้งมั่นอยู่ในความไม่ประมาท มีการปล่อยวางไม่เห็นแก่ตัว จะทำให้บุคคลแก้ปัญหาอย่างสันติ แก้ปัญหาอย่างถูกวิธี ไม่ใช่ความรุนแรง เป็นต้น (พระครูสุนทรเจติยาภิวัฒน์, 2559)

พระศรีสังฆญาณมุนี (2560) พระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองไทย สรุปบทความจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 และนานาชาติ ครั้งที่ 2 พระพุทธศาสนามีความสำคัญต่อสังคมไทย ในฐานะเป็นสถาบันหลัก ของสังคมวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน ในด้านการศึกษาโดยมีบทบาทสำคัญอยู่สองประการคือ ประการแรก วัดเป็นศูนย์กลางการศึกษาเล่าเรียนของชุมชนและพระเป็นครูผู้นำทำหน้าที่อบรมสั่งสอนมีประเพณีบวชเรียนและ ประการที่สองวัดเป็นแหล่งศิลปวิทยาการเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าต่างๆองค์ความรู้การแพทย์แผนโบราณ นอกจากนั้นวัดยังเป็นศูนย์กลางในด้านพฤติกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ เป็นแหล่งสังคมสงเคราะห์ เช่น ศูนย์ฝึกอาชีพ ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก สงเคราะห์ผู้ป่วยโรคร้ายแรงต่างๆ เป็นต้น ส่วนพระก็จะทำหน้าที่เป็นผู้นำทางจิตใจ เช่นผู้นำในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นผู้นำในการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและผู้นำการอบรมจิตใจของสังคมให้ดีงาม พระพุทธศาสนากับการเมืองนั้น ได้กล่าวถึงอธิปไตย ไว้ถึง 3 แบบ คือ อตตอธิปไตย โลกอธิปไตย ธรรมอธิปไตย โดยแบบที่ 3 คือ ธรรมอธิปไตยปกครอง คือ การเน้นธรรมะเป็นใหญ่ให้ผู้นำมีธรรมะ และประชาชนมีธรรมะ เน้นเสรีภาพทางจิต เป็นศาสนาแรกที่ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน มีสิทธิพิจารณาคัดเลือกผู้นำ มีสิทธิในด้านต่างๆ ไม่ก่อความเดือดร้อนสู่ตนเองและผู้อื่น สอนให้รู้จักความพอดีในการปฏิบัติตน และการแก้ไขปัญหาต่างๆด้วยปัญญา

ความขัดแย้งทางการเมืองที่เป็นปัญหาสังคมนั้นอาจจะมาจากหลากหลายสาเหตุ เช่น ขัดผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ความคิดเห็นไม่ตรงกัน ขาดอุดมคติทางการเมือง เป็นต้น การแก้ไขปัญหา นี้ ตามทัศนะของพุทธศาสนาแล้ว นักการเมืองจะต้องมีธรรมะสำหรับนักบริหารซึ่งพระพุทธองค์ได้แสดงไว้ว่า คุณสมบัติของนักปกครองที่ปรากฏในพระคัมภีร์ศาสนาหลายแห่งด้วยกัน ท่านได้แสดงใน อรรถกถาอัฐกนิบาตอังคตตรนิกาย มีใจความว่า ผู้ปกครองนั้นจะต้องทำนุบำรุงประชาราษฎร์ด้วยหลักธรรมที่เรียกว่าราชสังคหวัตถุ 5 ดังนี้

- 1) สัสสมะระ ฉลาดสามารถในการบำรุงเกษตรกรรมและกสิกรรม

2) ปุริสเมธะ ฉลาดสามารถในการบำรุงคน ส่งเสริมคัดเลือกคนมาทำงานให้เหมาะสมกับความรู้จักความสามารถของเขา

- 3) สัมมาปาสะ ผูกประสานสงเคราะห์ประชาชนพลเมืองบ่วงคล้องใจคน
- 4) วาชเปยยะ พุดจาด้วยถ้อยคำไพเราะอ่อนหวานดุดตีมใจ
- 5) นิรัคคหะ บริหารประเทศชาติให้อยู่เย็นเป็นสุข

จะเห็นได้ว่าวัดกับการเมืองมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด หลายครั้งที่การประชุมชุมประท้วง หรือยื่นข้อเสนอเรียกร้องต่างๆต่อฝ่ายรัฐบาลหรือผู้นำประเทศจะมีพระเข้าไปร่วมอยู่ด้วย โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้พระถือว่ามียุทธศาสตร์เป็นอย่างมากในการชุมนุมประท้วง

ในการประชุมวิชาการครั้งนี้ก็มีบทความเกี่ยวกับกิจของสงฆ์ในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังต่อไปนี้ กิจที่ควรทำเกี่ยวกับการเมืองของพระสงฆ์นั้น ตามหลักแล้วจะต้องเป็นกิจที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของมหาชน ให้คำแนะนำหลักธรรมในด้านการปกครองบ้านเมือง โดยไม่กระทบกระทั่งผู้อื่น มุ่งเน้นให้มีการเจริญสติ ใช้สันติวิธีในการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททางการเมือง กิจที่ควรละของพระสงฆ์ คือ การพูดกระทบผู้อื่นอย่างมีอคติ ไร้เหตุผล พระสงฆ์ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม เป็นพลเมืองของประเทศชาติจึงน่าจะทำกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ได้เหมือนชาวบ้านทั่วไป แต่อีกสถานภาพหนึ่งพระสงฆ์ก็เป็นนักบวชผู้แสวงหาความสงบในพระพุทธศาสนา มีหลักธรรมวินัยให้ต้องประพฤติปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงมีกิจบางอย่างที่แสดงออกทางการเมืองได้ไม่เหมือนชาวบ้าน เมื่อพิจารณาจากหลักธรรมวินัยแล้ว การแสดงออกทางการเมืองก็ไม่ได้มีความผิดแต่อย่างใด ส่วนการพิจารณาตามหลักกิจเสริม ที่ประกอบไปด้วยการแนะนำสั่งสอน การเผยแผ่ธรรมแก่ประชาชน ก็ถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของพระสงฆ์อยู่แล้ว เมื่อทำการแนะนำสั่งสอนธรรม พร้อมทั้งการเผยแผ่ให้ความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในศีลธรรม และรู้จักฝึกอบรมจิตเจริญปัญญา ประชาชนก็อยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข ประพฤติปฏิบัติชอบแล้ว ก็เป็นผลประโยชน์แก่แผ่นดินโดยทางอ้อม

นอกเหนือจากกิจที่ต้องปฏิบัติต่อประชาชนแล้ว แท้ที่จริงยังมีกิจในฐานะเป็นที่ปรึกษาให้กับเหล่านักปกครองแผ่นดิน เช่น นักการเมือง และพระมหากษัตริย์โดยสามารถให้ความรู้ความเข้าใจแนะนำในทางธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง เช่น การใช้ทศพิธราชธรรม จักรวรรดิวัตร และราชสังคหวัตถุ เป็นต้น แต่การแนะนำดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการเข้าไปกุมอำนาจ ก้าวก้าวหรือแทรกแซงทางการเมืองใดๆ ทั้งสิ้น การพูดหรือการพาดพิงทางการเมือง หากไม่พูดก้าวล่วงมากจนเกินไป ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สมควร โดยต้องพูดอยู่ในหลักแห่งความถูกต้อง ประกอบด้วยธรรม มุ่งไปสู่ประโยชน์แก่มหาชนและต้องไม่กระทบกระทั่งผู้อื่นให้เจ็บช้ำน้ำใจ หากพูดแสดงธรรมพาดพิงการเมืองในลักษณะนี้ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เพราะเป็นไปในลักษณะการเตือนสติ ให้แง่คิดมุมมองที่เป็น

กลาง ไม่ให้เกิดความแตกแยกเกลียดชังกัน ไม่ให้ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาผ่านการพูด การเขียนหรือผ่านสื่อต่างๆ ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ควรทำ

ด้วยเหตุนี้ พระสงฆ์จึงควรเข้าไปเกี่ยวข้องในลักษณะของการสั่งสอน ห้ามปรามทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมได้ พระสงฆ์จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองในลักษณะนี้ได้ และควรถือว่าเป็นกิจที่ต้องทำ โดยการนำธรรมะเข้าไปช่วยเหลือเยียวยา เช่น การเตือนสติ ให้มีขันติธรรม เมตตาธรรมใช้เหตุผล ใช้สันติวิธีในการแก้ปัญหา เป็นต้น พระสงฆ์ควรวางตัวเป็นกลางทางการเมือง เพราะฝ่ายทางการเมืองเป็นอนิจจัง เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ หากพระสงฆ์ปฏิบัติตามหลักการข้างต้นได้อย่างถูกต้องด้วยดี ก็จะมีคำตอบที่สามารถสร้างความมั่นใจให้กับสังคมได้อย่างชัดเจนว่า "การเมืองเป็นกิจของสงฆ์" (พระศรีสังฆญาณมุนี, 2560)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระหัวข้อ วัดร่องขุนกับการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงรายผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

1. กลุ่มประชากรตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย ผู้นำชุมชน ประชาชน บุคลากรของทางวัดร่องขุน และนักวิชาการ โดยการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างคือ นักการเมืองท้องถิ่นจำนวน 5 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน ประชาชนจำนวน 20 คน ตัวแทนของวัดร่องขุน 1 คน และนักวิชาการ จำนวน 2 คน ดังนี้

1. นาย สุรพันธ์ พลภูมิ ตรีรงค์ชยานุรักษ์ นายกเทศมนตรีตำบลป่าอ้อดอนชัย
2. นาย ศรีไฉว ศรีนุช สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
3. นางสาว พิภูลทอง ไชยวงศ์ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
4. นางสาว ไสรยา ทิพย์วัฒนา สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
5. นางสาว สุกัญญา มาลี สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
6. นาย ธนู นันทชัย ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสันมะนะ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
7. นาย สุธิตศักดิ์ ดอนชัย ผู้ใหญ่บ้าน บ้านป่าตึง เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
8. นาย ถนอม สง่าวงศ์ ผู้ใหญ่บ้าน บ้านป่าไผ่ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
9. นาย สุพัฒน์ เชียงคาน ผู้ใหญ่บ้าน บ้านเหล่าลาว เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
10. นาย ชนประพันธ์ คำอุ่น ผู้ใหญ่บ้าน บ้านร่องขุน เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
11. นาย สุฐาน อ้ายยอดแก้ว ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองหม้อ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
12. นาง ณิชรา วินเซนต์ ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองหม้อใหม่ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

13. นาย ไพโรจน์ ใจจุมปา ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสันทรายยาว เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
14. นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल ผู้ใหญ่บ้านบ้านสันมะหลอดเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
15. นาย สมชาย สุวรรณมณี กำนันผู้ใหญ่บ้าน บ้านสันกลาง ตำบลป่าอ้อดอนชัย
16. นาง ทศนวิวรรณ์ มาลี แม่ค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
17. นางสาว ศิรินันท์ อุสาใจ แม่ค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
18. นางสาว อัญชรี แก้วนคร แม่ค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
19. นางสาว เพ็ญประภา ชำนาญป่า ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
20. นางสาว รุ่งทิพย์ วงศ์นาคพันธ์ ร้านค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ข
21. นางสาว สกายวัลย์ รินสินจ้อย ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
22. นางสาว อภิรมย์ เดชา ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
23. นางสาว สุภัสสร ใจทัต ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
24. นางสาว ศรัญญา ไชยการ ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
25. นางสาว ศิริกัญญา ปุยคำ ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
26. นาย วิทยา รุ่งเรืองธนาภา ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
27. นางสาว วันศิกา เตชะ ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
28. นาย จักริน เลี่ยมสกุล ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
29. นาย พิพัฒน์ ดอนชัย ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
30. นาย ปรีชญา คำมา ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
31. นาย สมควร พิมโสภา ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
32. นาย อุ๋นเรื่อน พักแก้ว ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
33. นาง มะลิ ปัญญารส ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
34. นาย ตามากร จันศิริ ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
35. นาย เจษฎา ศิริแก้ว ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศพล พงษ์ดีเต้ รองคณบดี สำนักวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

37. อาจารย์จรูณ แตนนาเลิศ รองผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย

38. ร.ต.ต.มารุจ ไชยการ ไวยาวัจกร วัดร่องชุ่น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการสัมภาษณ์นักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ประชาชน บุคลากรวัดร่องขุน และนักวิชาการ เกี่ยวกับบริบททางการเมืองของ วัดร่องขุน ที่อิทธิพลต่อการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย และศึกษาผลกระทบจากบทบาทของ วัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย โดยศึกษาจากเอกสาร การค้นจากหนังสือ บทสัมภาษณ์ต่างๆ ทางโซเชียลมีเดียที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่นในมิติที่มีสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกับวัดร่องขุน ตลอดจนบทบาทนโยบายของทางวัดร่องขุนที่มีผลกระทบต่อการเมืองท้องถิ่น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นรูปแบบการศึกษาระยะเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์ถึงบทบาทของวัดร่องขุน ที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย และผลกระทบจากบทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาจึงได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ข้อมูลชั้นปฐมภูมิ (primary data) คือ การสัมภาษณ์นักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ประชาชน บุคลากรวัดร่องขุน และนักวิชาการ

3.2 ข้อมูลชั้นทุติยภูมิ (secondary data) คือ ข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ การสัมภาษณ์ เอกสารทางวิชาการ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อโซเชียลมีเดียต่างๆ เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวัดร่องขุนกับการเมืองท้องถิ่นในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงพรรณนา (descriptive analytics) ที่ได้จากบทสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ประชาชน วิทยากรวัดร่องขุน และนักวิชาการ รวมถึงการศึกษาค้นคว้าเอกสารเพิ่มเติมเพื่อนำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลสนับสนุนในประเด็นต่างๆ โดยใช้วิธีการจำแนกข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้จากการสัมภาษณ์ และการสังเกตเพื่อพิจารณาเชื่อมโยงในประเด็นต่างๆในการอธิบาย และเพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษา จึงได้นำแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เรื่อง วัดร่องชุ่นกับการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบล ป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปและวิเคราะห์ ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ของกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1) บทบาทของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

2) ผลกระทบของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ผลการศึกษาพบว่าวัดร่องชุ่นมีบทบาทต่อการเมืองท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้ บทบาทในทางตรงคือ บทบาทด้านการช่วยเหลือสังคม บทบาทด้านการให้คำแนะนำ คำชี้แนะ บทบาทด้านการเป็นที่ปรึกษา บทบาทด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน และบทบาทด้านการท่องเที่ยว

บทบาทในทางอ้อมคือ บทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน บทบาทด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล และบทบาทด้านการคิดสรรนักรการเมือง โดยผู้ศึกษาจะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 หัวข้อใหญ่ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. บทบาทของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์และการเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ (primary data) และข้อมูลแบบทุติยภูมิ (secondary data) ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1.1 บทบาทของวัดร่องชุ่นด้านการให้ความช่วยเหลือสังคมและชุมชน วัดร่องชุ่น ออกแบบและสร้างโดย อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ซึ่งเงินงบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างนั้นเป็น เงินทุนทรัพย์ส่วนตัวของอาจารย์ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และเงินที่ได้จากการจำหน่ายผลงานทางด้าน ศิลปะตลอดจนการจำหน่ายของที่ระลึกภายในวัดร่องชุ่นให้แก่นักท่องเที่ยว เป็นเงินทั้งสิ้นกว่า หนึ่ง พันล้านบาท อีกทั้งปัจจุบันวัดร่องชุ่นมีการเก็บค่าเข้าเยี่ยมชมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติคนละ 100 บาท ในปี พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเยี่ยมชมวัดร่องชุ่นโดยประมาณ 500 - 1,500 คนต่อวัน เมื่อพิจารณาจากรายรับที่ผ่านมาพบว่า ทางวัดร่องชุ่นมีรายได้เพียงพอที่จะใช้ใน

การสร้างวัด โดยไม่ขอรับเงินบริจาคและงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้วัดมีอิสระทางด้านการบริหารจัดการและการเงิน ไม่อยู่ภายใต้การบริหารงานและการควบคุมของหน่วยงานหรือนักการเมืองคนใด ปัจจุบัน พ.ศ.2564 วัดร่องชุ่นดำเนินการสร้างมาแล้ว 24 ปี ภายใต้การบริหารของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ สร้างความเปลี่ยนแปลงให้จังหวัดเชียงรายเป็นอย่างมาก

ไม่เพียงแต่ทางวัดจะใช้งบประมาณที่มีบริหารจัดการและสร้างวัดเท่านั้น วัดร่องชุ่นยังมีบทบาทในการช่วยเหลือสังคมในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ในรูปแบบของโครงการ อาทิ โครงการช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย โครงการทุนการศึกษาให้บุตรหลานในหมู่บ้านร่องชุ่น โครงการเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุในหมู่บ้านร่องชุ่น โครงการกู้ยืมเงินในหมู่บ้านร่องชุ่น และโครงการช่วยเหลือการกุศลต่างๆอีกมากมาย ทั้งหมู่บ้านและเทศบาล รวมถึงการบริจาคเงินช่วยเหลือโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลประจำจังหวัดเชียงราย วัดร่องชุ่นได้ช่วยเหลือสังคมและชุมชนหลายด้าน จึงมีความเกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่นอยู่พอสมควร เพราะหลายครั้งวัดร่องชุ่นต้องทำงานร่วมกับนักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำชุมชน จึงทำให้วัดร่องชุ่นมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือสังคมและชุมชนดังบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“วัดร่องชุ่นเป็นวัดที่เป็นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว การบริหารจัดการ และการช่วยเหลือสังคม โดยผ่านนโยบายของวัดร่องชุ่นที่ทำเพื่อท้องถิ่น ในฐานะเราเป็นผู้นำก็มีความรู้สึกยินดีและปลื้มใจแทนพี่น้องประชาชนที่วัดร่องชุ่นได้เข้ามาช่วยเหลือในด้านเหล่านี้” (นาย สุรพงษ์พลภูมิ ดุรงค์ชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า การทำงานของท้องถิ่นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหรือการพัฒนาเราต้องอ้างอิงถึงวัดร่องชุ่นเป็นอันดับแรก รวมถึงการใช้วัดร่องชุ่นเป็นโมเดลเป็นแบบอย่างในการพัฒนาและช่วยเหลือสังคม บางครั้งเราก็ต้องขอความช่วยเหลือขอความร่วมมือจากวัดร่องชุ่นอยู่บ่อยๆ ดังนั้นวัดร่องชุ่นจึงมีส่วนสำคัญต่อการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ในด้านการพัฒนาและการช่วยเหลือสังคม” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“นอกจากวัดร่องชุ่นจะช่วยเหลือประชาชนแล้ว ยังปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน โดยเฉพาะเด็กๆและเยาวชนที่ได้เห็นวัดร่องชุ่นได้ช่วยเหลือครอบครัว ญาติพี่น้องตนเอง พุดกันปากต่อปากเกิดเป็นความปลื้มปิติกลายเป็นความภาคภูมิใจถือว่าเป็นการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่เยาวชนอีกด้านหนึ่ง” (นางสาว ไสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นได้ช่วยเหลือเทศบาลของเราในหลายๆด้าน โดยเฉพาะโครงการผู้ป่วยติดเตียงที่วัดร่องชุ่นได้ทำขึ้นมาเป็นโครงการที่ช่วยเหลือประชาชนในเทศบาลของเรา ในฐานะที่เป็นผู้นำได้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการเหล่านี้อยู่บ่อยๆจึงทำให้รู้ว่าวัดร่องชุ่นได้พยายามช่วยเหลือ

ชุมชนในทุกๆด้าน สร้างขวัญและกำลังใจให้ประชาชน” (นางสาว พิภูลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทหลายด้านเลย ช่วยเหลือชุมชนตั้งแต่เรื่องการสร้างงาน ช่วยแก้ปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชน ให้คำปรึกษาแก่ผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนา” (นาย ศรีไฉว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เมื่อพูดถึงวัดร่องขุ่นถือว่าเป็นวัดที่ช่วยเหลือสังคมและชาวบ้านอย่างมาก โดยเฉพาะโครงการช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ ไม่ใช่แค่เฉพาะผู้ป่วยติดเตียงเท่านั้น ผู้ยากไร้ ก็มีโอกาสดูรับเช่นกัน ไม่มีที่ไหนจะช่วยเหลือแบบนี้อีกแล้ว” (นาย สมชาย สุวรรณมณี, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นช่วยเหลือเทศบาลเราเยอะมาก ถ้าไม่มีวัดร่องขุ่นประชาชนอาจจะลำบาก มากกว่านี้ ขอขอบคุณวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัยที่ช่วยเหลือประชาชน” (นาย ไพโรจน์ ใจจุมปา, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยเหลือสังคมหลายด้าน เช่น กำลังคน เวลาที่ชุมชนขอความร่วมมือ โครงการที่ วัดได้ทำ หรือแม้กระทั่งฤดูแล้งหมู่บ้านขอน้ำใช้เพื่ออุปโภคบริโภคก็มีให้เห็นอยู่บ่อยๆ” (นาย สุฐาน อ้ายยอดแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นสร้างเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนและหมู่บ้านเรา ช่วยเหลือสังคมผ่านโครงการ โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ที่ได้เงินจากโครงการและเด็กในหมู่บ้านที่ได้รับทุนการศึกษา วัดร่องขุ่น เป็นที่พึ่ง ของชาวบ้านทั้งงานหลวงและงานราษฎร์ หมู่บ้านสามารถขอความช่วยเหลือจากทางวัดได้ทุกเมื่อ ด้วยกำลังคนที่พร้อมใจจะดวกต่อการช่วยเหลือประชาชน” (นาย ขนประพันธ์ คำอุ่น, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยเหลือสังคมและชุมชนในด้านการสร้างงานให้ประชาชนมีงานทำ วัดเป็น สถานที่ท่องเที่ยวดี ทำให้กลุ่มแม่บ้านและชุมชนสามารถผลิตสินค้าไปจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวได้ ทำให้สินค้าตำบลของเราแพร่กระจายออกไปจากสู่นักท่องเที่ยว” (นาย ธนู นันทชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นมีส่วนช่วยเหลือสังคมอยู่พอสมควร ที่เห็นได้ชัดชัดเจนคือโครงการ ช่วยเหลือที่วัดร่องขุ่นได้ทำซึ่งมาแจกชาวบ้านทุกๆ 3 เดือน ชาวบ้านถึงขั้นรอช่วงเวลาทีครอบครัว ตนเองจะได้รับการช่วยเหลือ” (นาย สุธิศักดิ์ ดอนชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นเป็นเป็นต้นแบบในการพัฒนา และเป็นแบบอย่างในด้านการช่วยเหลือ สังคม ชาวบ้านและประชาชนรับรู้กันทุกคน” (นาย ถนอม สง่างศ์, วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นช่วยเหลือชาวบ้านประชาชนที่เดือดร้อน สร้างงานให้แก่ชาวบ้าน ถ้า ชาวบ้านเดือดร้อนแล้วผู้ใหญ่บ้านไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ก็มักจะขอความอนุเคราะห์จากวัดร่องขุ่น

เช่น ขอน้ำประปาเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค” (นาย สุพัฒน์ เชียงคาน, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือสังคม ยกตัวอย่างเช่น การดับไฟป่าที่ตอยปุยคำ ที่ผ่านมา วัดร่องชุ่นได้ช่วยสนับสนุนทั้งเงินและอาหารให้แก่เจ้าหน้าที่อาสาสมัครทำให้ชาวบ้านและอาสาสมัครก็ภูมิใจในการทำงานมากขึ้น” (นาง ณิชรา วินเซนต์, สัมภาษณ์ วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2565)

“โครงการที่วัดร่องชุ่นทำเป็นโครงการที่ช่วยเหลือชาวบ้าน ผู้ป่วย และผู้ยากไร้ ยิ่งถ้าเป็นคนที่อยู่ในหมู่บ้านร่องชุ่นยิ่งโชคดี เพราะเค้ามีโครงการช่วยเหลือเยอะมาก อนาคตหวังว่าวัดร่องชุ่นจะขยายโครงการไปยังหมู่บ้านอื่นๆในตำบลเรา” (นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

ประชาชนและพ่อค้าแม่ค้าให้ความคิดเห็นในบทบาทของวัดร่องชุ่นด้านการให้ความช่วยเหลือสังคมและชุมชน ดังนี้

“วัดร่องชุ่นได้ช่วยเหลือชาวบ้านหลายด้าน อย่างเช่นมีงานภายในหมู่บ้านร่องชุ่น ทางวัดก็ส่งกำลังคนมาช่วยกางเต็นท์หรือช่วยจัดโต๊ะให้ มีโครงการเงินผู้สูงอายุ ทุนการศึกษา กองทุนกู้ยืม ที่วัดร่องชุ่นได้ทำให้หมู่บ้าน ชาวบ้านก็มีความประทับใจ” (นางสาว อัญชรี แก้วนคร, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นช่วยเหลือชุมชนในด้านการจ้างงาน ทำให้ประชาชนมีงานทำฐานนะทางครอบครัวก็ดีขึ้น” (นางสาว ศรินันท์ อุสภาใจ, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“โครงการที่วัดทำ ช่วยชาวบ้านได้มากเลย ชาวบ้านพูดกันปากต่อปากว่า บ้านไหนที่มีคนป่วยติดเตียงหรือยากจนเดี๋ยววัดก็เข้าไปช่วย” (นางสาว รุ่งทิพย์ วงศ์นาคพันธ์, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยได้มากลูกหลานได้รับทุนจากวัดช่วยไปจนถึงปริญญาตรีเลย พ่อแม่ที่ไม่มีเงินส่งลูกเรียนสบายใจได้เลย” (นางสาว สกายวัลย์ รินสินจ้อย, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ผู้สูงอายุในบ้านร่องชุ่นโชคดีมากที่ทางวัดให้เงินช่วยเหลืออีกทอดหนึ่งทำให้คนแก่หลายคนแก่ดีใจ มีกำลังใจ” (นางสาว เพ็ญประภา ชำนาญป่า, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นมาช่วยชาวบ้านตลอดแทบทุกงาน ถ้าเราขาดเหลืออะไรก็ขอกับทางวัด ทางวัดก็จะช่วยจัดมาให้” (นางสาว ศิริกัญญา ปุยคำ, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยให้ชาวบ้านมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการท่องเที่ยวและช่วยเหลือของวัดร่องชุ่น” (นาย จักริน เลี่ยมสกุล, สัมภาษณ์ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ตั้งแต่มีวัดร่องชุ่นมาที่ดินแพงขึ้น ชาวบ้านที่มาที่ดินอยู่ใกล้ๆวัดต่างพอใจ” (นาย วิทยา รุ่งเรืองธนาภา, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เราโชคดีมากที่ได้อยู่ในเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย โดยมีวัดร่องขุนให้การช่วยเหลือในทุกๆด้าน” (นาย สมควร พิมโสดา, สัมภาษณ์ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2565)

“การช่วยเหลือของวัดแบ่งเบาภาระของครอบครัวได้เป็นอย่างดี เชื่อว่าชาวบ้านในตำบลป่าอ้อดอนชัยอยากให้วัดร่องขุนมีโครงการช่วยเหลือแบบนี้ตลอดไป” (นาย ตามาการ จันศิริ, สัมภาษณ์ วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2565)

“โครงการที่วัดร่องขุนทำ ช่วยเหลือชุมชนได้ดีเลย และหวังว่านักการเมืองท้องถิ่นจะมีนโยบายช่วยเหลือในเรื่องเหล่านี้เหมือนที่วัดร่องขุนได้ทำบ้าง” (นาย เฉษฐา ศิริแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

“ช่วยได้มากเลยทีเดียวถ้าเทียบกับที่อื่น อาจารย์เฉลิมชัยท่านชอบช่วยเหลือสังคมและคนที่เดือดร้อนอยู่แล้ว ชาวบ้านหรือใครมีปัญหาอะไรก็มักจะไปหาท่าน” (นาย อุ่นเรือน พักแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนช่วยเหลือสังคมอยู่เป็นประจำ ทำให้ชาวบ้านมีงานทำช่วยเหลือเด็กที่เรียนดี” (นาง มะลิ ปัญญาธ, สัมภาษณ์ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนช่วยเหลือสังคมและหมู่บ้านตลอด เมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมา กระทบหมู่บ้านเกือบต้องปิดตัวลงเนื่องจากคนเก่าบริหารไม่ดีการเงินติดลบเป็นจำนวนมาก ดีที่ได้วัดร่องขุนยื่นมือเข้ามาช่วย ตอนนี้ได้เงินครบจำนวนและมีเงินกองกลางเพิ่มขึ้นมาอีก” (นาง ทศนิวรรณี มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ของนักวิชาการ 2 ท่าน ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทของวัดร่องขุน ด้านการให้ความช่วยเหลือสังคมและชุมชนดังนี้

“วัดร่องขุนเป็นวัดที่ไม่ได้พึ่งพาเงินช่วยเหลือจากภายนอก เป็นวัดที่อยู่ได้ด้วยตนเอง มีเอกเทศในการบริหารจัดการเรื่องการเงิน จึงสามารถช่วยเหลือสังคมได้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วัดร่องขุนได้ช่วยเหลือสังคมในหลายๆ ด้าน จากข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ จึงพอทำให้รับรู้ได้ว่า บทบาทของวัดร่องขุนในด้านการช่วยเหลือสังคมมีมากจนนับไม่ถ้วน ทั้งในจังหวัดและที่อื่นๆ โดยเฉพาะศิลปินผู้สร้างวัดอย่างอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ท่านเป็นศิลปินที่มีความเมตตาสูง เสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง อย่างที่เห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุดคือการสร้างวัดร่องขุนด้วยเงินของตนเอง เพื่อหวังให้เป็นสมบัติของชาติและเป็นสมบัติของประชาชนคนไทย เป็นแบบอย่างให้คนทั่วประเทศได้เห็นถึงความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดังนั้นจึงเชื่อว่าวัดร่องขุนจะต้องมีบทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคมในชุมชนอย่างแน่นอนโดยเฉพาะในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยและจังหวัดเชียงราย” (นาย ทศพล พงษ์ตะ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนช่วยเหลือสังคมในหลายๆด้านอยู่แล้วเห็นออกสื่ออยู่บ่อยครั้งไม่ว่าจะเป็นการบริจาคเงินให้โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ การช่วยเหลือการแข่งขันเชียงรายเกมส์

ครั้งที่ 46 หรือการช่วยเหลือทางด้านศิลปะของจังหวัดเชียงราย ก็ล้วนแล้วมาจากวัดร่องขุนและ อาจารย์เฉลิมชัยทั้งสิ้น อันนี้จากสื่อที่พอจะรับรู้ได้แต่เมื่อเจาะลึกลงไปเทศบาลป่าอ้อดอนชัยที่เป็น สถานที่ตั้งของวัดร่องขุน ก็เชื่อว่าวัดร่องขุนต้องช่วยเหลืออย่างเต็มกำลังและสุดความสามารถอย่าง แน่นนอน เพราะว่าเป็นชุมชนของตนเอง โดยเฉพาะอาจารย์เฉลิมชัย เพราะเหตุผลหนึ่งที่ท่านกลับมา สร้างวัดร่องขุนในตำบลป่าอ้อดอนชัยจังหวัดเชียงราย ก็เพราะท่านเป็นคนที่นี่ เกิดที่นี่จึงอยากกลับมา ทดแทนบุญคุณแผ่นดินพัฒนาบ้านเกิดเมืองนอน ท่านจึงกลับมาสร้างวัดร่องขุนที่ป่าอ้อดอนชัย จะ เห็นได้ว่าอาจารย์เฉลิมชัยค่อนข้างที่จะให้ความสำคัญกับภูมิสำเนาที่ตนเองเกิดหรือสถานที่ที่ตนเอง เติบโตจึงทำให้เกิดวัดร่องขุนที่ยิ่งใหญ่อยู่ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ประเด็นนี้จึงเป็นเหตุผลสำคัญ ที่ทำให้คิดว่าวัดร่องขุนต้องช่วยเหลือท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนใน ท้องถิ่นอย่างแน่นนอน” (นาย จรุงณ แคนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ของไวยาวัจกรวัดร่องขุน ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทของวัด ร่องขุนด้านการให้ความช่วยเหลือสังคมและชุมชนดังนี้

“ถ้าพูดถึงบทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคมและชุมชน วัดร่องขุนเราช่วยเหลือ สังคมตลอดระยะเวลาและ ทั้งทางด้านกำลังคนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆที่ทางวัดพอมิ ถ้าท้องถิ่นหรือชุมชนขาดเหลือก็มักจะขอความอนุเคราะห์จากทางวัด ซึ่งทางเราก็ยินดีที่จะช่วยเหลือ ทางท้องถิ่นอยู่แล้ว นอกจากนี้ทางวัดเรายังมีโครงการช่วยเหลือสังคมที่ทางเรา ได้จัดตั้งขึ้นมาเองโดย มีอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์เป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ทางวัดได้ช่วยเหลือผ่านโครงการ เช่น โครงการผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ ช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงที่มีฐานะยากจน ไม่สามารถช่วยเหลือ ตนเองได้ หรือผู้ที่มีฐานะยากจนที่สุดในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นที่รับรู้ได้ของประชาชน ในการประชุมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก็จะร่วมกันทำประชาคม ยกมือเพื่อให้บุคคล เหล่านั้นได้รับการช่วยเหลือจากวัดร่องขุน ทางวัดเราจะไปเยี่ยม 3 เดือนต่อหนึ่งครั้ง เพื่อให้กำลังใจ บุคคลเหล่านั้น โครงการนี้ได้กระแสตอบรับอย่างดีจากประชาชน โครงการสาธารณสุขที่แต่ก่อนเรา มอบให้ วัด โรงเรียน หรือหมู่บ้านที่มีความเดือดร้อนต้องการเงินงบประมาณในการสร้างสิ่งต่างๆที่ เป็นประโยชน์ให้แก่ชุมชนเช่น สร้างแท็งก์น้ำให้โรงเรียนเพื่อให้เด็กๆได้ดื่มกิน สร้างสุสานและร่วม สร้างวัดในหมู่บ้านโดยการมอบเงินทุนสนับสนุนในการสร้าง หรือเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติของวัด หรือโรงเรียนเราก็จะเข้าไปช่วยเหลือ หรือช่วงที่เกิดไฟป่าในปีที่ผ่านมา ทางวัดร่องขุนก็ได้นำเงินไป สนับสนุนรวมถึงนำอาหารเครื่องดื่มเข้าไปช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้พี่น้องอาสาสมัคร เป็นต้น ยังมี กองทุนสาธารณสุข ที่วัดร่องขุนมีและมอบให้ชุมชนอีก เช่น โครงการกองทุนการศึกษาบุตร โครงการกู้ยืมเงินของหมู่บ้าน โครงการเงินผู้สูงอายุ เป็นต้น เหล่านี้เป็นบทบาทสำคัญที่วัดร่องขุนได้ ช่วยเหลือสังคมและชุมชนอย่างเห็นได้ชัดและเป็นที่ยอมรับของชาวบ้าน จึงทำให้วัดร่องขุนมีบทบาท อย่างมากต่อการช่วยเหลือสังคม” (นาย มารุจ ไชยการ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2565)

จากบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างอาจกล่าวได้ว่า วัดร่องขุนมีบทบาทโดยตรงและมีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการช่วยเหลือสังคม ซึ่งในบทสัมภาษณ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ วัดร่องขุนมีบทบาทต่อการเมืองท้องถิ่นในด้านการช่วยเหลือสังคมและชุมชน เป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการเมืองท้องถิ่นมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน เมื่อต้องมีการกำหนดนโยบาย แนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น และแนวทางการช่วยเหลือชุมชน ผู้นำท้องถิ่นและนักการเมืองในท้องถิ่น อาจนำแนวทางการบริหารจัดการและการช่วยเหลือสังคมที่วัดร่องขุนได้ดำเนินการมาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย เพื่อให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะด้านการช่วยเหลือสังคม ในบทสัมภาษณ์มีหลายประเด็นที่กล่าวถึงการขอความอนุเคราะห์จากวัดร่องขุน แสดงให้เห็นว่าวัดร่องขุนช่วยเหลือสนับสนุนนักการเมืองท้องถิ่นหรือประชาชนตลอดเวลา นับเป็นความโชคดีของเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ที่มีวัดร่องขุนอยู่ในเขตรับผิดชอบ ทำให้การทำงานของนักการเมืองท้องถิ่นมีความสะดวกรวดเร็ว มากยิ่งขึ้นในมิติด้านการช่วยเหลือสังคม

1.2 บทบาทของวัดร่องขุนด้านการให้คำปรึกษาแนะทางด้านการบริหารจัดการและทางด้านงานศิลปะ วัดร่องขุนมีการบริหารจัดการที่ถือว่าที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก ทุกอย่างถูกจัดอย่างเป็นระบบ จึงทำให้วัดร่องขุนเป็นวัดที่มีความเป็นระเบียบสูงแตกต่างจากวัดอื่น ผู้ศึกษาได้สอบถามไปยังไวยาวัจกรวัด และกลุ่มตัวอย่างคนอื่นได้ข้อมูลดังนี้

“บ่อยครั้งที่นักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชน บริษัทต่างๆ หรือภาคเอกชน ได้เข้ามาขอคำแนะนำในเรื่องการบริหารจัดการจากทางวัด วิธีการบริหารของวัดร่องขุนว่ามีวิธีบริหารกันอย่างไร จึงทำให้วัดเป็นสถานที่ที่สวายนามเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่ตลอดเวลา ไม่วุ่นวายเหมือนที่อื่น ทั้งที่มีนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก แต่ในทางกลับกันวัดร่องขุนกลับได้รับคำชมอย่างล้นหลามจากนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติในเรื่องความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของทางวัด ดังนั้นบ่อยครั้งที่นักการเมืองและผู้นำท้องถิ่นพากันเข้ามาขอคำปรึกษา คำแนะนำในเรื่องการบริหารจัดการของทางวัด แต่ที่มาบ่อยที่สุดคือการขอคำปรึกษาทางด้านงานศิลปะ ที่ท้องถิ่นเข้ามาปรึกษาและมาขอคำแนะนำจากทางวัด ปัจจุบันมีผลงานหลายๆชิ้นของเทศบาล ที่วัดร่องขุนเป็นผู้ออกแบบ จะเห็นได้ว่าวัดร่องขุนมีบทบาททางด้านศิลปะต่อท้องถิ่นอยู่พอควร” (นาย มารุจ ไชยการ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการแก้ไขหรือการออกแบบงานศิลปะของวัดร่องขุน ถือเป็นจุดแข็งที่ไม่ว่านักการเมืองฝ่ายใด ต่างก็อยากได้ผลงานของวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยทั้งนั้น เพราะการจะได้แบบแปลนหรืองานศิลปะจากวัดร่องขุนถือว่าเป็นเรื่องที่ยากมากๆ ซึ่งไม่ใช่ใครก็สามารถเข้าไปคุยและขอคำแนะนำได้ ถ้าไม่ใช่โครงการที่ใหญ่ หรือเป็นประโยชน์แก่ประชาชนจริงๆ ก็คงจะยากที่จะได้คำแนะนำ โดยเฉพาะแบบแปลนทางด้านงานศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของอาจารย์

เฉลิมชัย แต่ก็เชื่อว่าไม่มีเลยยังมีให้เห็นอยู่ อาทิเช่น หอนาฬิกาจังหวัดเชียงราย โลโก้เชียงรายเกมส์ ดังนั้นเชื่อว่าการได้รับคำแนะนำจากวัดร่องชุ่นไม่ว่าในทางใดทางหนึ่งล้วนแล้วแต่จะส่งผลดีให้นักการเมืองท้องถิ่นคนนั้นอย่างแน่นอน” (นาย จรุณ แคนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำของวัดร่องชุ่นที่มีแก่นักการเมืองท้องถิ่น บทบาทในด้านนี้ก็อาจจะมามากในกรณีที่นักการเมืองท้องถิ่นไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ยากได้คำแนะนำทางด้านงานศิลปะจากทางวัดร่องชุ่น หรืออาจจะขอคำแนะนำด้านการบริหารจัดการ ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยซึ่งวัดร่องชุ่นเป็นที่หนึ่งในด้านนี้อยู่แล้ว หรือปัญหาของประชาชนนักการเมืองท้องถิ่นก็จะเข้าไปขอความอนุเคราะห์ขอคำชี้แนะจากวัด ดังนั้นเมื่อบริบทเป็นแบบนี้วัดร่องชุ่นและการเมืองท้องถิ่นจึงมีความสัมพันธ์กันแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งทั้งวัดและท้องถิ่นต่างช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชนและเพื่อท้องถิ่นเหมือนกัน หรืออีกกรณีหนึ่งคือวัดร่องชุ่นไม่มีบทบาททางด้านนี้เลย เนื่องจากท้องถิ่นสามารถดูแลและแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้โดยไม่ขอความร่วมมือจากทางวัด วัดร่องชุ่นก็อาจจะไม่มีบทบาทในด้านการให้คำแนะนำหรือคำชี้แนะเลยก็ได้ เพราะบทบาทนี้ผู้ริเริ่มจะต้องเป็นนักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำชุมชนที่เข้าไปขอความอนุเคราะห์จากทางวัดก่อน ฉะนั้นทางวัดไม่อาจเสนอตัวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับท้องถิ่นได้โดยที่ท้องถิ่นไม่ร้องขอ” (นาย ทศพล พงษ์ตะเภา, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการให้คำปรึกษาคำชี้แนะทางด้านการบริหารและ ทางด้านศิลปะ บทบาทด้านการให้คำปรึกษานี้ วัดร่องชุ่นก็มีให้ทางท้องถิ่นอยู่ตลอดโดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยว มักจะให้คำแนะนำกับพวกเราอยู่เสมอ เพราะท้องถิ่นเองจำเป็นต้องขอข้อมูลจากวัดร่องชุ่นในด้านสถิติ จำนวนนักท่องเที่ยว หรือแนวโน้มต่างๆจากวัดร่องชุ่นเพื่อนำไปคาดการณ์วางแผนเกี่ยวกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเรา ส่วนบทบาทด้านการบริหารก็มีบ้างถ้าเราไปขอความคิดเห็นจากทางวัด อีกบทบาทหนึ่งที่สำคัญของวัดร่องชุ่นคือการออกแบบแก้ไขแบบงานศิลปกรรมที่เรามักจะไปขอคำชี้แนะจากทางวัด การแก้ไขแบบงานสถาปัตยกรรมหรืองานศิลปะถือเป็นจุดเด่นที่สำคัญของวัดร่องชุ่น เนื่องจากสถาปัตยกรรมของวัดร่องชุ่นมีความสวยงามโดดเด่นและได้รับความสนใจจากประชาชนการให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานศิลปะ การออกแบบ ที่มีอาจารย์เฉลิมชัยเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ทำให้ท้องถิ่นมีความสนใจและขอคำแนะนำอยู่บ่อยครั้ง บทบาทในด้านนี้ถือว่ามี ความสำคัญกับท้องถิ่นเป็นอย่างมาก” (นาย สุรพันธ์พล คุรุชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ท้องถิ่นมีบางเรื่องต้องขอคำแนะนำและข้อมูลจากทางวัด เพราะท้องถิ่นก็ต้องพึ่งพาวัดร่องชุ่นในบางครั้ง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาวัดร่องชุ่นหรือวัด ท้องถิ่นต้องขอคำแนะนำจากวัด” (นาย ศรีไฉ ศรีนิช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ส่วนมากจะเป็นการให้คำแนะนำทางด้านบริการสาธารณะ เพราะหลายครั้ง ท้องถิ่นได้เชิญวัดร้องขู่มารประชุมหารือในการแก้ปัญหาาร่วมกัน” (นางสาว พิภุททอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาททางด้านงานศิลปะแน่นอนยกตัวอย่างเช่น ศูนย์บริการประชาชนที่ตั้งอยู่ หน้าวัดร้องขุ่นก็ได้การออกแบบลวดลายจากทางวัดให้จั่วละปูนลมเป็นลายไทย ทำให้สวยงามเข้ากับบรรยากาศของวัด” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดจะมีบทบาทต่อการบริหารจัดการท้องถิ่นก็ต่อเมื่อทางท้องถิ่นไปขอคำแนะนำจากทางวัด แต่หากท้องถิ่นไม่ไปขอคำแนะนำก็จะถือว่าวัดไม่ได้มีบทบาทอยู่ที่ท้องถิ่นเองว่าจะปรึกษาทางวัดหรือไม่” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทด้านการให้คำแนะนำจะเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การจัดการขยะ ปัญหา น้ำเน่าเสีย ปัญหาหมอกควันที่เกิดขึ้นบริเวณหน้าวัด ในส่วนนี้ท้องถิ่นต้องมาขอคำแนะนำจากทางวัดอยู่ตลอดเพื่อร่วมกันแก้ไข ในส่วนของบทบาทในด้านศิลปะ ทางท้องถิ่นมักจะไปขอคำแนะนำจากทางวัด ขุนให้ทางวัดแก้ไขหรือให้ออกแบบงานต่างๆให้ ถือว่ามีบทบาทพอควร” (นาย สมชาย สุวรรณมณี, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทในด้านการท่องเที่ยว ท้องถิ่นมักจะมาขอคำแนะนำจากทางวัดเพื่อนำไปต่อยอดทำนโยบายด้านการท่องเที่ยว และบทบาททางด้านงานศิลปะที่วัดช่วยออกแบบให้ท้องถิ่นหลักๆที่เห็นได้ชัดเจนมีอยู่สองประเด็นนี้” (นาย ชนประพันธ์ คำอุ่น, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงมีบทบาทหลายด้านนะ เพราะเห็นเทศบาลมาขอคำแนะนำจากทางวัดอยู่ตลอด อาจจะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการพัฒนา” (นาย ธนู นันทชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทในด้านการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการจัดการขยะน้ำเน่าเสีย” (นาย สุธิศักดิ์ ดอนชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ส่วนมากจะเป็นในด้านการท่องเที่ยว การให้คำแนะนำทางด้านงานศิลปะ แต่ก็ต้องอยู่ที่ทางท้องถิ่นด้วยว่าจะไปขอจากทางวัดหรือไม่” (นาย สุฐาน อ้ายยอดแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เคยประชุมร่วมกับวัดร้องขุ่นหลายครั้งในการจัดการปัญหาขยะและแนะนำนโยบายการท่องเที่ยว” (นาย ไพโรจน์ ใจจุมปา, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทด้านคำแนะนำของวัดที่มีต่อการบริหารท้องถิ่นขึ้นอยู่กับว่า ผู้นำท้องถิ่นว่าจะปรึกษารือกับทางวัดหรือไม่ ถ้าปรึกษาวัดก็มีมีบทบาทในด้านคำแนะนำ ถ้าท้องถิ่นไม่ปรึกษาวัด

ก็ไม่มีบทบาท ฉะนั้นอยู่ที่ท้องถิ่นว่าจะขอคำแนะนำจากทางวัดหรือไม่” (นาย สุพัฒน์ เชียงคาน, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาททางด้านคำแนะนำรูปแบบงานศิลปะเป็นอันดับแรกและการท่องเที่ยวเป็นลำดับต่อไป” (นาย ถนอม สง่างศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2565)

“จุดเด่นของวัดที่ท้องถิ่นอยากเข้าไปขอคำแนะนำมากที่สุดคืองานศิลปะและการท่องเที่ยว และบทบาทที่มีมากที่สุดคงเป็นด้านงานศิลปะ” (นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทด้านท่องเที่ยวเพราะเห็นท้องถิ่นขอคำแนะนำจากทางวัดบ่อยๆ” (นาง ณิชรา วินเซนต์ ผู้ใหญ่บ้าน, สัมภาษณ์ วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ในประเด็นนี้ประชาชนกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน ดังนี้

“น่าจะมึนะถ้าท้องถิ่นไม่ไปขอให้วัดร้องขุ่นช่วยหรือไปขอคำแนะนำจากวัด” (นาง ทศนิวรรณ์ มาลี, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทบ้างถ้าผู้นำท้องถิ่นไปขอ คำแนะนำจากทางวัด” (นางสาว ศิริพันธ์ อุสาใจ, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“น่าจะมึบ้างแล้วแต่สถานการณ์ที่ท้องถิ่นจะไปคุยกับทางวัด ไม่ค่อยแน่ใจ” (นางสาว รุ่งทิพย์ วงศ์นาคพันธ์, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้านักการเมืองท้องถิ่นได้คำแนะนำจากทางวัดถือว่าเป็นเรื่องดีสำหรับท้องถิ่น ถ้าทางวัดให้คำแนะนำก็ต้องมีบทบาท” (นางสาว อัญชรี แก้วนคร, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงไม่มีบทบาทอะไรเพราะอยู่คนละส่วนกัน ท้องถิ่นก็ทำงานของท้องถิ่นไป วัดก็อยู่ส่วนของวัด” (นางสาว อภิรมย์ เดชา, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงไม่มี เพราะวัดร้องขุ่นก็นักท่องเที่ยวเยอะอยู่แล้วไม่น่าจะมีเวลาไปให้คำแนะนำหรือนำเสนออะไรให้ท้องถิ่น” (นางสาว สุภัทสร ใจทัต, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ไม่ค่อยแน่ใจเนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้บริหารท้องถิ่น ประชาชนไม่ค่อยรู้เรื่อง” (นางสาว สกายวัลย์ รินสินจ้อย, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดน่าจะไม่มีบทบาทนะเพราะท้องถิ่นมีระเบียบแบบแผนขั้นตอนในการปฏิบัติงานอยู่แล้ว” (นางสาว วันศิกา เตชะ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ไม่แน่ใจแต่เรื่องการท่องเที่ยวเทศบาลต้องมาถามวัดรีเปลาวเพราะวัดมีนักท่องเที่ยวเยอะ” (นาย ตามากร จันศิริ, สัมภาษณ์ วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ด้านการท่องเที่ยวอาจจะมึบตาทบ้าง เพราะวัดร่องขุ่นเป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่ใน ส่วนอื่นไม่ค่อยแน่ใจ” (นางสาว เพ็ญประภา ชำนาญป่า, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงจะมีเป็นครั้งคราวที่ท้องถิ่นขอความช่วยเหลือจากทางวัดไป ถ้าแบบนั้นย่อมมี บตบตาท” (นางสาว ศิริกัญญา ปุยคำ, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อยู่ที่ท้องถิ่นจะร้องขอให้วัดเข้ามาช่วยหรือไม่ และอยู่ที่วัดจะช่วยหรือไม่ช่วยอีก ทีหนึ่ง” (นาย วิทยา รุ่งเรืองธนาภา, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2565)

“น่าจะมึบตาทเป็นบางอย่งนะ โดยเฉพาะเรื่องศิลปะ และการท่องเที่ยว ที่เป็นงาน หนักของวัดร่องขุ่น” (นาย เจษฎา ศิริแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น พบว่าประชาชนยังไม่ค่อยรับรู้ถึงบตบตาทของวัดร่องขุ่นที่มี ต่อการเมืองท้องถิ่น อาจเนื่องมาจากประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการประชุม ปรีกษาหารือ และทาง หน่วยงานไม่ได้กล่าวถึงหรือประชาสัมพันธ์ชี้แจงถึงการร่วมงานกันของวัดร่องขุ่นและหน่วยงานต่างๆ และไม่มีกรกล่าวถึงที่มาของแนวคิดหรือนโยบายที่ได้แนวคิดมาจากวัดร่องขุ่น แต่บทสัมภาษณ์ของ ผู้นำชุมชนนักการเมืองท้องถิ่นต่างให้ความคิดเห็นใกล้เคียงกันคือ วัดร่องขุ่นมึบตาททางด้านการ ท่องเที่ยวและด้านงานศิลปะ เนื่องจากผู้นำชุมชนและผู้นำท้องถิ่น มักจะทำงานและปรีกษากับ บุคลากรในวัดร่องขุ่นเป็นประจำ รวมถึงมีการนำข้อมูล และแนวทางการบริหารจัดการมาพัฒนา ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการขอความร่วมมือและร่วมกิจกรรมจากทางวัดเป็นประจำ

1.3 บตบตาทด้านการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน วัดร่องขุ่นเป็นสถานที่ท่องเที่ยว อันดับหนึ่งของจังหวัดเชียงราย ที่มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมมากที่สุด โรงแรม ร้านอาหารและสถานที่ ท่องเที่ยวภายในจังหวัดต่างได้รับผลพลอยได้จากวัดร่องขุ่นทั้งสิ้น วัดร่องขุ่นจึงเป็นสถานที่ที่สร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชนได้อย่างหลากหลายอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านงานศิลปะ ธุรกิจบริการ ร้านค้า โรงแรมที่พัก ทั้งในเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียงต่างได้รับผลพลอยได้จากการท่องเที่ยวของวัดร่องขุ่น ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้วัดร่องขุ่นจึงมึบตาทโดยตรงต่อท้องถิ่นและนักการเมืองในด้านการจัดหางาน การ จ้างงาน และการมีงานทำของคนในท้องถิ่น ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้มีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งการแก้ปัญหาการมีงานทำและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นในความเป็น จริงแล้วเป็นหน้าที่และนโยบายเบื้องต้นของนักการเมืองท้องถิ่น เมื่อวัดร่องขุ่นสามารถแก้ปัญหา เหล่านี้ได้ จึงเป็นประโยชน์และช่วยลดภาระงานให้แก่หน่วยงานในท้องถิ่นได้ ดังบทสัมภาษณ์ของนาย นายกนกเทศมนตรีตำบลป่าอ้อดอนชัย และกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่ได้ให้ความคิดเห็นดังนี้

“เป็นเรื่องที่ดีมากๆ ที่มีวัดร่องขุ่นอยู่ในเทศบาลของเรา เกิดการจ้างงานทำให้ ประชาชนมีงานทำ พัฒนาคูณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้ดีขึ้น เศรษฐกิจของท้องถิ่นก็ดีขึ้นตามไป ด้วย จากการท่องเที่ยวของวัดร่องขุ่น วัดร่องขุ่นทำให้เทศบาลของเรามีเงินหมุนเวียนในท้องถิ่นเป็น จำนวนมาก และที่สำคัญเป็นจุดศูนย์กลางในการกระจายสินค้า ของฝาก ของที่ระลึกของชาวบ้าน

และประชาชน เป็นสถานที่ให้ประชาชนได้นำสินค้ามาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว และยังส่งผลไปถึงคนที่ย้ายไปทำงานต่างถิ่นให้อยากกลับมาทำงานในชุมชนของตนเอง เพราะการที่ต้องออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไปทำงานที่อื่นก็เพื่อต้องการหาเงินมาจุนเจือครอบครัว ซึ่งส่วนมากก็จะเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้แต่ละท้องถิ่นขาดคนที่มีความรู้ความสามารถที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ในฐานะที่เป็นผู้นำของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย มีความวิตกกังวลน้อยลงเกี่ยวกับปัญหาการว่างงานของประชาชนในท้องถิ่นเพราะการมีวัดร่องชุ่นทำให้ปัญหานี้ไม่ค่อยน่าเป็นห่วงเหมือนที่อื่น ซึ่งเป็นผลดีต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ดังนั้นท้องถิ่นจึงมีความยินดีและพร้อมช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาของวัดร่องชุ่นในทุกมิติและทุกๆด้าน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น” (นาย สุรพันธ์พล คุรงค์ชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นมีบทบาทอย่างมากในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน เป็นจุดที่มีการจ้างงานมากที่สุดในเทศบาล ด้วยการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมตลอดเวลา ไม่ว่าจะฤดูกาลไหนหรือเป็นช่วงเวลาไหนก็จะมีนักท่องเที่ยวมาชมความงดงามของวัดร่องชุ่นอยู่ตลอด จึงทำให้บริเวณหน้าวัดเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่ดีของเทศบาลเรา” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านนี้ของวัดร่องชุ่นทำให้ชาวบ้านและประชาชนมีงานทำ ด้วยการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหลักของเทศบาลเราทำให้ชาวบ้านมักจะมาทำงานบริเวณหน้าวัดร่องชุ่นเพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัว บ้างก็มาเปิดร้านค้า ร้านอาหาร บางครอบครัวทุนน้อยก็จะมาเป็นลูกจ้างหรือบางท่านมีฝีมือก็อาจจะมาทำงานที่วัดร่องชุ่นเป็นพนักงานวัด ทำงานทางด้านศิลปะ แล้วแต่ใครจะถนัดด้านไหน ฉะนั้นวัดร่องชุ่นจึงเป็นสถานที่สำคัญที่สามารถสร้างงานและสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนได้” (นาย ศรีไฉ ศรีสุข, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการสร้างงานให้แก่ชุมชนวัดร่องชุ่นมีส่วนสำคัญที่ทำให้ ประชาชนในชุมชนมีงานทำ จากความงดงามของวัดร่องชุ่นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้มาเยี่ยมชม ทำให้พื้นที่ใกล้เคียงวัดร่องชุ่นมีการพัฒนามากขึ้นจากที่ดินเปล่ากลายเป็นร้านค้า ร้านอาหารมีความเจริญมากขึ้น จึงเกิดการจ้างงาน เศรษฐกิจของชุมชนก็ดีขึ้น” (นางสาว พิภุทธอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทอย่างมากต่อการจ้างงานในชุมชนและช่วยแก้ปัญหาความยากจนของท้องถิ่นได้ในระดับหนึ่ง เพราะเมื่อประชาชนมีงานทำ ฐานะทางครอบครัวก็ดีขึ้น จากอดีตทำไร่ ไถนาทำการเกษตรอย่างเดียว ปัจจุบันมีอาชีพเสริมคือธุรกิจภาคบริการ วัดร่องชุ่นยังมีบทบาทในการเสริมสร้างธุรกิจ SME ให้แข็งแรงขึ้น เนื่องจากวัดร่องชุ่นเป็นแหล่งกระจายสินค้าที่ดีของเทศบาล จึงทำให้วัดร่องชุ่นมีบทบาทมากในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

ผู้นำชุมชนต่างให้ความคิดเห็นในประเด็นนี้สอดคล้องกันทั้งหมดซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

“มีบทบาทอย่างมากถ้าไม่มีวัดร่องชุ่นชาวบ้านคงเดือดร้อน ไม่รู้จะไปทำงานที่ไหน หรือไปหางานอะไรทำ” (นาย ธนู นันทชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องชุ่น สร้างงานให้ชาวบ้านและช่วยเหลือท้องถิ่นในด้านการจัดหางานหรือการว่างงานของคนในชุมชนแบ่งเบาภาระของท้องถิ่น” (นาย สุศักดิ์ ดอนชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เราโชคดีที่มีวัดร่องชุ่น ทำให้ชาวบ้านไม่ต้องเดือดร้อนไปหางานทำไกลๆ มีที่ทำงานใกล้ๆบ้าน” (นาย ถนอม สง่างศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักที่สำคัญของจังหวัดเชียงรายทำให้เกิดการจ้างงานในชุมชนของเราอย่างมาก” (นาย สุวัฒน์ เชียงคาน, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้าไม่มีวัดร่องชุ่นชาวบ้านคงไม่รู้จะไปทำงานอะไรที่ไหน ไม่มีที่ขายของ และยังตอนนี้การจะหางานทำก็เป็นเรื่องยาก” (นาย ไพโรจน์ ใจจุมปา, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นมีบทบาทในการสร้างงานสร้างอาชีพ พอๆกับงานศิลปะ งานศิลปะเป็นอันดับหนึ่งของวัดและรองลงมาคงเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน เพราะส่วนมากชาวบ้านก็จะไปทำงานบริเวณหน้าวัดร่องชุ่น” (นาง ณิชรา วินเขนต์, สัมภาษณ์ วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทมากไม่ใช่แค่เฉพาะในตำบลป่าอ้อดลชัยเราเท่านั้น ยังส่งผลไปที่อื่นด้วย ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงรายดีขึ้น” (นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นถือเป็นอันดับหนึ่งในเทศบาลเราที่มีการจ้างงานมากที่สุด และเป็นแหล่งกระจายสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในตำบลเรา” (นาย สุฐาน อ้ายยอดแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นมีบทบาทมากในการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน มีการขยายตัวของร้านค้าร้านอาหารมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งในบริเวณหน้าวัดร่องชุ่นและในบริเวณใกล้เคียง เพราะนักท่องเที่ยวได้สัญจรไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง เช่นไร่บุญรอดหรือน้ำตกขุนกรณ์ ทำให้ผ่านบริเวณหมู่บ้าน จึงเกิดร้านค้าร้านอาหาร เศรษฐกิจชุมชนก็ดีขึ้น ได้รับผลพลอยได้จากการท่องเที่ยวของวัดร่องชุ่น” (นาย สมชาย สุวรรณมณี, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ชาวบ้านในหมู่บ้านร่องชุ่นส่วนมากก็ทำงานบริเวณหน้าวัดหรือเป็นพนักงานวัด เพราะอยู่ใกล้บ้าน และอาจารย์เฉลิมชัยก็อยากจ้างคนในพื้นที่เข้ามาทำงาน เพื่อช่วยเหลือประชาชน

ในหมู่บ้านและในเทศบาลเรา ฉะนั้นวัดร่องขุ่นจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างงานให้แก่ชุมชนเรา” (นาย ชนประพันธ์ คำอ่อน, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ของนักวิชาการ 2 ท่าน ให้ข้อมูลดังนี้

“แน่นอนอยู่แล้วว่าวัดร่องขุ่นต้องมีบทบาทสำคัญในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน เพราะวัดร่องขุ่นเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดของจังหวัดเชียงราย สามารถสร้างเม็ดเงินหมุนเวียนในจังหวัดได้อย่างมหาศาล วัดร่องขุ่นเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่โด่งดังที่สุดของจังหวัดเชียงราย และวัดร่องขุ่นยังสามารถทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาเยี่ยมชมความงดงามได้อย่างที่ต้องบอกว่า ในประเทศเรานี้ยังไม่เคยมีใครทำได้มาก่อนจึงทำให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่มีความเจริญและเป็นแหล่งกระจายสินค้าของกลุ่มชาวบ้านอย่างแน่นอน และยังส่งผลต่อไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอีกด้วย ด้วยปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้บริเวณหน้าวัดหรือใกล้เคียงวัดร่องขุ่นเกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมากอย่างแน่นอน” (นาย ทศพล พงษ์ดี, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“ความงดงามทางด้านศิลปะของวัดร่องขุ่นสามารถสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนได้ โดยเฉพาะในหมู่บ้านร่องขุ่น ชาวบ้านที่มาทำงานในวัดส่วนใหญ่จะได้เรียนรู้งานศิลปะจากอาจารย์เฉลิมชัย ทั้งสิ้น ทำให้บุคคลเหล่านี้มีการพัฒนาการทางด้านฝีมือและความสามารถทางด้านศิลปะมากกว่าเดิม สามารถนำไปต่อยอดการทำงานในอนาคตได้ ถือว่ามีบทบาทในด้านการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนชาวบ้านได้เป็นอย่างดี ส่วนบทบาทด้านการสร้างงานให้แก่ชุมชนนั้นคงจะเป็นที่รับรู้โดยทั่วกันอยู่แล้วว่าวัดร่องขุ่นสร้างเศรษฐกิจสร้างรายได้ให้ชุมชนเป็นอย่างมาก ท้องถิ่นก็พลอยได้รับผลประโยชน์จากวัดร่องขุ่นไปด้วย” (นาย จรุณ แดนนาลีศ, สัมภาษณ์ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

ส่วนบทสัมภาษณ์ของประชาชนและพ่อค้าแม่ค้าจำนวน ๒๐ ท่านในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ในความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของวัดร่องขุ่นในการสร้างงานสร้างอาชีพ ใกล้เคียงกันมากซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รู้สึกดีมากที่ได้อยู่ใกล้วัดร่องขุ่น เพราะว่ามีงานให้ทำตลอดทั้งปี ปกติจะทำไร่ไถนาทำเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อมีวัดร่องขุ่นวิถีชีวิตก็เริ่มเปลี่ยนไปชาวบ้านเริ่มหันมาทำธุรกิจด้านบริการ เปิดร้านค้า ร้านอาหาร มารับจ้างหารายได้จนเจือจรรอบครัว ทำให้ฐานะครอบครัวดีขึ้น บางส่วนก็เข้าไปเป็นพนักงานในวัดร่องขุ่น บางส่วนก็เป็นลูกจ้างร้านค้าร้านอาหารบริเวณหน้าวัด ถ้าไม่มีวัดร่องขุ่นคงต้องทำนาทำไร่อย่างเดียว ถือว่าเป็นผลดีกับประชาชนในชุมชนเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่ต้องออกไปทำงานที่อื่นไกลๆ สามารถทำงานใกล้บ้านและกลับมาดูแลครอบครัวได้

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า บทบาทในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพของวัดร่องขุ่น ส่งผลดีต่ออันการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะวัดร่องขุ่นได้ช่วยแบ่งเบาภาระเรื่องการ

ว่างงานของคนในท้องถิ่น ให้คนในท้องถิ่นมีงานทำมีอาชีพจากการท่องเที่ยวของวัดร่องขุน เมื่อประชาชนมีงานทำคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนก็ดีขึ้นตามไปด้วย โดยที่ท้องถิ่นไม่ต้องกังวลเรื่องปัญหาการว่างงานปัญหาความยากจนของคนในชุมชน และยังส่งผลดีต่อการกำหนดนโยบายของท้องถิ่นในมิตินี้อีกด้วย ฉะนั้นวัดร่องขุนจึงมีบทบาทสำคัญต่อท้องถิ่นในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนเป็นอย่างมาก

1.4 บทบาทด้านการท่องเที่ยว การสร้างวัดร่องขุนเป็นการสร้างพื้นที่ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมขึ้นมาใหม่ ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นเจตนาของผู้สร้างที่ตั้งใจให้วัดร่องขุนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงพระพุทธศาสนาผ่านพุทธศิลป์ที่โดดเด่น สวยงาม ถือเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อกลไกการพัฒนาจังหวัดเชียงราย การส่งเสริมการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวสู่จังหวัดเชียงราย นำมาซึ่งการสร้างงานสร้างอาชีพในภาคการท่องเที่ยวโดยตรง เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนทั้งในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดใกล้เคียง นำไปสู่ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ วัดร่องขุนมีความโดดเด่นทางด้านศิลปะและการจัดการบริหารพื้นที่ ให้ดูสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย อยู่เสมอแม้จะมีนักท่องเที่ยวมากเพียงใด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วัดร่องขุนเป็นแบบอย่างของการวางแผนทางบริหารจัดการการท่องเที่ยว หน่วยงานท้องถิ่นได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการนี้ และได้ขอความร่วมมือบุคลากรทางวัดร่องขุนในด้านการให้คำปรึกษา เรื่องการวางแผน โดยทางวัดจะเป็นผู้ให้ข้อมูล สถิติ และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่จะนำไปวางแผนและคาดการณ์อนาคตได้ จะเห็นได้ว่าเมื่อมีการวางแผนเกี่ยวกับนโยบายด้าน การท่องเที่ยวของเทศบาล ป่าอ้อดอนชัย ทางเทศบาลจะมีการร่วมมือกับบุคลากรทางวัดและมักจะเชิญผู้บริหารหรือตัวแทนวัดร่องขุนเข้าร่วมประชุมด้วยเสมอ ทั้งนี้ เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ จึงถือได้ว่าวัดร่องขุนมีบทบาทโดยตรงในด้านการท่องเที่ยวต่อนักการเมืองท้องถิ่น ดังบทสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่น ได้ให้ความคิดเห็นไว้ในดังนี้

“วัดร่องขุนถือเป็นพีลิ่งให้แก่นักการเมืองท้องถิ่นในด้านการท่องเที่ยวเพราะวัดร่องขุนประสบผลสำเร็จอย่างมาก มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาเยี่ยมชมกันอย่างไม่ขาดสาย ยิ่งเป็นช่วงเทศกาลนักท่องเที่ยวจะมาเยี่ยมชมแบบมีคิวพาดินเลยทีเดียว เทศบาลต้องส่งกำลังคนไปช่วยเรื่องการจราจร และนำรถกู้ชีพไปอำนวยความสะดวกเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีจำนวนมาก การได้คำแนะนำคำชี้แนะหรือได้ข้อมูลนักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนถือเป็นข้อมูลสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ซึ่งเราจะได้ทราบข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวว่าแต่ละประเทศแต่ละภูมิภาคมีความนิยมชมชอบแบบไหน หรือมีอุปนิสัยอย่างไร ชอบซื้อของแบบไหน กระทั่งเรื่องอาหารการกิน เราต้องใช้ข้อมูลจากวัดร่องขุนทั้งสิ้นซึ่งข้อมูลเหล่านี้มันจะทำให้เราสามารถดึงนักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนไปยังสถานที่อื่นๆ ของเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อ

ดอนชัยได้ หากขาดข้อมูลเหล่านี้หรือคำแนะนำจากวัดร่องชุ่นคงเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้” (นาย สุรพันธ์พลภู คุรงคชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทอยู่พอสมควรเพราะเราต้องพึ่งพาข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจากวัดร่องชุ่นอยู่เป็นประจำ และยังขอข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแต่ละภูมิภาคว่ามีลักษณะแบบไหน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวของเทศบาลเราเป็นอย่างมาก” (นาย ศรีไว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คำแนะนำในด้านการท่องเที่ยวของวัดร่องชุ่นถือว่ามีความสำคัญต่อเราเพราะว่าวัดร่องชุ่นประสบผลสำเร็จในด้านนี้ ฉะนั้นเมื่อวัดร่องชุ่นให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่น ท้องถิ่นจะรับฟังและนำไปปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด” (นางสาว โสธยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทสำคัญในด้านนี้คือการให้คำแนะนำและการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจำนวนสถิตินักท่องเที่ยวและการดูแลต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ” (นางสาว พิกุลทอง, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทในด้านการให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การบริหารจัดการ การดูแลนักท่องเที่ยว และอาจจะเป็นการให้คำแนะนำทางด้านนโยบายที่จะหาวิธีดึงนักท่องเที่ยวจากวัดร่องชุ่นไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ในชุมชน” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์จากผู้นำชุมชนทั้ง 20 ท่านให้ความคิดเห็นใกล้เคียงกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

ในด้านการท่องเที่ยวต้องยกให้วัดร่องชุ่นเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ใช่แค่ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยเท่านั้น แต่ยังหมายถึงทั้งจังหวัดเชียงราย เพราะส่วนมากนักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดเชียงรายต้องมีวัดร่องชุ่นอยู่ในโปรแกรมการท่องเที่ยวทั้งนั้น ทำให้ชาวบ้านและประชาชนได้รับผลประโยชน์ได้จากการท่องเที่ยวของวัดร่องชุ่นไปด้วย บางหมู่บ้านได้ทำของฝากไปจำหน่ายที่หน้าวัด บางหมู่บ้านพัฒนาพื้นที่ของตนเองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เกิดร้านอาหารเครื่องดื่มขึ้นมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ที่พยายามดึงนักท่องเที่ยวจากวัดร่องชุ่นให้กระจายไปในพื้นที่อื่นๆของเทศบาล จะทำให้เศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้น ประชาชนก็มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามไปด้วย

เมื่อวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์อาจสรุปได้ว่า บทบาทด้านการท่องเที่ยวของวัดร่องชุ่นจะมาในรูปแบบของการให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาแก่นักการเมืองท้องถิ่น ตลอดจนการให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการวางแผน การดำเนินการและการจัดตั้งนโยบายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งบทบาทในด้านนี้ค่อนข้างมีอำนาจในการชี้แนะ อาจจะเพราะความสำเร็จของวัดร่องชุ่นความมี

ชื่อเสียงของวัดและผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ เป็นที่ยอมรับของทุกคนไม่เพียงแต่ในระดับจังหวัดเท่านั้น แต่หมายถึงในระดับประเทศด้วย จึงทำให้คำแนะนำเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการเมืองท้องถิ่นอยู่พอสมควร

1.5 บทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชนและบทบาทด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ในด้านนี้เป็นบทบาทในทางอ้อมที่วัดร้องขุ่นได้เป็นแบบอย่างให้แก่นักการเมืองท้องถิ่นและประชาชนผ่านโครงการ และการช่วยเหลือสังคม การบริจาคเงิน การเป็นผู้ทำประโยชน์ให้แก่สังคม ความทุ่มเทเสียสละของ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของสังคมและประชาชน เป็นแบบอย่างให้เยาวชนและประชาชนได้เห็นถึงความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ทำเพื่อชาติบ้านเมืองสำนึกรักถิ่นฐานบ้านเกิด ดังนั้นบทบาทในด้านนี้จึงเป็นบทบาททางอ้อมที่ส่งไปยังประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย และนักการเมืองท้องถิ่นให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงความสำคัญกับถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง ช่วยเหลือสังคม มีความสามัคคีกัน วัดร้องขุ่นยังเป็นแบบอย่างด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล การพัฒนาให้บุคลากรมีศักยภาพเพิ่มขึ้นในการทำงาน ให้ท้องถิ่นมีความตระหนักถึงเรื่องการพัฒนาให้บุคลากร อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ธุรกิจภาคบริการ ร้านค้า ร้านอาหาร โรงแรมและที่พักให้มีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ตรวจสอบเรื่องของคุณภาพสินค้า ความสะอาด อาหารที่ถูกสุขอนามัยราคาสินค้าที่เป็นธรรม สิ่งเหล่านั้นนักการเมืองท้องถิ่นต้องพัฒนาให้ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

บทสัมภาษณ์ของนายกเทศมนตรีตำบลป่าอ้อดอนชัย มีมุมมองดังนี้

“หลายครั้งในการประชุมระดับท้องถิ่นเราจะยกตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องความเสียสละ การทำเพื่อส่วนรวมการช่วยเหลือสังคมของวัดร้องขุ่นให้ผู้ร่วมประชุมหรือประชาชนได้ฟัง ให้เห็นและนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ ซึ่งการกระทำของอาจารย์เฉลิมชัยและวัดร้องขุ่นได้ทำให้เราเห็นถึงความทุ่มเท ความเสียสละ ความรักชาติและการทำเพื่อส่วนรวม เราจึงอยากให้นักการเมือง และผู้ร่วมประชุมทุกคนรวมถึงประชาชนได้นำเอาแบบอย่างของวัดร้องขุ่นไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต พวกเราโชคดีมากที่อยู่เทศบาลที่มีองค์กรที่พร้อมช่วยเหลือสังคม เสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง โดยไม่พึ่งพาจากส่วนใด ส่วนบทบาทในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลวัดร้องขุ่นเป็นเหมือนแรงกระตุ้นที่ทำให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาการบริหารจัดการบุคลากรให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวแม้กระทั่งการตรวจสอบสินค้าการจดทะเบียนภาษีอากรเรื่องเหล่านี้ก็ได้รับแรงกระตุ้นจากวัดร้องขุ่นทั้งสิ้น” (นาย สุรพงษ์พลภู่ ดุรงค์ชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นในด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชนของวัดร้องขุ่น สามารถสรุปได้ดังนี้

วัดร้องขุ่นมีบทบาทสำคัญต่อประชาชนในเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยเป็นอย่างมาก เพราะเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน ผลงานหรือการกระทำของวัดร้องขุ่นตลอด

ระยะเวลา 20 กว่าปีที่ผ่านมามีการสร้างแรงศรัทธาให้ประชาชนไม่ใช่แค่ในท้องถิ่นเท่านั้น แต่หมายถึงประชาชนทั่วประเทศที่เห็นถึงความตั้งใจและความเสียสละความรักชาติของอาจารย์เฉลิมชัย ในการสร้างวัดร่องขุน ฉะนั้นในเทศบาลวัดร่องขุนจึงมีบทบาทในด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน โดยผ่านโครงการที่วัดร่องขุนได้จัดทำขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ส่งต่อไปยังพี่น้องประชาชน ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยให้รับรู้และได้นำไปปฏิบัตินำไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต เช่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสามัคคี การเสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บริบทเหล่านี้ถือเป็นบทบาทสำคัญที่ช่วยปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน

เช่นเดียวกับบทสัมภาษณ์ของพ่อค้าแม่ค้าและประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลใกล้เคียงกันสามารถสรุปได้ดังนี้

วัดร่องขุนเป็นวัดที่มีความสะอาดและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสูงมาก บริเวณในวัดไม่มีเศษขยะให้เห็น แม้กระทั่งใบไม้ที่หล่นยังถูกเก็บกวาดอยู่ตลอดเวลา ที่เป็นเช่นนี้มีเหตุผลมาจากอาจารย์เฉลิมชัยเป็นคนที่ชอบความสะอาดเรียบร้อยจึงทำให้บริเวณวัดต้องสะอาดอยู่ตลอดเวลาส่งผลให้ร้านค้ารายรอบวัดร่องขุนต้องรักษาความสะอาดของร้านตนเองตามไปด้วย บทบาทเหล่านี้ ชัดเกล้าและพัฒนาจิตใจของคนในชุมชนและพ่อค้าแม่ค้าที่มาค้าขายมาทำงานในบริเวณนี้ ปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนได้เห็นและได้นำไปเป็นตัวอย่าง รวมถึงความเสียสละ ความทุ่มเทรักถิ่นฐานบ้านเกิด โดยการสื่อสารผ่านโครงการช่วยเหลือที่วัดร่องขุนได้จัดทำขึ้นมา เพื่อช่วยเหลือชุมชนและสังคมถือว่าเป็นแบบอย่างและเป็นบทบาทที่สำคัญของวัดร่องขุนอีกบทบาทหนึ่งที่เกิดผลกระทบต่อท้องถิ่น

อาจกล่าวได้ว่าบทบาทของวัดร่องขุนเป็นบทบาททางอ้อมที่ส่งผลต่อจิตใจและจิตสำนึกของคนในชุมชน ให้มีความรักชาติมีความเสียสละทุ่มเทเพื่อชาติบ้านเมือง การรักถิ่นฐานบ้านเกิดยกตัวอย่างเช่น ความสะอาดและการเก็บขยะบริเวณสถานที่ที่ตนเองอยู่ แม้เรื่องเหล่านี้อาจเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่หากเป็นพื้นฐานของจิตสำนึกที่ดี ที่สามารถพัฒนาต่อไปในอนาคต และจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและภาพลักษณ์ของชุมชน ในส่วนของบทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคมของวัดร่องขุนถือว่าเป็นการสื่อสารและปลูกฝังให้เยาวชนมีความรักต่อถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเองโดยผ่านทางโครงการที่วัดร่องขุนได้จัดทำขึ้นมา ถือได้ว่าเป็นวิธีการการสื่อสารทางการเมืองอีกรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นได้มีความตระหนักถึงเรื่องเหล่านี้

1.6 บทบาทด้านการคัดสรรนักรการเมือง บทบาทในด้านนี้เป็นบทบาททางอ้อมที่เกิดขึ้นจากการที่วัดร่องขุนเป็นวัดที่สวยงามทางด้านศิลปะ ดึงดูดให้ผู้มีอิทธิพลและผู้มีอำนาจในการบริหารบ้านเมืองมาเยี่ยมชมและให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ทำให้ภาพลักษณ์วัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ มีพลังและมีอำนาจทางอ้อมต่อนักการเมืองท้องถิ่นด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้นักการเมืองท้องถิ่นที่จะเข้ามาบริหารเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยต่างมีความวิตกกังวลในด้านการปฏิบัติงาน บริบทเหล่านี้จึงเป็นบทบาททางอ้อมที่คอยคัดสรรนักรการเมืองที่จะเข้ามาบริหารใน

เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ให้มีความตระหนักถึงความซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งมีความรู้ความสามารถที่จะบริหารในท้องถิ่นนี้ บทบาทด้านการคัดสรรนักรการเมืองของวัดร่องขุ่น จากบทสัมภาษณ์นักรการเมืองท้องถิ่นมีดังนี้

“การทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัยเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและยากอยู่พอสมควร ด้วยความเป็นศิลปินที่มีความเก่งรอบด้าน เป็นบุคคลที่ชาญฉลาดชัดเจนตรงไปตรงมา ดีก็ชม ไม่ดีก็ตำ โดยไม่สนว่าเป็นใครใหญ่มาจากไหน ทำให้ใครก็ตามที่ได้เข้าไปใกล้ต่างรู้สึกเกรงกลัวในความชัดเจนของอาจารย์เฉลิมชัย ยิ่งถ้าเป็นนักรการเมืองที่ไม่ตั้งใจเข้ามาช่วยเหลือประชาชน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้ รับรองว่าต้องโดนตำหนิจากอาจารย์เฉลิมชัยแน่นอน ดังนั้นนักรการเมืองท้องถิ่นที่จะเข้ามาพัฒนาในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ต้องพร้อมทั้งความสามารถ ความซื่อสัตย์ เพราะอาจจะถูกจับตามองจากวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัยได้” (นาย สุรพันธ์พลภู่ ด้รงคชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีความวิตกกังวลอยู่พอสมควรถ้าจะได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นเพราะอาจารย์เฉลิมชัยไม่เหมือนกับคนอื่น ท่านเป็นคนตรงไปตรงมาพูดจาจะฉะฉานจึงทำให้เป็นที่น่าเกรงขามแก่คนที่จะเข้าพบ” (นาย ศรีไฉ ตรีสุข, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บ่อยครั้งที่ได้ทำงานร่วมกันเป็นเรื่องดีด้วยซ้ำที่มีวัดร่องขุ่นเข้ามาช่วยดูแลและตรวจสอบการทำงาน” (นางสาว พิภุทธอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้าเราซื่อสัตย์สุจริตไม่ทำอะไรผิด เราก็ไม่จำเป็นต้องกลัว ส่วนมากคนที่โดนตำหนิ มักจะเป็นคนที่ทำอะไรโดยพลการ คดโกง มีนอกมีใน” (นางสาว ไสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทอยู่พอสมควร ยังเป็นผู้นำยิ่งกดดันส่วนระดับล่างไม่ค่อยมีผลกระทบสักเท่าไร” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

ในบทสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชน ได้ให้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกันโดยมีรายละเอียดสามารถสรุปได้ดังนี้

บทบาทในด้านนี้เป็นบทบาทที่ช่วยคัดกรองคนที่จะมาบริหารงานในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยของเราใช้ได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อนักรการเมืองท้องถิ่นได้ศึกษาประวัติของวัดร่องขุ่นและประวัติของอาจารย์เฉลิมชัย โฆสิตพิพัฒน์ก็ต้องมีความยำเกรงอยู่ไม่มากนักน้อย แม้กระทั่งผู้นำชุมชนยังมีความวิตกกังวลในเรื่องเหล่านี้ กลัวจะทำงานพลาด เพราะประชาชนเมื่อเดือดร้อนแล้วนักรการเมืองหรือผู้นำชุมชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้เขาได้ ประชาชนก็มักจะนำปัญหาไปคุยกับทางวัดเพื่อให้ทางวัดร่องขุ่นช่วยแก้ไขปัญหาให้ เหมือนเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน ดังนั้นจึงทำให้นักรการเมืองท้องถิ่นผู้นำชุมชนต่างก็รู้ดีว่าคนที่เข้ามาทำหน้าที่ในการบริหารท้องถิ่นหรือชุมชนนี้จะต้องมีความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์ และพร้อมแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริงโดยไม่มี

ผลประโยชน์แบบแฝง ดังนั้นวัดร่องขุนจึงมีส่วนสำคัญในการคัดกรองและคัดสรรนักรการเมืองท้องถิ่นที่จะเข้ามาบริหารงานในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

“บทบาทในด้านนี้เป็นผลจากการ ที่วัดร่องขุนได้ช่วยเหลือสังคม ทำคุณความดีให้แก่สังคม และเป็นวัดที่สวยงามทางด้านงานศิลปะติดอันดับต้นๆของประเทศ จึงทำให้ไม่ว่าหน่วยงานหรือนักรการเมืองต่างก็อยากจะเข้ามาพบอาจารย์เฉลิมชัย และบ่อยครั้งที่มึนักรการเมืองระดับชาติและผู้นำระดับสูงมาที่วัดร่องขุน ดังนั้นไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทางด้านไหนสิ่งเหล่านี้เกิดเป็นอำนาจที่แฝงอยู่ภายในวัดร่องขุน” (นาย ทศพล พงษ์ตะยะ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“อาจจะมีส่วนที่ทำให้มึนักรการเมืองมีความวิตกกังวลถ้าจะเข้ามาบริหารในพื้นที่นี้ ต้องมีการคำนึงถึงวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยเป็นลำดับต้นๆ ปัจจัยเหล่านี้อาจจะส่งผลให้เกิดกระบวนการคัดสรรนักรการเมืองได้ในระดับหนึ่ง เพราะถ้าเทียบกับเทศบาลอื่นที่ไม่มีผู้มีอำนาจอยู่ในเทศบาลนั้น มึนักรเมืองย่อมมีความกดดันน้อยกว่าหรือไม่เลยหรือสามารถทำอะไรโดยไม่ถูกเพ่งเล็งจากผู้มีอิทธิพล” (นาย จรุงน แตนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

จากบทสัมภาษณ์เบื้องต้นอาจจะกล่าวได้ว่า วัดร่องขุนนับว่าเป็นด่านแรกที่มึนักรเมืองท้องถิ่นต้องคำนึงถึงก่อนการสมัครเลือกตั้ง เนื่องจากก่อนการลงสมัครไม่ว่าจะในพื้นที่ใดจำเป็นต้องมีการสำรวจความต้องการของประชาชน ชุมชน ตลอดจนผู้มีอิทธิพลต่างๆ ในพื้นที่นั้นๆ ให้ถี่ถ้วน เพื่อเตรียมนโยบายและเสนอแนวทางพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน คำนึงถึงผู้มีอิทธิพลในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาพื้นที่และด้านความคิด ซึ่งในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย มีวัดร่องขุนที่เป็นผลงานที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของอาจารย์ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ที่มีแต่ผู้คนอยากมาขอพบ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มึนักรเมืองท้องถิ่นต่างยำเกรง และเกิดเป็นระบบคัดกรองโดยอัตโนมัติ ซึ่งผู้ได้รับผลประโยชน์สูงสุดคงเป็นประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยที่จะได้มึนักรเมืองที่มีคุณภาพจากระบบคัดสรรนี้

2. ผลกระทบของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น

บทบาทของวัดร่องขุนได้ส่งผลกระทบทางตรงต่อการเมืองท้องถิ่นในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ การกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว การให้คำปรึกษาชี้แนะทางด้านการบริหารจัดการ คำชี้แนะทางด้านงานศิลปะ และส่งผลกระทบในทางอ้อมต่อการแข่งขันทางการเมืองร่วมถึงการคัดสรรผู้นำทางการเมือง

2.1 ผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ และการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ ข้อมูลผลกระทบในด้านนี้เกิดจากบทบาทในด้านการให้คำแนะนำ

เกี่ยวกับการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะและ นโยบายด้านการท่องเที่ยวที่นักการเมืองท้องถิ่นได้เข้ามาขอความอนุเคราะห์ขอคำชี้แนะจากวัดร่องขุน ทำให้เกิดผลกระทบต่อนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้น จากการนำข้อมูลและคำแนะนำจากทางวัดร่องขุนปฏิบัติ ส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงาน หรือส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะในด้านงบประมาณเช่น งบประมาณในการกำจัดขยะ น้ำเน่าเสีย มลพิษที่เกิดจากการท่องเที่ยว วัดร่องขุนมีผลกระทบต่อ นโยบายของท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางการเมือง เนื่องจากวัดร่องขุนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหลักสำคัญของจังหวัดเชียงราย และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวลำดับต้นๆของประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวต่างชาติอยากมาเยี่ยมชมมากที่สุดด้วยความงดงามทางด้านศิลปะ การอุทิศตนเพื่อชาติบ้านเมืองของ อาจารย์เฉลิมชัย ผนวกเข้ากับศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับศิลปะที่อื่นสร้างความแตกต่าง เป็นจุดสำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมอย่างไม่ขาดสาย ส่งผลให้วัดร่องขุนและพื้นที่ใกล้เคียง กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีอัตราการเจริญเติบโตที่สูงมาก มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณรายรอบวัดร่องขุนที่มีสิ่งปลูกสร้าง อาคาร และร้านอาหารเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเยี่ยมชมความงามของวัดร่องขุน ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการวางแผนเรื่องนโยบายสาธารณะและนโยบายด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่นพอสมควร จากบทสัมภาษณ์ นักการเมืองท้องถิ่นได้ให้ความคิดเห็นดังนี้

“นโยบายสาธารณะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาบริเวณหน้าวัดร่องขุนถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่แต่ละยุคแต่ละสมัยพยายามแก้ไขกันตลอดมา เพราะการที่วัดร่องขุนเป็นวัดที่โด่งดังไปทั่วโลก ในปัจจุบันไม่ใช่แค่ในจังหวัดเชียงรายหรือในประเทศไทยเท่านั้น จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมาก การแก้ไขปัญหาขยะ น้ำเน่าเสียจากร้านค้าร้านอาหารบริเวณรายรอบวัด ปัญหามลพิษจากการจราจร เราต้องร่วมมือกับทางวัดเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ เราต้องยอมรับว่าปัญหาเกิดจากการท่องเที่ยวของวัดร่องขุนโดยตรง แต่เมื่อผลกระทบเหล่านี้มาพร้อมกับผลประโยชน์ต่อชุมชน จังหวัดเชียงรายและประเทศชาติ เชื่อว่านักการเมืองท้องถิ่นคนไหนที่เข้ามาบริหารต่างยินดีที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้แน่นอน เพราะผลดีมีมากกว่าผลเสีย” (นาย สุรพันธ์ พลภูมิ คุรุชฌยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะมีอยู่พอสมควร ปัจจุบันเทศบาลเราก็แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบเช่น ปัญหาขยะเราก็มีการจัดการคัดแยกและนำไปเผาถนอยุ่แล้ว น้ำเน่าเสียก็มีการจัดการโดยการล้างท่อระบายน้ำให้น้ำเสียไปยังที่บำบัด ส่วนนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่วัดร่องขุนได้ให้คำแนะนำ ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานบ้างเล็กน้อย” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีผลกระทบต่อนโยบายด้านการท่องเที่ยว เพราะบางนโยบายท้องถิ่นต้องไปขอให้วัดร่องขุนช่วยแนะนำเนื่องจากท้องถิ่นไม่สามารถรับทราบข้อมูลของนักท่องเที่ยวได้ บางครั้งต้องให้

ทางวัดช่วยประชาสัมพันธ์หรือปรึกษาวางแผนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้กับท้องถิ่น” (นางสาว พิกุลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อาจจะมีผลกระทบในการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ นโยบายด้านการบริการ นโยบายด้านการค้าการพาณิชย์ การเงินการคลัง และภาษีอากร ซึ่งเป็นผลกระทบทางอ้อมที่มาจากวัดร่องขุ่นในการเป็นสถานที่ท่องเที่ยว” (นาย ศรีไว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เมื่อกล่าวถึงผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะก็อาจมีเช่น การกำจัดขยะ การวางแผนเรื่องงบประมาณขยะ ปัญหามลพิษ ปัญหาการจราจร หรือการวางแผนนโยบายท่องเที่ยวซึ่งอาจจะต้องให้สอดคล้องกับวัดร่องขุ่น เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกัน สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ผลกระทบก็อาจจะมีบ้างเพราะนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมวัดร่องขุ่นมากจึงทำให้ท้องถิ่นต้องจัดการปัญหาขยะน้ำเน่าเสีย ปัญหาสาธารณะเพิ่มมากขึ้น แต่ถึงไม่มีนักท่องเที่ยวปัญหาเหล่านี้ก็มีอยู่ดีเพราะทุกครัวเรือนต่างมีขยะทั้งนั้น ดังนั้นจึงอาจจะมีผลกระทบบ้างแต่ไม่มาก ส่วนนโยบายด้านการท่องเที่ยวก็น่าจะเป็นผลกระทบในด้านดีถ้าวัดร่องขุ่นให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่นแล้วท้องถิ่นนำไปปฏิบัติตามเชื่อว่าจะเป็นผลดีแก่เทศบาลอย่างแน่นอน

บทสัมภาษณ์ของประชาชน ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๗๐% ให้ข้อมูลที่น่าสนใจสามารถสรุปได้ดังนี้

ผลกระทบเหล่านี้เป็นผลกระทบที่เป็นผลดีต่อประชาชน เพราะเชื่อว่าคำแนะนำในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะและการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวที่วัดร่องขุ่นได้แนะนำกับทางท้องถิ่นไป ย่อมเป็นผลดีต่อประชาชนอย่างแน่นอนเพราะวัดร่องขุ่นก็เป็นวัดที่ประสบผลสำเร็จในด้านการท่องเที่ยวอยู่แล้ว ดังนั้นคำแนะนำหรือคำชี้แนะของวัดร่องขุ่นจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามที่ทราบกันดีว่าเอกชนทำงานกับท้องถิ่นทำงานมีความแตกต่างกันอยู่แล้ว ดังนั้น ปัญหาขยะน้ำเน่าเสียเชื่อว่านักการเมืองท้องถิ่นต้องมีนโยบายแก้ไขแน่นอน เพราะเมื่อมีด้านดีก็ต้องมีด้านลบเสมอ ฉะนั้นการแก้ไขปัญหาจึงเป็นเรื่องของนักการเมืองท้องถิ่นที่จะต้องวางแผนนโยบายให้เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของวัดร่องขุ่น

ส่วนบทสัมภาษณ์ประชาชนในกลุ่มตัวอย่างอีก 30% สรุปได้ดังนี้

ผลกระทบในด้านนี้ค่อนข้างที่จะสร้างความหนักใจอยู่พอสมควรซึ่งปัญหาขยะน้ำเน่าเสีย และปัญหามลพิษเกิดจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมวัดร่องขุ่นทั้งสิ้น ส่งผลให้

นักรการเมืองท้องถิ่นต้องมีการกำหนดแผนและทำนโยบายในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ท้องถิ่นต้องทำงานหนักมากกว่าเดิม ปัญหาขยะถือเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องรีบแก้ไขเพราะมีปัญหากันทุกสมัย

จากบทสัมภาษณ์อาจกล่าวได้ว่า ผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะที่วัดร่องขุ่นมีต่อท้องถิ่น มีผลกระทบบ้างเล็กน้อยในด้านนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการขยะน้ำเน่าเสีย แต่ก็ไม่ได้เกิดความยากลำบากจนไม่สามารถทำได้ เพราะท้องถิ่นก็มีระบบจัดการหรือมีแผนจัดการเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว ส่วนผลกระทบในด้านนโยบายการท่องเที่ยว วัดร่องขุ่นมีผลกระทบต่อท้องถิ่นแน่นอนเพราะวัดร่องขุ่นเป็นวัดที่ประสบผลสำเร็จด้านการท่องเที่ยวเมื่อท้องถิ่นมาขอคำแนะนำหรือเมื่อวัดร่องขุ่นได้ให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่นไป ท้องถิ่นนำไปปฏิบัติย่อมเกิดผลดีต่อท้องถิ่นแน่นอนแต่อาจจะส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ได้บังคับบัญชาที่ต้องทำงานหนักขึ้น ดังนั้นผลกระทบในด้านนี้ย่อมมีต่อท้องถิ่นไม่มากก็น้อย

2.2 ผลกระทบในด้านการให้คำปรึกษา คำชี้แนะทางการบริหารจัดการและทางด้านงานศิลปะ วัดร่องขุ่นมีบทบาทในด้านการให้คำปรึกษา คำชี้แนะทางการบริหารจัดการและทางด้านงานศิลปะให้แก่การเมืองท้องถิ่นที่มาขอความช่วยเหลือ บทบาทในด้านนี้ค่อนข้างละเอียดอ่อนเพราะมีนัยสำคัญทางการเมืองหลายประเด็นซ่อนอยู่ จึงอาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการเมืองท้องถิ่นในหลายๆ ด้านเช่น มีผลต่อการเลือกตั้งในอนาคต เมื่อได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่น มีผลต่อตัวนักรการเมืองเองด้านคะแนนนิยม มีผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ดังนั้นทางวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ต้องมีการคัดกรองและวิเคราะห์ให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะให้คำแนะนำหรือการให้คำปรึกษาแก่นักรการเมืองท้องถิ่นไป จากเอกสารและข้อมูลที่รวบรวมมาสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

การให้ความช่วยเหลือหรือการให้คำแนะนำต่างๆ ของวัดร่องขุ่น ต้องทำเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมแก่ท้องถิ่นหรือแก่ประชาชนเป็นสำคัญ โดยจะผ่านการพิจารณาหรือไม่ผ่านนั้นขึ้นอยู่กับงานชิ้นนั้นเป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใด ทำไปแล้วจะเกิดผลกระทบกับทางวัดแค่ไหน อันนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่อาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องขุ่นต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรกๆ เพราะทางวัดร่องขุ่นไม่ได้สนับสนุนใครหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้เป็นผลดีต่อกลุ่มนั้นฝ่ายเดียว ผลประโยชน์สำคัญที่สุดต้องเป็นของประชาชน เป็นของสังคมและเป็นของส่วนรวมเท่านั้น วัดร่องขุ่นพยายามช่วยเหลือสนับสนุนทุกกิจกรรมของท้องถิ่น ไม่ว่าจะยุคสมัยไหน หรือนักรการเมืองกลุ่มใดเข้ามาบริหาร ถ้าผ่านการคัดสรรโดยชอบธรรมจากประชาชนมาเรียบร้อยแล้ว วัดร่องขุ่นก็พร้อมสนับสนุนให้คำแนะนำอย่างเต็มที่เพื่อให้ประโยชน์เกิดสูงสุดแก่ชุมชนและสังคม

ในประเด็นผลกระทบในด้านการให้คำปรึกษา คำชี้แนะทางการบริหารจัดการและด้านงานศิลปะ กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจไว้ดังนี้

“เป็นเรื่องปกติที่นักการเมืองท้องถิ่นจะเข้าไปหาผู้มีอิทธิพลในจังหวัด หรือผู้หลักผู้ใหญ่ของชุมชน แน่แน่นอนอยู่แล้วว่านักการเมืองท้องถิ่นต้องการหาพาร์ตเนอร์ในการทำงานร่วมกันอาจจะ มีผลประโยชน์ร่วมกันหรือทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดร่วมกันให้ประสบผลสำเร็จ และแน่นอนว่าการจะชนะ การเลือกตั้งต้องใช้คนในท้องถิ่นเป็นกระบอกเสียงจึงจะทำให้ประชาชนรู้จักกลุ่มตนเอง ยิ่ง นักการเมืองท้องถิ่นคนใดไม่ใช้คนในพื้นที่ ยิ่งต้องทำความรู้จักกับผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นให้มาก เพื่อจะ ได้คะแนนนิยมจากประชาชนและชนะการเลือกตั้งในอนาคต จึงไม่ใช่เรื่องแปลก แต่เป็นหลักของการ บริหารทั่วไป ยิ่งวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เป็นผู้ที่ประชาชนทั้งประเทศให้การ ยอมรับและต่างอยากเข้าไปพบ เราจะเห็นว่าหลายครั้งมีผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองไปพบอาจารย์ เฉลิมชัยหรือไปเที่ยววัดร่องขุนเพื่อต้องการที่จะปรึกษาหรือไปขอคำแนะนำจากอาจารย์เฉลิมชัย และ วัดร่องขุน หรือแค่ต้องการถ่ายภาพร่วมกับอาจารย์เฉลิมชัย นี่เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้วัดร่องขุนมี อำนาจและมีอิทธิพลต่อนักการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก และนี่ก็เป็นเหตุผลสำคัญที่นักการเมือง ท้องถิ่นต้องเข้าไปทำความรู้จักกับวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยเช่นกัน วัดร่องขุนเป็นเหมือนเวที แสดงผลงานให้กลุ่มตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อคนที่มาเยี่ยมชม และสถานที่แห่งนี้ก็มีผู้หลักผู้ใหญ่ของ บ้านของเมืองแวะมาเยี่ยมชมอย่างไม่ขาดสาย ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ นักการเมือง ระดับชาติ ดารา นักแสดงและคนที่มีชื่อเสียงอื่นๆอีกมากมาย ดังนั้นผลกระทบเหล่านี้ย่อมส่งผลไปยัง ฐานคะแนนเสียงในอนาคตของนักการเมืองคนนั้นแน่นอน เมื่อมีการลงแข่งขันเลือกตั้ง ซึ่งทั้งหมด นี้ปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่มีผลกระทบต่อการแข่งขันหรือไม่มีผลกระทบต่อตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง” (นาย ทศพล พงษ์ตะเภา, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“ผลกระทบในด้านการให้คำปรึกษาคำชี้แนะทางด้านการบริหารจัดการก็อาจจะ มีบ้างในกรณีที่ผู้นำท้องถิ่นไปขอคำแนะนำจากทางวัด แต่โดยปกติท้องถิ่นก็มีหลักการและกฎเกณฑ์ ตามระเบียบของเขายู่แล้ว ถ้าไปขอคำแนะนำจากทางวัดก็เกิดผลกระทบแน่นอนเพราะทำงานกันคน ละรูปแบบ ส่วนผลกระทบด้านศิลปะผลกระทบในด้านนี้มีแน่นอนเพราะคำแนะนำหรือคำชี้แนะ ทางด้านงานศิลปะเป็นจุดแข็งที่สุดของวัดร่องขุนที่ทุกคนอยากได้ ปัจจุบันเห็นมีแต่ผู้คนอยากเข้าไป ขอความอนุเคราะห์จากวัดร่องขุนอยากให้วัดร่องขุนออกแบบลวดลายงานศิลปะให้ เพื่อมาสร้าง ชื่อเสียงให้กับผลงานตนเอง เช่นการออกแบบป้าย การออกแบบโลโก้ การออกแบบจั่วหลังคาอาคาร ต่างๆ ออกแบบอาคาร ดึก หรือพระเครื่อง เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้อาจจะเกิดผลระยะยาวต่อ นักการเมืองท้องถิ่นได้ในอนาคต” (นาย จรุงน แดนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

“ผลกระทบในด้านการบริหารก็มีบ้าง แต่เรื่องงานศิลปะมีมากกว่าเพราะท้องถิ่นเข้าไป ขอคำแนะนำจากทางวัดอยู่ตลอด วัดเขาถนัดเรื่องนี้อยู่แล้วลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของ วัดร่องขุน ไม่ว่าจะใครก็อยากได้ทั้งนั้นรวมถึงเทศบาลของเราด้วย” (นาย สุรพันธ์พลญ์ คุรงคชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คำแนะนำของวัดร่องขุ่น ถ้านำไปปฏิบัติจริงย่อมเกิดผลกระทบที่ดีต่อท้องถิ่นแน่นอน แต่ถ้าเป็นเพียงคำแนะนำและท้องถิ่นไม่นำไปปรับใช้ก็อาจจะไม่เกิดผลกระทบ” (นางสาว ไสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงจะมีผลกระทบทางด้านงานศิลปะมากกว่าเพราะหลายครั้งที่ตำบลเราไปขอคำแนะนำจากวัดร่องขุ่น”(นางสาว พิกุลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“การบริหารจัดการไม่ค่อยแน่ใจ แต่งานศิลปะมีแน่นอนเพราะงานหลายชิ้นได้รับการออกแบบจากวัดร่องขุ่น” (นาย ศรีโว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้าเป็นผลกระทบคงจะเป็นทางอ้อมมากกว่าอยู่ที่ท้องถิ่นจะนำไปปฏิบัติหรือไม่” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

จากบทสัมภาษณ์ของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ได้รายละเอียดใกล้เคียงกันสามารถสรุปได้ดังนี้

หากเป็นเรื่องของการให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานต่างๆ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้รับรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาหรือแนวทางต่างๆ แต่หากเป็นทางด้านศิลปะแล้ว ประชาชนจะรับรู้ผ่านงานศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น ลวดลายสีหลังคาอาคารอนุสรณ์ประสงค์ ป้ายเทศบาล โลโก้หรือตราสัญลักษณ์และลวดลายที่ติดบริเวณศูนย์บริการประชาชนหน้าวัดวัดร่องขุ่น

อาจจะกล่าวได้ว่า ประชาชนจะรับรู้ถึงผลกระทบที่เป็นรูปธรรม เช่น ผลงานการออกแบบต่างๆ มากกว่าผลกระทบที่เป็นนามธรรม เช่น การให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานต่างๆ หรือการให้ข้อมูล แนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ เป็นต้น แต่นักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชนจะรับรู้ได้ในเรื่องของ การกำหนดนโยบายและการนำแนวทางการบริหารจัดการ รวมถึงการใช้ข้อมูลจากวัดร่องขุ่น มาใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่ ตลอดจนการออกแบบแก้ไขแบบด้านงานศิลปะของวัดร่องขุ่นมีนัยสำคัญทางการเมืองที่อาจจะเกิดผลกระทบต่อการแข่งขันในอนาคตได้ ถ้านักการเมืองท้องถิ่นใช้ผลงานที่เคยทำร่วมกับวัดร่องขุ่นไปเป็นคะแนนนิยมในการหาเสียงหรือในการปราศรัยแสดงวิสัยทัศน์ก็อาจจะทำให้มีคะแนนเพิ่มแก่กลุ่มตนเองก็เป็นได้

2.3 ผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมือง ในมิตินี้เป็นผลกระทบทางอ้อมที่เกิดจากการที่นักการเมืองท้องถิ่นทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นหรือได้คำแนะนำคำชี้แนะจากวัดร่องขุ่นรวมถึงเรื่องการออกแบบงานศิลปะบริบทเหล่านี้จะส่งผลกระทบในทางอ้อมต่อการแข่งขันทางการเมืองในอนาคตได้ ซึ่งเมื่อนักการเมืองท้องถิ่นคนใดได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นแล้ว ย่อมเป็นที่นิยมชมชอบของประชาชนในชุมชน เพราะภาพลักษณ์ของวัดร่องขุ่นเป็นวัดที่ช่วยเหลือสังคมและประชาชนมาโดยตลอด ทำให้นักการเมืองกลุ่มใดเข้าไปใกล้วัดร่องขุ่นย่อมเป็นผลดีต่อกลุ่มการเมืองนั้นๆ บทสัมภาษณ์ของนักวิชาการสองท่านได้ให้ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปออกมาดังนี้

อาจกล่าวได้ว่า วัดร่องขุ่น มีอิทธิพลต่อการแข่งขันทางการเมือง เนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ผู้สร้างสรรค์ผลงานอันโดดเด่นและเป็นที่รู้จักของประชาชน ย่อมส่งผลต่อความนิยมและความเชื่อมั่น เชื่อถือ ของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อประชาชนทราบว่าอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และวัดร่องขุ่นไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองไม่ว่าในระดับชาติหรือในระดับท้องถิ่น ยิ่งเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา ซึ่งหากนักการเมืองหรือองค์กรใด ได้ร่วมงานก็จะยิ่งสร้างความน่าเชื่อถือให้กับประชาชนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นถ้านักการเมืองทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นมากๆ หรือมีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน บริบทเหล่านี้จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่กลุ่มตนเองและอาจจะส่งผลให้ชนะการเลือกตั้งในอนาคตได้

บทสัมภาษณ์ของประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยสามารถสรุปได้ดังนี้

นักการเมืองที่ได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นหรือได้ทำงานร่วมกับอาจารย์เฉลิมชัย ถือว่าโชคดีมากและเป็นนักการเมืองที่มีคุณภาพเพราะอาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องขุ่นเป็นคนตรงไปตรงมาพูดจาฉะฉานเป็นที่เกรงกลัวใครอยู่แล้ว ซึ่งแน่นอนว่าถ้านักการเมืองคนใดได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นมีผลงานร่วมกับวัดร่องขุ่น หรือได้คำแนะนำจากทางวัดนักการเมืองกลุ่มนั้นย่อมผ่านการพิจารณาจากวัดร่องขุ่นมาเรียบร้อยแล้ว จึงทำให้มั่นใจในระดับหนึ่งว่าเป็นนักการเมืองที่ดีช่วยเหลือสังคมไม่คดโกง มีความซื่อสัตย์สุจริต ถึงแม้ว่าจะเป็นงานชิ้นเล็กๆก็ตามถ้าได้ทำก็ถือว่าได้รับคะแนนนิยมจากประชาชนในระดับหนึ่ง และที่ผ่านมานักการเมืองที่ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นหรือได้เข้าไปขอคำแนะนำจากวัดร่องขุ่นบ่อยๆ ก็ไม่เคยทำให้ผิดหวังอาจจะด้วยความเกรงกลัวต่ออำนาจของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จึงทำให้นักการเมืองคนนั้นไม่กล้าทำพฤติกรรมที่ไม่ดี ทำให้เมื่อหมดวาระหรือหมดสมัยนักการเมืองกลุ่มเดิมที่มีผลงานร่วมกับทางวัดร่องขุ่นมักจะได้รับความนิยมนิยมจากประชาชนเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับบทสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชนที่ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันสามารถสรุปได้ดังนี้

วัดร่องขุ่นอาจไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมืองโดยตรง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นหรือการที่นักการเมืองมีปฏิสัมพันธ์กับวัดร่องขุ่นมักจะเป็นที่สนใจและรู้จักของประชาชนในชุมชน อาจจะเนื่องด้วยวัดร่องขุ่นเป็นวัดที่มีความสำคัญต่อชุมชน จึงทำให้ไม่ว่าใครก็ตามที่มีการทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นย่อมเป็นเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มตนเอง โดยเฉพาะช่วงหาเสียงและการแสดงวิสัยทัศน์ในการทำงานเรามักจะเห็นการยกตัวอย่างผลงานที่ได้ร่วมทำกับวัดร่องขุ่น เพื่อชี้แจงให้พี่น้องประชาชนได้ทราบ ซึ่งจะสร้างแรงศรัทธาและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนได้ในระดับหนึ่ง

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมืองอยู่พอสมควร แต่ถ้านักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำชุมชนไม่ได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นหรือไม่มีปฏิสัมพันธ์กันเลย ต่างคนต่างอยู่ก็อาจจะมีผลกระทบต่อการแข่งขันเลย ในบริบทนี้ผู้ศึกษามีความ

คิดเห็นว่าวัดร่องขุนมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมืองในทางอ้อม ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนหรือเกี่ยวข้องกับการผลักดันผู้สมัครหรือส่งตัวผู้สมัครไปลงชิงตำแหน่ง แต่เป็นบริบทในด้าน การมีปฏิสัมพันธ์การทำงานร่วมกันของนักการเมืองท้องถิ่นและวัดร่องขุน ถ้านักการเมืองคนใดมีความสนิทสนมหรือมีความใกล้ชิดกับวัดร่องขุน ได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุนอยู่บ่อยๆก็อาจจะเกิดผลกระทบต่อการแข่งขันในอนาคตได้ บริบทเหล่านี้ผลักดันให้กลุ่มการเมืองนั้นๆมีโอกาสและมีความ ได้เปรียบทางการเมืองมากกว่ากลุ่มอื่น

2.4 ผลกระทบในด้านการคัดสรรนักการเมืองท้องถิ่น ด้วยบทบาทของวัดร่องขุนใน ด้านการช่วยเหลือสังคม การสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม เป็นผู้นำในด้านการท่องเที่ยวมีบทบาท ในด้านการช่วยเหลือสังคมตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา บทบาทเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อ การคัดสรรนักการเมืองที่จะเข้ามาบริหารในเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ยิ่งวัดร่องขุนมีบทบาทต่อสังคมและประชาชนมากเท่าไรยิ่งเป็นกรอบในการคัดสรรนักการเมืองที่จะ เข้ามาบริหารในท้องถิ่นมากขึ้นเท่านั้น ในบทสัมภาษณ์นักการเมืองท้องถิ่นได้ให้ความคิดเห็นดังนี้

“นักการเมืองที่จะเข้ามาเป็นผู้บริหารหรือผู้นำท้องถิ่นนี้ต้องคิดให้ดีๆ เพราะ ตลอด ระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาวัดร่องขุน และอาจารย์เฉลิมชัยทำเพื่อส่วนรวมและเพื่อสังคมมาโดยตลอด คนที่จะเข้ามาบริหารหรือดูแลที่นี่ต้องมีแนวคิด มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับวัดร่องขุนและต้องตั้งใจมา ช่วยเหลือประชาชนอย่างแท้จริง” (นาย สุรพงษ์พลภู ตรีงคชยานุรักษ์, สัมภาษณ์วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เชื่อว่านักการเมืองต้องศึกษาวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยมาอย่างดีก่อนที่จะมา สมัครหรือมาลงแข่งขัน” (นาย ศรีไฉ ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อาจจะทำให้นักการเมืองมีความตระหนักรู้มากขึ้นหรือมีการระมัดระวังตัวมากขึ้น เมื่อเข้ามาทำงานที่นี่” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“นักการเมืองที่เข้ามาต้องพร้อมพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน ช่วยแก้ไขปัญหาให้ ประชาชนอย่างแท้จริง ถ้าไม่อย่างนั้นโดนอาจารย์เฉลิมชัยตำหนิอย่างแน่นอน” (นางสาว พิภพทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เป็นเรื่องที่นักการเมืองท้องถิ่นต้องคิดและวิเคราะห์ ให้ดีก่อนที่จะเสนอตัวเข้ามาลง แข่งขันเลือกตั้ง ไม่ใช่ใครก็สามารถเข้ามาแข่งขันได้” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ของนักวิชาการทั้งสองท่านได้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้

“ผลกระทบในด้านนี้ว่าไปแล้วก็เกิดกับทุกพื้นที่ ที่มีผู้มีอำนาจหรือมีผู้ที่สร้าง คุณประโยชน์ให้แก่สังคมอยู่ในพื้นที่นั้นๆ จะเล็กลงใหญ่ก็ว่ากันไป แต่ในกรณีเทศบาลตำบล ป่าอ้อดอนชัยที่มีอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ผู้สร้างวัดร่องขุนอยู่ในพื้นที่นี้ ก็ต้องมีผลกระทบต่อ

นักการเมืองท้องถิ่นไม่มากนักน้อย เพราะท่านเป็นบุคคลตัวอย่างระดับประเทศที่อุทิศตนสร้างสรรค์งานศิลปะให้แก่ชาติ และประชาชนคนไทย ช่วยเหลือสังคมในทุกๆด้าน ไม่ต้องพูดถึงนักการเมืองท้องถิ่นหรอกถึงเป็นนักการเมืองระดับชาติถ้าอาจารย์เฉลิมชัยได้พูดหรือได้ทำอะไรลงไป ก็มักจะเป็นที่สนใจและจับตามอง แม้กระทั่งรูปภาพหรือคำพูดบางตอนของท่านยังถูกตัดต่อประโยคให้เกี่ยวกับการเมือง เกิดข้อถกเถียงมานักต่อนักแล้วจนอาจารย์เฉลิมชัยต้องออกมาชี้แจงว่าไม่เกี่ยวข้องกับข้อความหรือคำพูดดังกล่าว รูปเหล่านั้นถูกนักเลงคีย์บอร์ดนำไปเขียนเพื่อสนับสนุนนักการเมืองฝ่ายที่ตนเองชอบ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ท่านล้มภาษาผ่านสื่อต่างๆตลอดว่าท่านไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองไม่ว่าในระดับชาติหรือในระดับท้องถิ่น แต่ก็ไม่วายจะถูกนักการเมืองหรือผู้นำท้องถิ่นเข้ามาทักทายเป็นเข้ามพบปะเมื่อมาเที่ยวจังหวัดเชียงราย ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็น เหมือนอำนาจอำนาจที่แฝงอยู่ในตัวของอาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องขุ่นที่จะทำให้การเมืองท้องถิ่นเกรงกลัวและไม่กล้าเข้ามายุ่งเกี่ยวกับวัดร่องขุ่น จึงส่งผลต่อไปยังเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย เมื่อมีการเลือกตั้งจะส่งผลต่อตัวผู้สมัครในทางอ้อม” (นาย ทศพล พงษ์ตะเภา, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“น่าจะมึผลกระทบบ้างด้านการคัดสรร เพราะนักการเมืองคงมีความเกรงกลัวอยู่พอสมควรที่จะมาทำงานในท้องถิ่นที่มีศิลปินแห่งชาติผู้สร้างคุณูปการให้แก่ประเทศชาติอย่างอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์อยู่ในพื้นที่ที่ตนเองจะลงแข่งขัน อาจารย์เฉลิมชัยเป็นคนชัดเจนตรงไปตรงมาเสียสละเพื่อชาติเป็นบุคคลตัวอย่างที่คนทั่วประเทศให้ความเคารพนับถือ ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรกเมื่อจะเข้ามาแข่งขันเป็นผู้นำทางการเมืองในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย” (นาย จรุง แดนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านการคัดสรรนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชนได้ให้ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และวัดร่องขุ่น อาจมีอิทธิพลต่อการบริหารงานของนักการเมืองและผู้นำท้องถิ่นอยู่บ้าง แต่ก็อาจจะเป็นส่วนน้อย เพราะผู้ที่เข้ามาบริหารงานท้องถิ่น ก็คงเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถอยู่บ้าง และคงศึกษาบริบทของพื้นที่มาบ้างแล้วก่อนการลงสมัครเลือกตั้ง หากนักการเมืองท้องถิ่นไม่มีความสามารถเพียงพอหรือไม่สามารถทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นได้ ก็อาจจะถอนตัวออกไป เพราะบ่อยครั้งนักการเมืองต้องทำงานร่วมกับทางวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จึงเป็นโจทย์ที่ท้าทายต่อนักการเมืองท้องถิ่น

ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า การต้องร่วมงานกับทางวัดร่องขุ่นอาจมีผลกระทบต่อการบริหารงานและผู้ที่เข้ามาทำหน้าที่บริหารท้องถิ่นอยู่บ้าง แต่เป็นผลกระทบที่ดี ต่อชุมชนและประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนจะได้นักการเมืองท้องถิ่นที่มีคุณภาพมีความสามารถและพร้อมที่จะเข้ามาช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยที่ไม่ต้องมีระบบคัดกรอง หรือให้ประชาชนต้องไปตรวจสอบกันเอง คงจะเป็นเรื่องยากพอสมควร แต่เมื่อมีวัดร่องขุ่นเป็นด่านแรกที่ทำให้

หน้าที่เหล่านี้ ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นต้องมีความระมัดระวังมากยิ่งขึ้น อย่างน้อยต้องคำนึงถึง อาจารย์เฉลิมชัยเป็นลำดับแรก เมื่อนักการเมืองจะเข้ามาบริหารในป่าอ้อดอนชัย ฉะนั้นนักการเมือง จะตัดสินใจมาลงแข่งขันในพื้นที่นี้ ต้องมีการศึกษาประวัติของสถานที่เป็นอย่างดีและต้องเตรียมพร้อม รับมือกับสถานการณ์สภาพแวดล้อมของที่นี่ โดยเฉพาะวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัย โฆสิตพิพัทธ์ จึงอาจกล่าวได้ว่าวัดร่องขุนมีบทบาทในด้านการคัดสรรนักการเมืองอยู่พอสมควร

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องวัดร่องขุ่นกับการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาบทบาทของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น และเพื่อศึกษาผลกระทบจากบทบาทของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย

ผู้ศึกษาแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้ ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย ส่วนที่ 2 การอภิปรายผล และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

ผลการวิจัยหัวข้อวัดร่องขุ่นกับการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัยเป็นการเขียนแบบบรรยายพรรณนา ที่มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือการศึกษาบทบาทของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น และผลกระทบของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยเลือกวิธีการดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) จากบุคคลสำคัญคือ นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 5 ท่าน ตัวแทนร้านค้ารายรอบวัดและประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย จำนวน 20 คน และตัวแทนของวัดร่องขุ่น (ไวยากรณ์) 1 คน และนักวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์ 2 ท่าน รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลทางหนังสือ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสังเกตการณ์ และการรวบรวมข้อมูลแบบปฐมภูมิ (primarydata) และข้อมูลแบบทุติยภูมิ (secondarydata) การวิเคราะห์ข้อมูล จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ซึ่งการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา ค้นคว้า วัดร่องขุ่นกับการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาสามารถสรุปออกมาได้ 2 ข้อ ตามวัตถุประสงค์ คือ 1.บทบาทของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นใน เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 2. ผลกระทบของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นใน เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1.1 บทบาทของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย วัดร่องขุ่นมีบทบาทหลายอย่างต่อการเมืองท้องถิ่นซึ่งเป็นบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อม มีหลายด้านหลายมิติ เช่น บทบาทด้านการให้คำปรึกษาทางด้านงานศิลปะ บทบาททางการช่วยเหลือนสังคม บทบาททางการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชน บทบาททางการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน บทบาททางการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น และบทบาททางการท่องเที่ยว

บทบาทของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นนั้นที่ผู้ศึกษา พบว่า มีผลกระทบกับการเมืองมากที่สุดคือ บทบาทในด้านการให้คำปรึกษา หลายครั้งที่วัดร่องขุ่นมีบทบาทในด้านการให้คำปรึกษา คำชี้แนะและการให้คำแนะนำทางด้านงานศิลปกรรม งานประติมากรรม และการออกแบบให้แก่พนักงานการเมืองท้องถิ่น หรือผู้นำชุมชนที่มาขอความอนุเคราะห์โดยมีอาจารย์เฉลิมชัยเป็นผู้อยู่เบื้องหลัง เมื่อวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ได้ให้คำแนะนำแก่พนักงานการเมืองท้องถิ่นไปแล้ว นักการเมืองกลุ่มนั้นก็ได้รับความเชื่อถือ เชื่อมั่นจากประชาชน และอาจส่งผลให้ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหารท้องถิ่นต่อไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น การเข้าพบและร่วมงานกับ อาจารย์ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จำเป็นต้องมีการคัดกรองและพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน อาจเนื่องมาจากทางวัดเกรงว่าการให้ความสนิทและให้คำแนะนำที่มากเกินไปจะส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง และอาจเป็นพลังในการขึ้นสูง โดยเฉพาะคะแนนนิยมจากประชาชน โดยปกติแล้วประชาชนทราบดีว่าการทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นหรืออาจารย์เฉลิมชัยนั้นค่อนข้างละเอียด ดังนั้นส่วนมากประชาชนจะไว้วางใจ เชื่อใจ และสนับสนุนกลุ่มนั้นหรือนักการเมืองคนนั้นให้เป็นตัวแทนของประชาชนต่อไป บทบาทในด้านนี้ของวัดร่องขุ่นเป็นบทบาทที่มีผลกระทบต่อการเมืองและการแข่งขันของนักการเมือง ดังนั้นทางวัดจึงต้องเข้มงวดในการพิจารณา การเข้าพบหรือการให้ปรึกษาเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบกับทางวัดและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์

ในปัจจุบันวัดร่องขุ่นมีบทบาทด้านการช่วยเหลือนสังคมหลายด้านผ่านโครงการที่ทางวัดได้จัดทำขึ้นมาเอง โดยแต่ละโครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของท้องถิ่น สร้างขวัญและกำลังใจให้พี่น้องประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ยกตัวอย่างเช่น โครงการผู้ป่วยติดเตียง โครงการทุนการศึกษา กองทุนเงินผู้สูงอายุ กองทุนกู้ยืม และกองทุนสาธารณกุศล ในแต่ละโครงการที่ทางวัดได้จัดทำขึ้นมาจะได้รับความร่วมมือกับผู้นำชุมชนและผู้นำท้องถิ่นในการรวบรวมข้อมูลของประชาชน เป็นการทำงานร่วมกับท้องถิ่นและผู้นำชุมชน บทบาทในด้านนี้ทางวัดมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นการสื่อสารทางการเมืองอีกรูปแบบหนึ่งที่ทางวัดต้องการจะสื่อให้นักการเมืองท้องถิ่นได้รู้ว่า ความต้องการหรือความเดือดร้อนของประชาชนเป็นเรื่องสำคัญอันดับต้นๆที่เราทุกภาคส่วนควรต้องร่วมมือกันช่วยเหลือและแก้ไข ให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้น ให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณปัญหาทุกความเดือดร้อนมีการรับฟังและมีการแก้ไข ไม่ถูกทอดทิ้งจากสังคม เป็นการช่วยปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชนอีกทางหนึ่ง วัดร่องขุ่น

มีบทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชนและสังคม โดยผ่านโครงการช่วยเหลือสังคมที่ทางวัดได้จัดตั้งขึ้น ในแต่ละโครงการจะช่วยกระตุ้นให้ภาคเอกชน กลุ่มธุรกิจที่อยู่ในชุมชน ได้หันมาช่วยเหลือและดูแลประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ช่วยสนับสนุนภาครัฐในการดูแลประชาชนในท้องถิ่น และที่สำคัญอาจารย์เฉลิมชัยยังเป็นแบบอย่างในด้านความเสียสละ การอุทิศตนเพื่อชาติ บ้านเมือง และเพื่อส่วนรวมให้ประชาชนได้ซึมซับและคำนึงถึงส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ตนเอง ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ซึ่งวัดร่องขุ่นได้ทำเป็นแบบอย่างมาแล้วหลายปี ส่งผลให้สังคมในชุมชนเกิดการแบ่งปัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สังคมน่าอยู่ประชาชนมีความสุขมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันวัดร่องขุ่นเป็นวัดที่โด่งดังระดับโลก มีนักท่องเที่ยวต่างชาติและคนไทยมาเยี่ยมชมกันอย่างไม่ขาดสาย จึงทำให้วัดร่องขุ่นเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้ทั้งนักการเมือง ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน หรือหน่วยงานต่างๆ ได้มาขอคำแนะนำจากทางวัด จึงทำให้วัดร่องขุ่นมีบทบาทด้านการท่องเที่ยวไปโดยปริยาย ในด้านนี้ทางวัดจะมีบทบาทด้านการให้คำแนะนำ และการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และสถิตินักท่องเที่ยว ข้อมูลเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการวางแผนทำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักการเมือง เพื่อผลักดันให้การท่องเที่ยวของท้องถิ่นประสบผลสำเร็จ และยังคาดการณ์ในเรื่องนโยบายสาธารณะ การแก้ไขปัญหาต่างๆที่จะตามมาเมื่อมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปัญหาขยะ รวมถึงการบริหารจัดการกับนักท่องเที่ยวในจำนวนมาก การอำนวยความสะดวก และการทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจ และอยากกลับมาเยี่ยมชมอีกครั้ง ข้อมูลนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นเรื่องสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปต่อยอดทำนโยบายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปเยี่ยมชมในสถานที่ต่างๆ ของชุมชน ซึ่งจะส่งผลดีกับท้องถิ่นและประชาชนเป็นอย่างมาก ผลที่ตามมาก็คือ เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน โดยเป็นผลจากการท่องเที่ยวของวัดร่องขุ่นที่พัฒนาให้มาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่โด่งดังระดับโลก ทำให้ผู้คนหลังไหลเข้ามาเยี่ยมชมความงดงามอย่างไม่ขาดสาย พื้นที่รายรอบวัดกลายเป็นพื้นที่เศรษฐกิจ เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนเป็นอย่างมาก มีการเกิดขึ้นของธุรกิจมากมาย ทั้งที่พัก โรงแรม ร้านอาหาร ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงราย และเทศบาล ทำให้มีเงินหมุนเวียนในชุมชนอย่างมหาศาล ประชาชนก็มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มาตรฐานของสินค้า ราคา ก็มีการพัฒนาขึ้น รวมถึงบุคลากร ร้านค้า และ ธุรกิจภาคบริการในท้องถิ่นก็มีการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมโดยความร่วมมือของผู้นำท้องถิ่นและภาครัฐที่คอยอบรมให้ความรู้แก่พ่อค้าแม่ค้า รวมถึงวัดร่องขุ่นด้วยที่พยายามปลูกฝังให้ร้านค้าและร้านอาหารรายรอบวัดรวมถึงพ่อค้าแม่ค้า ในชุมชน ได้มีความตระหนักรู้ถึงอาชีพของตนเอง มีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อผู้บริโภค และยังสอดแทรกความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้แก่ร้านค้าบริเวณหน้าวัด เพราะวัดร่องขุ่นเป็นวัดที่ขึ้นชื่อเรื่องสะอาด ความมีระเบียบเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นบริเวณร้านค้าหน้าวัดจะต้องมีความสะอาดเรียบร้อยตามไปด้วย รวมถึงความสะอาดของสินค้า ราคาที่เป็นธรรม และคุณภาพการผลิตที่ได้มาตรฐาน เพราะทางวัดมีการสอดส่องดูแลผลิตภัณฑ์ ที่มาขายบริเวณหน้าวัด จึงสร้างแรงกระตุ้นให้ฝ่ายการผลิตและธุรกิจ

ภาคบริการมีการตรวจสอบตรวจเช็คสินค้าก่อนถึงมือผู้บริโภค ส่งผลให้คุณภาพสินค้ามีการพัฒนามากขึ้นกว่าเดิมโดยการกระตุ้นของวัดร่องขุน ถือได้ว่าเป็นบทบาททางอ้อมอีกทางหนึ่ง

บทบาทต่างๆ เหล่านี้ของวัดร่องขุน สร้างความเปลี่ยนแปลงให้สังคม การเมือง และประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยรวมถึงจังหวัดเชียงรายเป็นอย่างมากโดยเฉพาะบทบาทด้านการการเป็นที่ปรึกษา การให้คำชี้แนะและการให้คำแนะนำ การให้ความช่วยเหลือสังคมที่วัดร่องขุนได้ทำ สร้างขวัญและกำลังใจให้ประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างดี เพราะไม่ว่าจะเป็น วัด บริษัทห้างร้าน กลุ่มธุรกิจ หรือ ภาคเอกชน ก็สามารถช่วยเหลือสังคมได้ ถ้าทุกฝ่ายร่วมมือกันในการช่วยเหลือสังคม สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับสังคม ร่วมกันทำให้สังคมมีความสุข ประชาชนกินดีอยู่ดี เป็นพลังที่คอยสนับสนุนช่วยเหลือชุมชน และสังคม ดังวัดร่องขุนได้ทำเป็นตัวอย่าง สังคมก็จะน่าอยู่มากขึ้นกว่าเดิม

1.2 ผลกระทบของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นผลกระทบที่เกิดจากการที่วัดร่องขุนมีบทบาทด้านต่างๆ ในท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดผลกระทบตามมาหลายด้านหลายมิติ เช่น ผลกระทบจากบทบาทด้านการให้คำแนะนำแก่นักการเมืองท้องถิ่น ผลกระทบในด้านการช่วยเหลือสังคม ผลกระทบในด้านการปลูกฝังจิตสำนึก ผลกระทบในด้านการสร้างงานให้แก่ชุมชน ผลกระทบในด้านการพัฒนาบุคลากร และผลกระทบในด้านการท่องเที่ยว ในแต่ละมิติส่งผลต่อการปฏิบัติงาน การวางแผนและการเมืองท้องถิ่นอยู่พอสมควร โดยเฉพาะมิติในด้านการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาแก่นักการเมือง ในมิตินี้ถือว่าสำคัญที่สุดเพราะส่งผลกระทบต่อการเมืองโดยตรง และอาจจะส่งผลกระทบต่อวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยได้ เนื่องจากการให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่นักการเมืองท้องถิ่นนั้น อาจจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการหาเสียงของนักการเมือง กลายเป็นการสร้างคะแนนนิยมให้แก่กลุ่มการเมืองใดการเมืองหนึ่ง ที่เคยร่วมงานกับวัดร่องขุน โดยใช้ผลงานที่เคยทำร่วมกันกับวัดร่องขุนมาเป็นเครื่องมือดึงดูดคะแนนเสียงให้กลุ่มตนเอง ในกรณีนี้จะส่งผลให้เกิดการเข้าใจผิดแก่ประชาชน และประชาชนอาจจะเกิดความสับสนได้ โดยคิดว่าวัดร่องขุนสนับสนุนบุคคลหรือกลุ่มการเมืองนั้นๆ ให้เป็นผู้นำทางการเมืองหรือเป็นกลุ่มเดียวกับวัดร่องขุน ทำให้ประชาชนทะเลาะกันให้ เป็นต้น นอกจากการได้รับความไว้วางใจและคำแนะนำจากอาจารย์ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและได้รับคะแนนนิยมแล้ว ยังมีผลกระทบในด้านการปฏิบัติงานอีกด้วย เพราะการทำงานร่วมกับวัดจะทำให้เกิดแรงกระตุ้นให้ผู้ที่ร่วมทำงานด้วย มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานมากขึ้น เพราะการทำงานร่วมกับวัดและอาจารย์เฉลิมชัยนั้นจะเป็นการทำงานที่จริงจัง ทุ่มเท เสียสละ เป็นระเบียบ และเป้าหมายชัดเจนมาก ดังนั้นนักการเมืองจึงต้องมีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง เมื่อทำงานร่วมกับทางวัด ผลกระทบในด้านนี้ยังส่งผลต่อไปยังนักการเมืองที่จะลงสมัครชิงตำแหน่งผู้นำท้องถิ่นในมิติด้านการคัดสรรคน เพราะผู้ที่จะมาแข่งขัน หรือลงชิงตำแหน่งผู้นำท้องถิ่นนั้น จะต้องมีความพร้อม มีความรู้ความสามารถ เป็นคนดี มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม และจริยธรรม เพราะหลายต่อหลายครั้งทางนักการเมืองท้องถิ่นต้องทำงานร่วมกับทางวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัย ซึ่งขึ้นชื่อ

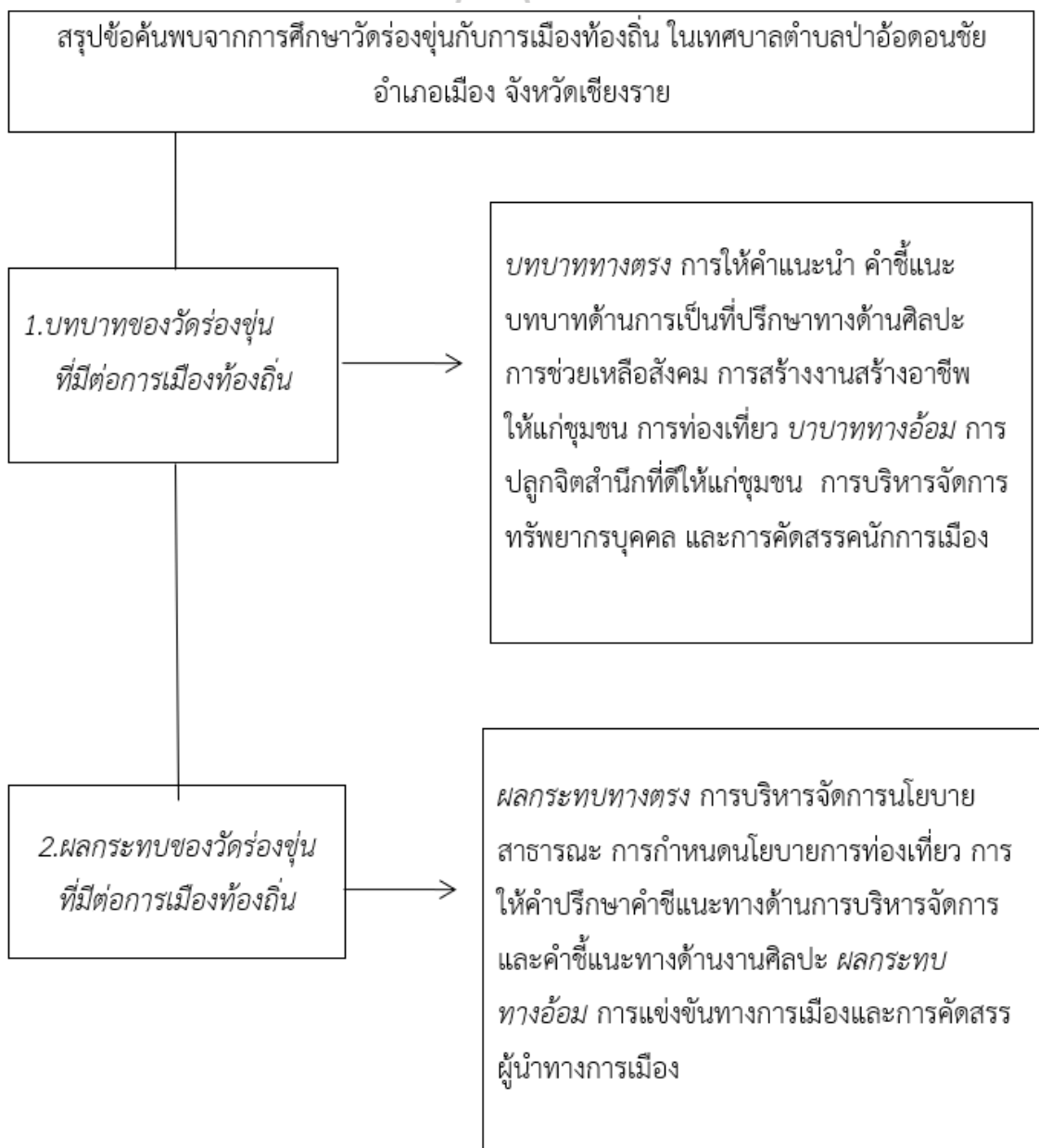
เรื่องความซื่อตรง ความซื่อสัตย์ และความเสียสละ ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้หายและส่งผลต่อนักการเมืองท้องถิ่นอย่างมาก

วัดร่องขุนเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญของนักการเมืองท้องถิ่น ที่เหล่านักการเมืองต่างมักจะหยิบยกเรื่องนโยบายการท้องถิ่น และการแก้ไขปัญหาบริเวณหน้าวัดขึ้นมาเป็นประเด็นในการพูดคุยและถกเถียงกัน หรือนำไปเป็นนโยบายหาเสียงในการเลือกตั้งซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นผลกระทบจากวัดร่องขุนโดยตรง เป็นผลกระทบบนด้านการท้องถิ่น และจะส่งผลไปยังการบริหารงานของท้องถิ่นในหลายมิติ เช่น มิติด้านการกำหนดนโยบายด้านการท้องถิ่น เนื่องจากจำนวนนักท้องถิ่นที่มาเยี่ยมชมวัดร่องขุนในทุกๆ ปีมีจำนวนมาก ส่งผลไปยังผู้นำท้องถิ่นต้องมียุทธศาสตร์รองรับเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ และเพื่อจะดึงประโยชน์จากการท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นให้ได้มากที่สุด มิติด้านการจัดเก็บภาษีของร้านค้าที่ต้องตรวจสอบกันเยอะมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เพราะร้านค้าในบริเวณหน้าวัดมีมากและขยายตัวอยู่ตลอดเวลา เป็นการเพิ่มภารกิจให้ท้องถิ่นในการตรวจสอบมากยิ่งขึ้น มิติด้านการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น ให้บุคลากรในท้องถิ่นมีความพร้อมที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยว ช่วยพัฒนาชุมชนและประชาชนให้เป็นเจ้าบ้านที่ดีในการต้อนรับนักท่องเที่ยว และมิติด้านการแก้ไขปัญหาสาธารณะ การจัดการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้าส่องสว่าง ขยะและสิ่งปฏิกูลมลพิษ น้ำเน่าเสียจากร้านค้าและร้านอาหารบริเวณหน้าวัด ยิ่งจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นเท่าไร ปัญหา ก็จะมากขึ้นไปมากเท่านั้นโดยเฉพาะปัญหาขยะที่เกิดจากการท่องเที่ยว ทำให้ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นในด้านนโยบายสาธารณะ ผู้นำท้องถิ่นแต่ละคนแต่ละยุคแต่ละสมัยต่างก็ต้องหาวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้ และต้องมีการวางแผนการแก้ไขปัญหาตั้งแต่ก่อนการแข่งขัน ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย ซึ่งหากผู้นำหรือนักการเมืองมีการแก้ปัญหาได้ดี มีวิสัยทัศน์ที่ดี สามารถแก้ปัญหาในระยะยาวให้ประชาชนได้ ก็จะได้รับคะแนนนิยมจากประชาชนมากยิ่งขึ้น เพราะจากการสังเกตการณ์วัดร่องขุนถือว่าเป็นศูนย์รวมของชุมชน และประชาชนในบริเวณนี้ ส่วนมากประชาชนพ่อแม่พี่น้องจะมาค้าขาย มาทำงาน มาทำมาหากินกันในบริเวณดังกล่าว ดังนั้นบริเวณนี้จึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ หรือจุดสร้างผลงาน เป็นเวทีแสดงผลงานของกลุ่มการเมืองทุกสมัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ผลกระทบอีกด้านหนึ่งคือผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ เพราะบริเวณพื้นที่หน้าวัดร่องขุนหรือบริเวณใกล้เคียงกลายเป็นจุดขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย และจังหวัดเชียงรายไปแล้ว เพราะเป็นศูนย์รวมและเป็นแหล่งกระจายสินค้าของชาวบ้านและของท้องถิ่นรวมถึงของจังหวัดสร้างรายได้ เกิดการจ้างงาน และสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างมหาศาล สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกหลาน คนในท้องถิ่นที่ต้องไปทำงานต่างจังหวัด อยากกลับมาพัฒนาบ้านเกิด หรือท้องถิ่นของตนเอง ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา การเกิดขึ้นของวัดร่องขุนทำให้การเมืองท้องถิ่น มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นก็ดีขึ้นจากเดิมเป็นอย่างมาก เพราะการพัฒนาและการทำให้เห็นเป็นแบบอย่างของวัดร่องขุน ที่ทำให้ชุมชน หมู่บ้าน

และการเมืองพลอยมีศักยภาพตามวัดร่องขุนไปด้วย ทั้งในด้านความซื่อสัตย์สุจริต การเสียสละ การช่วยเหลือสังคม การพัฒนาและการเป็นสังคมแบ่งปัน รวมถึงการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย โดยการทำให้โครงการของวัดที่ให้แต่ละหมู่บ้านทำประชาคมพิจารณา ให้มีส่วนร่วมในโครงการนี้ ทำให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชน มีความสามัคคี เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม แบ่งปัน เมื่อประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น การเมืองและการบริหารก็จะดีขึ้นตามไปด้วย การทุจริต คอร์รัปชั่น การคดโกงก็น้อยลง โดยเฉพาะการซื้อสิทธิ์ขายเสียง เป็นต้น

จากผลการสรุปการศึกษา วัดร่องขุนกับการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้ศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยและข้อค้นพบเป็นภาพดังนี้

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษา เรื่อง วัดร่องชุ่นกับการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบล ป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

2.1 อภิปรายผล ผลจากการศึกษาบทบาทของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

บทบาทของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า วัดร่องชุ่นมีบทบาทต่อการเมืองท้องถิ่นหลายด้านทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้ *บทบาทในทางตรงคือ* บทบาทด้านการช่วยเหลือสังคม บทบาทด้านการให้คำแนะนำคำชี้แนะ บทบาทด้านการเป็นที่ปรึกษา บทบาทด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน และบทบาทด้านการท่องเที่ยว *บทบาทในทางอ้อมคือ* บทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน บทบาทด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล และบทบาทด้านการคัดสรรนักรการเมือง อภิปรายผล ดังนี้

2.1.1 บทบาทด้านการช่วยเหลือสังคม วัดร่องชุ่นมีบทบาทด้านการช่วยเหลือสังคมในรูปแบบของโครงการที่ทางวัดร่องชุ่นจัดทำขึ้นมา เป็นโครงการที่ช่วยเหลือประชาชนและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่นอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น กองทุนการศึกษาเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านร่องชุ่น กองทุนช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย กองทุนเงินผู้สูงอายุในหมู่บ้าน กองทุนกั๊ยมเงินภายในหมู่บ้าน กองทุนสาธารณกุศลกุศ และการช่วยเหลือชุมชนในด้านกำลังคนและวัสดุอุปกรณ์ กองทุนเหล่านี้เป็นบทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคมของวัดร่องชุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น บริบทดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ เกษภู ผาทอง และธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (2561) ที่ได้ศึกษา พระพุทธศาสนากับการเมืองในสังคมไทย ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาเป็นส่วนใหญ่ในอัตราเฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 94.7 ของคนไทยทั้งประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) การนับถือศาสนาพุทธนั้นนำมาซึ่งการหล่อหลอมรวบรวมจิตใจของคนในสังคม การยึดถือปฏิบัติตามหลักแห่งธรรมของพระบรมศาสดาถือเป็นระเบียบแบบแผน อันคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามดั้งเดิมของไทย ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้กำหนดนโยบายโดยการนำมิติทางศาสนา ร่วมแก้ไขปัญหาวิกฤติต่างๆทางสังคมด้วยการส่งเสริมนำพลัง “บ ว ร” (บ้าน วัด โรงเรียน) ร่วมสร้างสังคมคุณธรรม (กรมการศาสนา, 2560) ด้วยบริบทดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภายใต้ “บ ว ร” (บ้าน วัด โรงเรียน) นั้น “วัด” จะเป็นตัวกลางในการเชื่อมต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียนอันเป็นสถาบันหลักของชาติ เมื่อเป็นเช่นนี้บทบาททางพระพุทธศาสนาจึงมีมากในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต สอนให้รู้จักถึงบาป บุญ คุณ โทษ ซึ่ง

เป็นการปลูกฝังค่านิยมให้เด็กรุ่นใหม่ได้ตระหนักถึงเรื่องเหล่านี้ บทบาทด้านการช่วยเหลือสังคมของ วัดร่องขุนยังสอดคล้องกับการศึกษาของพระครูธรรมธรนิเทศ อภิญาโณ และ พระครูสุนทรเจติยาภิวัฒน์ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของวัดในการเสริมสร้างให้เกิดสันติสุขในชุมชนโดยกล่าวว่า วัดในสมัย โบราณนั้นเป็นสถานที่รวมจิตใจของคนไทยทุกเพศทุกวัย และวัดยังเป็นสถานที่ให้ความรู้แก่คนใน สมัยก่อน เพราะแต่ก่อนนั้นยังไม่มีโรงเรียนไม่มีครูไม่มีสถานศึกษาก็เลยใช้วัดเป็นที่ให้ความรู้แก่เด็กๆ โดยมีพระเป็นผู้อบรมสั่งสอน ดังนั้นพระในสมัยก่อนจึงเปรียบเสมือนครูในปัจจุบัน และวัดยังเป็น ที่ชุมนุมของผู้คน เพื่อเป็นที่ประชุมหรือเพื่อเป็นที่ชำระจิตใจของประชาชน นับได้ว่าในสมัยก่อนนั้นวัดมี อิทธิพลอย่างมากต่อคนไทย จนมาถึงในยุคสมัยปัจจุบันถือว่าวัดถูกลดบทบาทลงไป แต่อย่างไรก็ตาม วัดก็ยังเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยมาอย่างช้านาน ดังนั้นวัดจึงมีบทบาทในทางสังคมที่เกี่ยวพันกับ ชาวไทยตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย เป็นศูนย์กลางทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวบ้านอย่างเห็นได้ชัด เมื่อสังคมไทยในปัจจุบันเริ่มห่างไกลจากวัด ผู้ใหญ่ไม่ปลูกฝังให้เด็กๆ เข้าวัด ไม่เข้าใจในหลักธรรม ไม่ มีธรรมะประจำใจ จึงทำให้ปัจจุบันสภาพการบ้านเมืองของเรามีการคอร์รัปชันกันเป็นจำนวนมาก ผู้นำขาดคุณธรรมจริยธรรมและคดโกง ดังนั้น วัดจึงเป็นจุดศูนย์รวมในการนำหลักธรรมไปเผยแผ่ ให้ความรู้ให้ประชาชนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในหลักธรรม ทำให้คนตั้งมั่นอยู่ในความไม่ประมาท รู้จัก ปล่อยวางไม่เห็นแก่ตัว แก้ปัญหาอย่างมีสติและโดยสันติวิธี ไม่ใช้ความรุนแรง เป็นต้น (พระครูสุนทร เจติยาภิวัฒน์, 2559) ในบทความดังกล่าวมีความสอดคล้องกับบทบาทของวัดร่องขุนในด้านการ ช่วยเหลือสังคมผ่านโครงการทุนการศึกษาของเด็กๆ ในหมู่บ้านร่องขุน ทำให้เด็กๆ และเยาวชนมี จิตสำนึกที่ดีต่อวัด มีความใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์กับวัดบ้างดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา เมื่อเด็กๆ เข้าวัด วัดก็จะทำหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต สอนให้รู้จักถึงบาป บุญ คุณ โทษ ขัดเกลาลจิตใจให้เด็กๆ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และมีความเสียสละ เป็นต้น

โครงการของวัดร่องขุนยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ประสิทธิ์ สระทอง (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของวัดที่มีต่อสังคมในการก้าวเดินในศตวรรษที่ 21 ในศตวรรษที่ 21 วัดและพระสงฆ์ต้องปรับตัวเพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษา เพื่อให้เกิดทักษะที่มีความประสงค์จะให้เกิด กับสังคม คือต้องส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้เกิดทักษะชีวิต 10 ประการ ได้แก่ (1) การ สร้างโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (2) การสร้างโอกาสที่เท่าเทียมกันในการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้ง หญิงชาย (3) การสร้างโอกาส ทางการศึกษาที่เท่าเทียมระหว่างหญิงชายในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ (4) เพิ่มโอกาสให้แก่เยาวชนและผู้ใหญ่ในการพัฒนาทักษะสำหรับการใช้ ชีวิตและการทำงานที่ดี (5) ขจัดความเหลื่อมล้ำในโอกาสทางการศึกษา และผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท (6) ขจัดปัญหาการไม่รู้หนังสือและการคิดคำนวณให้หมดไปในกลุ่มเด็กเยาวชนและประชากรส่วน ใหญ่ของประเทศ (7) ส่งเสริมทักษะพลเมืองที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้เพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน การเป็นพลเมืองโลกที่ดีและการจัดการความขัดแย้งและส่งเสริมสันติภาพ (8) พัฒนา

อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาให้รองรับการใช้งานของคนทุกกลุ่มในสังคม (9) เพิ่มทุนการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่ยากจนและทุรกันดาร และ (10) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับชาติให้เพียงพอต่อความต้องการทางการศึกษาที่จะเพิ่มขึ้น (ไกรยศ ภัทรวาท, 2558, น. 2) เพราะการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้เกิดทักษะต่างๆดังนั้นบทบาทของวัดที่มีต่อสังคมในการก้าวเดินในศตวรรษที่ 21 จึงเน้นไปที่การพัฒนาการศึกษาของเยาวชน ควบคู่ไปกับการฝึกจริยธรรมคุณธรรมให้กับเด็กทุกกลุ่มเยาวชนอนาคตของชาติ เมื่อเติบโตขึ้นเด็กเหล่านี้จะได้เป็นคนดีของสังคม เด็กหรือเยาวชนเหล่านี้จะมีความยุติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เพราะได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก เมื่อได้ทำงานหรือได้บริหารงานในระดับต่างๆก็จะทำให้องค์กรมีศักยภาพสูง หรือเมื่อมีโอกาสได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำในการบริหารในระดับประเทศ เด็กๆหรือเยาวชนเหล่านี้จะได้มีพื้นฐานของคุณธรรม มีจริยธรรมโดยผ่านการอบรมกลุ่มกลางจากวัดที่เป็นพื้นฐานสำคัญมาตั้งแต่เด็ก ดังนั้นวัดจึงมีความสำคัญต่อการศึกษา ต่อการเมือง และต่อสังคมเป็นอย่างมาก

เมื่อมองแบบผิวเผินในมุมมองของรัฐศาสตร์ บทบาทของวัดร่องขุนในด้านการช่วยเหลือสังคมก็อาจจะคล้ายคลึงกับระบบอุปถัมภ์ของไทย เพราะการช่วยเหลือสังคมของทางวัดร่องขุนมีหลายด้านหลายมิติ จึงมีความคล้ายคลึงกับแนวคิดระบบอุปถัมภ์ แต่เมื่อได้ศึกษารายละเอียดที่ลึกลงไปของโครงการต่างๆที่วัดร่องขุนได้ทำเพื่อสังคมก็พบว่า บทบาทดังกล่าวของวัดร่องขุนไม่ครอบคลุมประกอบของแนวคิดระบบอุปถัมภ์ โดยแนวคิดระบบอุปถัมภ์ได้มีนักวิชาการหลายท่านใช้อธิบายสังคมไทย อาทิ เช่น ม.ร.ว.อศิน รพีพัฒน์ ลูเซียนเอ็ม แฮงค์ (Lucian M.Hank) และนักวิชาการท่านอื่นๆ โดยแนวคิดนี้ได้ชี้ให้เห็นความจริงข้อหนึ่งว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่มีโครงสร้างที่เน้นความแตกต่างระหว่างฐานะตำแหน่ง ซึ่งได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์ที่มีฐานะสูงกว่า และผู้รับอุปถัมภ์ที่มีฐานะต่ำกว่า ซึ่งมีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ไว้หลายท่าน อาทิเช่น

อศิน รพีพัฒน์ (2533) กล่าวว่า เป็นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้ที่เหนือกว่าคือมีทรัพยากรมากกว่าหรือสูงศักดิ์มีอำนาจมากกว่า กับผู้ที่ย้อยกว่าคือผู้ที่มีทรัพยากรน้อยกว่าหรือผู้มีอำนาจน้อยกว่าคือผู้ที่มีทรัพยากรน้อยกว่าหรือผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่า โดยผู้ที่เหนือกว่าให้การอุปการะช่วยเหลือคุ้มครองป้องกันให้แก่ผู้ที่ย้อยกว่า และผู้ที่ย้อยกว่าให้การสนับสนุนทำงานให้โดยคอยรับใช้และเชื่อฟังเป็นการตอบแทน

สนิท สมักรการ (2533) ให้ความหมายว่า เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ทางสังคมประการหนึ่งซึ่งแต่ละฝ่าย บทบาทหน้าที่และความคาดหวังต่อกันบางประการ ซึ่งเป็นที่รับรู้หรือยอมรับกันตามธรรมเนียมประเพณี หรือวัฒนธรรมของสังคม

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2539, น.171-172) ได้อธิบายว่าเป็นระบบความสัมพันธ์ของคน 2 ฝ่าย ซึ่งไม่เท่าเทียมกันในหลายๆด้าน ต่างฝ่ายต่างมาแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการซึ่งกันและกัน แต่เป็นการแลกเปลี่ยนที่ไม่เหมือนกัน ผู้ใหญ่อาจให้สินค้าแก่ผู้น้อย ในขณะที่ผู้น้อยให้บริการแก่ผู้ใหญ่

ลิขิต ธีรเวคิน (2542) กล่าวว่า ระบบอุปถัมภ์คือระบบความสัมพันธ์ในสังคมจารีต ค่านิยม โดยการจัดกลุ่มระหว่างผู้อุปถัมภ์หนึ่งคนและผู้ใต้อุปถัมภ์จำนวนหนึ่ง โดยผู้อุปถัมภ์จะเป็นคนซึ่งมีฐานะในสังคม หรืออำนาจทางการบริหารมีเงินทอง และเป็นที่น่าหน้าถือตา สามารถให้คุณให้โทษกับผู้ที่อยู่ใต้อุปถัมภ์ในระดับหนึ่ง กล่าวโดยสรุป ระบบอุปถัมภ์หมายถึง ระบบความสัมพันธ์หนึ่งในสังคมที่มีส่วนประกอบดังนี้ ผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ ซึ่งเอื้อผลประโยชน์ให้แก่กันและกัน ซึ่งผลประโยชน์นั้นจะไม่เท่าเทียมกันอยู่บนพื้นฐานต่างคนต่างพอใจ (อ้างใน ไพรัช บูรพชัยศรี, 2553)

เมื่อวิเคราะห์ตามแนวคิดระบบอุปถัมภ์ก็พบว่า องค์ประกอบสำคัญของระบบอุปถัมภ์คือ ผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ และทั้งสองต่างมีผลประโยชน์ตอบแทนซึ่งกันและกัน ในกรณีการช่วยเหลือสังคมของวัดร่องขุนไม่สอดคล้องกับแนวคิดระบบอุปถัมภ์คือ การช่วยเหลือของวัดร่องขุนเป็นการช่วยเหลือฟรี ไม่หวังผลประโยชน์จากระชาชน และไม่หวังสิ่งใดตอบแทน ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่าบทบาทของวัดร่องขุนในด้านการช่วยเหลือสังคมไม่ครบองค์ประกอบและไม่สอดคล้องกับแนวคิดระบบอุปถัมภ์

บทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคมของวัดร่องขุนยังสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น ในหลักการพึ่งพาตนเองของแนวคิดการปกครองท้องถิ่น ที่เน้นการพึ่งพาตนเองมากกว่ารอคอยหน่วยงานอื่นเข้ามาช่วยเหลือ การพึ่งพาคนในชุมชนและอยู่ได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับบทบาทของวัดร่องขุน ที่ปลูกฝังให้คนในท้องถิ่นช่วยเหลือและดูแลกันเองมากกว่ารอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ให้ท้องถิ่นอยู่ได้ด้วยตนเองช่วยเหลือซึ่งกันละกัน ในค่านิยมของแนวคิดและทฤษฎีหลักการปกครองท้องถิ่น ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2549) การปกครองท้องถิ่นหมายถึงการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่น รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์การของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลโดยให้องค์กรมีได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลาง มีอำนาจการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตนเอง

ในความหมายของค่านิยมนี้สอดคล้องกับการบทบาทของวัดร่องขุนที่ปลูกฝังให้ประชาชนในท้องถิ่นช่วยเหลือกันเอง อยู่ได้ด้วยตนเองเพราะประชาชนในชุมชนจะรู้ปัญหาของตนเองมากกว่าบุคคลภายนอกหรือส่วนราชการ ท้องถิ่นต้องช่วยเหลือกันเองก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากที่อื่น โดยบริบทเหล่านี้วัดร่องขุนได้ทำเป็นตัวอย่างให้ประชาชนในชุมชนได้เห็นว่าชุมชนสามารถช่วยเหลือกันเองได้โดยชุมชนเอง ดังนั้นโครงการของวัดร่องขุนจึงมีความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น

2.1.2 บทบาทของวัดร่องขุ่นด้านการให้คำปรึกษาชี้แนะทางการบริหารจัดการและทางด้านงานศิลปะ วัดร่องขุ่นมีบทบาทในด้าน การให้คำปรึกษาและคำชี้แนะทางการบริหารจัดการและทางด้านงานศิลปะให้แก่ักการเมืองท้องถิ่น เช่น การที่นักการเมืองท้องถิ่นมาขอความคิดเห็นหรือขอความอนุเคราะห์จากวัดร่องขุ่น ขอคำแนะนำด้านการบริหารจัดการ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือด้านการท่องเที่ยว เมื่อทางวัดให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่นไปเช่นนี้ ถือว่าทางวัดมีบทบาทอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ในทางกลับกันในกรณีที่ทางวัดร่องขุ่นไม่ได้ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษา เพราะวิเคราะห์แล้วอาจมีนัยยะสำคัญทางการเมืองทางวัดก็จะไม่ให้คำแนะนำ ในกรณีนี้ทางวัดก็จะไม่มีบทบาทต่อนักการเมืองท้องถิ่น เช่นเดียวกับบทบาทในด้านงานศิลปะของทางวัดร่องขุ่นที่นักการเมืองท้องถิ่นมักมาหาหรือขอคำแนะนำจากทางวัดเพื่อจะนำลวดลายที่ทางวัดออกแบบให้ไปประดับในสถานที่ต่างๆของเทศบาล บ่อยครั้งที่ทางวัดแก้ไขแบบให้แก่ท้องถิ่นไป เช่น รูปแบบและโครงสร้างศูนย์บริการประชาชนหน้าวัดร่องขุ่น รวมถึงลวดลายที่ติดบริเวณบันลุ่มและหลังคา, โลโก้ผู้สูงอายุเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย, ป้ายเทศบาล และผลิตภัณฑ์อีกหลายๆอย่างของตำบล ที่วัดร่องขุ่นได้ให้คำแนะนำและแก้ไขแบบแปลนให้ไป ในกรณีแบบนี้ทางวัดย่อมมีบทบาทโดยตรงต่อท้องถิ่น ฉะนั้นวัดร่องขุ่นจะมีบทบาทหรือไม่อยู่ที่สองประเด็นหลักๆดังนี้

1) โครงการหรือกิจกรรมที่ท้องถิ่นได้ขอความอนุเคราะห์จากวัดร่องขุ่นเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมมากน้อยเพียงใด มีวัตถุประสงค์อะไร ประชาชนเห็นชอบด้วยหรือไม่ และท้องถิ่นมีความพร้อมในด้านต่างๆ มากน้อยเพียงใด

2) เมื่อมีการขอความอนุเคราะห์ขอความร่วมมือจากทางวัดร่องขุ่น ทางคณะกรรมการและผู้บริหารจะพิจารณาเป็นกรณีไป ถ้าเห็นสมควรว่าโครงการดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญรุ่งเรืองและมีการพัฒนามากยิ่งขึ้นโดยไม่ทำให้ทางวัดเสียชื่อเสียง ทางวัดก็อาจจะให้คำแนะนำนั้นไป แต่ถ้าโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวแฝงไปด้วยผลประโยชน์ของนักการเมืองท้องถิ่นหรือเป็นประโยชน์แก่นักการเมืองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในกรณีนี้ทางวัดร่องขุ่นก็อาจจะไม่ให้คำแนะนำ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามีสองประเด็นหลักที่จะทำให้วัดร่องขุ่นมีบทบาทหรือไม่มีบทบาทต่อการเมืองท้องถิ่น คือ 1.) โครงการหรือกิจกรรมที่ท้องถิ่นได้ขอความอนุเคราะห์จากวัดร่องขุ่น เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมมากน้อยเพียงใด 2.) การพิจารณาของวัดร่องขุ่นว่าสมควรช่วยเหลือหรือไม่สมควร

ข้อค้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิด การสร้างฐานอำนาจทางการเมือง ในบางประเด็น ผู้ศึกษาขออ้างอิงจากนักวิชาการ ซีไรท์ มิลล์ ที่สรุปคานิยามของอำนาจทางการเมืองไว้ว่า อำนาจทางการเมืองคือความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งเกี่ยวกับการที่มนุษย์หรือกลุ่มสามารถใช้อิทธิพลโน้มน้าว หรือใช้กำลังบังคับขู่เข็ญให้กับบุคคลอื่น ๆกระทำตามที่ผู้มีและใช้อำนาจทางการเมืองปรารถนา ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองจำเป็นต้องมีฐานอำนาจทางการเมือง

เพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างอำนาจเข้มแข็งขึ้นเพื่อจะได้สามารถรักษาอำนาจที่ตนมีอยู่ไว้ได้ ซึ่งฐานอำนาจทางการเมืองมีแหล่งที่มา 3 ทางดังนี้

1) สิทธิอำนาจ (Authority) คือ สิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มได้จากกฎเกณฑ์อันเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมมีสถาบันทางสังคมรองรับ (Legal Authority)

2) ทรัพยากรทางวัตถุ (Material Resource) คือ สิ่งที่คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งมีมากกว่าคนอื่นๆ เช่น เงิน ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นสิ่งที่หายากและเป็นสิ่งที่ต้องการของคนในสังคม

3) ทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุ (Non Material Resource) คือ ทรัพยากรที่ไม่เป็นวัตถุจับต้องได้เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่งความเชื่อถือความรอบรู้ เป็นต้น

ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดอำนาจการสร้างอำนาจและอิทธิพลนั้น ดาห์ล ได้กล่าวว่าสาเหตุที่บุคคลมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น คือ

1) บุคคลมีทรัพยากรทางการเมืองอยู่ในครอบครองมากกว่าบุคคลอื่น
2) แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนอาจจะมีวิธีใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้มากกว่าคนอื่น ทำให้บุคคลนั้นมีอิทธิพลทางการเมือง

3) แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนสามารถจะใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้ชำนาญและมีประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลอื่น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีอำนาจและอิทธิพลนั้นคือการมีทรัพยากรทางการเมือง ความสนใจและความชำนาญในการใช้ทรัพยากรทางการเมือง สำหรับทรัพยากรทางการเมืองที่สำคัญนั้นคือเป็นความมั่งคั่ง ชื่อเสียงของวงตระกูลความสามารถที่จะควบคุมข้อมูลข่าวสารต่างๆ ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดว่าใครจะมีอำนาจทางการเมืองหรือไม่ก็คือ หนึ่ง ทรัพยากรทางการเมือง และสองวิธีการใช้ทรัพยากรทางการเมือง เมื่อวิเคราะห์ตามทฤษฎีการสร้างอำนาจทางการเมืองของนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้สรุปออกมาว่า ปัจจัยหลักสำคัญของการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองคือการได้เข้าไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นผู้นำทางการเมือง หรือการรักษาอำนาจทางการเมือง ซึ่งจำเป็นต้องมีพื้นฐานในการสร้างฐานอำนาจทางการเมือง แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับบริบทของวัดร่องขุน ก็พบว่ามีความสอดคล้องในประเด็นเหล่านี้ สิทธิอำนาจ, ทรัพยากรทางวัตถุ, ทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุ, สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับวัดร่องขุนมี แต่ประเด็นที่ไม่สอดคล้องคือ วัดเป็นนิติบุคคลไม่ได้แสวงหาผลประโยชน์ทางการเมือง วัดไม่สามารถไปลงเลือกตั้งได้ หรือต้องการคะแนนเสียงจากประชาชน เพื่อนำมาสร้างฐานอำนาจทางการเมืองเพื่อไปมีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมือง บทบาทที่ผ่านมาของวัดร่องขุนโดยหลักการแล้ว การช่วยเหลือหรือการให้คำแนะนำแก่ชุมชนและนักการเมืองท้องถิ่นนั้นจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนหรือของท้องถิ่นเป็นหลัก ฉะนั้นนั้นอาจกล่าวได้ว่าบทบาทของวัดร่องขุนไม่ครอบงำประกอบของแนวคิดการสร้างฐานอำนาจทางการเมือง

2.1.3 บทบาทด้านการสร้างงาน สร้างอาชีพ จากการศึกษาพบว่าตั้งแต่อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ได้เข้ามาสร้างวัดร่องขุ่นโดยใช้งานศิลปะของท่านที่ได้รำเรียนมาสร้างวัดร่องขุ่นในแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของท่านเอง ส่งผลทำวัดร่องขุ่นกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่โด่งดังไปทั่วโลก ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนและท้องถิ่นที่มีความหลากหลายมากกว่าอดีต เช่น ธุรกิจด้านบริการ, ที่พัก, โรงแรม, ร้านค้า, ร้านอาหาร และร้านของฝากของที่ระลึก ที่เกิดขึ้นบริเวณหน้าวัดร่องขุ่นรวมถึงผู้ผลิตสินค้ากลุ่ม SME รายย่อยที่ผลิตสินค้าและนำสินค้ามาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวบริเวณหน้าวัดร่องขุ่น เกิดการจ้างงานขึ้นเป็นจำนวนมากในบริเวณนี้ ดังนั้นวัดร่องขุ่นจึงมีบทบาทในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชน ช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และยังช่วยแก้ปัญหาการว่างงาน ให้คนมีงานทำ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของคนในท้องถิ่น ในความเป็นจริงแล้วบทบาทและหน้าที่เหล่านี้เป็นนโยบายเบื้องต้นของนักการเมืองท้องถิ่นที่ต้องแก้ไขปัญหาให้ชุมชน แต่เมื่อวัดร่องขุ่นสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ จึงเป็นประโยชน์และช่วยลดภาระให้แก่หน่วยงานในท้องถิ่นได้มากขึ้น ข้อค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดท้องถิ่นนิยมอยู่พอสมควร โดยแนวคิดท้องถิ่นนิยมเป็นแนวคิดทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ที่หมายถึง พันธะผูกพันทางอารมณ์ที่มนุษย์ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและระดับกลุ่มมีต่อถิ่นที่อยู่อาศัย ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ประเพณี สัญลักษณ์และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมต่างๆ ของตนเอง ซึ่งหาใช้มีความหมายเพียงหน่วยในการตั้งถิ่นฐานตามเขตการปกครองเท่านั้น ในกระบวนการท้องถิ่นนิยมที่เกิดขึ้นและกำลังเคลื่อนไหวในปัจจุบันพบได้ในหลากหลายแง่มุมด้วยกัน บ้างก็ใช้เพื่อเรียกร้องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บ้างก็รณรงค์ให้ชุมชนหันมาอนุรักษ์หวงแหนวัฒนธรรมพื้นถิ่น (ภาษา, การแต่งกาย, ขนบธรรมเนียมปฏิบัติ, สถาปัตยกรรมท้องถิ่น ฯลฯ) หรือการที่พรรคการเมืองบางพรรค นักการเมืองบางคนเอามาเป็นประเด็นสำคัญในการหาเสียง เป็นต้น กล่าวโดยสรุปว่า “ท้องถิ่นนิยม” เป็นกระแสของชุมชนท้องถิ่นที่มีรากฐานทางทรัพยากร ภูมิปัญญา พัฒนาการและประวัติศาสตร์การดำรงอยู่ของตนเอง ต้นไม้ต้นเดียว เป็นป่าไม่ได้ ต้นไม้ชนิดเดียว ก็เป็นป่าไม่ได้ เพราะไม่มีความหลากหลายในชีวิต เปรียบเช่น “คนท้องถิ่น” ที่มีปัญหามากมายหลากหลาย ในการแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการในวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น ย่อมใช้ปัจจัยในการแก้ไขปัญหาที่เหมือนกันทั้งประเทศ ย่อมไม่ได้ หรือกล่าวอีกนัยยะหนึ่งคือการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นนั้นจะใช้รูปแบบในการแก้ไขปัญหาที่เป็น “พิมพ์เขียว” (Blueprint) จากส่วนกลางที่หยิบยื่นส่งให้มาแก้ไขปัญหาไม่ได้ เพราะมันไม่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาและอัตลักษณ์ที่หลากหลายแตกต่างกันไป จากแนวคิดท้องถิ่นนิยมมีความสอดคล้องกับวัดร่องขุ่นที่มีบทบาทในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน ทำให้ชุมชนมีพันธะผูกพันทางอารมณ์ต่อท้องถิ่น ที่อยู่อาศัย ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ประเพณี สัญลักษณ์ และอัตลักษณ์ทาง

วัฒนธรรม รวมถึงการวางแผนอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ภาษา การแต่งกาย ขนบธรรมเนียมปฏิบัติ เป็นต้น

2.1.4 บทบาทด้านการท่องเที่ยว จากการศึกษาพบว่า บทบาทด้านการท่องเที่ยวของวัดร่องขุนที่มีต่อเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย โดยส่วนมากบทบาทของวัดร่องขุนจะเป็นในรูปแบบของการให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาแก่นักการเมืองท้องถิ่น ตลอดจนการให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยว ร่วมประชุมวางแผนเพื่อดำเนินการจัดตั้งนโยบายในด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น เมื่อท้องถิ่นได้รับข้อมูลหรือได้รับคำแนะนำจากทางวัดร่องขุนไปแล้ว คำแนะนำเหล่านั้นก็มักจะมีอำนาจในการชี้แนะให้นักการเมืองท้องถิ่นได้นำไปปฏิบัติตาม อาจจะช่วยบริบทของวัดร่องขุนในด้านการท่องเที่ยวที่ประสบผลความสำเร็จจนโด่งดังไปทั่วโลก ทำให้คำแนะนำเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อท้องถิ่นพอสมควร ข้อค้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวโดยความหมายย่อของแนวคิดการท่องเที่ยว (The meaning of Tourism) คือ กิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่งที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการท่องเที่ยว เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และก่อให้เกิดความสุขใจ และไม่ได้มีจุดประสงค์อื่น มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำนิยามหรือความหมายของการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ดังนี้

องค์การการท่องเที่ยวโลก ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การเดินทางใดๆก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการดังนี้ ประการที่ 1.) การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติ ไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร ประการที่ 2.) การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของ ผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม ประการที่ 3.) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมเยียนญาติมิตร เพื่อความเบิกบานบันเทิง เริงรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่างๆเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ และเพื่อติดต่อธุรกิจ

2.1.5 บทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน และบทบาทด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ผลการศึกษาพบว่า วัดร่องขุนได้มีบทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน และเป็นแบบอย่างให้นักการเมืองท้องถิ่นผ่านโครงการและการช่วยเหลือสังคม การบริจาคเงิน การเป็นผู้ทำประโยชน์ให้แก่สังคม เป็นบทบาททางอ้อมที่ส่งผลต่อจิตใจและจิตสำนึกของคนในชุมชนและนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีความรักชาติมีความเสียสละทุ่มเทเพื่อส่วนรวม สำนึกรักถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง ดังนั้นบทบาทในด้านนี้จึงเป็นบทบาททางอ้อมที่ส่งไปยังประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย และนักการเมืองท้องถิ่นให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชน ให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง ช่วยพัฒนาสังคม มีความสามัคคีกัน เป็นต้น บทบาทด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลจากการศึกษาพบว่า วัดร่องขุนมีบทบาททางอ้อมที่ทำให้เกิดแรงกระตุ้นต่อนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาให้บุคลากรให้มีศักยภาพในการ

ทำงานเพิ่มขึ้น ทำให้ท้องถิ่นมีความตระหนักถึงเรื่องการพัฒนาบุคลากร อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ธุรกิจภาคบริการ ร้านอาหาร โรงแรมและที่พักให้มีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว รวมถึงการตรวจสอบเรื่องของคุณภาพสินค้า ความสะอาด อาหารที่ถูกสุขอนามัยราคาสินค้าที่เป็นธรรม บริบทเหล่านี้ของวัดร่องขุนที่ส่งผลถึงนักท่องเที่ยวท้องถิ่นมีความกระตือรือร้น พัฒนาท้องถิ่นให้มีความทันสมัยและพร้อมที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยวอยู่ตลอดเวลา จากข้อค้นพบข้างต้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม โดยนักวิชาการ องค์กร และหน่วยงานต่างๆได้ให้ความหมายแนวคิดการอนุรักษ์วัฒนธรรม ไว้ดังนี้

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม การอนุรักษ์ (Conservation) หมายถึง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการทำให้วัฒนธรรมนั้นเข้มแข็ง คงอยู่ได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติการอย่างใด (คณะกรรมการดำเนินงานและประสานงานวันอนุรักษ์มรดกไทย, 2541-2544)

การอนุรักษ์ (Conservation) หมายถึง การรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมที่หาได้ยากหรือกำลังจะสูญหายไปและไม่สามารถคลี่คลายพัฒนาได้อีก เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นหลังในการที่จะติดตามศึกษาค้นคว้า หาร่องรอยความเจริญทางวัฒนธรรมในอดีต

นิวัติ เรื่องพาณิช (2533) กล่าวว่า การอนุรักษ์คือการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่มากที่สุด และสามารถที่จะให้ใช้ได้เป็นเวลานานที่สุด ซึ่งต้องสูญเสียประโยชน์ให้น้อยที่สุด ทั้งนี้ต้องกระจายการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรโดยทั่วถึงมากที่สุด ดังนั้นจะต้องเข้าใจว่า การอนุรักษ์ไม่ได้หมายถึงการเก็บรักษาทรัพยากรไว้เฉยๆตามกาลเทศะ (Time and Space) และพยายามให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด การให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ซึ่งแผลงมาจากคำว่า “Culture” ในภาษาอังกฤษนั้น มีการให้ความหมาย และนำมาใช้ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นในประเทศไทย หรือต่างประเทศก็ตาม ซึ่งการให้ความหมาย และนำมาใช้ดังกล่าวนั้น ต่างก็มีส่วนถูกด้วยกันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าผู้ให้ความหมาย และผู้นำมาใช้จะมองวัฒนธรรมในแง่มุมใด ด้วยเหตุนี้การหาข้อสรุปให้เป็นที่ยุติเกี่ยวกับความหมายของวัฒนธรรม จึงไม่อาจจะกระทำได้นอกจากนั้นก็ยังเป็นสิ่งที่ไม่สมควรทำอีกด้วย

ผจงจิตต์ อธิคมนันทะ (2543) อธิบายความหมายและลักษณะของวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมคือ สิ่งอันเป็นวิถีชีวิตของสังคม คนในสังคมมีส่วนร่วมจะคิดเห็นอย่างไร มีความเชื่ออย่างไร ก็แสดงออกให้ปรากฏเห็นเป็นรูปลักษณ์ ประเพณีกิจการงาน การละเล่น การศาสนา เป็นต้น

นักวิชาการวัฒนธรรมหลายท่านได้ให้คำจำกัดความคำว่า “วัฒนธรรม” ไว้ดังนี้

1) วัฒนธรรม มีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่าง อันเป็นแบบแผนในความคิดและการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใด

สังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบกฎเกณฑ์วิธีการในการปฏิบัติจัดระเบียบตลอดจนความเชื่อ ความนิยมความรู้และเทคโนโลยีต่างๆในการควบคุม และใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ

2) วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงาม ซึ่งเป็นผลจากระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ จำแนกออกเป็น 3 ด้านคือ จิตใจ สังคม และวัตถุ มีการสั่งสมและสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง จากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่งจนกลายเป็นแบบแผนที่สามารถเรียนรู้และก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมอันควรค่าแก่การวิจัยอนุรักษ์ ฟื้นฟู ถวายทอด เสริมสร้างเอตทัคคะและแลกเปลี่ยน เพื่อสร้างดุลยภาพแห่งความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สังคม และธรรมชาติซึ่งจะช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สันติสุข และอิสรภาพอันเป็นพื้นฐานแห่งอารยธรรมของมนุษยชาติ

จากแนวความคิดอนุรักษ์วัฒนธรรมที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้สอดคล้องกับบทบาทของวัดร่องขุ่นในด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน ให้ประชาชนได้วางแผนและอนุรักษ์วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ และศาสนาให้ประชาชนและนักการเมืองท้องถิ่นได้นำไปเป็นแบบอย่างและปฏิบัติสืบทอดไปยังลูกหลานให้มีความเชื่อศรัทธาสุจริต มีคุณธรรมและจริยธรรมต่อสังคม ต่อชุมชน และต่อตนเองสืบไป

2.1.6 บทบาทด้านการคัดสรรผู้นำทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่าวัดร่องขุ่นมีบทบาททางอ้อมต่อการคัดสรรผู้นำทางการเมือง ด้วยบริบทของวัดร่องขุ่นที่คอยช่วยเหลือประชาชนและสังคม ทำคุณความดีให้แก่สังคมและชุมชน เป็นวัดที่สวดยงามทางด้านงานศิลปะติดอันดับต้นๆของประเทศ ทำให้หน่วยงานต่างๆอยากมาขอพบคณะผู้บริหารวัดร่องขุ่นอยู่เสมอ บ่อยครั้งที่มีการเมืองระดับชาติและผู้นำระดับสูงของประเทศมาที่เยี่ยมชมวัดร่องขุ่น ทำให้นักการเมืองที่จะสมัครเลือกตั้งต้องคำนึงถึงวัดร่องขุ่นเป็นลำดับต้นๆ เมื่อจะลงสมัครหรือเข้ามาบริหารในเทศบาล ป่าอ้อดอนชัย ปัจจัยเหล่านี้อาจจะส่งผลให้เกิดกระบวนการคัดสรรนักการเมืองโดยอัตโนมัติ ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า วัดร่องขุ่นมีบทบาททางอ้อมในด้านการคัดสรรนักการเมืองที่จะเข้ามาชิงตำแหน่งหรือลงแข่งขันเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลป่าอ้อดอนชัย จากข้อค้นพบข้างต้นมีความสอดคล้องกับการศึกษาของพระศรีสังฆญาณมุนี (2560) ที่ได้ศึกษา พระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองไทย ดังนี้ พระพุทธศาสนามีความสำคัญต่อสังคมไทย ในฐานะเป็นสถาบันหลัก ของสังคมวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนในด้านการศึกษาโดยมีบทบาทสำคัญอยู่สองประการคือ ประการแรก วัดเป็นศูนย์กลางการศึกษาเล่าเรียนของชุมชน และพระเป็นครูผู้นำทำหน้าที่อบรมสั่งสอนมีประเพณีบวชเรียน และประการที่สอง วัดเป็นแหล่งศิลปะวิทยาการเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าต่างๆองค์ความรู้การแพทย์แผนโบราณด้วยยาสมุนไพรด้านต่างๆ นอกจากนั้นวัดยังเป็นศูนย์กลางในด้านพฤติกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ส่วนพระก็จะทำหน้าที่เป็นผู้นำทางจิตใจของผู้นำทางสังคมเช่นผู้นำในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เป็นผู้นำในการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและผู้นำการอบรมจิตใจของ

สังคมให้ตั้งงาม พระพุทธศาสนากับการเมืองนั้นได้กล่าวถึงอธิปไตยไว้ถึง 3 แบบ คือ อัตตาธิปไตย โลกัธิปไตย ธรรมัธิปไตย โดยแบบที่ 3 คือ ธรรมัธิปไตยปกครอง คือ การเน้นธรรมะเป็นใหญ่ให้ผู้นำมีธรรมะ และประชาชนมีธรรมะเน้นเสรีภาพทางจิต เป็นศาสนาแรกที่ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน มีสิทธิพิจารณาคัดเลือกผู้นำ มีสิทธิในด้านต่างๆ ไม่ก่อความเดือดร้อนสู่ตนเองและผู้อื่น สอนให้รู้จักความพอดีในการปฏิบัติตน และการแก้ไขปัญหาต่างๆด้วยปัญญา โดยการดำเนินตามอริยสัจ 4 นักการเมืองควรนำไปปรับใช้ตามเหตุสถานการณ์นั้นๆ สอนให้รู้จักความสุจริตในการปฏิบัติตนสมควรแก่หน้าที่ รู้กาล รู้เวลา รู้หน้าที่ของตน

ความขัดแย้งทางการเมืองที่เป็นปัญหาสังคมนั้นอาจจะมาจากหลากหลายสาเหตุหลากหลายประการ เช่น ผลประโยชน์ขัดกัน ความคิดเห็นไม่ตรงกัน การขาดอุดมคติทางการเมือง เป็นต้น ในการแก้ไขปัญหาี้ตามทัศนะของพุทธศาสนาแล้ว นักการเมืองจะต้องมีธรรมะสำหรับนักบริหาร นักปกครองซึ่งพระพุทธองค์ได้แสดงไว้ว่า คุณสมบัติของนักปกครองหรือผู้บริหารที่ปรากฏในพระคัมภีร์ศาสนาหลายแห่งด้วยกัน มีใจความว่า ผู้ปกครองหรือนักบริหารนั้นจะต้องทำนุบำรุงประชากรราษฎรด้วยหลักธรรมที่เรียกว่าราชสังคหวัตถุ 5 ดังนี้

1) สัสสมณะ ฉลาดสามารถในการบำรุงเกษตรกรรมและกสิกรรมเป็นต้น อันเป็นัญญาหารให้เกิดผลผลิตที่ดี มีการส่งเสริมการเกษตรและกสิกรรมให้อุดมสมบูรณ์ อันจะเป็นประโยชน์พื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ

2) ปุริสมณะ ฉลาดสามารถในการบำรุงคน ส่งเสริมคัดเลือกคนมาทำงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของเขาและการทำงานที่จะทำนั้นๆ พร้อมทั้งจัดสวัสดิการให้ดี เป็นต้น

3) สัมมาปาสะ ผู้ประสานสงเคราะห์ประชาชนพลเมืองบ่วงคล้องใจคน คือ การดูแลสุขทุกข์ของประชาชน ส่งเสริมอาชีพ เช่น จัดทุนให้คนยากจนยืมไปสร้างตน ในทางพาณิชย์กรรมหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ไม่ให้เกิดความเลื่อมล้ำหรือช่องว่างจนแตกแยกกัน ซึ่งเป็นการทำให้จิตใจของประชาชนเลื่อมใสในผู้ปกครอง

4) วาชเปยยะ พุดจาด้วยถ้อยคำไพเราะอ่อนหวานดูดีมีใจ รู้จักพูดรู้จักชี้แจงแนะนำ รู้จักทักทายถามไถ่สารทุกข์สุกดิบของประชาชนทุกชั้น ด้วยอัธยาศัยไมตรีที่ดี ด้วยถ้อยคำที่ประกอบด้วยเหตุผลที่เป็นหลักฐานมีประโยชน์

5) นิรัคคพะ บริหารประเทศชาติให้อยู่เย็นเป็นสุข โดยป้องกันและบารบาโจรผู้ร้าย ให้ประชาชนนอนตาหลับ โดยยึดหลักการที่ว่า ความสุขของประชาชนคือยอดปรารถนาของตน

จะเห็นได้ว่าวัดกับการเมืองมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดซึ่งสอดคล้องกับบทบาทด้านการค้ำถุนนักการเมืองของวัดร่องขุ่น เพราะหลายครั้งที่นักการเมืองท้องถิ่นต้องร่วมงานกับวัดร่องขุ่น และวัดร่องขุ่นก็เป็นวัดที่ทำคุณประโยชน์ให้สังคมและชุมชนจนเป็นกรอบในการขัดเกลาและค้ำถุนนักการเมืองท้องถิ่นก่อนที่จะเข้ามาในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

2.2 อภิปรายผล ผลจากการศึกษาผลกระทบของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

จากบทบาทที่ได้กล่าวมาข้างต้นส่งผลกระทบไปยังการเมืองท้องถิ่นในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ การกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว การให้คำปรึกษาคำชี้แนะการบริหารจัดการและคำชี้แนะทางด้านงานศิลปะ รวมถึงส่งผลกระทบในทางอ้อมต่อการแข่งขันทางการเมืองและการคัดสรรผู้นำทางการเมือง

2.2.1 ผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ และการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว จากการศึกษาพบว่าวัดร่องขุนมีผลกระทบต่อนักการเมืองท้องถิ่นในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ โดยเป็นผลที่เกิดจากการให้ความอนุเคราะห์ที่ท้องถิ่นมาขอคำแนะนำจากวัดร่องขุน ส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานที่จะดำเนินงานจากการให้คำแนะนำของทางวัดร่องขุน และส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะด้านงบประมาณ เช่น การบริหารจัดการงบประมาณในการกำจัดขยะ น้ำเน่าเสีย มลพิษที่เกิดจากการท่องเที่ยว ปัญหาการจราจร นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ แต่ก็ไม่ได้มีผลกระทบมากจนเกิดความยากลำบากต่อท้องถิ่นจนให้ไม่สามารถกระทำได้ เพราะโดยปกติท้องถิ่นจะมีระบบจัดการหรือมีแผนปฏิบัติงานอยู่แล้ว และต้องอยู่ที่วัดร่องขุนด้วยว่าจะให้คำแนะนำหรือไม่ ถ้าวัดร่องขุนไม่ให้คำแนะนำก็จะไม่เกิดผลกระทบต่อท้องถิ่น ส่วนผลกระทบในด้านนโยบายการท่องเที่ยว วัดร่องขุนมีผลกระทบด้านการให้คำแนะนำร่วมประชุมวางแผนเกี่ยวกับนโยบายการท่องเที่ยว เมื่อท้องถิ่นมาขอความอนุเคราะห์จากทางวัด ส่งผลให้เกิดนโยบายที่ได้ข้อมูลมาจากวัดร่องขุน คำแนะนำจากวัดร่องขุนทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้ได้บังคับบัญชาในด้านการทำงาน เพราะวัดร่องขุนและท้องถิ่นมีการทำงานที่แตกต่างกัน เมื่อได้วางแผนหรือได้ทำงานร่วมกันจึงทำให้เกิดความกดดันในการปฏิบัติงาน ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าวัดร่องขุนมีผลกระทบต่อนโยบายสาธารณะและนโยบายด้านการท่องเที่ยวในด้านการให้คำแนะนำ การเป็นที่ปรึกษาและร่วมวางแผนนโยบายด้านการท่องเที่ยว

ข้อค้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ชลิตา เฉลิมรักชาติ ที่ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อวัดร่องขุน จังหวัดเชียงราย จากสถิติพบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวทางภาคเหนือ ใน พ.ศ. 2558 มีจำนวน 29,798,775 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 25,310,681 คน และเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 4,488,094 คน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวทางภาคเหนือ เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2557 มากขึ้นถึง 9.92 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวไทย 10.21% และเป็นการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ 8.29% ส่วนแนวโน้มใน พ.ศ. 2559 ไปจนถึง พ.ศ. 2560 คาดว่าสถานการณ์ท่องเที่ยวจะยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจในประเทศและจังหวัดเชียงรายต่อไป การศึกษาของชลิตา เฉลิมรักชาติ สอดคล้องกับบทบาทของวัดร่องขุนในด้านการ

ท่องเที่ยวที่วัดร่องขุนให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาแก่นักการเมืองท้องถิ่น เพื่อช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของชุมชน ต่อยอดและดึงดูดนักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนให้ไปยังสถานที่อื่นๆของชุมชน

2.2.2 ผลกระทบทางด้านการให้คำแนะนำ คำชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษาทางด้านงานศิลปะ จากการศึกษาพบว่าวัดร่องขุนมีผลกระทบด้านการให้คำแนะนำทางด้านงานศิลปะให้แก่แก่นักการเมืองท้องถิ่นที่มาขอความช่วยเหลือ ผลกระทบในด้านนี้ค่อนข้างละเอียดอ่อน เพราะมีนัยสำคัญทางการเมืองหลากหลายมิติซ่อนอยู่ เช่น การออกแบบแก้ไขแบบด้านงานศิลปะของวัดร่องขุนมีนัยสำคัญทางการเมืองที่อาจจะเกิดผลกระทบต่อการแข่งขันในอนาคตได้ ถ้านักการเมืองท้องถิ่นใช้ผลงานที่เคยทำร่วมกับวัดร่องขุนไปเป็นคะแนนนิยมในการหาเสียง หรือในการปราศรัยแสดงวิสัยทัศน์ ก็อาจจะทำให้มีคะแนนเพิ่มแก่กลุ่มตนเองก็เป็นได้ ดังนั้นทางวัดร่องขุนต้องมีการคัดกรองและวิเคราะห์ให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะให้คำแนะนำหรือการให้คำปรึกษาแก่นักการเมืองท้องถิ่นไป โดยเฉพาะผลงานการออกแบบแก้ไขแบบงานศิลปกรรมที่เป็นรูปธรรมมักจะมีผลกระทบมากกว่าที่เป็นนามธรรม เช่น การให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานต่างๆ หรือการให้ข้อมูล แนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ เป็นต้น ข้อค้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องในบางประเด็นกับการศึกษาของอนุวัฒน์ นาคพรมพะเนาวิ, สุทธิพงษ์ สวัสดิ์ทา และชาญชัย ฮวดศรี (2566) ที่ได้ทำการศึกษามีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นในการส่งเสริมวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ดังนี้

- 1) การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักการเมืองท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 2) การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านการจัดการตลาดท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีนโยบายเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายเครื่องอุปโภคบริโภค ทรัพยากรของชุมชน ผลิตภัณฑ์ OTOP ในพื้นที่ และสนับสนุนให้ชุมชนใช้ทรัพยากรในพื้นที่ให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด
- 3) การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการร่วมมือกับทาง วัด บ้าน โรงเรียน และภาคเอกชนพัฒนาวัดให้มีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ให้การสนับสนุนการอนุรักษ์ประเพณีสำคัญของท้องถิ่น
- 4) การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นด้านการประชาสัมพันธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีนโยบายในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวทางสถานีวิทย์ หรือจัดให้มีการบริการติดต่อสื่อสารที่หลากหลายช่องทาง เช่นทางโทรศัพท์ และสื่อออนไลน์

5) การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่น ตามหลักอิทธิบาท 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักการเมืองท้องถิ่นมีความพึงพอใจ รักรงาน และเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างจริงจัง

จากการศึกษาของ อนุวัฒน์ นาคพรมพะเนา, สุธิพงษ์ สวัสดิ์ดีทา และชาญชัย ฮวดศรี มีความสอดคล้องบางประเด็นกับข้อค้นพบจากผลกระทบของวัดร่องขุ่น ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมของนักการเมืองท้องถิ่นส่งเสริมให้วัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2) การจัดการ การตลาดด้านการท่องเที่ยวโดยมีนโยบายเพื่อสนับสนุนการจำหน่ายเครื่องอุปโภคบริโภคทรัพยากรของชุมชนในพื้นที่สนับสนุนให้ชุมชนใช้ทรัพยากรในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดส่งเสริมให้ประชาชนสร้างรายได้แก่ชุมชนสนับสนุนให้ประชาชนสร้างผลิตภัณฑ์หรือสินค้า OTOP มาจำหน่าย

3) ส่งเสริมและร่วมมือให้โรงเรียนและภาคเอกชน สนับสนุนการอนุรักษ์ประเพณีสำคัญของท้องถิ่น

4) มีส่วนช่วยประชาสัมพันธ์ภาพรวม เผยแพร่ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในสื่อที่หลากหลายช่องทางเช่นทางโทรศัพท์และสื่อออนไลน์ให้การส่งเสริมการใช้ระบบที่สารสนเทศที่ทันสมัยเช่นการสร้างจุดเช็คอินในแผนที่ประเทศไทย เป็นต้น

5) ช่วยส่งเสริมให้นักการเมืองท้องถิ่นมีหลักอิทธิบาท 4 มีความพึงพอใจรักรงาน และเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างจริงจังและมีความสุขมีความเพียรในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เป็นต้น

2.2.3 ผลกระทบในด้านการแข่งขันทางการเมือง จากการศึกษาค้นคว้าว่าวัดร่องขุ่นส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมืองในทางอ้อม โดยการที่นักการเมืองท้องถิ่นกลุ่มใดได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นไม่ว่าอดีตหรือปัจจุบัน หรือการที่นักการเมืองท้องถิ่นมีปฏิสัมพันธ์กับวัดร่องขุ่นไม่ว่าจะทางใดก็ตามจะได้รับความสนใจจากประชาชน และจากชุมชนมากกว่าการทำงานร่วมกับที่อื่น ทำให้นักการเมืองกลุ่มที่ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นเป็นที่รู้จักของประชาชน ได้รับความสนใจและความไว้วางใจมากยิ่งขึ้น เกิดผลกระทบด้านคะแนนนิยมต่อกลุ่มการเมืองนั้นๆ โดยเฉพาะช่วงหาเสียงและการแสดงวิสัยทัศน์ในการทำงาน หรือการนำเสนอผลงานที่ผ่านมา เรามักจะเห็นการยกตัวอย่างผลงานที่ได้ร่วมทำกับวัดร่องขุ่นเพื่อชี้แจงให้พี่น้องประชาชนได้ทราบ ซึ่งจะสร้างแรงศรัทธาและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนได้ในระดับหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่า การได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุ่นมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมืองอยู่พอสมควร แต่อาจจะเป็นผลกระทบในทางอ้อมเพราะทางวัดไม่ได้สนับสนุน หรือเกี่ยวข้องกับการผลักดันผู้สมัครหรือส่งตัวผู้สมัครไปลงชิงตำแหน่ง แต่เป็นบริบทในด้านการมีปฏิสัมพันธ์การทำงานร่วมกันของนักการเมืองท้องถิ่นและวัดร่องขุ่นมากกว่า บริบทเหล่านี้

ผลักดันให้กลุ่มการเมืองที่มีความใกล้ชิดกับวัดร่องขุนมีโอกาส และมีความได้เปรียบทางการเมืองมากกว่ากลุ่มอื่น ผลกระทบดังกล่าวมีความใกล้เคียงกับแนวคิดชนชั้นนำ ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์ว่า สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวหรือไม่ แนวคิดชนชั้นได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่มีลักษณะที่ไม่เสมอภาคในลักษณะต่างๆ กัน (Social Inequality) ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของสังคม ชนชั้นสูงของสังคม ซึ่งมีอยู่จำนวนน้อย คนจำนวนนี้มีอำนาจและอิทธิพลมากที่สุด มีทรัพย์สินมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เป็นกลุ่มคนที่ได้รับการยกย่องนับถือคือเป็นกลุ่มคนที่ครอบงำการใช้อำนาจและการตัดสินใจเอาไว้ ซึ่งปัจจุบันการควบคุมอำนาจตัดสินใจดังกล่าวคือ อำนาจทางการเมือง มีนักวิชาการหลายท่านด้วยกันได้ให้ความหมายคำว่า “อำนาจทางการเมืองไว้ว่า” ซีโรท์ มิลล์ ได้ให้คำนิยามอำนาจทางการเมือง หมายถึง อำนาจที่ตัดสินใจ และการบังคับให้เป็นไปตามการตัดสินใจนั้นๆ ในส่วนที่มีความสำคัญต่อสังคม หรือกล่าวอีกในหนึ่งว่าผู้มีอำนาจทางการเมืองสามารถจะจัดสรรความชอบธรรม (legitimacy) หรือสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ตามตัวบทกฎหมาย ตัวอย่างของบุคคลที่มีอำนาจทางการเมืองได้แก่นักการเมือง เช่น สมาชิกวุฒิสภา คณะรัฐมนตรีตลอดจนบุคคลอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลเหล่านั้น เป็นต้น สรุปได้ว่าอำนาจทางการเมืองหมายถึงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งเกี่ยวกับการที่มนุษย์หรือกลุ่มสามารถใช้อิทธิพลโน้มน้าว หรือใช้กำลังบังคับข่มขู่ให้กับบุคคลอื่นๆ กระทำตามที่ผู้มีและใช้อำนาจทางการเมืองปรารถนา ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองจำเป็นต้องมีฐานอำนาจทางการเมือง เพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างอำนาจเข้มแข็งขึ้นเพื่อจะได้สามารถรักษาอำนาจที่ตนมีอยู่ไว้ได้ ซึ่งฐานอำนาจทางการเมืองมีแหล่งที่มา 3 ทาง คือ

1) สิทธิอำนาจ (Authority) คือ สิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มได้จากกฎเกณฑ์อันเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมมีสถาบันทางสังคมรองรับ (Legal Authority) นอกจากนี้ สิทธิอำนาจยังเป็นฐานอำนาจที่ชัดเจนที่สุดในลักษณะของตำแหน่งอย่างเป็นทางการ (Formal Position) ซึ่งจะได้รับการยอมรับการมีอำนาจเหนืออย่างไม่มีข้อโต้แย้งผู้มีอำนาจในลักษณะความหมายนี้ได้แก่ข้าราชการ ในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลผู้นำท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากรัฐบาลเช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการหมู่บ้าน เป็นต้น

2) ทรัพยากรทางวัตถุ (Material Resource) คือสิ่งที่คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งมีมากกว่าคนอื่นๆ เช่น เงิน ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นสิ่งที่หายากและเป็นสิ่งที่ต้องการของคนในสังคม ชนชั้นนำผู้ใช้อำนาจจะมีทรัพยากรทางวัตถุที่มีมากกว่าคนอื่น และจะทำการแลกเปลี่ยนหรือประโยชน์ที่นำมาสู่ตน ขณะเดียวกันชนชั้นนำจะใช้ประโยชน์อันเป็นประโยชน์ที่เห็นได้ชัดและสามารถให้แก่ผู้ยอมรับทำตามได้อย่างทันทีในลักษณะของการตอบโต้ได้ และประโยชน์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุที่ตอบสนองความต้องการได้อย่างมาก กว่าจะมีความสำคัญจะเห็นได้ว่า ประโยชน์ในแง่นี้คือ ผลประโยชน์

ทางด้านเศรษฐกิจผู้ที่มีอำนาจตามความหมายที่จะใช้ทรัพยากรทางวัตถุเป็นฐานอำนาจได้แก่ พ่อค้า คหบดี ผู้ร่ำรวยในชุมชน ชวานา นายทุน ผู้ว่าจ้าง หรือนายทุนเงินกู้ เป็นต้น

3) ทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุ (Non Material Resource) คือ ทรัพยากรที่ไม่เป็น วัตถุจับต้องได้เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่ง ความเชื่อถือ ความรอบรู้ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็น ฐานอำนาจของชนชั้นนำในลักษณะหนึ่งซึ่งจะได้รับการยอมรับความนิยมชมชอบ ตลอดจนความ ศรัทธารักใคร่จากคนในชุมชน หรือในสังคมนั้นผู้ที่มีสิทธิอำนาจในลักษณะความหมายนี้ได้แก่ พระครู ผู้สูงอายุ หัวหน้าครอบครัว เป็นต้น

ในทางรัฐศาสตร์ถือว่าแหล่งที่มาของฐานอำนาจทางการเมืองทั้งหมดข้างต้น “ทรัพยากรทางการเมือง” (Political Resources) นั้นย่อมแสดงว่าผู้ใดจะมีอำนาจทางการเมืองมาก น้อยเพียงใด มีความสามารถและทักษะในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นเพื่อการเมืองมากน้อยเพียงใด ความแตกต่างในด้านความสามารถและทักษะในการใช้ทรัพยากรทางการเมืองอาจขึ้นอยู่กับปัจจัย ทางด้านชีววิทยา เช่น ความแตกต่างทางสมอง เป็นต้น นอกจากนั้นบุคคลที่มีทักษะและ ความสามารถต่างกัน ในด้านนี้ก็เพราะโอกาสในการได้ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญซึ่งแต่ละคนได้รับไม่ เท่ากัน และนอกจากนั้นอาจเกิดความแตกต่างในการตั้งใจฝึกฝนเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (สุจิต บุษบงการ, 2534, น.22)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอำนาจการสร้างอำนาจและอิทธิพลนั้น ดาห์ล ได้กล่าวว่า สาเหตุที่บุคคลมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น คือ

- 1) บุคคลมีทรัพยากรทางการเมืองอยู่ในครอบครองมากกว่าบุคคลอื่น
- 2) แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนอาจจะมี วิธีใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้มากกว่าคนอื่น ทำให้บุคคลนั้นมีอิทธิพลทางการเมือง
- 3) แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนสามารถ จะใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้ชำนาญและมีประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลอื่น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีอำนาจและอิทธิพลนั้นคือการมี ทรัพยากรทาง การเมือง ความสนใจและความชำนาญในการใช้ทรัพยากรทางการเมือง สำหรับ ทรัพยากรทางการเมืองที่สำคัญนั้น สรุปได้คือ เป็นความมั่งคั่ง ชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ความสามารถที่ จะควบคุมข้อมูลข่าวสารต่างๆ

จากแนวคิดชนชั้นนำที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ไม่สอดคล้องกับ ผลกระทบของวัดร่องขุนในด้านการแข่งขันทางการเมือง เพราะผลกระทบในด้านนี้ของวัดร่องขุนเกิด จากการช่วยเหลือสังคมของวัดร่องขุน และบทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อสังคมและชุมชน ในด้าน การให้คำแนะนำหรือการให้คำปรึกษา จึงส่งผลทางอ้อมต่อการแข่งขันซึ่งไม่ได้เกิดจากการสร้างฐาน อำนาจทางการเมือง เพื่อเข้าไปมีตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อไปตัดสินใจทางการเมืองแต่อย่างใด

2.2.4 ผลกระทบต่อการคัดสรรผู้นำทางการเมือง จากการศึกษาพบว่าวัดร่องขุนมีผลกระทบทางอ้อมต่อการคัดสรรผู้นำทางการเมือง ในบริบทด้านการที่ท้องถิ่นต้องร่วมงานกับทางวัดร่องขุน การให้คำแนะนำหรือการให้คำปรึกษา รวมถึงบทบาทต่างๆที่วัดร่องขุนมีให้ท้องถิ่น บทบาทเหล่านี้ส่งผลให้เกิดกรอบในการคัดสรรผู้นำทางการเมืองในทางอ้อม เป็นเหมือนระบบคัดกรองชั้นแรกที่ทำให้นักการเมืองต้องคำนึงถึงในการจะมาบริหารหรือมาลงแข่งขันในเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ที่มีวัดร่องขุนตั้งอยู่ในสถานที่แห่งนี้ เพราะวัดร่องขุนมีบทบาทในด้านการช่วยเหลือท้องถิ่นและสังคมอย่างเห็นได้ชัด เป็นที่ยกย่องของคนในเทศบาล และคนทั่วประเทศ ทำให้เกิดแรงศรัทธาแก่คนระดับสูงถึงจุดให้ผู้นำทางการเมือง ผู้นำประเทศ ให้อยากมาพบปะพูดคุยกับผู้บริหารวัดร่องขุน ฉะนั้นบริบทเหล่านี้จึงทำให้เกิดระบบคัดกรองขึ้นโดยอัตโนมัติโดยที่วัดร่องขุนไม่ได้ทำอะไรหรือไปตั้งกฎเกณฑ์อะไรกับนักการเมืองท้องถิ่นเลย แต่เกิดจากบทบาทของวัดร่องขุนในการช่วยเหลือสังคมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผลกระทบเหล่านี้ส่งผลดีต่อประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยอย่างมาก เพราะมีระบบคัดกรองอันเกิดจากบทบาทของวัดร่องขุน โดยที่ประชาชนไม่ต้องลำบากในการตรวจสอบตัวนักการเมืองท้องถิ่น ที่จะเข้ามาบริหารเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้ศึกษาขอแบ่งการนำเสนอข้อเสนอแนะจากการวิจัยเป็น 2 ส่วนคือ 1.) ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และ 2.) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) นักการเมืองท้องถิ่น เทศบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะมีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้เป็นเส้นทางจากวัดร่องขุนไปสถานที่ใกล้เคียง เพื่อดึงประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด เพราะท้องถิ่นมีพื้นฐานของการท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนอยู่แล้วจากข้อมูลเท่าที่ผ่านมายังไม่มีนักการเมือง หรือผู้นำคนไหนทำนโยบายหรือแผนงานที่ชัดเจนในเรื่องการท่องเที่ยวเลย จึงทำให้เสียโอกาสในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปเยี่ยมชมในจุดอื่นๆที่น่าสนใจของท้องถิ่นได้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมองว่าท้องถิ่นยังไม่สามารถสร้างแรงบัลดาลใจหรือดึงดูดนักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆของเทศบาลได้เท่าที่ควร

2) นักการเมืองท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทีมงานเฉพาะกิจในการดูแลบริเวณรายรอบวัดร่องขุน โดยให้มีหน้าที่หลักคือ ตรวจสอบความเรียบร้อย ความสะอาด และอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวที่ได้เดินทางมาเยี่ยมชมวัดร่องขุน เพื่อสร้าง

ภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นและกลุ่มนักการเมืองนั้นๆ เพราะบางอย่างต้องเป็นความรับผิดชอบของเทศบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งทางวัดร้องขุ่นไม่สามารถกระทำเองได้ เช่น รถกู้ชีพ หรือรถกู้ภัย เส้นจราจรตามถนน ไฟส่องสว่าง ป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ เป็นต้น

3) นักการเมืองท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดอบรม หรือ สัมมนาให้ความรู้แก่ธุรกิจภาคบริการ ให้ความรู้แก่ ผู้ประกอบการและประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะ ร้านค้า ร้านอาหาร โรงแรมที่พัก เหล่านี้ เพราะถือเป็นด่านแรก ที่ต้องเจอและต้อนรับ นักท่องเที่ยว เพราะไม่ว่าสถานที่ท่องเที่ยวจะดีขนาดไหน แต่ถ้าธุรกิจด้านการบริการไม่ดี การต้อนรับไม่ดี ไม่มีคุณภาพในอนาคตเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมวัดร้องขุ่นแล้ว ก็เดินทางต่อไปยังที่ อื่นเลย ไม่แวะพักไม่ใช้บริการร้านค้าร้านอาหาร ท้องถิ่นก็จะเสียโอกาสอย่างมากจากประเด็นนี้ เป็นต้น ดังนั้นท้องถิ่นควรมีการอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีความพร้อมที่จะดูแลนักท่องเที่ยวที่มา เยี่ยมชมวัดร้องขุ่นและสถานที่ท่องเที่ยวในเทศบาลอยู่ตลอดเวลา ควรตรวจสอบ โรงแรมที่พัก อาหาร หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆที่เป็นของเทศบาลเพื่อให้เป็นมาตรฐานและเป็นหน้าเป็นตาของเทศบาลต่อไป

4) นักการเมืองท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกับชุมชนใน ท้องถิ่นร่วมกันปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชน และเยาวชนของตนเอง โดยการใช้วัดร้องขุ่นเป็น แบบอย่างและเป็นต้นแบบในด้านต่างๆเช่น การช่วยเหลือสังคม ความเสียสละ ความสามัคคีและการ พัฒนา นำวัดร้องขุ่นเป็นโมเดลเพื่อให้ท้องถิ่นและประชาชนได้ส่วนร่วมพัฒนาชุมชนของของตนเอง ร่วมกันปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน โดยการนำของนักการเมืองหรือผู้นำท้องถิ่น

5) ท้องถิ่นควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน หรือ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของชุมชนให้มากยิ่งขึ้น โดยให้ความหลากหลายทางการสื่อสาร เพื่อสร้าง การรับรู้ไปยังนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยี่ยมชมวัดร้องขุ่น และมีความประสงค์ที่จะเดินทางท่องเที่ยว ต่อในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งถ้าทางท้องถิ่นทำได้ก็จะสร้างธุรกิจภาคบริการให้เกิดขึ้นอีกมากในพื้นที่ที่มี นักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชม

6) นักการเมืองท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรผลักดันร่วมกับ อพท. ในด้านแผนการบริหารและการพัฒนาในพื้นที่พิเศษเช่นนี้ เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมถึงการประสานหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น และประชาชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือใน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และเกิดความสมดุลระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม คงสภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีความงดงาม สิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม และวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างความประทับใจ แก่นักท่องเที่ยวชาวไทย และต่างประเทศให้ระลึกถึงและกลับมาท่องเที่ยวใหม่อีกครั้ง

7) นักการเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดตั้งฝ่ายศิลป์ของท้องถิ่นเอาไว้ เพื่อช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ประชาชนในเรื่องสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงจัดประชุมกับประชาชนใน

พื้นที่ ที่อยู่ใกล้เคียงกับวัดร่องชุ่น เพื่อพัฒนาพื้นที่รายรอบวัดให้สวยงามเข้ากับบรรยากาศของวัด หรือ ทำให้ทัศนียภาพโดยรวมดูดีเข้ากับวัดร่องชุ่น เช่น ถ้าจะมีการสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่อยู่ บริเวณใกล้วัดร่องชุ่น ทางท้องถิ่นควรส่งฝ่ายศิลป์เข้ามาให้คำปรึกษาหรือ ให้คำแนะนำแก่ผู้สร้าง เพื่อให้เกิดความงดงามเหมาะสมกับบรรยากาศและภูมิทัศน์โดยรอบ

3.1.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเจาะลึกเรื่องนโยบายการท่องเที่ยวของ เทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ในคำบริบทด้านคำแนะนำของวัดร่องชุ่นว่านักการเมืองท้องถิ่น นำไปปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด เพราะปัจจุบันบทบาทของวัดร่องชุ่นที่มีต่อนโยบายการท่องเที่ยวมี มากพอสมควร แต่ในอนาคตไม่แน่ใจว่าการแนะนำเหล่านั้นในระยะยาวจะส่งผลอย่างไรบ้าง

2) ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาถึงสาเหตุบทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคม ของวัดร่องชุ่นที่ทำร่วมกับท้องถิ่นว่าประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด และนักการเมืองท้องถิ่นมี นโยบายสนับสนุนหรือช่วยเหลือต่อยอดของจากโครงการที่วัดร่องชุ่นได้หรือไม่

3) ในการวิจัยครั้งต่อไปควรสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ที่มีความสนใจทางด้าน การเมืองในระดับ ปานกลางถึงมากที่สุด เพราะจะได้ข้อมูลที่ตรงกับหัวข้อวิจัยและควรสัมภาษณ์โดย การพบปะพูดคุย ซึ่งจากช่วงเวลาที่ผู้ศึกษาสัมภาษณ์เป็นช่วงเวลาที่การแพร่ระบาดของโควิด ๒๐๑๙ จึง ทำให้การสัมภาษณ์ต้องใช้การสัมภาษณ์ผ่านโทรศัพท์มือถือจึงมีข้อจำกัดในด้านนี้

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กณิศากร วัฒนาจิต. (2545). *วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในเขตเมืองและเขตชนบทในเชียงใหม่*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2559, 17 ตุลาคม). แรงแบบดาลใจจาก 'ในหลวง ร.9' สร้างศิลปะวัดร่องขุน.
กรุงเทพธุรกิจ, <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/๗๒๓๑๓๒>
- การเมืองว่าด้วยการเลือกตั้ง. (2564, 18 กรกฎาคม). *การเมืองว่าด้วยการเลือกตั้ง*.
https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/๒๕๕๘/poli๖๑๒๕๘stj_ch๒.pdf
- กิตติญาณันต์ ดวงภักดีรัมย์. (2565). การสร้างฐานอำนาจทางการเมือง. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 2(2), 200-218.
- เกษญา ผาทอง และธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. (2561). พระพุทธศาสนากับการเมืองในสังคมไทย. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 8(1), 195.
- จุฑามาศ อินทรรัตน์. (2552). *แนวความคิดเรื่องไตรภูมิที่สะท้อนในงานศิลปะและสถาปัตยกรรมวัดร่องขุน จ. เชียงราย*. (รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ. (2515). *บุคคลชั้นนำ โครงสร้างแห่งอำนาจและการเมืองในชุมชนไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์. (2543). *วาดรูปวาดชีวิต*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2545). *จิตรกรรมไทย เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2549). *ไม่ธรรมดา*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2552). *งานศิลป์ ความคิดและชีวิต*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2561). *แรงแบบดาลใจในการสร้างวัดร่องขุน*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชลญาณมณี, พระ. (2561). พระพุทธศาสนากับการเมือง สรุบบทความจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 (MCU CONGRESS II). *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 2(1), 40-55.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2549). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรงศักดิ์ มีสุนทร. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างวัดกับชุมชน กรณีศึกษา วัดนามสมมุติกับ ชุมชนนามสมมุติ จังหวัดกาญจนบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการพัฒนาสังคม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ไทยรัฐออนไลน์. (2560, 24 ธันวาคม). 'ตูน' รับเงินล้านจากตัวแทนอ.เฉลิมชัย คนให้กำลังใจแน่นล้น
วัดร่องขุน. ไทยรัฐออนไลน์, <https://www.thairath.co.th/news/local/north/๑๑๖๑๒๗๒>
- เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย. (2567, 27 กรกฎาคม). ประวัติเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย.
<https://www.paoordonchai.go.th/index>
- ฉวีท วงษ์พลาย. (2555). การเมืองในจิตรกรรม. (ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์, เอนก เหล่าธรรมทัศน์, ปธาน สุวรรณมงคล, เสนีย์ คำสุข, ธโรธร ตู้อองคำ,
อัษฎางค์ ปาณิกบุตร, ณิชกร วิทิตานนท์. (2560). สัมมนาประเด็นการเมืองการปกครอง
ท้องถิ่น. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธีรพล อุทุม. (2554). จิตรกรรมล้อมเมือง. (ศิลปนิพนธ์ปริญญาศิลปบัณฑิต ภาควิชาทฤษฎีศิลป์).
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธรรมธรนิเทศ อภิญญาโณ, พระครู. และสุนทร เจตยาภิวัฒน์, พระครู. (2559). บทบาทของวัดในการ
เสริมสร้างให้เกิดสันติสุขในชุมชน. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.4 (ฉบับพิเศษ),
82-90.
- ประสิทธิ์ สระทอง. (2560). บทบาทของวัดที่มีต่อสังคมในการก้าวเดินในศตวรรษที่ 21. มนุษยศาสตร์
สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(1), 936-951.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2561, 14 กันยายน). อ.เฉลิมชัยทุ่มทำเหรียญหนุนกีฬาแห่งชาติ - บริจาค
โรงพยาบาล 18 ล้าน. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, [https://www.prachachat.net/
local-economy/news-๒๑๕๕๕๐#google_vignette](https://www.prachachat.net/local-economy/news-๒๑๕๕๕๐#google_vignette)
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2554). การกระจายอำนาจแนวคิดและประสบการณ์จากเอเชีย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประชาสังคมและชุมชนท้องถิ่น. (2556). ประชาสังคมและชุมชนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2563, 5 เมษายน). สู้ภัยโควิด! อ.เฉลิมชัยหอบเงินล้านบริจาค รพ.เชียงราย หลัง
ไอน้ำแรกช่วย 5 รพ.ใหญ่แล้ว. ผู้จัดการออนไลน์, [https://mgronline.com/local/
detail/๙๖๓๐๐๐๐๓๔๙๕๓](https://mgronline.com/local/detail/๙๖๓๐๐๐๐๓๔๙๕๓)
- ไพรัช บุรุษชัยศรี. (2553). บรรษัทภิบาลของธุรกิจกับการยกระดับการเมืองและการเลือกตั้งของไทย.
(รายงานวิชาการส่วนบุคคล).
- พุทธประทีป, วัด. (ม.ป.ป.). วัดพุทธประทีป กรุงเทพมหานคร สหราชอาณาจักร.
<https://www.padipa.org/about/>

- ภวากานนท์, พ.ศ. (2556). *การศึกษารัฐศาสตร์แนวทางการสื่อสาร*. ใน *หลักและวิธีการศึกษาทางรัฐศาสตร์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2562). พระพุทธศาสนากับการเมืองไทย. *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 2(1), 40-55.
- มติชนออนไลน์. (2560, 11 กรกฎาคม). “เฉลิมชัย” ปลุกเศรษฐกิจเชียงราย สลายข้าวการเมือง มุ่งช่วยกันจัดกีฬาแห่งชาติ... *มติชนออนไลน์*, https://www.matichon.co.th/region/news_๖๐๐๘๘๓
- ระดม วงษ์น้อย. (2539). *แนวคิดเรื่องชนชั้นนำและการศึกษาโครงสร้างอำนาจชุมชน*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลงทุนแมน. (2563,10 มีนาคม). กรณีศึกษา การเติบโตของ จังหวัดเชียงราย. *ลงทุนแมน*, <https://www.longtunman.com/๒๑๖๓๑>
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2553). *การเมืองการปกครองของไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีสังญาณมุนี, พระ. (2560). พระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองไทย สรุบทบทความจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4. *วารสารพุทธนวัตกรรมการเพื่อประเทศไทย*. (2560), 2423-2436.
- ศิริรัตน์ ธรรมใจ. (2558). *การรักษาอำนาจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน*. (การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมจิต ปัญญาศักดิ์. (2528). *ชนชั้นนำ อำนาจ และโครงสร้างอำนาจสูงชน การศึกษาเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สมศักดิ์ อ่อนสร. (2560). *การสื่อสารทางการเมือง ผ่านผลงานศิลปกรรมสมัยใหม่ : กรณีศึกษา 3 ศิลปินเอกของไทย*. (ดุสิตนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- สุวัฑฒนพรหมจริยคุณ (คำมาก), พระครูปลัด (2563). พระพุทธศาสนากับการพัฒนาทางการเมือง การปกครองในสังคมไทย. *วารสารปัญญาภิธาน*, 5(1), 1-13.
- เอนก เหล่าธรรมทัศน์. (2546). *ประชาสังคม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ.
- อนุวัฒน์ นาคพรมพะเนาวิ, สุธิพงษ์ สวัสดิ์ทา และชาญชัย ฮวดศรี. (2566). การมีส่วนร่วมของ นักการเมืองท้องถิ่นในการส่งเสริมวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 8(2), 475-488.
- อนุสรณ์ ลิ้มมณี, จุมพล หนิมพานิช, ปธาน สุวรรณมงคล. (2561). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อุทัย หิรัญโต. (2523). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร.

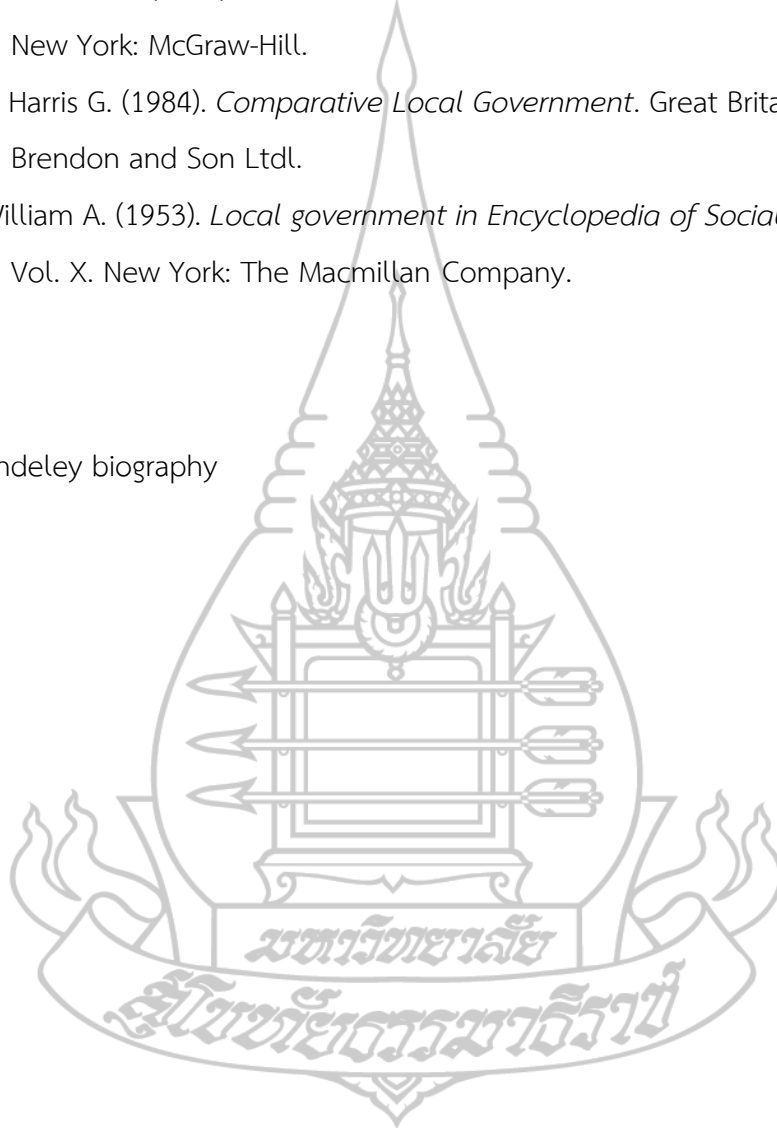
อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธุ์. (2545). *ระบบอุปถัมภ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Holloway, William V. (1959). *State and Local Government in the United States*. Ed.
New York: McGraw-Hill.

Mongtagu, Harris G. (1984). *Comparative Local Government*. Great Britain: Wiliam
Brendon and Son Ltdl.

Robson, William A. (1953). *Local government in Encyclopedia of Social Science*.
Vol. X. New York: The Macmillan Company.

This is Mendeley biography

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง วัดร่องขุ่นกับการเมืองท้องถิ่นใน จังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิจัยในระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์ วิชาเอก การเมืองการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามฉบับนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัย และข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับเพื่อใช้ในการวิจัยนี้เท่านั้น

ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบคำถามให้ครบทุกข้อ และขอให้ตอบตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

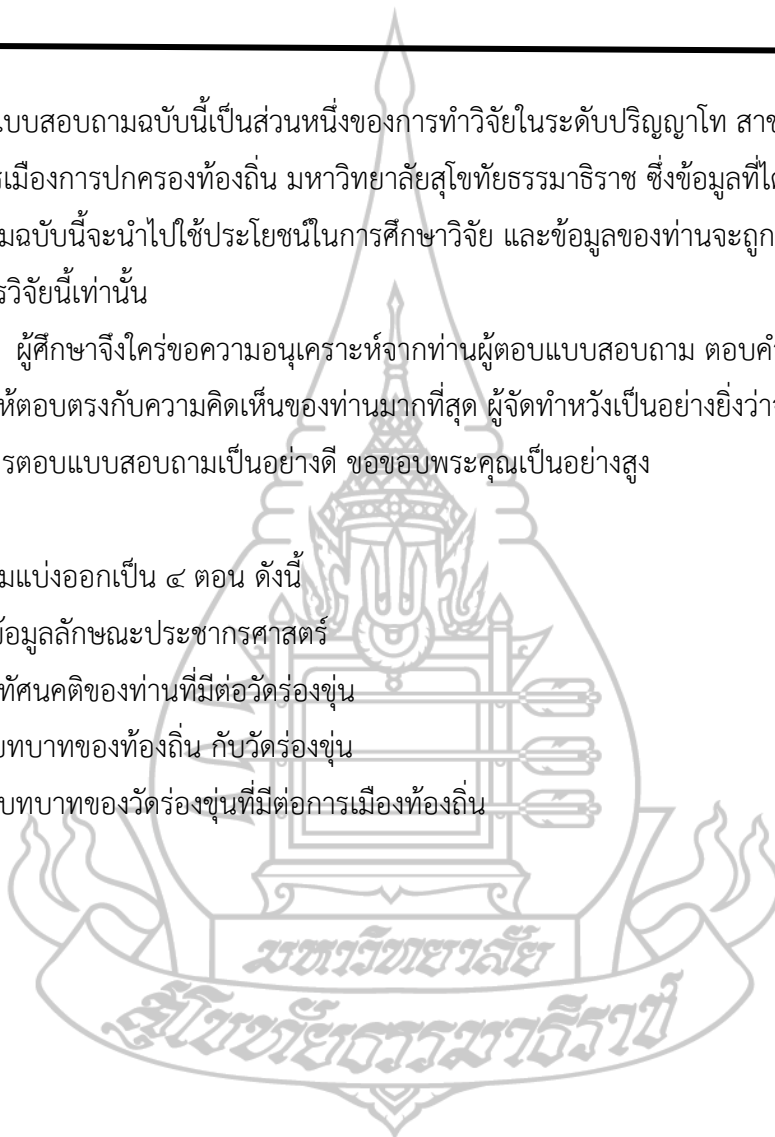
แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ : ๑ ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

ตอนที่ : ๒ ทศนคติของท่านที่มีต่อวัดร่องขุ่น

ตอนที่ : ๓ บทบาทของท้องถิ่น กับวัดร่องขุ่น

ตอนที่ : ๔ บทบาทของวัดร่องขุ่นที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น

นาย ธงชัย ศิริวรโชติสกุล (ผู้ศึกษา)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์

วิชาเอก การเมืองการปกครองท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ : ๑ ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงความเห็นของท่านมากที่สุด

๑. เพศ

- ๑) ชาย ๒) หญิง ๓) อื่นๆ

๒. อายุ

- ๑) ๑๖ - ๒๐ ปี ๒) ๒๑ - ๓๐ ปี ๓) ๓๑ - ๔๐ ปี
 ๔) ๔๑ - ๕๐ ปี ๕) ๕๑ - ๖๐ ปี ๖) มากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

- ๑) ต่ำกว่าปริญญาตรี ๒) ปริญญาตรี ๓) ปริญญาโท
 ๔) สูงกว่าปริญญาโท

๔. อาชีพ

- ๑) นักเรียน/ นักศึกษา ๒) นักรธุรกิจ/ เจ้าของกิจการ
 ๓) ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ๔) พนักงานบริษัทเอกชน
 ๕) รับจ้างทั่วไป/ อาชีพอิสระ ๖) ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 ๗) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

๕. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ๑) ๑๕,๐๐๐ บาทหรือน้อยกว่า ๒) ๑๕,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท
 ๓) ๓๐,๐๐๑ - ๔๕,๐๐๐ บาท ๔) ๔๕,๐๐๑ - ๖๐,๐๐๐ บาท
 ๕) มากกว่า ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๖. ท่านมีความสนใจทางด้านการเมืองท้องถิ่น หรือติดตามข่าวการเมืองท้องถิ่นในระดับ

ไหน

- ๑) น้อยมาก ๒) น้อย
 ๓) ปานกลาง ๔) มาก
 ๕) มากที่สุด

ตอนที่ ๒ ทศนคติของท่านที่มีต่อวัดร่องชุ่น

๒.๑. ท่านมีมุมมองหรือความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เมื่อกล่าวถึงวัดร่องชุ่นในมิติด้านการพัฒนาสังคม ?

.....

.....

.....

๒.๒ . ท่านมีมุมมองหรือความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เมื่อกล่าวถึงวัดร่องชุ่นในมิติด้านการพัฒนาท้องถิ่น ?

.....

.....

.....

๒.๓. ท่านมีมุมมองหรือมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เมื่อกล่าวถึงโครงการต่างๆที่ทางวัดร่องชุ่นได้จัดตั้งขึ้น เพื่อช่วยเหลือสังคมและท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ ?

- โครงการช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียง และผู้ยากไร้ (เฉพาะในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย)

.....

.....

.....

-โครงการ เบี้ยผู้สูงอายุ (เฉพาะในหมู่บ้านร่องชุ่น)

.....

.....

.....

- โครงการทุนการศึกษาบุตร (เฉพาะในหมู่บ้านร่องชุ่น)

.....

.....

.....

- โครงการกองทุนสาธารณกุศล (ระงับชั่วคราวในช่วงโควิด)

.....

.....

.....

๒.๔. โดยรวมจากโครงการต่างๆที่วัดร่องชุ่นได้จัดขึ้นในมุมมองของท่าน ท่านมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

๒.๕ ท่านมีความรู้สึกอย่างไรบ้างที่วัดร่องชุ่นได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นของท่านมีการพัฒนาและพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น ?

.....
.....
.....

๒.๖ ท่านมีความรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อเห็นการพัฒนาของวัดร่องชุ่น และพื้นที่รายรอบวัดในปัจจุบันนี้

.....
.....
.....

ตอนที่ : ๓ บทบาทของท้องถิ่น กับวัดร่องชุ่น

๓.๑. ในมุมมองและความคิดเห็นของท่าน ท่านอยากให้ท้องถิ่นเข้ามาต่อยอดในการกำหนดนโยบายหรือโครงการต่างๆ นอกเหนือจากที่ทางวัดร่องชุ่นได้จัดไว้หรือไม่ อย่างไรบ้าง ?

.....
.....
.....

๓.๒. ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยว เศรษฐกิจกิจ และการสัญจรคมนาคมที่มีมากขึ้นในทุกๆปี ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลดี-ผลเสีย ต่อการพัฒนาท้องถิ่นของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง ?

.....
.....
.....

๓.๓. นโยบายของท้องถิ่น ควรเพิ่มเติมส่งเสริม หรือสนับสนุนต่อจากวัดร่องขุน ในเรื่องไหนบ้าง ที่ท่านเห็นสมควร ?

.....
.....
.....

ตอนที่ : ๔ บทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น

๓.๑ บทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นตามความคิดเห็นของท่าน เป็นอย่างไรบ้าง ?

.....
.....
.....

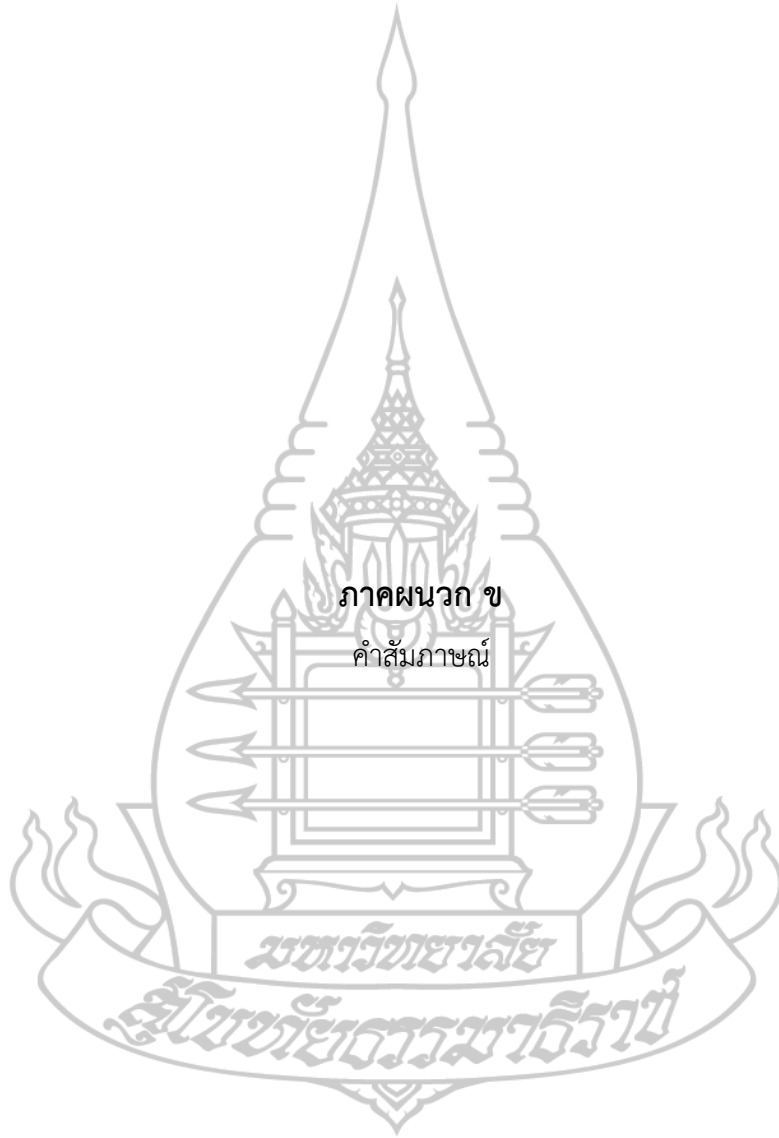
๓.๒ ในมุมมองและความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าวัดร่องขุนมีผลกระทบต่อการเมืองท้องถิ่นในด้านไหนหรือไม่ อย่างไรบ้าง ?

.....
.....
.....

๓.๓. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความพึงพอใจแก่ท่านในการตอบแบบสอบถามนี้

.....
.....
.....

กราบขอบคุณทุกๆ ท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครับ

ภาคผนวก ข
คำสัมภาษณ์

คำสัมภาษณ์

1. บทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น

1.1 บทบาทของวัดร่องขุนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นตามความคิดเห็นของท่าน เป็นอย่างไรบ้าง ?

1.1.1 บทบาทของวัดร่องขุนด้านการให้ความช่วยเหลือสังคมและชุมชน

“วัดร่องขุนเป็นวัดที่เป็นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว การบริหารจัดการ และการช่วยเหลือสังคม โดยผ่านนโยบายของวัดร่องขุนที่ทำได้ท้องถิ่น ในฐานะเราเป็นผู้นำก็มีความรู้สึกยินดีและปลื้มใจแทนพี่น้องประชาชนที่วัดร่องขุนได้เข้ามาช่วยเหลือในด้านเหล่านี้” (นาย สุรพงษ์พลภู่ ดุรงค์ชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนเป็นวัดที่ไม่ได้พึ่งพาเงินช่วยเหลือจากภายนอก เป็นวัดที่อยู่ได้ด้วยตนเองมีเอกเทศในการบริหารจัดการเรื่องการเงิน จึงสามารถช่วยเหลือสังคมได้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วัดร่องขุนได้ช่วยเหลือสังคมในหลายๆด้าน จากข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ จึงพอทำให้รับรู้ได้ว่าบทบาทของวัดร่องขุนในด้านการช่วยเหลือสังคมมีมากจนนับไม่ถ้วน ทั้งในจังหวัดและที่อื่นๆ โดยเฉพาะศิลปินผู้สร้างวัดอย่างอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ท่านเป็นศิลปินที่มีความเมตตาสูงเสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง อย่างที่เห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุดคือการสร้างวัดร่องขุนด้วยเงินของตนเองเพื่อหวังให้เป็นสมบัติของชาติและเป็นสมบัติของประชาชนคนไทย เป็นแบบอย่างให้คนทั่วประเทศได้เห็นถึงความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดังนั้นจึงเชื่อว่าวัดร่องขุนจะต้องมีบทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคมในชุมชนอย่างแน่นอนโดยเฉพาะในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยและจังหวัดเชียงราย” (นาย ทศพล พงษ์ดี, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนช่วยเหลือสังคมในหลายๆด้านอยู่แล้วเห็นออกสื่ออยู่บ่อยครั้งไม่ว่าจะเป็นการบริจาคเงินให้โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ การช่วยเหลือการแข่งขันเชียงรายเกมส์ ครั้งที่ 46 หรือการช่วยเหลือทางด้านศิลปะของจังหวัดเชียงราย ก็ล้วนแล้วมาจากวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยทั้งสิ้น อันนี้จากสื่อที่พอจะรับรู้ได้แต่เมื่อเจาะลึกลงไปเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยที่เป็นสถานที่ตั้งของวัดร่องขุน ก็เชื่อว่าวัดร่องขุนต้องช่วยเหลืออย่างเต็มกำลังและสุดความสามารถอย่างแน่นอน เพราะว่าเป็นชุมชนของตนเอง โดยเฉพาะอาจารย์เฉลิมชัย เพราะเหตุผลหนึ่งที่ท่านกลับมาสร้างวัดร่องขุนในตำบลป่าอ้อดอนชัยจังหวัดเชียงราย ก็เพราะท่านเป็นคนที่นี่ เกิดที่นี่จึงอยากกลับมาทดแทนบุญคุณแผ่นดินพัฒนาบ้านเกิดเมืองนอน ท่านจึงกลับมาสร้างวัดร่องขุนที่ป่าอ้อดอนชัย จะเห็นได้ว่าอาจารย์เฉลิมชัยค่อนข้างที่จะให้ความสำคัญกับภูมิลาเนาที่ตนเองเกิดหรือสถานที่ที่ตนเอง

เติบโตจึงทำให้เกิดวัดร่องขุนที่ยิ่งใหญ่อยู่ในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ประเด็นนี้จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้คิดว่าวัดร่องขุนต้องช่วยเหลือท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนในท้องถิ่นอย่างแน่นอน” (นาย จรุณ แคนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

“ถ้าพูดถึงบทบาทในด้านการช่วยเหลือสังคมและชุมชน วัดร่องขุนเราช่วยเหลือสังคมตลอดระยะเวลาแหละ ทั้งทางด้านกำลังคนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆที่ทางวัดพอมิ ถ้าท้องถิ่นหรือชุมชนขาดเหลือก็มักจะขอความช่วยเหลือจากทางวัด ซึ่งทางเราก็ยินดีที่จะช่วยเหลือทางท้องถิ่นอยู่แล้ว นอกจากนี้ทางวัดเรายังมีโครงการช่วยเหลือสังคมที่ทางเรา ได้จัดตั้งขึ้นมาเองโดยมีอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ทางวัดได้ช่วยเหลือผ่านโครงการ เช่น โครงการผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ ช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงที่มีฐานะยากจน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือผู้ที่มีฐานะยากจนที่สุดในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นที่รับรู้ได้ของประชาชน ในการประชุมหมู่บ้านผู้ใหญ่บ้านและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก็จะร่วมกันทำประชาคม ยกมือเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการช่วยเหลือจากวัดร่องขุน ทางวัดเราจะไปเยี่ยม 3 เดือนต่อหนึ่งครั้ง เพื่อให้กำลังใจบุคคลเหล่านั้น โครงการนี้ได้กระแสตอบรับอย่างดีจากประชาชน โครงการสาธารณสุขที่แต่ก่อนเรามอบให้ วัด โรงเรียน หรือหมู่บ้านที่มีความเดือดร้อนต้องการเงินงบประมาณในการสร้างสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ให้แก่ชุมชนเช่น สร้างแท็งก์น้ำให้โรงเรียนเพื่อให้เด็กๆได้ดื่มกิน สร้างสุสานและร่วมสร้างวัดในหมู่บ้านโดยการมอบเงินทุนสนับสนุนในการสร้าง หรือเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติของวัดหรือโรงเรียนเราก็จะเข้าไปช่วยเหลือ หรือช่วงที่เกิดไฟป่าในปีที่ผ่านมา มาทางวัดร่องขุนก็ได้นำเงินไปสนับสนุนรวมถึงนำอาหารเครื่องดื่มเข้าไปช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้พี่น้องอาสาสมัคร เป็นต้น ยังมีกองทุนสาธารณสุข ที่วัดร่องขุนมีและมอบให้ชุมชนอีก เช่น โครงการกองทุนการศึกษาบุตร โครงการกู้ยืมเงินของหมู่บ้าน โครงการเงินผู้สูงอายุ เป็นต้น เหล่านี้เป็นบทบาทสำคัญที่วัดร่องขุนได้ช่วยเหลือสังคมและชุมชนอย่างเห็นได้ชัดและเป็นที่ยอมรับของชาวบ้าน จึงทำให้วัดร่องขุนมีบทบาทอย่างมากต่อการช่วยเหลือสังคม” (นาย มารุจ ไชยการ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า การทำงานของท้องถิ่นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหรือการพัฒนาเราต้องอ้างอิงถึงวัดร่องขุนเป็นอันดับแรก รวมถึงการใช้วัดร่องขุนเป็นโมเดลเป็นแบบอย่างในการพัฒนาและช่วยเหลือสังคม บางครั้งเราก็ต้องขอความช่วยเหลือขอความร่วมมือจากวัดร่องขุนอยู่บ่อยๆ ดังนั้นวัดร่องขุนจึงมีส่วนสำคัญต่อการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ในด้านการพัฒนาและการช่วยเหลือสังคม” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“นอกจากวัดร่องขุนจะช่วยเหลือประชาชนแล้ว ยังปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชน โดยเฉพาะเด็กๆและเยาวชนที่ได้เห็นวัดร่องขุนได้ช่วยเหลือครอบครัว ญาติพี่น้องตนเอง พุดกันปากต่อปากเกิดเป็นความปลื้มปิติกลายเป็นความภาคภูมิใจถือว่าเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่เยาวชนอีกด้านหนึ่ง” (นางสาว ไสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นได้ช่วยเหลือเทศบาลของเราในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะโครงการผู้ป่วยติดเตียงที่วัดร่องขุ่นได้ทำขึ้นมาเป็นโครงการที่ช่วยเหลือประชาชนในเทศบาลของเรา ในฐานะที่เป็นผู้นำได้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการเหล่านี้อยู่บ่อยๆ จึงทำให้รู้ว่าวัดร่องขุ่นได้พยายามช่วยเหลือชุมชนในทุกๆ ด้าน สร้างขวัญและกำลังใจให้ประชาชน” (นางสาว พิกุลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทหลายด้านเลย ช่วยเหลือชุมชนตั้งแต่เรื่องการสร้างงาน ช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ให้คำปรึกษาแก่ผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนา” (นาย ศรีไว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เมื่อพูดถึงวัดร่องขุ่นถือว่าเป็นวัดที่ช่วยเหลือสังคมและชาวบ้านอย่างมาก โดยเฉพาะโครงการช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงและผู้ยากไร้ ไม่ใช่แค่เฉพาะผู้ป่วยติดเตียงเท่านั้น ผู้ยากไร้ก็มีโอกาสได้รับเช่นกัน ไม่มีที่ไหนจะช่วยเหลือแบบนี้อีกแล้ว” (นาย สมชาย สุวรรณมณี, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นช่วยเหลือเทศบาลเราเยอะมาก ถ้าไม่มีวัดร่องขุ่นประชาชนอาจจะลำบากมากกว่านี้ ขอบคุณวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัยที่ช่วยเหลือประชาชน” (นาย ไพโรจน์ ใจจุมปา, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยเหลือสังคมหลายด้าน เช่น กำลึงคน เวลาที่ชุมชนขอความร่วมมือ โครงการที่วัดได้ทำ หรือแม้กระทั่งฤดูแล้งหมู่บ้านขอน้ำใช้เพื่ออุปโภคบริโภคก็มีให้เห็นอยู่บ่อยๆ” (นายสุฐาน อ้ายยอดแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นสร้างเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนและหมู่บ้านเรา ช่วยเหลือสังคมผ่านโครงการ โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ที่ได้เงินจากโครงการและเด็กๆ ในหมู่บ้านที่ได้รับทุนการศึกษา วัดร่องขุ่นเป็นที่พึ่งของชาวบ้านทั้งงานหลวงและงานราษฎร์ หมู่บ้านสามารถขอความช่วยเหลือจากทางวัดได้ทุกเมื่อ ด้วยกำลึงคนที่พร้อมใจสะดวกต่อการช่วยเหลือประชาชน” (นาย ชนประพันธ์ คำอุ่น, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยเหลือสังคมและชุมชนในด้านการสร้างงานให้ประชาชนมีงานทำ วัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวดี ทำให้กลุ่มแม่บ้านและชุมชนสามารถผลิตสินค้าไปจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวได้ ทำให้สินค้าตำบลของเราแพร่กระจายออกไปจากสู่นักท่องเที่ยว” (นาย ธนู นันทชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุ่นมีส่วนช่วยเหลือสังคมอยู่พอสมควร ที่เห็นได้ชัดชัดเจนคือโครงการช่วยเหลือที่วัดร่องขุ่นได้ทำขึ้นมาแจกชาวบ้านทุกๆ 3 เดือน ชาวบ้านถึงขั้นรอช่วงเวลาทีครอบครัวตนเองจะได้รับการช่วยเหลือ” (นาย สุริศักดิ์ ดอนชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นเป็นเป็นต้นแบบในการพัฒนา และเป็นแบบอย่างในด้านการช่วยเหลือสังคม ชาวบ้านและประชาชนรับรู้กันทุกคน” (นาย ถนอม สง่างวงศ์, วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นช่วยเหลือชาวบ้านประชาชนที่เดือดร้อน สร้างงานให้แก่ชาวบ้าน ถ้าชาวบ้านเดือดร้อนแล้วผู้ใหญ่บ้านไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ก็มักจะขอความช่วยเหลือจากวัดร่องชุ่น เช่น ขอน้ำประปาเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค” (นาย สุพัฒน์ เชียงคาน, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือสังคม ยกตัวอย่างเช่น การดับไฟป่าที่ดอยปู่คำ ที่ผ่านมา วัดร่องชุ่นได้ช่วยสนับสนุนทั้งเงินและอาหารให้แก่เจ้าหน้าที่อาสาสมัครทำให้ชาวบ้านและอาสาสมัครก็ยังมีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น” (นาง ณิชรา วินเซนต์, สัมภาษณ์ วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2565)

“โครงการที่วัดร่องชุ่นทำเป็นโครงการที่ช่วยเหลือชาวบ้าน ผู้ป่วย และผู้ยากไร้ ยิ่งถ้าเป็นคนที่อยู่ในหมู่บ้านร่องชุ่นยิ่งโชคดี เพราะเค้ามีโครงการช่วยเหลือเยอะมาก อนาคตหวังว่าวัดร่องชุ่นจะขยายโครงการไปยังหมู่บ้านอื่นๆในตำบลเรา” (นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นได้ช่วยเหลือชาวบ้านหลายด้าน อย่างเช่นมีงานภายในหมู่บ้านร่องชุ่นทางวัดก็ส่งกำลังคนมาช่วยกางเต็นท์หรือช่วยจัดโต๊ะให้ มีโครงการเงินผู้สูงอายุ ทุนการศึกษา กองทุนกู้ยืมที่วัดร่องชุ่นได้ทำให้หมู่บ้าน ชาวบ้านก็มีความประทับใจ” (นางสาว อัญชรี แก้วนคร, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นช่วยเหลือชุมชนในด้านการจ้างงาน ทำให้ประชาชนมีงานทำฐานะทางครอบครัวก็ดีขึ้น” (นางสาว ศิริรัตน์ อูสาใจ, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“โครงการที่วัดทำ ช่วยชาวบ้านได้มากเลย ชาวบ้านพูดกันปากต่อปากว่าบ้านไหนที่มีคนป่วยติดเตียงหรือยากจนเดี่ยววัดก็เข้าไปช่วย” (นางสาว รุ่งทิพย์ วงศ์นาคพันธ์, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยได้มากลูกหลานได้รับทุนจากวัดช่วยไปจนถึงปริญญาตรีเลย พ่อแม่ที่ไม่มีเงินส่งลูกเรียนสบายใจได้เลย” (นางสาว สกายวัลย์ รินสินจ้อย, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ผู้สูงอายุในบ้านร่องชุ่นโชคดีมากที่ทางวัดให้เงินช่วยเหลืออีกทอดหนึ่ง ทำให้คนเฒ่าคนแก่ดีใจ มีกำลังใจ” (นางสาว เพ็ญประภา ชำนาญป่า, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นมาช่วยชาวบ้านตลอดแทบทุกงาน ถ้าเราขาดเหลืออะไรก็ขอกับทางวัด ทางวัดก็จะช่วยจัดมาให้” (นางสาว ศิริกัญญา ปุยคำ, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ช่วยให้ชาวบ้านมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการท่องเที่ยวและช่วยเหลือของวัดร่องชุ่น” (นาย จักริน เลี่ยมสกุล, สัมภาษณ์ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ตั้งแต่มีวัดร่องขุนมาที่ดินแพงขึ้น ชาวบ้านที่มาที่ดินอยู่ใกล้ๆ วัดต่างพอใจ” (นาย วิทยา รุ่งเรืองธนาภา, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เราโชคดีมากที่ได้อยู่ในเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย โดยมีวัดร่องขุนให้การช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน” (นาย สมควร พิมโสภา, สัมภาษณ์ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2565)

“การช่วยเหลือของวัดแบ่งเบาภาระของครอบครัวได้เป็นอย่างดี เชื่อว่าชาวบ้านในตำบลป่าอ้อดอนชัยอยากให้วัดร่องขุนมีโครงการช่วยเหลือแบบนี้ตลอดไป” (นาย ตามากร จันศิริ, สัมภาษณ์ วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2565)

“โครงการที่วัดร่องขุนทำ ช่วยเหลือชุมชนได้ดีเลย และหวังว่านักการเมืองท้องถิ่นจะมีนโยบายช่วยเหลือในเรื่องเหล่านี้เหมือนที่วัดร่องขุนได้ทำบ้าง” (นาย เจษฎา ศิริแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

“ช่วยได้มากเลยทีเดียวถ้าเทียบกับที่อื่น อาจารย์เฉลิมชัยท่านชอบช่วยเหลือสังคม และคนที่เดือดร้อนอยู่แล้ว ชาวบ้านหรือใครมีปัญหาอะไรก็มักจะไปหาท่าน ” (นาย อุ่นเรือน พักแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนช่วยเหลือสังคมอยู่เป็นประจำ ทำให้ชาวบ้านมีงานทำช่วยเหลือเด็กที่เรียนดี” (นาง มะลิ ปัญญาธ, สัมภาษณ์ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนช่วยเหลือสังคมและหมู่บ้านตลอด เมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมา ประปาหมู่บ้านเกือบต้องปิดตัวลงเนื่องจากคนเก่าบริหารไม่ดีการเงินติดลบเป็นจำนวนมาก ดีที่วัดร่องขุนยื่นมือเข้ามาช่วย ตอนนี้ได้เงินครบจำนวนและมีเงินกองกลางเพิ่มขึ้นมาอีก” (นาง ทศนีวรรณ มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

1.1.2 บทบาทของวัดร่องขุนด้านการให้คำปรึกษาชี้แนะทางการบริหารจัดการและทางด้านงานศิลปะ

“บ่อยครั้งที่นักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชน บริษัทต่างๆหรือภาคเอกชน ได้เข้ามาขอคำแนะนำในเรื่องการบริหารจัดการจากทางวัด วิธีการบริหารของวัดร่องขุนว่ามีวิธีบริหารกันอย่างไร จึงทำให้วัดเป็นสถานที่ที่สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่ตลอดเวลา ไม่วุ่นวายเหมือนที่อื่น ทั้งที่มีนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก แต่ในทางกลับกันวัดร่องขุนกลับได้รับคำชมอย่างล้นหลามจากนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติในเรื่องความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของทางวัด ดังนั้นบ่อยครั้งที่นักการเมืองและผู้นำท้องถิ่นพากันเข้ามาขอคำปรึกษา คำแนะนำในเรื่องการบริหารจัดการของทางวัด แต่ที่มากับบ่อยที่สุดคือการขอคำปรึกษาทางด้านงานศิลปะ ที่ท้องถิ่นเข้ามาปรึกษาและมาขอคำแนะนำจากทางวัด ปัจจุบันมีผลงานหลายๆ ชิ้นของเทศบาล ที่วัดร่องขุนเป็นผู้ออกแบบ จะเห็นได้ว่าวัดร่องขุน

มีบทบาททางด้านศิลปะต่อท้องถิ่นอยู่พอควร” (นาย มารุจ ไชยการ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการแก้ไขหรือการออกแบบงานศิลปะของวัดร่องขุ่น ถือเป็นจุดแข็งที่ไม่ว่านักการเมืองฝ่ายใด ต่างก็อยากได้ผลงานของวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัยทั้งนั้น เพราะการจะได้แบบแปลนหรืองานศิลปะจากวัดร่องขุ่นถือว่าเป็นเรื่องที่ยากมากๆ ซึ่งไม่ใช่ใครก็สามารถเข้าไปคุยและขอคำแนะนำได้ ถ้าไม่เป็นโครงการที่ใหญ่ หรือเป็นประโยชน์แก่ประชาชนจริงๆ ก็คงจะยากที่จะได้คำแนะนำ โดยเฉพาะแบบแปลนทางด้านงานศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของอาจารย์เฉลิมชัย แต่ที่เชื่อว่าจะไม่ค่อยยังมีให้เห็นอยู่ อาทิเช่น หอนาฬิกาจังหวัดเชียงราย โลโก้เชียงรายเกมส์ ดังนั้นเชื่อว่าการได้รับคำแนะนำจากวัดร่องขุ่นไม่ว่าในทางใดทางหนึ่งล้วนแล้วแต่จะส่งผลดีให้นักการเมืองท้องถิ่นคนนั้นอย่างแน่นอน” (นาย จรุณ แคนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำของวัดร่องขุ่นที่มีแก่นักการเมืองท้องถิ่น บทบาทในด้านนี้ก็อาจจะมียากในกรณีที่นักการเมืองท้องถิ่นไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ อยากได้คำแนะนำทางด้านงานศิลปะจากทางวัดร่องขุ่น หรืออาจจะขอคำแนะนำด้านการบริหารจัดการความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยซึ่งวัดร่องขุ่นเป็นที่หนึ่งในด้านนี้อยู่แล้ว หรือปัญหาของประชาชนนักการเมืองท้องถิ่นก็จะเข้าไปขอความช่วยเหลือขอคำชี้แนะจากวัด ดังนั้นเมื่อบริบทเป็นแบบนี้วัดร่องขุ่นและการเมืองท้องถิ่นจึงมีความสัมพันธ์กันในแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งทั้งวัดและท้องถิ่นต่างช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชนและเพื่อท้องถิ่นเหมือนกัน หรืออีกกรณีหนึ่งคือวัดร่องขุ่นไม่มีบทบาททางด้านนี้เลย เนื่องจากท้องถิ่นสามารถดูแลและแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้โดยไม่ขอความร่วมมือจากทางวัด วัดร่องขุ่นก็อาจจะไม่มีบทบาทในด้านการให้คำแนะนำหรือคำชี้แนะเลยก็ได้ เพราะบทบาทนี้ผู้เริ่มจะต้องเป็นนักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำชุมชนที่เข้าไปขอความช่วยเหลือจากทางวัดก่อน ฉะนั้นทางวัดไม่อาจเสนอตัวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับท้องถิ่นได้โดยที่ท้องถิ่นไม่ร้องขอ” (นาย ทศพล พงษ์ดีระ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการให้คำปรึกษาคำชี้แนะทางด้านการบริหารและ ทางด้านศิลปะ บทบาทด้านการให้คำปรึกษานี้ วัดร่องขุ่นก็มีให้ทางท้องถิ่นอยู่ตลอดโดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยว มักจะให้คำแนะนำกับพวกเราอยู่เสมอ เพราะท้องถิ่นเองจำเป็นจะต้องขอข้อมูลจากวัดร่องขุ่นในด้านสถิติ จำนวนนักท่องเที่ยว หรือแนวโน้มต่างๆ จากวัดร่องขุ่นเพื่อนำไปคาดการณ์วางแผนเกี่ยวกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเรา ส่วนบทบาทด้านการบริหารก็มีบ้างถ้าเราไปขอความคิดเห็นจากทางวัด อีกบทบาทหนึ่งที่สำคัญของวัดร่องขุ่นคือการออกแบบแก้ไขแบบงานศิลปกรรมที่เรามักจะไปขอคำชี้แนะจากทางวัด การแก้ไขแบบงานสถาปัตยกรรมหรืองานศิลปะถือเป็นจุดเด่นที่สำคัญของวัดร่องขุ่น เนื่องจากสถาปัตยกรรมของวัดร่องขุ่นมีความสวยงามโดดเด่นและได้รับความ

สนใจจากประชาชนการให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานศิลปะ การออกแบบ ที่มีอาจารย์เฉลิมชัยเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ทำให้ท้องถิ่นมีความสนใจและขอคำแนะนำอยู่บ่อยครั้ง บทบาทในด้านนี้ถือว่ามีความสำคัญกับท้องถิ่นเป็นอย่างมาก” (นาย สุรพีพลภู์ ดุรงค์ชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ท้องถิ่นมีบางเรื่องต้องขอคำแนะนำและข้อมูลจากทางวัด เพราะท้องถิ่นก็ต้องพึ่งพา วัดร่องชุ่นในบางครั้ง โดยเฉพาะการแก้แค้นไขปัญหาบริเวณรายรอบวัด ท้องถิ่นต้องขอคำแนะนำจากวัด” (นาย ศรีไฉ ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ส่วนมากจะเป็นการให้คำแนะนำทางด้านบริการสาธารณะ เพราะหลายครั้งท้องถิ่นได้เชิญวัดร่องชุ่นมาประชุมหารือในการแก้ปัญหาาร่วมกัน” (นางสาว พิภุลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาททางด้านงานศิลปะแน่นอนยกตัวอย่างเช่น ศูนย์บริการประชาชนที่ตั้งอยู่หน้าวัดร่องชุ่นก็ได้การออกแบบลวดลายจากทางวัดให้จำลองปั้นลมเป็นลายไทย ทำให้สวยงามเข้ากับบรรยากาศของวัด” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดจะมีบทบาทต่อการบริหารจัดการท้องถิ่นก็ต่อเมื่อทางท้องถิ่นไปขอคำแนะนำจากทางวัด แต่หากท้องถิ่นไม่ไปขอคำแนะนำก็จะถือว่าวัดไม่ได้มีบทบาทอยู่ที่ท้องถิ่นเองว่าจะปรึกษาทางวัดหรือไม่” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทด้านการให้คำแนะนำจะเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การจัดการขยะ ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาหมอกควันที่เกิดขึ้นบริเวณหน้าวัด ในส่วนนี้ท้องถิ่นต้องมาขอคำแนะนำจากทางวัดอยู่ตลอดเพื่อร่วมกันแก้ไข ในส่วนของบทบาทในด้านศิลปะ ทางท้องถิ่นมักจะไปขอคำแนะนำจากทางวัดชุ่นให้ทางวัดแก้ไขหรือให้ออกแบบงานต่างๆ ให้ ถือว่ามีบทบาทพอควร” (นาย สมชาย สุวรรณมณี, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทในด้านการท่องเที่ยว ท้องถิ่นมักจะมาขอคำแนะนำจากทางวัดเพื่อนำไปต่อยอดทำนโยบายด้านการท่องเที่ยว และบทบาททางด้านงานศิลปะที่วัดช่วยออกแบบให้ท้องถิ่น หลักๆ ที่เห็นได้ชัดเจนมีอยู่สองประเด็นนี้” (นาย ชนประพันธ์ คำอุ่น, วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงมีบทบาทหลายด้านนะ เพราะเห็นเทศบาลมาขอคำแนะนำจากทางวัดอยู่ตลอด อาจจะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการพัฒนา” (นาย ธนู นันทชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทในด้านการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการจัดการขยะน้ำเน่าเสีย” (นาย สุธิศักดิ์ ดอนชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ส่วนมากจะเป็นในด้านการท่องเที่ยว การให้คำแนะนำทางด้านงานศิลปะ แต่ก็ต้องอยู่ที่ทางท้องถิ่นด้วยว่าจะไปขอจากทางวัดหรือไม่” (นาย สุฐาน อ้ายยอดแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เคยประชุมร่วมกับวัดร่องขุนหลายครั้งในการจัดการปัญหาขยะและแนวนโยบายการท่องเที่ยว” (นาย ไพโรจน์ ใจจุมปลา, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทด้านคำแนะนำของวัดที่มีต่อการบริหารท้องถิ่นขึ้นอยู่กับว่า ผู้นำท้องถิ่นว่าจะปรึกษาหารือกับทางวัดหรือไม่ ถ้าปรึกษาวัดก็มีบทบาทในด้านคำแนะนำ ถ้าท้องถิ่นไม่ปรึกษาวัดก็ไม่มีความหมาย ฉะนั้นอยู่ที่ท้องถิ่นว่าจะขอคำแนะนำจากทางวัดหรือไม่” (นาย สุวัฒน์ เชียงคาน, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาททางด้านคำแนะนำรูปแบบงานศิลปะเป็นอันดับแรกและการท่องเที่ยวเป็นลำดับต่อไป” (นาย ถนอม สง่างศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2565)

“จุดเด่นของวัดที่ท้องถิ่นอยากเข้าไปขอคำแนะนำมากที่สุดคืองานศิลปะและการท่องเที่ยว และบทบาทที่มีมากที่สุดคงเป็นด้านงานศิลปะ” (นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทด้านท่องเที่ยวเพราะเห็นท้องถิ่นขอคำแนะนำจากทางวัดบ่อยๆ” (นาง ณิชรา วินเซนต์ ผู้ใหญ่บ้าน, สัมภาษณ์ วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ในประเด็นนี้ประชาชนกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันดังนี้

“น่าจะมึนนะถ้าท้องถิ่นไม่ไปขอให้วัดร่องขุนช่วยหรือไปขอคำแนะนำจากวัด” (นาง ทศนิวรรณ์ มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทบ้างถ้าผู้นำท้องถิ่นไปขอ คำแนะนำจากทางวัด” (นางสาว ศิริรัตน์ อูสาใจ, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“น่าจะมึนบ้างแล้วแต่สถานการณ์ที่ท้องถิ่นจะไปคุยกับทางวัด ไม่ค่อยแน่ใจ” (นางสาว รุ่งทิพย์ วงศ์นาคพันธ์, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้านักการเมืองท้องถิ่นได้คำแนะนำจากทางวัดถือว่าเป็นเรื่องดีสำหรับท้องถิ่น ถ้าทางวัดให้คำแนะนำก็ต้องมีบทบาท” (นางสาว อัญชรี แก้วนคร, สัมภาษณ์ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงไม่มีบทบาทอะไรเพราะอยู่คนละส่วนกัน ท้องถิ่นก็ทำงานของท้องถิ่นไป วัดก็อยู่ส่วนของวัด” (นางสาว อภิรมย์ เดชา, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงไม่มี เพราะวัดร่องขุนก็นักท่องเที่ยวเยอะอยู่แล้วไม่น่าจะมีเวลาไปให้คำแนะนำหรือนำเสนออะไรให้ท้องถิ่น” (นางสาว สุภัทสร ใจทัต, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ไม่ค่อยแน่ใจเนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้บริหารท้องถิ่น ประชาชนไม่ค่อยรู้เรื่อง” (นางสาว สกายวัลย์ รินสินจ้อย, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดน่าจะไม่มีบทบาทนะเพราะท้องถิ่นมีระเบียบแบบแผนขั้นตอนในการปฏิบัติงานอยู่แล้ว” (นางสาว วันศิกา เตชะ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ไม่แน่ใจแต่เรื่องการท่องเที่ยวเทศบาลต้องมาถามวัดรีเปลาวเพราะวัดมีนักท่องเที่ยวเยอะ” (นาย ดามากร จันศิริ, สัมภาษณ์ วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ด้านการท่องเที่ยวอาจจะมียุทธศาสตร์บ้าง เพราะวัดร่องชุ่นเป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่ในส่วนอื่นไม่ค่อยแน่ใจ” (นางสาว เพ็ญประภา ชำนาญป่า, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงจะมีเป็นครั้งคราวที่ท้องถิ่นขอความช่วยเหลือจากทางวัดไป ถ้าแบบนั้นย่อมมีบทบาท” (นางสาว ศิริกัญญา ปุยคำ, สัมภาษณ์ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อยู่ที่ท้องถิ่นจะร้องขอให้วัดเข้ามาช่วยหรือไม่ และอยู่ที่วัดจะช่วยหรือไม่ช่วยอีกทีหนึ่ง” (นาย วิทยา รุ่งเรืองธนาภา ประชาชน, วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2565)

“น่าจะมีส่วนเป็นบางอย่างนะ โดยเฉพาะเรื่องศิลปะ และการท่องเที่ยว ที่เป็นงานถนัดของวัดร่องชุ่น” (นาย เจษฎา ศิริแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

1.1.3 บทบาทด้านการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน

“เป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ ที่มีวัดร่องชุ่นอยู่ในเทศบาลของเรา เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีงานทำ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้ดีขึ้น เศรษฐกิจของท้องถิ่นก็ดีขึ้นตามไปด้วยจากการท่องเที่ยวของวัดชุ่น วัดร่องชุ่นทำให้เทศบาลของเรามีเงินหมุนเวียนในท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญเป็นจุดศูนย์กลางในการกระจายสินค้า ของฝาก ของที่ระลึกของชาวบ้านและประชาชน เป็นสถานที่ให้ประชาชนได้นำสินค้ามาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว และยังส่งผลไปถึงคนที่ออกไปทำงานต่างถิ่นให้อยากกลับมาทำงานในชุมชนของตนเอง เพราะการที่ต้องออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไปทำงานที่อื่นก็เพื่อต้องการหาเงินมาจุนเจือครอบครัว ซึ่งส่วนมากก็จะเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้แต่ละท้องถิ่นขาดคนที่มีความรู้ความสามารถที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ในฐานะที่เป็นผู้นำของเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย มีความวิตกกังวลน้อยลงเกี่ยวกับปัญหาการว่างงานของประชาชนในท้องถิ่นเพราะการมีวัดร่องชุ่นทำให้ปัญหานี้ไม่ค่อยน่าเป็นห่วงเหมือนที่อื่น ซึ่งเป็นผลดีต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ดังนั้นท้องถิ่นจึงมีความยินดีและพร้อมช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาของวัดร่องชุ่นในทุกมิติและทุกๆด้าน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น” (นายสุรพงษ์พลภูธรคชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นมีบทบาทอย่างมากในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน เป็นจุดที่มีการจ้างงานมากที่สุดในเทศบาล ด้วยการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมตลอดเวลาไม่ว่าฤดูกาลไหนหรือเป็นช่วงเวลาไหนก็จะมีนักท่องเที่ยวมาชมความงดงาม ของวัดร่องชุ่นอยู่ตลอด

จึงทำให้บริเวณหน้าวัดเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่ดีของเทศบาลเรา” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านนี้ของวัดร่องชุ่นทำให้ชาวบ้านและประชาชนมีงานทำ ด้วยการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหลักของเทศบาลเราทำให้ชาวบ้านมักจะมาทำงานบริเวณหน้าวัดร่องชุ่นเพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัวบ้างก็มาเปิดร้านค้า ร้านอาหาร บางครอบครัวทุนน้อยก็จะมาเป็นลูกจ้าง หรือบางท่านมีฝีมือก็อาจจะมาทำงานที่วัดร่องชุ่นเป็นพนักงานวัด ทำงานทางด้านศิลปะแล้วแต่ใครจะถนัดด้านไหน ฉะนั้นวัดร่องชุ่นจึงเป็นสถานที่สำคัญที่สามารถสร้างงานและสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนได้” (นาย ศรีไฉ ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านการสร้างงานให้แก่ชุมชนวัดร่องชุ่นมีส่วนสำคัญที่ทำให้ ประชาชนในชุมชนมีงานทำ จากความงดงามของวัดร่องชุ่นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้มาเยี่ยมชม ทำให้พื้นที่ใกล้เคียงวัดร่องชุ่นมีการพัฒนามากขึ้นจากที่ดินเปล่ากลายเป็นร้านค้า ร้านอาหารมีความเจริญมากขึ้น จึงเกิดการจ้างงาน เศรษฐกิจของชุมชนก็ขึ้น” (นางสาว พิภุทธอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทอย่างมากต่อการจ้างงานในชุมชนและช่วยแก้ปัญหาความยากจนของท้องถิ่นได้ในระดับหนึ่ง เพราะเมื่อประชาชนมีงานทำ ฐานะทางครอบครัวก็ดีขึ้น จากอดีตทำไร่ ไถนา ทำการเกษตรอย่างเดียว ปัจจุบันมีอาชีพเสริมคือธุรกิจภาคบริการ วัดร่องชุ่นยังมีบทบาทในการเสริมสร้างธุรกิจ SME ให้แข็งแรงขึ้น เนื่องจากวัดร่องชุ่นเป็นแหล่งกระจายสินค้าที่ดีของเทศบาล จึงทำให้วัดร่องชุ่นมีบทบาทมากในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒน์, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทอย่างมากถ้าไม่มีวัดร่องชุ่นชาวบ้านคงเดือดร้อน ไม่รู้จะไปทำงานที่ไหนหรือไปหางานอะไรทำ” (นาย ธนู นันทชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องชุ่น สร้างงานให้ชาวบ้านและช่วยเหลือท้องถิ่นในด้านการจัดหางานหรือการว่างงานของคนในชุมชนแบ่งเบาภาระของท้องถิ่น” (นาย สุธิศักดิ์ ดอนชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เราโชคดีที่มีวัดร่องชุ่น ทำให้ชาวบ้านไม่ต้องเดือดร้อนไปหางานทำไกลๆ มีที่ทำงานใกล้ๆ บ้าน” (นาย ถนอม สง่าวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องชุ่นเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักที่สำคัญของจังหวัดเชียงรายทำให้เกิดการจ้างงานในชุมชนของเราอย่างมาก” (นาย สุพัฒน์ เชียงคาน, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้าไม่มีวัดร่องชุ่นชาวบ้านคงไม่รู้จะไปทำงานอะไรที่ไหน ไม่มีที่ขายของ และยังตอนนี้การจะหางานทำก็เป็นเรื่องยาก” (นาย ไพโรจน์ ใจจุมปา, สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนมีบทบาทในการสร้างงานสร้างอาชีพ พอๆกับงานศิลปะ งานศิลปะเป็นอันดับหนึ่งของวัดและรองลงมาคงเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน เพราะส่วนมากชาวบ้านก็จะไปทำงานบริเวณหน้าวัดร่องขุน” (นาง ณิชรา วินเซนต์, สัมภาษณ์ วันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทมากไม่ใช่แค่เฉพาะในตำบลป่าอ้อดลชัยเราเท่านั้น ยังส่งผลไปที่อื่นด้วยทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงรายดีขึ้น” (นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल , สัมภาษณ์ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนถือเป็นอันดับหนึ่งในเทศบาลเราที่มีการจ้างงานมากที่สุด และเป็นแหล่งกระจายสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในตำบลเรา” (นาย สุฐาน อ้ายยอดแก้ว, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2565)

“วัดร่องขุนมีบทบาทมากในการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน มีการขยายตัวของร้านค้าร้านอาหารมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งในบริเวณหน้าวัดร่องขุนและในบริเวณใกล้เคียง เพราะนักท่องเที่ยวได้สัญจรไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง เช่นไร่บุญรอดหรือน้ำตกขุนกรณ์ ทำให้ผ่านบริเวณหมู่บ้าน จึงเกิดร้านค้าร้านอาหาร เศรษฐกิจชุมชนก็ดีขึ้น ได้รับผลพลอยได้จากการท่องเที่ยวของวัดร่องขุน” (นาย สมชาย สุวรรณมณี, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ชาวบ้านในหมู่บ้านร่องขุนส่วนมากก็ทำงานบริเวณหน้าวัดหรือเป็นพนักงานวัด เพราะอยู่ใกล้บ้าน และอาจารย์เฉลิมชัยก็อยากจ้างคนในพื้นที่เข้ามาทำงาน เพื่อช่วยเหลือประชาชนในหมู่บ้านและในเทศบาลเรา ฉะนั้นวัดร่องขุนจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างงานให้แก่ชุมชนเรา” (นาย ชนประพันธ์ คำอุ่น, สัมภาษณ์ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2565)

“แน่นอนอยู่แล้วว่าวัดร่องขุนต้องมีบทบาทสำคัญในด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน เพราะวัดร่องขุนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดของจังหวัดเชียงราย สามารถสร้างเม็ดเงินหมุนเวียนในจังหวัดได้อย่างมหาศาล วัดร่องขุนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่โด่งดังที่สุดของจังหวัดเชียงราย และวัดร่องขุนยังสามารถทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาเยี่ยมชมความงดงามได้อย่างที่ต้องบอกว่า ในประเทศเรานี้ยังไม่เคยมีใครทำได้มาก่อนจึงทำให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่มีความเจริญและเป็นแหล่งกระจายสินค้าของกลุ่มชาวบ้านอย่างแน่นอน และยังส่งผลต่อไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอีกด้วย ด้วยปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้บริเวณหน้าวัดหรือใกล้เคียงวัดร่องขุนเกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมากอย่างแน่นอน” (นาย ทศพล พงษ์ดี๊ะ, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“ความงดงามทางด้านศิลปะของวัดร่องขุนสามารถสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนได้ โดยเฉพาะในหมู่บ้านร่องขุน ชาวบ้านที่มาทำงานในวัดส่วนใหญ่จะได้เรียนรู้งานศิลปะจากอาจารย์เฉลิมชัย ทั้งสิ้น ทำให้บุคคลเหล่านี้มีการพัฒนาการทางด้านฝีมือและมีความสามารถทางด้านศิลปะมากกว่าเดิม สามารถนำไปต่อยอดการทำงานในอนาคตได้ ถือว่ามีบทบาทในด้านการสร้าง

อาชีพให้แก่ประชาชนชาวบ้านได้เป็นอย่างดี ส่วนบทบาทด้านการสร้างงานให้แก่ชุมชนนั้นคงจะเป็นที่รับรู้โดยทั่วกันอยู่แล้วว่าวัดร่องขุนสร้างเศรษฐกิจสร้างรายได้ให้ชุมชนเป็นอย่างมาก ท้องถิ่นก็พลอยได้รับผลประโยชน์จากวัดร่องขุนไปด้วย” (นาย จรุง แคนนาเลิศ, สัมภาษณ์ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

1.1.4 บทบาทด้านการท่องเที่ยว

“วัดร่องขุนถือเป็นพี่เลี้ยงให้กับนักการเมืองท้องถิ่นในด้านการท่องเที่ยวเพราะวัดร่องขุนประสบผลสำเร็จอย่างมาก มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาเยี่ยมชมกันอย่างไม่ขาดสาย ยิ่งเป็นช่วงเทศกาลนักท่องเที่ยวจะมาเยี่ยมชมแบบมีดฟ้ามีดินเลยทีเดียว เทศบาลต้องส่งกำลังคนไปช่วยเรื่องการจราจร และนำรถกู้ชีพไปอำนวยความสะดวกเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีจำนวนมาก การได้คำแนะนำคำชี้แนะหรือได้ข้อมูลนักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนถือเป็นข้อมูลสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ซึ่งเราจะได้ทราบข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวว่าแต่ละประเทศแต่ละภูมิภาคมีความนิยมชมชอบแบบไหน หรือมีอุปนิสัยอย่างไร ชอบซื้อของแบบไหน กระทั่งเรื่องอาหารการกิน เราต้องใช้ข้อมูลจากวัดร่องขุนทั้งสิ้นซึ่งข้อมูลเหล่านี้มันจะทำให้เราสามารถดึงนักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนไปยังสถานที่อื่นๆ ของเทศบาลเทศบาลตำบลป่าอ้อตอนชัยได้ หากขาดข้อมูลเหล่านี้หรือคำแนะนำจากวัดร่องขุนคงเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้” (นาย สุรพงษ์พล ผดุงคชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทอยู่พอสมควรเพราะเราต้องพึ่งพาข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนอยู่เป็นประจำ และยังขอข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแต่ละภูมิภาคว่ามีลักษณะแบบไหน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวของเทศบาลเราเป็นอย่างมาก” (นาย ศรีไฉ ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คำแนะนำในด้านการท่องเที่ยวของวัดร่องขุนถือว่ามีความสำคัญต่อเราเพราะว่าวัดร่องขุนประสบผลสำเร็จในด้านนี้ ฉะนั้นเมื่อวัดร่องขุนให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่น ท้องถิ่นจะรับฟังและนำไปปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทสำคัญในด้านนี้คือการให้คำแนะนำและการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจำนวนสถิตินักท่องเที่ยวและการดูแลต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ” (นางสาว พิภูลทอง, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทในด้านการให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การบริหารจัดการ การดูแลนักท่องเที่ยว และอาจจะเป็นการให้คำแนะนำทางด้านนโยบายที่จะหาวิธีดึงนักท่องเที่ยวจากวัดร่องขุนไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ในชุมชน” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

1.1.5 บทบาทด้านการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่ชุมชนและบทบาทด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล

“หลายครั้งในการประชุมระดับท้องถิ่นเราจะยกตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องความเสียสละ การทำเพื่อส่วนรวมการช่วยเหลือสังคมของวัดร่องขุนให้ผู้ร่วมประชุมหรือประชาชนได้ฟัง ให้เห็นและนำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ ซึ่งการกระทำของอาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องขุนได้ทำให้เราเห็นถึงความทุ่มเท ความเสียสละ ความรักชาติและการทำเพื่อส่วนรวม เราจึงอยากให้นักการเมือง และผู้ร่วมประชุมทุกคนรวมถึงประชาชนได้นำเอาแบบอย่างของวัดร่องขุนไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต พวกเราโชคดีมากที่อยู่ในพื้นที่เมืองครุฑที่พร้อมช่วยเหลือสังคม เสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง โดยไม่พึ่งพาจากส่วนใด ส่วนบทบาทในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลวัดร่องขุนเป็นเหมือนแรงกระตุ้นที่ทำให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาการบริหารจัดการบุคลากรให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวแม้กระทั่งการตรวจสอบสินค้าการจับกุมเก็บภาษีอากรเรื่องเหล่านี้ก็ได้รับแรงกระตุ้นจากวัดร่องขุนทั้งสิ้น” (นาย สุรพันธ์พล คุรงค์ชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

1.1.6 บทบาทด้านการคัดสรรนักรการเมือง

“การทำงานร่วมกับวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและยากอยู่พอสมควร ด้วยความเป็นศิลปินที่มีความเก่งรอบด้าน เป็นบุคคลที่ชาญฉลาดชัดเจนตรงไปตรงมา ดีก็ชม ไม่ดีก็ตำ โดยไม่สนว่าเป็นใครใหญ่มาจากไหน ทำให้ใครก็ตามที่ได้เข้าไปใกล้ต่างรู้สึกเกรงกลัวในความชัดเจนของอาจารย์เฉลิมชัย ยิ่งถ้าเป็นนักการเมืองที่ไม่ตั้งใจเข้ามาช่วยเหลือประชาชน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้ รับรองว่าต้องโดนตำหนิจากอาจารย์เฉลิมชัยแน่นอน ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นที่จะเข้ามาพัฒนาในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย ต้องพร้อมทั้งความสามารถ ความซื่อสัตย์ เพราะอาจจะถูกจับตามองจากวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยได้” (นาย สุรพันธ์พล คุรงค์ชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีความวิตกกังวลอยู่พอสมควรถ้าจะได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุนเพราะอาจารย์เฉลิมชัยไม่เหมือนกับคนอื่น ท่านเป็นคนตรงไปตรงมาพูดจาฉะฉานจึงทำให้เป็นที่น่าเกรงขามแก่คนที่ จะเข้าพบ” (นาย ศรีไฉว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บ่อยครั้งที่ได้ทำงานร่วมกันเป็นเรื่องดีด้วยซ้ำที่มีวัดร่องขุนเข้ามาช่วยดูแลและตรวจสอบการทำงาน” (นางสาว พิกุลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้าเราซื่อสัตย์สุจริตไม่ทำอะไรผิด เราก็ไม่จำเป็นต้องกลัว ส่วนมากคนที่โดนตำหนิ มักจะเป็นคนที่ทำอะไรโดยพลการ คดโกง มีนอกมีใน” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีบทบาทอยู่พอสมควร ยิ่งเป็นผู้นำยิ่งกดดันส่วนระดับล่างไม่ค่อยมีผลกระทบสักเท่าไร” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“บทบาทในด้านนี้เป็นผลจากการ ที่วัดร่องขุ่นได้ช่วยเหลือสังคม ทำคุณความดี ให้แก่สังคม และเป็นวัดที่สวยงามทางด้านงานศิลปะติดอันดับต้นๆของประเทศ จึงทำให้ไม่ว่าหน่วยงานหรือนักการเมืองต่างก็อยากจะเข้ามาพบอาจารย์เฉลิมชัย และบ่อยครั้งที่มีนักการเมืองระดับชาติและผู้นำระดับสูงมาที่วัดร่องขุ่น ดังนั้นไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทางด้านไหนสิ่งเหล่านี้เกิดเป็นอำนาจที่แฝงอยู่ภายในวัดร่องขุ่น” (ทศพล พงษ์ดี, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“อาจจะมีส่วนที่ทำให้ให้นักการเมืองมีความวิตกกังวลถ้าจะเข้ามาบริหารในพื้นที่นี้ ต้องมีการคำนึงถึงวัดร่องขุ่นและอาจารย์เฉลิมชัยเป็นลำดับต้นๆ ปัจจัยเหล่านี้อาจจะส่งผลให้เกิดกระบวนการคัดสรรนักการเมืองได้ในระดับหนึ่ง เพราะถ้าเทียบกับเทศบาลอื่นที่ไม่มีผู้มีอำนาจอยู่ในเทศบาลนั้น นักการเมืองย่อมมีความกดดันน้อยกว่าหรือไม่มีเลยหรือสามารถทำอะไรโดยไม่ถูกเพ่งเล็งจากผู้มีอิทธิพล” (นาย จรุง แดนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

2. ในมุมมองและความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าวัดร่องขุ่นมีผลกระทบต่อการเมืองท้องถิ่นในด้านไหนหรือไม่ อย่างไรบ้าง ?

2.1 ผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ และการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว

“นโยบายสาธารณะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาบริเวณหน้าวัดร่องขุ่นถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่แต่ละยุคแต่ละสมัยพยายามแก้ไขกันตลอดมา เพราะการที่วัดร่องขุ่นเป็นวัดที่โด่งดังไปทั่วโลกในปัจจุบันไม่ใช่แค่ในจังหวัดเชียงรายหรือในประเทศไทยเท่านั้น จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมาก การแก้ไขปัญหาขยะ น้ำเน่าเสียจากร้านค้าร้านอาหารบริเวณรายรอบวัด ปัญหามลพิษจากการจราจร เราต้องร่วมมือกับทางวัดเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ เราต้องยอมรับว่าปัญหาเกิดจากการท่องเที่ยวของวัดร่องขุ่นโดยตรง แต่เมื่อผลกระทบเหล่านี้มาพร้อมกับผลประโยชน์ต่อชุมชน จังหวัดเชียงรายและประเทศชาติ เชื่อว่านักการเมืองท้องถิ่นคนไหนที่เข้ามาบริหารต่างยินดีที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้แน่นอน เพราะผลดีมีมากกว่าผลเสีย” (นาย สุรพีพลณ์ ดุรงค์ขยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะมีอยู่พอสมควร ปัจจุบันเทศบาลเราก็แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบเช่น ปัญหาขยะเราก็มีการจัดการคัดแยกและนำไปเผาไหม้แล้ว น้ำเน่าเสียก็มีการจัดการโดยการล้างท่อระบายน้ำให้น้ำเสียไปยังที่บำบัด ส่วนนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่วัดร่องขุ่นได้ให้คำแนะนำ ก็อาจจะมีผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานบ้างเล็กน้อย” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“มีผลกระทบต่อนโยบายด้านการท่องเที่ยว เพราะบางนโยบายท้องถิ่นต้องไปขอให้วัดร่องขุ่นช่วยแนะนำเนื่องจากท้องถิ่นไม่สามารถรับทราบข้อมูลของนักท่องเที่ยวได้ บางครั้งต้องให้

ทางวัดช่วยประชาสัมพันธ์หรือปรึกษาวางแผนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้กับท้องถิ่น” (นางสาว พิกุลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อาจจะมีผลกระทบในการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ นโยบายด้านการบริการ นโยบายด้านการค้าการพาณิชย์ การเงินการคลัง และภาษีอากร ซึ่งเป็นผลกระทบทางอ้อมที่มาจากวัดร่องขุ่นในการเป็นสถานที่ท่องเที่ยว” (นาย ศรีไว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เมื่อกล่าวถึงผลกระทบในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะก็อาจมีเช่น การกำจัดขยะ การวางแผนเรื่องงบประมาณขยะ ปัญหามลพิษ ปัญหาการจราจร หรือการวางแผนนโยบายท่องเที่ยวซึ่งอาจจะต้องให้สอดคล้องกับวัดร่องขุ่น เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกัน สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้ ผลกระทบก็อาจจะมีบ้างเพราะนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมวัดร่องขุ่นมากจึงทำให้ท้องถิ่นต้องจัดการปัญหาขยะน้ำเน่าเสีย ปัญหาสาธารณะเพิ่มมากขึ้น แต่ถึงไม่มีนักท่องเที่ยวปัญหาเหล่านี้ก็ยังมีอยู่ดีเพราะทุกครัวเรือนต่างมีขยะทั้งนั้น ดังนั้นจึงอาจจะมีผลกระทบบ้างแต่ไม่มาก ส่วนนโยบายด้านการท่องเที่ยวนั้นน่าจะเป็นผลกระทบในด้านดีถ้าวัดร่องขุ่นให้คำแนะนำแก่ท้องถิ่นแล้วท้องถิ่นนำไปปฏิบัติตามเชื่อว่าจะเป็นผลดีแก่เทศบาลอย่างแน่นอน

บทสัมภาษณ์ของประชาชน ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๗๐% ให้ข้อมูลที่น่าสนใจสามารถสรุปได้ดังนี้

ผลกระทบเหล่านี้เป็นผลกระทบที่เป็นผลดีต่อประชาชน เพราะเชื่อว่าคำแนะนำในด้านการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะและการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวที่วัดร่องขุ่นได้แนะนำกับทางท้องถิ่นไป ย่อมเป็นผลดีต่อประชาชนอย่างแน่นอนเพราะวัดร่องขุ่นก็เป็นวัดที่ประสบผลสำเร็จในด้านการท่องเที่ยวอยู่แล้ว ดังนั้นคำแนะนำหรือคำชี้แนะของวัดร่องขุ่นจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างแน่นอน อย่างที่ทราบกันดีว่าเอกชนทำงานกับท้องถิ่นทำงานมีความแตกต่างกันอยู่แล้ว ดังนั้น ปัญหาขยะน้ำเน่าเสียเชื่อว่านักการเมืองท้องถิ่นต้องมีนโยบายแก้ไขแน่นอน เพราะเมื่อมีด้านดีก็ต้องมีด้านลบเสมอ ฉะนั้นการแก้ไขปัญหาจึงเป็นเรื่องของนักการเมืองท้องถิ่นที่จะต้องวางแผนนโยบายให้เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของวัดร่องขุ่น

ส่วนบทสัมภาษณ์ประชาชนในกลุ่มตัวอย่างอีก ๓๐% สรุปได้ดังนี้

ผลกระทบในด้านนี้ค่อนข้างที่จะสร้างความหนักใจอยู่พอสมควรซึ่งปัญหาขยะ น้ำเน่าเสีย และปัญหามลพิษเกิดจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมวัดร่องขุ่นทั้งสิ้น ส่งผลให้นักการเมืองท้องถิ่น

ต้องมีการกำหนดแผนและทำนโยบายในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ท้องถิ่นต้องทำงานหนักมากกว่าเดิม ปัญหาขยะถือเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องรีบแก้ไขเพราะมีปัญหาทุกสมัย

2.2 ผลกระทบในด้านการให้คำปรึกษา คำชี้แนะทางด้านการบริหารจัดการและทางด้านงานศิลปะ

“เป็นเรื่องปกติที่นักการเมืองท้องถิ่นจะเข้าไปหาผู้มีอิทธิพลในจังหวัด หรือผู้หลักผู้ใหญ่ของชุมชน แน่นนอนอยู่แล้วว่านักการเมืองท้องถิ่นต้องหาพาร์ทเนอร์ในการทำงานร่วมกันอาจจะ มีผลประโยชน์ร่วมกันหรือทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดร่วมกันให้ประสบผลสำเร็จ และแน่นอนว่าการจะชนะ การเลือกตั้งต้องใช้คนในท้องถิ่นเป็นกระบอกเสียงจึงจะทำให้ประชาชนรู้จักกลุ่มตนเอง ยิ่ง นักการเมืองท้องถิ่นคนใดไม่ใช่คนในพื้นที่ ยิ่งต้องทำความรู้จักกับผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นให้มาก เพื่อจะ ได้คะแนนนิยมจากประชาชนและชนะการเลือกตั้งในอนาคต จึงไม่ใช่เรื่องแปลก แต่เป็นหลักของการ บริหารทั่วไป ยิ่งวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ เป็นผู้ที่ประชาชนทั้งประเทศให้การ ยอมรับและต่างอยากเข้าไปพบ เราจะเห็นว่าหลายครั้งมีผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองไปพบอาจารย์ เฉลิมชัยหรือไปเที่ยววัดร่องขุนเพื่อต้องการที่จะปรึกษาหรือไปขอคำแนะนำจากอาจารย์เฉลิมชัย และ วัดร่องขุน หรือแค่ต้องการถ่ายภาพร่วมกับอาจารย์เฉลิมชัย นี่เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้วัดร่องขุนมี อำนาจและมีอิทธิพลต่อนักการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก และนี่ก็เป็นเหตุผลสำคัญที่นักการเมือง ท้องถิ่นต้องเข้าไปทำความรู้จักกับวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยเช่นกัน วัดร่องขุนเป็นเหมือนเวที แสดงผลงานให้กลุ่มตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อคนที่มาเยี่ยมชม และสถานที่แห่งนี้มีผู้หลักผู้ใหญ่ของ บ้านของเมืองแวะมาเยี่ยมชมอย่างไม่ขาดสาย ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ นักการเมือง ระดับชาติ ดารา นักแสดงและคนที่มีชื่อเสียงอื่นๆ อีกมากมาย ดังนั้นผลกระทบเหล่านี้ย่อมส่งผลไปยัง ฐานคะแนนเสียงในอนาคตของนักการเมืองคนนั้นแน่นอน เมื่อมีการลงแข่งขันเลือกตั้ง ซึ่งทั้งหมด นี้ปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่มีผลกระทบต่อการแข่งขันหรือไม่มีผลกระทบต่อตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง” (นาย ทศพล พงษ์ดี, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“ผลกระทบในด้านการให้คำปรึกษาคำชี้แนะทางด้านการบริหารจัดการก็อาจจะมีบ้าง ในกรณีที่ผู้นำท้องถิ่นไปขอคำแนะนำจากทางวัด แต่โดยปกติท้องถิ่นก็มีหลักการและกฎเกณฑ์ตาม ระเบียบของเขาอยู่แล้ว ถ้าไปขอคำแนะนำจากทางวัดก็เกิดผลกระทบแน่นอนเพราะทำงานกันคนละ รูปแบบ ส่วนผลกระทบด้านศิลปะผลกระทบในด้านนี้มีแน่นอนเพราะคำแนะนำหรือคำชี้แนะทางด้าน งานศิลปะเป็นจุดแข็งที่สุดของวัดร่องขุนที่ทุกคนอยากได้ ปัจจุบันเห็นมีแต่ผู้คนอยากเข้าไปขอความ อนุเคราะห์จากวัดร่องขุนอยากให้วัดร่องขุนออกแบบลวดลายงานศิลปะให้ เพื่อมาสร้างชื่อเสียงให้กับ ผลงานตนเอง เช่นการออกแบบป้าย การออกแบบโลโก้ การออกแบบจั่วหลังคาอาคารต่างๆ ออกแบบอาคาร ดึก หรือพระเครื่อง เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้อาจจะเกิดผลกระทบยาวต่อนักการเมือง ท้องถิ่นได้ในอนาคต” (นาย จรุณ แดนนาลีศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

“ผลกระทบในด้านการบริหารก็มีบ้าง แต่เรื่องงานศิลปะมีมากกว่าเพราะท้องถิ่นเข้าไปขอคำแนะนำจากทางวัดอยู่ตลอด วัดเขาถนัดเรื่องนี้อยู่แล้วลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของวัดร่องชุ่น ไม่ว่าใครก็อยากได้ทั้งนั้นรวมถึงเทศบาลของเราด้วย” (นาย สุรพันธ์พล คุรุชยานุรักษ์, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คำแนะนำของวัดร่องชุ่น ถ้านำไปปฏิบัติจริงย่อมเกิดผลกระทบที่ติดต่อกันแน่นอน แต่ถ้าเป็นเพียงแค่คำแนะนำและท้องถิ่นไม่นำไปปรับใช้ก็อาจจะไม่เกิดผลกระทบ” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“คงจะมีผลกระทบทางด้านงานศิลปะมากกว่าเพราะหลายครั้งที่ตำบลเราไปขอคำแนะนำจากวัดร่องชุ่น” (นางสาว พิกุลทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“การบริหารจัดการไม่ค่อยแน่ใจ แต่งานศิลปะมีแน่นอนเพราะงานหลายชิ้นได้รับการออกแบบจากวัดร่องชุ่น” (นาย ศรีไฉ ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“ถ้าเป็นผลกระทบคงจะเป็นทางอ้อมมากกว่าอยู่ที่ท้องถิ่นจะนำไปปฏิบัติหรือไม่” (นางสาว สุภัฏญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

2.3 ผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมือง

บทสัมภาษณ์ของนักวิชาการสองท่านได้ให้ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปออกมาดังนี้

อาจกล่าวได้ว่า วัดร่องชุ่น มีอิทธิพลต่อการแข่งขันทางการเมือง เนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ผู้สร้างสรรค์ผลงานอันโดดเด่นและเป็นที่รู้จักของประชาชน ย่อมส่งผลต่อความนิยมและความเชื่อมั่น เชื่อถือ ของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อประชาชนทราบว่าอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และวัดร่องชุ่นไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองไม่ว่าในระดับชาติหรือในระดับท้องถิ่น ยิ่งเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา ซึ่งหากนักการเมืองหรือองค์กรใด ได้ร่วมงานก็จะยิ่งสร้างความน่าเชื่อถือให้กับประชาชนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นถ้านักการเมืองทำงานร่วมกับวัดร่องชุ่นมากๆ หรือมีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน บริบทเหล่านี้จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่กลุ่มตนเองและอาจจะส่งผลให้ชนะการเลือกตั้งในอนาคตได้

บทสัมภาษณ์ของประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยสามารถสรุปได้ดังนี้

นักการเมืองที่ได้ทำงานร่วมกับวัดร่องชุ่นหรือได้ทำงานร่วมกับอาจารย์เฉลิมชัย ถือว่าโชคดีมากและเป็นนักการเมืองที่มีคุณภาพเพราะอาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องชุ่นเป็นคนตรงไปตรงมาพูดจาฉะฉานเป็นที่เกรงกลัวใครอยู่แล้ว ซึ่งแน่นอนว่าถ้านักการเมืองคนใดได้ทำงานร่วมกับวัดร่องชุ่นมีผลงานร่วมกับวัดร่องชุ่น หรือได้คำแนะนำจากทางวัดนักการเมืองกลุ่มนั้นย่อมผ่านการพิจารณาจากวัดร่องชุ่นมาเรียบร้อยแล้ว จึงทำให้มั่นใจในระดับหนึ่งว่าเป็นนักการเมืองที่ดีช่วยเหลือสังคมไม่คดโกง มีความซื่อสัตย์สุจริต ถึงแม้ว่าจะเป็นงานชิ้นเล็กๆก็ตามถ้าได้ทำก็ถือว่าได้รับ

คะแนนนิยมจากประชาชนในระดับหนึ่ง และที่ผ่านมานักการเมืองที่ทำงานร่วมกับวัดร่องขุนหรือได้เข้าไปขอคำแนะนำจากวัดร่องขุนบ่อยๆ ก็ไม่เคยทำให้ผิดหวังอาจจะด้วยความเกรงกลัวต่ออำนาจของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จึงทำให้นักการเมืองคนนั้นไม่กล้าทำพฤติกรรมที่ไม่ดี ทำให้เมื่อหมดวาระหรือหมดสมัยนักการเมืองกลุ่มเดิมที่มีผลงานร่วมกับทางวัดร่องขุนมักจะได้คะแนนนิยมจากประชาชนเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับบทสัมภาษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชนที่ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันสามารถสรุปได้ดังนี้

วัดร่องขุนอาจไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางการเมืองโดยตรง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการได้ทำงานร่วมกับวัดร่องขุนหรือการที่นักการเมืองมีปฏิสัมพันธ์กับวัดร่องขุนมักจะเป็นที่สนใจและรู้จักของประชาชนในชุมชน อาจจะเนื่องด้วยวัดร่องขุนเป็นวัดที่มีความสำคัญต่อชุมชน จึงทำให้ไม่ว่าใครก็ตามที่มีการทำงานร่วมกับวัดร่องขุนย่อมเป็นเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มตนเอง โดยเฉพาะช่วงหาเสียงและการแสดงวิสัยทัศน์ในการทำงานเรามักจะเห็นการยกตัวอย่างผลงานที่ได้ร่วมทำกับวัดร่องขุนเพื่อชี้แจงให้พี่น้องประชาชนได้ทราบ ซึ่งจะสร้างแรงศรัทธาและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนได้ในระดับหนึ่ง

2.4 ผลกระทบในด้านการคัดสรรนักการเมืองท้องถิ่น

“นักการเมืองที่จะเข้ามาเป็นผู้บริหารหรือผู้นำท้องถิ่นนี้ต้องคิดให้ดีๆ เพราะ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาวัดร่องขุน และอาจารย์เฉลิมชัยทำเพื่อส่วนรวมและเพื่อสังคมมาโดยตลอด คนที่จะเข้ามาบริหารหรือดูแลที่นี่ต้องมีแนวคิด มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับวัดร่องขุนและต้องตั้งใจมาช่วยเหลือประชาชนอย่างแท้จริง” (นาย สุรพันธ์พลภู์ ดุรงคชยานุรักษ์ , สัมภาษณ์วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เชื่อว่านักการเมืองต้องศึกษาวัดร่องขุนและอาจารย์เฉลิมชัยมาอย่างดีก่อนที่จะมาสมัครหรือมาลงแข่งขัน” (นาย ศรีไว ศรีนุช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2565)

“อาจจะทำให้นักการเมืองมีความตระหนักรู้มากขึ้นหรือมีการระมัดระวังตัวมากขึ้นเมื่อเข้ามาทำงานที่นี่” (นางสาว โสรยา ทิพย์วัฒนา, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

“นักการเมืองที่เข้ามาต้องพร้อมพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน ช่วยแก้ไขปัญหาให้ประชาชนอย่างแท้จริง ถ้าไม่อย่างนั้นโดนอาจารย์เฉลิมชัยตำหนิอย่างแน่นอน” (นางสาว พิภุสทอง ไชยวงศ์, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2565)

“เป็นเรื่องที่นักการเมืองท้องถิ่นต้องคิดและวิเคราะห์ ให้ดีก่อนที่จะเสนอตัวเข้ามาลงแข่งขันเลือกตั้ง ไม่ใช่ใครก็สามารถเข้ามาแข่งขันได้” (นางสาว สุกัญญา มาลี, สัมภาษณ์ วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์ของนักวิชาการทั้งสองท่านได้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้

“ผลกระทบในด้านนี้ว่าไปแล้วก็เกิดกับทุกพื้นที่ ที่มีผู้มีอำนาจหรือมีผู้ที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมอยู่ในพื้นที่นั้นๆ จะเล็กจะใหญ่ก็ว่ากันไป แต่ในกรณีเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยที่มีอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ผู้สร้างวัดร่องชุ่นอยู่ในพื้นที่นี้ ก็ต้องมีผลกระทบต่อนักการเมืองท้องถิ่นไม่มากก็น้อย เพราะท่านเป็นบุคคลตัวอย่างระดับประเทศที่อุทิศตนสร้างสรรค์งานศิลปะให้แก่ชาติ และประชาชนคนไทย ช่วยเหลือสังคมในทุกๆด้าน ไม่ต้องพูดถึงนักการเมืองท้องถิ่นหรือถึงเป็นนักการเมืองระดับชาติถ้าอาจารย์เฉลิมชัยได้พูดหรือได้ทำอะไรลงไป ก็มักจะเป็นที่สนใจและจับตามอง แม้กระทั่งรูปภาพหรือคำพูดบางตอนของท่านยังถูกตัดต่อประโง้งให้เกี่ยวกับการเมือง เกิดข้อถกเถียงมานักต่อนักแล้วจนอาจารย์เฉลิมชัยต้องออกมาชี้แจงว่าไม่เกี่ยวข้องกับข้อความหรือคำพูดดังกล่าว รูปเหล่านั้นถูกนักเลงคีย์บอร์ดนำไปเขียนเพื่อสนับสนุนนักการเมืองฝ่ายที่ตนเองชอบ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ท่านสัมภาษณ์ผ่านสื่อต่างๆตลอดว่าท่านไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองไม่ว่าในระดับชาติหรือในระดับท้องถิ่น แต่ก็ไม่วายจะถูกนักการเมืองหรือผู้นำท้องถิ่นเข้ามาทักทายเข้ามาพบปะเมื่อมาเที่ยวจังหวัดเชียงราย ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็น เหมือนอำนาจอำนาจที่แฝงอยู่ในตัวของอาจารย์เฉลิมชัยและวัดร่องชุ่นที่จะทำให้การเมืองท้องถิ่นเกรงกลัวและไม่กล้าเข้ามายุ่งเกี่ยวกับวัดร่องชุ่น จึงส่งผลต่อไปยังเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย เมื่อมีการเลือกตั้งจะส่งผลต่อตัวผู้สมัครในทางอ้อม” (นาย ทศพล พงษ์ดี, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2565)

“น่าจะมีผลกระทบบ้างด้านการคิดสรร เพราะนักการเมืองคงมีความเกรงกลัวอยู่พอสมควรที่จะมาทำงานในท้องถิ่นที่มีศิลปินแห่งชาติผู้สร้างคุณูปการให้แก่ประเทศชาติอย่างอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์อยู่ในพื้นที่ที่ตนเองจะลงแข่งขัน อาจารย์เฉลิมชัยเป็นคนชัดเจนตรงไปตรงมาเสียสละเพื่อชาติเป็นบุคคลตัวอย่างที่คนทั่วประเทศให้ความเคารพนับถือ ดังนั้นนักการเมืองท้องถิ่นต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรกเมื่อจะเข้ามาแข่งขันเป็นผู้นำทางการเมืองในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย” (นาย จรุง แตนนาเลิศ, สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2565)

บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลกระทบด้านการคิดสรรนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำชุมชนได้ให้ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และวัดร่องชุ่น อาจมีอิทธิพลต่อการบริหารงานของนักการเมืองและผู้นำท้องถิ่นอยู่บ้าง แต่ก็อาจจะเป็นส่วนน้อย เพราะผู้ที่เข้ามาบริหารงานท้องถิ่น ก็คงเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถอยู่บ้าง และคงศึกษาบริบทของพื้นที่มาบ้างแล้วก่อนการลงสมัครเลือกตั้ง หากนักการเมืองท้องถิ่นไม่มีความสามารถเพียงพอหรือไม่สามารถทำงานร่วมกับวัดร่องชุ่นได้ ก็อาจจะถอนตัวออกไป เพราะบ่อยครั้งนักการเมืองต้องทำงานร่วมกับทางวัดร่องชุ่นและอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จึงเป็นโจทย์ที่ท้าทายต่อนักการเมืองท้องถิ่น

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์

1. นาย สุรพันธ์ พลภูมิ ดุรงค์ชยานุรักษ์. (2565, 9 มกราคม). นายกเทศมนตรีตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
2. นาย ศรีไฉว ศรีนุช. (2565, 9 มกราคม). สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
3. นางสาว พิกุลทอง ไชยวงศ์. (2565, 9 มกราคม). สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
4. นางสาว โสริยา ทิพย์วัฒนา. (2565, 11 มกราคม). สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
5. นางสาว สุกัญญา มาลี. (2565, 11 มกราคม). สมาชิกสภาเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
6. นาย ธนู นันทชัย. (2565, 12 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสันมะนะ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
7. นาย สุริศักดิ์ ดอนชัย. (2565, 12 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านป่าตึง เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
8. นาย ถนอม สง่าวงศ์. (2565, 12 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านป่าไผ่ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
9. นาย สุพัฒน์ เขียงคาน. (2565, 13 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้านบ้านหลายลาวเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
10. นาย ชนประพันธ์ คำอุ่น. (2565, 13 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านร่องขุน เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
11. นาย สุฐาน อ้ายยอดแก้ว. (2565, 13 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองหม้อ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
12. นาง ณิชรา วินเซนต์. (2565, 14 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองหม้อใหม่ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
13. นาย ไพโรจน์ ใจจุมปา. (2565, 14 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสันมะนะ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
14. นาย นิวัฒน์ วงศ์वाल. (2565, 14 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสันมะหลอดเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

15. นาย สมชาย สุวรรณมณี. (2565, 15 มกราคม). ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสันมะนะ เทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
16. นาง ทศนีวรรณ มาลี. (2565, 15 มกราคม). แม่ค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
17. นางสาว ศิรินันท์ อูสาใจ. (2565, 15 มกราคม). แม่ค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
18. นางสาว อัญชรี แก้วนคร. (2565, 16 มกราคม). แม่ค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
19. นางสาว เพ็ญประภา ชำนาญป่า. (2565, 16 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
20. นางสาว รุ่งทิพย์ วงศ์นาคพันธ์. (2565, 17 มกราคม). ร้านค้าในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
21. นางสาว สกายวัลย์ รินสินจ้อย. (2565, 17 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
22. นางสาว อภิรมย์ เตชา . (2565, 18 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
23. นางสาว สุกัสสร ใจทัต. (2565, 19 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัยนางสาว
24. นางสาว ศรัญญา ไชยการ. (2565, 20 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
25. นางสาว ศิริกัญญา ปุยคำ. (2565, 20 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
26. นาย วิทยา รุ่งเรืองธนาภา. (2565, 20 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
27. นางสาว วันศิกา เตชะ. (2565, 22 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
28. นาย จักริน เลี่ยมสกุล. (2565, 22 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
29. นาย พิพัฒน์ ดอนชัย. (2565, 25 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
30. นาย ปรัชญา คำมา. (2565, 25 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
31. นาย สมควร พิมโสดา. (2565, 25 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
32. นาย อุ๋นเรื่อน พักแก้ว. (2565, 27 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
33. นาง มะลิ ปัญญารส. (2565, 27 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
34. นาย ดามากร จันศิริ. (2565, 29 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
35. นาย เจษฎา ศิริแก้ว. (2565, 29 มกราคม). ประชาชนในเทศบาลตำบลป่าอ้อดอนชัย
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศพล พงษ์ดี. (2565, 7 มีนาคม). รองคณบดี สำนักวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย
37. อาจารย์จรูณ แदनนาเลิศ. (2565, 9 มีนาคม). รองผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย
38. ร.ต.ต.มารุจ ไชยการ. (2565, 15 มกราคม). ไวยาวัจกร วัดร่องขุน

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นายธงชัย ศิริวรโชติสกุล
วัน เดือน ปี เกิด	25 ตุลาคม 2530
สถานที่เกิด	อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
ประวัติการศึกษา	รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปี พ.ศ. 2558
ประวัติการทำงาน	ผู้จัดการวัดร่องขุน

